

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

10517 *Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

A grave recesión que desde 2008 viña experimentando a economía española, froito da acumulación de desequilibrios durante os anos anteriores, fixo necesaria a adopción de profundas reformas urxentes para recuperar o camiño do crecemento, reformas que se inseriron dentro dunha estratexia de política económica baseada en dous esteos: a consolidación fiscal e as reformas estruturais para impulsar a flexibilidade dos mercados e recuperar a competitividade da economía española perdida desde a entrada no euro.

A intensa axenda reformadora permitiu a España recuperar a súa competitividade e con isto o camiño do crecemento e a confianza dos mercados. Os importantes avances na corrección dos desequilibrios quedan reflectidos na evolución dos principais indicadores macroeconómicos que mostran como España logrou reducir o déficit público, alcanzar superávit na conta corrente e capacidade de financiamento fronte ao exterior, diminuír o endebedamento privado e moderar o crecemento dos prezos e os custos laborais.

En 2014 os favorables datos económicos permiten concluír que a recuperación económica está a afianzarse a un ritmo firme e sustentado. España acumula catro trimestres de crecemento do produto interior bruto e dez meses consecutivos de creación de emprego, con datos corrixidos de efectos estacionais e de calendario, e créanse preto de 300.000 empregos.

Estes indicadores positivos son unha mostra da necesidade de afondar nas reformas emprendidas para favorecer a recuperación económica e a creación de emprego, reformas que continúan a centrarse en corrixir desequilibrios e mellorar a competitividade.

Dentro das reformas para a mellora da competitividade é onde se enmarca o Plan de medidas para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, aprobado polo Consello de Ministros o pasado 6 de xuño, que contén un paquete de medidas respectuosas co obxectivo de saneamento fiscal que impulsen o crecemento e a competitividade presente e futura da economía e o financiamento empresarial. Todas elas están dirixidas a aumentar a competitividade e fomentar o funcionamento eficiente dos mercados e mellorar o financiamento, así como a mellorar a empregabilidade.

No marco destas medidas, esta lei ten tres eixes fundamentais: o primeiro, fomentar a competitividade e o funcionamento eficiente dos mercados; o segundo, mellorar o acceso ao financiamento; e, o terceiro, fomentar a empregabilidade e a ocupación. Ademais avánzanse algunhas medidas da reforma fiscal.

II

O primeiro conxunto de medidas refírese ao financiamento da actividade económica.

A Lei 14/2013, do 27 de setembro, de apoio aos emprendedores e á súa internacionalización, buscou afrontar a dificultade de acceso ao financiamento externo por parte das empresas españolas potenciando e dando maior flexibilidade aos instrumentos financeiros públicos dispoñibles no ámbito da internacionalización, entre os cales se encontran os xestionados pola Compañía Española de Financiación del Desarrollo COFIDES, S.A. (COFIDES). Esta lei, con este obxectivo, adaptou un dos instrumentos dispoñibles para a internacionalización, por parte de COFIDES, o FIEEX (Fondo para Inversións no Exterior), dirixido ás empresas non pemes.

Pero, no escenario actual de crise económica e, concretamente debido á dificultade de acceso ao crédito por parte das pemes españolas, resulta agora necesario actuar con présa para facer extensivo ese cambio ao Fondo para Operacións de Inversión no Exterior da Pequena e Mediana Empresa (FONPEME), instrumento xestionado tamén por COFIDES, especialmente dirixido á peme, e creado, como o anterior, pola Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas administrativas, fiscais e de orde social.

A intervención de bancos multilaterais e institucións financeiras internacionais pode contribuír a mellorar as condicións de financiamento das pemes españolas e facilitar o seu proceso de internacionalización, impulsando así a recuperación económica e a creación de emprego no noso país. Na actual situación económica, crediticia e de cualificacións crediticias na economía española é posible falar de dúas grandes liñas xenéricas de apoio potencial destas institucións a favor das pemes españolas. En primeiro lugar, a posibilidade de proporcionar, a través de intermediarios financeiros, financiamento en condicións preferentes ás empresas para os seus proxectos de investimento e necesidades de liquidez. En segundo lugar, a relativa a proporcionar ás entidades financeiras españolas garantías de alta calidade que favorezan a internacionalización da empresa española. Deste modo, coadxúvase a que resulten internacionalmente aceptables as garantías técnicas e financeiras que estas mesmas entidades financeiras ofrecen en apoio dos seus clientes empresariais que desexan participar en procesos de contratación ou licitación internacional.

Débase lembrar que o ICO desempeñou nos dous últimos anos un papel instrumental crecentemente relevante para facilitar e canalizar estes apoios ao tecido produtivo español, especialmente actuando como intermediario financeiro capaz de absorber un elevado volume de financiamento procedente de bancos multilaterais e institucións financeiras internacionais, que posteriormente é canalizado cara ás pemes a través das entidades financeiras españolas mediante as liñas ICO de mediación.

Para aproveitar plenamente o potencial ofrecido polos bancos multilaterais e institucións financeiras internacionais, ben como potenciais financiadores ben como garantes de alta calidade para o proceso de internacionalización das empresas españolas, inclúese a articulación dun programa de garantías do ICO para favorecer o financiamento e a internacionalización da empresa española. Mediante este programa, as garantías que o ICO outorgue ao seu amparo –e dentro dos límites cuantitativos que anualmente se establezan– gozarán pola súa vez, tal e como xa ocorre estatutariamente con todas as obrigacións relacionadas coa captación de fondos do ICO, da garantía directa, explícita, incondicional e irrevogable do Estado.

O importe de garantías e avais concedido polo Instituto de Crédito Oficial ao abeiro deste programa imputarase ao límite de endebedamento que anualmente teña autorizado o Instituto. Dada a natureza contingente das garantías e avais, o importe concedido non ten ningún impacto para efectos do cómputo do déficit ou da débeda pública. Tampouco habería impacto en caso de execución posto que, en todo caso, o ICO non forma parte do sector de administracións públicas de acordo co vixente sistema europeo de contas nacionais.

As dificultades actuais con que se encontran as pemes españolas no seu proceso de internacionalización para a obtención de garantías con calidade suficiente, unido ao interese xa mostrado e comprometido por algunhas entidades financeiras internacionais e

bancos multilaterais para a achega de garantías suficientes para as nosas pemes, determinan a necesidade de incluír este programa de garantías na presente lei.

Por outro lado, encóntrase próxima a finalización do período de carencia da amortización dos préstamos formalizados na primeira fase do mecanismo de pagamentos a provedores articulada no Real decreto lei 4/2012, do 24 de febreiro. En relación con aquelas operacións, mediante a regulación incluída nesta lei, permitirase que as entidades locais cancelen as súas débedas co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores (en diante, FFPP) antes da súa amortización.

Recentemente aprobáronse distintos paquetes de medidas de modificación das condicións financeiras contidas nos contratos de préstamo formalizados polas entidades locais co FFPP. Estas medidas contéñense no Acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos cuxas características principais foron publicadas mediante a Orde PRE/966/2014, do 10 de xuño.

Non obstante o anterior, debido á situación financeira global do sector e á mellora das condicións dos mercados financeiros, estes estanse abrindo no caso das entidades locais, o que lles pode permitir concertar operacións de refinanciamento ou de substitución dos préstamos formalizados co FFPP en mellores condicións financeiras que as recollidas nestes últimos contratos. Esta circunstancia pode axudar a aumentar a liquidez das entidades locais e a consolidar a mellora da súa situación financeira.

No escenario actual non serían posibles esas operacións de refinanciamento ou substitución polos seguintes motivos: primeiro, a operación co FFPP é unha operación de préstamo a longo prazo. Esta operación supuxo exceptuar o réxime de autorización de operacións de endebedamento aplicable ás entidades locais, xa que non se tivo en conta ningún dos límites establecidos no texto refundido da Lei reguladora das facendas locais (en diante, TRLRFL) nin tampouco a finalidade da operación, que se destinou a financiar gasto corrente fundamentalmente. Segundo, a dita operación ten a garantía da participación en tributos do Estado. Terceiro, só as operacións citadas no marco do mecanismo de pagamentos a provedores poden destinarse a aqueles fins. Calquera operación de préstamo a longo prazo que se pretenda formalizar cunha entidade financeira fóra dese marco debe destinarse a financiar investimentos e quedar suxeita ao réxime do TRLRFL, ademais de producirse unha renuncia á garantía mencionada. A finalidade citada nunca se cumpriría porque, de formalizarse, a operación substituiría outra que financiou gasto corrente (pero que só se podía facer con aquela operación e non con calquera outra presente ou futura).

Por canto antecede, considérase necesario introducir unha modificación legal para posibilitar a substitución das operacións de préstamo citadas, sempre que se cumpran as condicións e requisitos aquí previstos.

III

Dentro das medidas de impulso á actividade económica, a presente lei recolle as dirixidas a fomentar o comercio retalista e a unidade de mercado.

A modificación do artigo 6 da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retalista, que se realiza mediante esta lei pretende, ademais da súa adecuación á Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, afondar no proceso de simplificación e racionalización dos procedementos de autorización seguidos no ámbito do comercio retalista.

Desta forma, as principais modificacións propostas na actual redacción do artigo 6 refírense aos seguintes aspectos:

Introdúcese unha referencia expresa á regra xeral de non sometemento á autorización administrativa na apertura de establecementos comerciais, pola cal, na falta desta, poderá someterse a declaración responsable ou comunicación previa. Co obxectivo de someter tamén a regulación básica as restantes actuacións relacionadas con establecementos comerciais, régulanse no número primeiro outras situacións como son os traslados e ampliacións dos establecementos, que tamén foron sometidas a un tratamento heteroxéneo na regulación autonómica.

Axústanse as razóns imperiosas de interese xeral ás previstas no artigo 17.1.b) da Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, referidas aos posibles danos no ambiente, no contorno urbano e no patrimonio histórico artístico, como consecuencia da análise de necesidade e proporcionalidade efectuada sobre as posibles restricións, en coherencia coa referencia ás razóns imperiosas de interese xeral aplicables á distribución comercial xa enumeradas na anterior redacción do artigo 6 da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retalista e, en especial, á vista do consenso existente sobre a materia no sector, atendendo ao desenvolvemento normativo autonómico vixente e á práctica administrativa derivada daquel. Todo isto sen prexuízo de que a actual regulación comercial é compatible coa regulación sectorial en materia de seguranza e de saúde públicas, aplicable con carácter xeral á apertura de todo tipo de establecementos.

Afóndase nas medidas para a simplificación e racionalización administrativas, consagrando o procedemento integrado para a autorización comercial mediante a inclusión de todas as actuacións nun único procedemento que será competencia dunha soa autoridade que xestionará as diferentes fases a partir dunha mesma solicitude. Con isto ofrécese un só interlocutor aos cidadáns, o que facilita a interrelación daqueles coa Administración en materia de apertura de establecementos comerciais. A autoridade competente para o outorgamento de autorizacións comerciais será determinada polas comunidades autónomas.

Redúcese o prazo para a resolución destes procedementos a tres meses porque dunha parte, enténdese prazo suficiente para tramitalos e, doutra, apréciase na práctica actual dos procedementos unha diverxencia de prazos que impide determinar de forma precisa o tempo total empregado na súa tramitación. Con frecuencia establécense prazos sucesivos para actuacións independentes –que poderían levarse a cabo de forma simultánea– que non contribúen a clarificar o prazo total empregado efectivamente, polo que se entende oportuno establecer un límite dentro do cal se teña que producir a resolución correspondente (outorgamento ou non da autorización), de maneira que se axilicen os trámites cando sexa posible, se supriman aqueles prescindibles ou ben se tramiten de maneira simultánea.

Acométese esta reforma do artigo 6 da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, en cumprimento do previsto pola Lei 20/2013, do 9 de decembro, que outorgaba un prazo de seis meses para proceder ás modificacións normativas necesarias para a adecuación da lexislación sectorial vixente á mencionada Lei de garantía da unidade de mercado.

Por outro lado, esta lei recolle un conxunto de medidas urxentes de carácter liberalizador no ámbito da distribución comercial. A eliminación de restricións neste ámbito foi unha recomendación reiterada de organismos internacionais como o Fondo Monetario Internacional e a Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económicos.

Así, afóndase na liberalización de horarios, operada polo Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade.

A Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais, modifícase coa finalidade de garantir a consideración e motivación efectivas das circunstancias que as comunidades autónomas, por instancia dos concellos, deben ter en conta para a determinación das zonas de gran afluencia turística, que por primeira vez se regularon con carácter básico no Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo. Para tales efectos, refórzase a necesidade de que tanto as solicitudes municipais de declaración de zona de grande afluencia turística como as resolucións das comunidades autónomas estean debidamente fundadas en criterios obxectivos, de maneira que, nos supostos en que non o estean e se produzan restricións inxustificadas de ámbitos territoriais ou períodos temporais de duración nestas zonas, rexa o principio de liberdade de horarios para todo o municipio e a totalidade do período anual, respectando en todo caso a solicitude municipal nos supostos en que estea debidamente motivada.

Co mesmo obxectivo, redúcese o limiar de poboación dos municipios de máis de 200.000 habitantes a máis de 100.000 habitantes e o das pernoitas de máis dun millón

de pernoitas a máis de 600.000 pernoitas, co fin de elevar o número de cidades españolas que están obrigadas a declarar ao menos unha zona de grande afluencia turística, quedando comprendidas as dez novas cidades que se enumeran no anexo I desta lei, que se unen ás catorce anteriormente obrigadas relacionadas no anexo do Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo.

En coherencia con estas modificacións da Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais, establécese que as comunidades autónomas onde se sitúen municipios que cumprían estes requisitos no ano 2013 deberán declarar, ao menos, unha zona de grande afluencia turística neses municipios no prazo de seis meses desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo e que, en ausencia de tal declaración, estes municipios disporán de plena liberdade de horarios comerciais durante todo o período anual en todo o seu ámbito.

En senso semellante, con relación aos municipios respecto aos cales non se adoptou aínda a dita declaración en cumprimento da disposición adicional décimo primeira do Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, habilitase un prazo de dous meses desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, para que as comunidades autónomas adopten a correspondente resolución, de maneira que en caso de non se resolver nese prazo, se entenderá, así mesmo, que os municipios afectados disporán de plena liberdade de horarios comerciais durante todo o período anual en todo o termo municipal.

Estas modificacións na regulación das zonas de grande afluencia turística, definidas por primeira vez en 2012, teñen por obxecto aproveitar as sinerxías procedentes da relación entre o turismo e o comercio, ao ser o turismo un factor de impulso da actividade comercial que aumenta a capacidade de xeración de emprego e de actividade económica. Noutras palabras, unha oferta comercial ampla, variada e dispoñible nos momentos de afluencia turística multiplica, sen dúbida, o impacto económico do turismo e contribúe á xeración de crecemento e emprego.

Esta realidade xustifica tanto a introdución de novos criterios para a delimitación e declaración de zonas de grande afluencia turística, como a revisión dos indicadores que condicionan a declaración obrigatoria de zonas, o que permitirá incrementar o número de grandes poboacións que deberán dispor como mínimo dunha zona desta natureza e que poderán beneficiarse do forte incremento do número de turistas e do gasto turístico en 2014.

En definitiva, as modificacións normativas contidas nesta lei en materia de liberalización de horarios comerciais derivan e perseguen como obxectivos a mellora do emprego e das vendas, o aumento da capacidade produtiva do país, o fomento do investimento empresarial para manter a apertura dos establecementos, a dinamización do consumo privado e o volume de negocio do sector. Así mesmo, supoñen unha mellora do servizo aos consumidores e á súa liberdade de escolla, respondendo así aos cambios sociais, maximizando os ingresos por turismo e aumentando o potencial turístico do país. Por outra parte, cabe sinalar un efecto positivo na conciliación da vida laboral e familiar e na capacidade de competencia do comercio tradicional co *on line*. Finalmente, preténdese facilitar aos municipios a declaración de novas zonas de grande afluencia turística de forma que aqueles afectados poidan dispor das ferramentas necesarias para instar a súa declaración no menor prazo posible.

Por outro lado, a Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, exige unha avaliación e revisión permanente dos medios de intervención das administracións públicas para garantir o libre acceso ao mercado e a igualdade no exercicio das actividades económicas en todo o territorio nacional.

Como resultado da avaliación da normativa vixente en materia de cinematografía, considérase necesario acometer unha modificación puntual da Lei 55/2007, do 28 de decembro, do cinema, para suprimir a obriga de inscrición no Rexistro Administrativo de Empresas Cinematográficas e Audiovisuais do Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais, ou no equivalente das comunidades autónomas, que como requisito habilitante se exixía até agora ás empresas produtoras e distribuidoras. De igual maneira, a exixencia de inscrición que se impuña aos titulares das salas de exhibición

cinematográfica substitúese por unha comunicación, necesaria para verificar o cumprimento dos procedementos establecidos para o control de asistencia e a declaración de rendementos, así como do control da obrigaón de cota de pantalla. De forma congruente con estas modificacións nas obrigaóns de inscrición, apróbase unha revisión do réxime xurídico do Rexistro Administrativo de Empresas Cinematográficas e Audiovisuais, que se reordena cun propósito declarativo e informativo e ao cal accederán as empresas do sector mediante unha inscrición practicada de oficio cando estas empresas inicien ante o Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais calquera procedemento relativo á obtención de certificados, créditos, axudas e demais estímulos previstos na Lei 55/2007, do 28 de decembro, todo isto para facilitar e axilizar as sucesivas actuacións que poidan levarse a cabo en calquera outro procedemento.

En relación coas inscricións efectuadas polos rexistros de empresas cinematográficas e audiovisuais autonómicas, mantense a previsión de que estas inscricións implican a súa inscrición no rexistro do Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais, pero, ademais, recoñécese a posibilidade dun acceso voluntario ao dito rexistro, mediante solicitude, para aquelas empresas que radiquen nalgunha comunidade autónoma que non conten con rexistro de empresas propio e necesiten acreditar a súa inscrición en calquera procedemento administrativo.

Os cartóns de crédito e débito constitúen un dos instrumentos de pagamento que adquiriron maior relevancia nos últimos anos, con máis de setenta millóns de unidades en circulación emitidas en España e un volume anual de transaccións próximo aos cen mil millóns de euros. Son, sen lugar a dúbidas, o instrumento de pagamento electrónico utilizado con máis frecuencia nas compras retalistas. De modo que o correcto funcionamento deste mercado de pagamentos non só ha resultar claramente beneficioso para retalistas e consumidores, senón que, sempre que o uso dos sistemas de pagamento se sitúe nun nivel economicamente eficiente, se fomentará a innovación no sector e as mellores condicións para a formación e transparencia de prezos.

Recentemente, no ámbito da Unión Europea, a Comisión puxo en marcha unha proposta de regulamento sobre as taxas de intercambio para operacións de pagamento baseadas nun cartón cuxo obxectivo consiste en regular e limitar as taxas de intercambio e complementar, deste modo, o marco normativo vixente no ámbito dos servizos de pagamento na Unión Europea, para a consecución dun auténtico mercado interior de pagamentos.

O contexto económico actual de incipiente recuperación económica e a necesidade de impulsar o mercado español de pagamentos electrónicos aconsella adiantar a adopción destas medidas en España para garantir a existencia duns pagamentos electrónicos seguros, eficientes, competitivos e innovadores que dinamicen o consumo.

O obxectivo, por tanto, de limitar as taxas de intercambio é incentivar o uso dos cartóns de pagamento e dar lugar a unha maior aceptación destes, fomentando a innovación no sector nesta área, en especial, respecto dos pagamentos de pequeno importe. Búscase propiciar que os consumidores vexan ampliada a posibilidade de utilizar distintos medios de pagamento e impulsar a eficiencia no uso dos cartóns nas diferentes canles de comercialización, sexan as físicas e tradicionais sexan as vinculadas ao comercio electrónico e ao uso do teléfono móbil.

En concreto, a limitación das taxas de intercambio é aplicable ás operacións efectuadas con cartón de pagamento, cunha limitación máxima do 0,2% en débito e 0,3% en crédito. Para pagamentos inferiores a 20 euros establécese un limiar máximo de 0,1% en cartóns de débito e do 0,2% en cartóns de crédito. Adicionalmente, para os pagamentos con cartóns de débito, o nivel máximo da taxa será, en todo caso, de 7 céntimos de euro, que se aplicará, por tanto, para todos os pagamentos de importe superior a 35 euros.

A limitación destas taxas terá un efecto beneficioso para o comercio retalista, que verá reducido o seu custo nas transaccións con cartóns. Co albo de trasladar de inmediato este beneficio aos clientes finais (ordenantes dos pagamentos), prohíbese expresamente que as empresas beneficiarias do pagamento trasladen calquera tipo de gasto ou cotas adicionais pola utilización do cartón de débito ou de crédito.

Este réxime xurídico complementábase con determinadas medidas dirixidas á transparencia, vixilancia e control da aplicación da nova regulación. En particular, os provedores de servizos de pagamento deberán informar o Banco de España das taxas de desconto e de intercambio efectivamente aplicadas aos servizos de pagamento en operacións con cartón máis habitualmente prestados. Esta información publicarase na páxina electrónica do Banco de España e na do provedor dos servizos de pagamento, e permitirá o adecuado seguimento dos efectos desta norma e da evolución xeral dos custos neste tipo de pagamentos.

Así mesmo, autorízase o Observatorio de Pagamentos con Cartón Electrónico para que realice o seguimento da aplicación das limitacións con especial atención aos custos repercutidos en comerciantes e consumidores e usuarios.

IV

No exercicio da competencia exclusiva estatal, tendo en conta a xestión directa dos aeroportos de interese xeral, esta lei precisa o réxime da rede de aeroportos de interese xeral como servizo de interese económico xeral, co obxecto de garantir a mobilidade dos cidadáns e a cohesión económica, social e territorial, para asegurar a accesibilidade, suficiencia e idoneidade da capacidade das infraestruturas aeroportuarias, a sustentabilidade económica da rede, así como a continuidade e adecuada prestación dos servizos aeroportuarios básicos. A xestión en rede, por outra parte, garante a sustentabilidade económica dos aeroportos integrados nela ao permitir, en condicións de transparencia, obxectividade e non discriminación, a sustentación das infraestruturas deficitarias.

A garantía do cumprimento dos obxectivos de interese xeral que se definiron alcánzase por unha dobre vía. Dun lado, establécese a integridade da rede de aeroportos por canto que a súa pervivencia asegura a mobilidade dos cidadáns e a cohesión económica, social e territorial, en termos de accesibilidade, suficiencia, idoneidade, sustentabilidade e continuidade. Doutro, establécese o marco a que quedan suxeitos os servizos aeroportuarios básicos e as características e condicións que a dita rede debe posuír para garantir os obxectivos de interese xeral. Así, prohibese o feche ou o alleamento, total ou parcial, de calquera das instalacións ou infraestruturas aeroportuarias necesarias para manter a prestación de servizos aeroportuarios, salvo autorización do Consello de Ministros ou do Ministerio de Fomento, que só poderá concederse se non afecta os obxectivos de interese xeral que debe garantir a dita rede e sempre que non comprometa a súa sustentabilidade; a ausencia da dita autorización lígase á sanción de nulidade de pleno dereito, todo isto como garantía do mantemento íntegro da rede aeroportuaria estatal; defínense as tarifas aeroportuarias e os seus elementos esenciais, os servizos aeroportuarios básicos e o marco para determinar os estándares mínimos de calidade, capacidade e condicións de prestación dos servizos e investimentos requiridos para o seu cumprimento, así como as condicións para a recuperación dos custos derivados da provisión destes servizos aeroportuarios básicos.

Canto aos ingresos do xestor aeroportuario ligados aos servizos aeroportuarios básicos, estes teñen natureza de prestacións patrimoniais públicas. A súa regulación respecta a reserva de lei na súa creación por Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, modificada pola Lei 1/2011, do 4 de marzo, e na determinación dos seus elementos esenciais. A fixación do ingreso máximo por pasaxeiro para cada ano do quinquenio no documento de regulación aeroportuaria (DORA) aprobado polo Consello de Ministros, ou a determinación destas prestacións patrimoniais públicas polo Consello de Administración de Aena constitúen meros actos de aplicación da metodoloxía e as fórmulas de actualización anual e, se for o caso, do impacto das bonificacións previstas nesta lei, polo que queda salvagardada a reserva legal exixible a este tipo de prestacións.

Igual que sucede nos modelos regulatorios doutros países da nosa contorna, os ingresos do xestor aeroportuario asociados aos servizos aeroportuarios básicos estarán condicionados polo cumprimento dun ingreso máximo anual por pasaxeiro, cuxa

determinación estará baseada na recuperación de custos eficientes así recoñecidos polo regulador.

O cumprimento ou incumplimento de certas condicións de calidade do servizo ou investimento determinará a aplicación de incentivos ou penalizacións sobre estes ingresos máximos anuais autorizados por pasaxeiro que, xunto coas desviacións respecto aos valores planificados, deben ser asumidas polo xestor con cargo a outros ingresos, entre outros, os ingresos comerciais, os asociados á súa actividade internacional ou pola xestión urbanística.

A xestión dos servizos aeroportuarios non esenciais, así como a xestión comercial das infraestruturas ou a súa explotación urbanística, queda suxeita ao libre mercado.

O instrumento que establece as obrigacións concretas derivadas deste marco é o documento de regulación aeroportuaria (DORA) adoptado por períodos quinquenais, logo de audiencia das organizacións representativas dos usuarios dos aeroportos da rede. Non obstante, o DORA comunicárase aos comités de coordinación aeroportuaria creados polo Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade.

Por último, adécuase ao novo marco regulatorio o réxime xurídico de transparencia, consultas, non discriminación e supervisión en materia de tarifas aeroportuarias, adaptando o establecido en transposición da Directiva 2009/12/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 11 de marzo de 2009, relativa ás taxas aeroportuarias e vixente á entrada en vigor desta lei.

A articulación deste réxime xurídico permite, por outra parte, establecer as condicións que aseguren que a rede de aeroportos de interese xeral cumpra a súa misión como servizo de interese económico xeral, no suposto de que se dea entrada ao capital privado en Aena, S. A., ao mesmo tempo que, con suxeición estrita ao principio de proporcionalidade, se equilibra o dereito á liberdade de empresa nun marco de economía de libre mercado, recoñecido no artigo 38 da Constitución, coa intervención pública para garantir o interese xeral segundo establece o artigo 128.1 da Carta Magna. O réxime articulado adécuase, polo demais, ao previsto no artigo 14 do Tratado de funcionamento da Unión Europea.

A adopción deste réxime, por outra parte, é necesaria para reforzar a eficiencia económica e a eficacia na xestión da rede de aeroportos de interese xeral, a fin de potenciar a actividade de transporte aéreo, principal beneficiaria, aínda sen descoñecer o impacto positivo que suporá a maior eficiencia na xestión aeroportuaria noutros segmentos da aviación como son a aviación xeral e a deportiva. Adicionalmente, adoptar o novo marco xurídico con carácter previo a calquera decisión sobre a entrada de capital privado no capital social de Aena, S. A. é imprescindible para garantir a confianza do investidor.

Neste senso, é importante sinalar que a traxectoria seguida por Aena Aeroportos durante os últimos anos, a conxuntura económica española actual e a situación xeral dos mercados financeiros fan posible a entrada de capital privado na xestión de Aena Aeroportos no curto prazo, e é, en todo caso, necesario dotar o sistema das características básicas que posibiliten facer realidade tal oportunidade.

Así, cómpre configurar un sistema de regulación económica sólido, estable e predicible, que dea confianza e certeza aos mercados e que permita, no curto prazo, que a comunidade investidora perciba que o marco baixo o cal se desenvolverá o seu investimento garanta a recuperación dos seus custos regulados e a adecuada retribución dos seus activos, todo isto de forma certa e visible, sen que estas características teñan que colidir cos principios incuestionables de boa xestión empresarial exixidos polo regulador. Todo isto permitirá maximizar a valoración da nosa rede de aeroportos, aspecto do cal, sen dúbida, se beneficiará a nosa economía e a nosa sociedade.

A entrada de capital privado en Aena Aeroportos terá que vir necesariamente acompañada dun complexo proceso de valoración, que se estenderá durante varios meses, no cal analistas e investidores valorarán a sociedade examinando de forma detallada todos os compoñentes do seu investimento, e a envolvente regulatoria

desempeñará un valor chave, que non fai senón insistir na necesidade de contar cun marco de regulación coñecido.

As razóns que xustifican a necesidade da adopción destas medidas son coaduxar á potenciación do transporte aéreo que, pola súa conexión coa principal actividade económica do país, o turismo, se constitúe en fonte de emprego e motor da actividade económica, en particular nun contexto económico en que o turismo é esencial para a reactivación da actividade económica do país, mediante o establecemento das medidas necesarias para asegurar a xestión eficiente dos aeroportos e garantir que cumpren as obrigacións de interese xeral como servizo de interese económico xeral.

Así mesmo, atendendo ao contexto económico, é igualmente necesario establecer este marco normativo para aproveitar as oportunidades de mercado e asegurar o maior valor da rede.

V

Os avances científicos e técnicos contribuíron nos últimos anos ao progreso da aviación e permitiron a aparición de novos usuarios do espazo aéreo que reciben diversos nomes como drones, RPA (polas súas siglas en inglés, *Remotely Piloted Aircraft*) ou UAV (polas súas siglas en inglés, *Unmanned Aerial Vehicle*).

Estes avances tecnolóxicos permitiron, así mesmo, unha redución considerable do custo de adquisición deste tipo de aeronaves, o que fai posible unha proliferación do seu uso de maneira case indiscriminada, cos conseguintes riscos para a seguranza aérea que isto carrega.

Para garantir unha transición progresiva e un alto nivel de seguranza da aviación civil, é necesario establecer o réxime xurídico específico aplicable a estas aeronaves e ás actividades aéreas desenvolvidas por elas. Estas medidas normativas deben reflectir o estado actual da técnica, ao mesmo tempo que recoller as necesidades da industria do sector potenciando os seus usos.

Esta lei establece as condicións de explotación destas aeronaves para a realización de traballos técnicos ou científicos ou, nos termos da normativa da Unión Europea, operacións especializadas, así como para voos de proba de produción e de mantemento, de demostración, para programas de investigación sobre a viabilidade de realizar determinada actividade con aeronaves civís pilotadas por control remoto, de desenvolvemento de novos produtos ou para demostrar a seguranza das operacións específicas de traballos técnicos ou científicos, que permiten, desta forma, a súa inmediata aplicación.

Estas condicións, cuxa aplicación terá carácter temporal, complétanse co réxime xeral da Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea, que se modifica para establecer o marco xurídico xeral para o uso e operación das aeronaves civís pilotadas por control remoto, establecendo, conforme o previsto na normativa da Unión Europea sobre operacións especializadas, a dobre posibilidade de someter a realización da actividade a unha comunicación previa ou a unha autorización.

O réxime específico das operacións das aeronaves civís pilotadas por control remoto establecerase regulamentariamente, conforme o estado da técnica. Non obstante, en tanto se procede a este desenvolvemento regulamentario, garántense, co réxime temporal establecido nesta lei, as operacións do sector cos niveis necesarios de seguranza. Abórdase exclusivamente a operación de aeronaves civís pilotadas por control remoto de peso inferior aos 150 kg e aquelas de peso superior destinadas á realización de actividades de loita contra incendios e busca e salvamento, dado que, en xeral, o resto estarían suxeitas á normativa da Unión Europea.

As razóns para establecer o marco xurídico aplicable ás operacións das aeronaves civís pilotadas por control remoto derivan da necesidade de dotalas dun marco xurídico en condicións de seguranza que permita o desenvolvemento dun sector tecnoloxicamente punteiro e con gran capacidade de crecemento, en particular tendo en conta que no actual contexto económico resulta necesario establecer medidas que permitan diversificar a actividade económica e potenciar a actividade industrial, en beneficio da economía e o

emprego. Ao respecto é relevante, por exemplo, que en Francia en dous anos desde a regulación da actividade contan con máis de 600 empresas habilitadas para operar con estas aeronaves.

É necesario potenciar a competitividade da industria española, pónboa en plano de igualdade con outros Estados da nosa contorna que xa abordaron a regulación do sector ou están en proceso de regulación.

Adicionalmente, é preceptivo dotar dun marco xurídico un sector que carece de disposicións específicas. Resulta necesario, por tanto, garantir a seguraza das operacións aéreas e das persoas e bens subxacentes permitindo a operación destas aeronaves en condicións de seguraza, e o seu control pola Axencia Estatal de Seguridade Aérea, en evitación de riscos de seguraza que poden provocar accidentes ou incidentes de aviación.

Por outro lado, as competencias dos ministerios de Defensa e Fomento en materia de espazo aéreo artículanse a través do disposto no Real decreto lei 12/1978, do 27 de abril, sobre fixación e delimitación de facultades entre os ministerios de Defensa e de Transportes e Comunicacions en materia de aviación civil, e na Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea.

Conforme este réxime, ao Ministerio de Defensa, ademais das competencias relacionadas coa defensa do espazo aéreo de soberanía nacional, correspóndelle a competencia en materia de estruturación do espazo aéreo, o control da circulación aérea operativa e, en tempo de conflito armado ou en circunstancias extraordinarias ou de emerxencia, acordadas respectivamente polo presidente do Goberno ou o Ministerio de Defensa, o control da circulación aérea xeral. Ao Ministerio de Fomento correspóndelle, pola súa parte, exercer as competencias en materia de control da circulación aérea xeral en tempos de paz.

Atendendo, non obstante, á incidencia que o exercicio das respectivas competencias ten nas materias atribuídas a cada departamento ministerial, a coordinación, estudo e informe dos asuntos relacionados co espazo aéreo atribúense a unha comisión interministerial integrada por representantes de ambos os ministerios, na actualidade, a Comisión Interministerial entre Defensa e Fomento (en diante, CIDEFO).

A experiencia acumulada e a normativa europea para o ceo único, en particular sobre uso flexible do espazo aéreo, aconsellan reorganizar a atribución de competencias e o exercicio das funcións en materia de espazo aéreo, ao mesmo tempo que é necesario actualizar o resto das funcións atribuídas á CIDEFO concretándoas nas estritamente necesarias para a coordinación entre os ministerios de Defensa e Fomento.

Con este obxecto, esta lei atribúe aos ministerios de Defensa e Fomento a competencia conxunta en materia de política e estratexia para a estruturación e xestión do espazo aéreo, así como a adopción das medidas específicas neste ámbito. Ao Ministerio de Fomento atribúelle a determinación das condicións ou restricións de uso do espazo aéreo para a circulación aérea xeral ante situacións de crise ordinarias xeradas por fenómenos naturais, accidentes ou calquera outra circunstancia similar, e reserva ao Ministerio de Defensa as competencias sobre a materia en situacións extraordinarias ou de emerxencia declaradas polo presidente do Goberno ou o Ministerio de Defensa.

Para completar este réxime atribúense á CIDEFO funcións executivas e decisorias no ámbito das competencias compartidas en materia de estruturación e xestión do espazo aéreo que, conforme o previsto no Regulamento (CE) n.º 2150/2005 da Comisión, do 23 de decembro de 2005, polo que se establecen normas comúns para a utilización flexible do espazo aéreo, deben adoptarse a través dun proceso conxunto civil-militar, polo que resulta especialmente pertinente o seu exercicio a través deste órgano colegiado.

Por outra parte, actualízase o réxime de delimitación de competencias entre os ministerios de Defensa e Fomento en relación coas bases aéreas abertas ao tráfico civil e os aeródromos de utilización conxunta, incorporando á Lei 21/2003, do 7 de xullo, o réxime previsto no Real decreto lei 12/1978, do 27 de abril, que se derroga.

Neste contexto de actualización en materia de competencias concrétese, así mesmo, a competencia do Ministerio de Fomento en relación coa supervisión do cumprimento da normativa en materia de ceo único.

Ademais, modifícase a Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, adaptando a normativa nacional á normativa comunitaria de ceo único e para establecer unha obrigaón xeral para aquelas persoas que poidan pór en risco a seguranza, a regularidade e a continuidade das operacións conforme a cal deben absterse de realizar, na contorna aeroportuaria, condutas que impliquen tales riscos, en particular, mediante o uso de elementos, luces, proxectores ou emisións láser.

Tamén se actualiza o réxime de infraccións da lei, co obxecto de tipificar as accións ou omisións dos suxeitos aeronáuticos que infrinxen o disposto no Regulamento (UE) n.º 255/2010 da Comisión, do 25 de marzo de 2010, polo que se establecen normas comúns sobre a xestión de afluencia do tránsito aéreo.

Por razóns de seguranza xurídica, concrétese que os procedementos sobre autorización de operacións aéreas e uso de espazo aéreo e sobre operacións especiais quedan incluídos na excepción prevista no artigo 43.1 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións e do procedemento administrativo común, da regra do silencio administrativo positivo en virtude da razón imperiosa de interese xeral de preservar a seguranza aérea. Por idénticas razóns, exceptúanse da dita regra as autorizacións das operacións e actividades realizadas polas aeronaves pilotadas por control remoto.

VI

No ámbito portuario, as medidas van dirixidas á mellora da competitividade e a conectividade terrestre dos portos de interese xeral.

Para tal efecto, procédese a introducir modificacións no texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2011, do 5 de setembro, que van dirixidas a potenciar a competitividade no sector portuario e o incremento do investimento privado en infraestruturas portuarias e de conexión entre os modos de transporte marítimo e terrestre, o que coadjuvará a potenciar o transporte intermodal.

Así, as medidas que, neste sentido, se adoptan na presente lei van dirixidas, basicamente: a) ao incremento do prazo das concesións demaniais portuarias, elevándoo ao límite máximo de 50 anos, o que leva unida a necesidade de introducir a correspondente norma de dereito transitorio que regule a ampliación do prazo inicial das concesións outorgadas con anterioridade á entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo; b) á introdución dun novo suposto de prórroga extraordinaria asociada á contribución para o financiamento de infraestruturas de conectividade portuaria e mellora das redes de transporte de mercadorías; c) á creación do Fondo Financeiro de Accesibilidade Terrestre Portuaria, e d) ao levantamento da prohibición de destinar a uso hoteleiro, a albergues ou a hospedaxe determinadas infraestruturas portuarias en desuso, situadas dentro do dominio público portuario e suxeitas a protección por formaren parte do patrimonio histórico, a fin de favorecer a preservación dese patrimonio, nos mesmos termos previstos para os faros.

Polo que se refire á regulación do prazo concesional, a evolución do mercado loxístico fai necesario un gran volume de investimento para manter os niveis de eficiencia e competitividade nun marco global. Neste contexto constátase que as novas necesidades de investimento requiren períodos de amortización máis longos, que exceden os prazos concesionais máximos que a lexislación vixente autoriza.

Ademais, cómpre homoxeneizar os máximos prazos concesionais portuarios en España cos existentes nos portos europeos co obxecto de que o sector portuario nacional estea en igualdade de condicións competitivas no escenario internacional e non sexa unha debilidade para a captación de investimento privado.

O incremento do prazo máximo das concesións contribúe a potenciar aínda máis a figura concesional como instrumento de colaboración público-privada, favorecendo a

execución de proxectos con rendibilidade atractiva para os operadores portuarios, así como a introdución de novas tecnoloxías e procesos nas concesións existentes que permitan mellorar a súa eficiencia, incluíndo a eficiencia enerxética, co obxecto de incrementar a súa competitividade, o que suporá unha aceleración do investimento privado e a actividade económica nos portos.

O aumento dos prazos concesionais suporá o incremento da competitividade do sector en relación cos nosos competidores internacionais e reducirá os custos loxísticos para a industria española no que se refire a exportacións e importacións e potenciará o incremento da actividade económica e a xeración de emprego no sector, así como na industria nacional por abaratamento dos seus custos loxísticos.

En relación co anterior, tamén é necesario incluír unha norma de dereito transitorio, aplicable ás concesións outorgadas con anterioridade á entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, a fin de permitir que os seus titulares poidan, baixo determinadas condicións, beneficiarse da ampliación do prazo máximo das concesións a 50 anos, o que permitirá igualar a posición competitiva destes concesionarios coa daqueles que no futuro obteñan a súa concesión sen o límite dos 35 anos de prazo máximo concesional vixente até agora.

En resumo, considérase a posibilidade de ampliar o prazo de concesións xa existentes sempre que o concesionario se comprometa a levar a cabo ao menos unha das seguintes actuacións: un investimento adicional relevante; unha contribución ao financiamento de infraestruturas de conexión terrestre dos portos; e, por último, unha redución das tarifas máximas que lle poidan ser aplicables.

Amplíanse tamén os supostos de prórroga extraordinaria, engadindo ao do investimento adicional xa existente a posibilidade de financiamento dos accesos terrestres aos portos, a adaptación da rede xeral ferroviaria de uso común ou a mellora das redes xerais de transporte para favorecer a intermodalidade e o transporte ferroviario de mercadorías, co obxecto de mellorar a posición competitiva dos portos.

A necesidade da súa implantación está asociada á crecente perda de competitividade dos portos españois no escenario internacional polos seus altos custos e á posibilidade de perda de importantes investimentos pola mesma razón.

Outra das medidas adoptadas na presente lei, supón, como se indicou, a creación do Fondo Financeiro de Accesibilidade Terrestre Portuaria a través das achegas das Autoridades Portuarias e Portos do Estado en concepto de préstamo. A creación deste fondo permitirá a xeración de condicións máis favorables de financiamento para paliar o déficit de conexións viarias e ferroviarias aos portos de interese xeral que están a empecer a súa competitividade e condicionando o investimento privado concesional neles.

A construción de accesos terrestres aos portos e a adecuada conectividade son un factor estratéxico para a potenciación dos portos españois como plataforma loxística do sur de Europa e son tamén un factor importante de competitividade. Cómpre articular medidas para poder afrontar a construción destes accesos, xa que parte do investimento privado está a condicionala nalgúns casos.

Por último, dentro do denominado dominio público portuario existen determinadas infraestruturas que forman parte do patrimonio histórico e ás cales, en prol da súa preservación, se considera necesario estender as excepcións establecidas na Lei de portos do Estado e da mariña mercante para as instalacións de sinalización marítima, prevendo a posibilidade de utilización hoteleira, o que contribuirá á súa protección e evitará, ao mesmo tempo, o gravame que supón para as autoridades portuarias o mantemento destas construcións e instalacións en desuso, que deben ser conservadas pero que non teñen viabilidade para novos usos portuarios; así como a impulsar o desenvolvemento turístico das zonas en que están.

Esta medida vén determinada pola crecente deterioración dese patrimonio histórico a causa do seu dilatado período sen actividade e as dificultades propias do mantemento de inmobles de notable antigüidade, o que require a máis pronta colaboración da iniciativa privada para garantir a súa conservación.

As modificacións que se introducen no texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante adóptanse ao abeiro do título competencial que en favor de Estado deriva do artigo 149.1 da Constitución, respecto das materias enumeradas cos ordinais 20.ª e 21.^a

VII

En materia enerxética adóptanse unha serie de medidas dirixidas a garantir a sustentabilidade e a accesibilidade nos mercados de hidrocarburos, así como a establecer un sistema de eficiencia enerxética en liña coas directrices europeas.

O Real decreto 1085/1992, do 11 de setembro, polo que se aproba o Regulamento da actividade de distribución dos gases licuados do petróleo (en diante GLP), establece, no seu artigo 25, que as empresas fornecedoras de GLP deberán efectuar o fornecemento a todo petionario de gas, e a súa ampliación a todo abonado que o solicite, sempre que o lugar onde deba efectuarse a entrega do gas se encontre comprendido no ámbito xeográfico da autorización outorgada.

No que respecta aos axentes do mercado, a Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, mantivo a figura do operador grosista pero modificou a figura da empresa fornecedora de GLP creando o comercializador retallista de GLP a granel e o comercializador retallista de GLP envasado. Así mesmo, na modificación da citada lei dada pola Lei 25/2009, do 22 de decembro, de modificación de diversas leis para a súa adaptación á Lei sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio, elimináronse os réximes de autorización para o exercicio da actividade de operador grosista de GLP e de comercializador retallista de GLP a granel, que se substituíron por unha comunicación de inicio de actividade acompañada dunha declaración responsable de que se cumpren os requisitos exixidos para o seu exercicio.

A Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, no seu artigo 47.1 establece que a comercialización retallista de gases licuados do petróleo envasados se realizará libremente, ben que, no seu artigo 47.3 dispón que só poderán establecerse pactos de fornecemento en exclusiva de gases licuados do petróleo envasados, entre os operadores e os comercializadores, cando se garanta aos usuarios que o soliciten o fornecemento domiciliario de gases licuados do petróleo envasados.

Así mesmo, no seu artigo 49 establece que todos os consumidores terán dereito ao fornecemento de produtos derivados do petróleo no territorio nacional, nas condicións previstas na mesma lei e nas súas normas de desenvolvemento.

Ademais, o Real decreto lei 15/1999, do 1 de outubro, polo que se aproban medidas de liberalización, reforma estrutural e incremento da competencia no sector de hidrocarburos, estableceu medidas específicas para unha maior liberalización e incremento da competencia na comercialización dos gases licuados do petróleo envasados, salvaguardando os intereses dos consumidores nun mercado de mercado carácter social, para o que, de acordo co establecido na disposición transitoria cuarta da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, se estableceu un réxime de prezos máximos de venda ao público, antes de impostos, que inclúe o fornecemento domiciliario.

No momento actual, dado que o mercado dos gases licuados do petróleo envasados conta cun colectivo de consumidores situados en zonas de difícil acceso e, consecuentemente, con falta de alternativas enerxéticas, e o fornecemento en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos vai dirixido a un colectivo onde existen consumidores de mercado carácter social, considérase de extraordinaria e urxente necesidade a actualización dos termos da obriga de fornecemento a domicilio de GLP envasado para asegurar que todos os consumidores deste tipo de envases que o soliciten teñan ao seu dispor gases licuados do petróleo envasados fornecidos no seu propio domicilio.

Para isto, establécese que no ámbito peninsular e en cada un dos territorios insulares e extrapeninsulares, o operador grosista de GLP con maior cota de mercado polas súas vendas no sector dos gases licuados do petróleo envasado en envases con carga igual

ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos, exceptuados os envases de mestura para usos dos gases licuados do petróleo como carburante, deberá efectuar o fornecemento domiciliario a todo peticionario dentro do correspondente ámbito territorial.

A presente lei recolle o ámbito de aplicación dos prezos máximos de venda ao público dos gases licuados do petróleo envasados, que o ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de Acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, poderá establecer en tanto as condicións de concorrencia e competencia neste mercado non se consideren suficientes. Estes prezos serán de aplicación, se for o caso, aos gases licuados do petróleo envasados, en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos, cuxa tara sexa superior a 9 quilogramos, exceptuados os envases de mestura para usos dos gases licuados do petróleo como carburante.

Desta forma, liberalízase o prezo de venda dos gases licuados do petróleo envasados en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos que teñan unha tara inferior a 9 quilogramos. O obxectivo desta liberalización é incentivar aqueles investimentos que se traducen nun menor consumo enerxético e facilitan o fornecemento domiciliario, o que supón, ademais, unha mellora do servizo prestado ao cliente. Así mesmo, preténdese favorecer as condicións de concorrencia e competencia do mercado.

Non obstante, como garantía de que todos os consumidores poidan dispor no seu propio domicilio de gases licuados do petróleo en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos ao prezo máximo regulado, a citada liberalización abórdase coa restrición de que, no caso de que o operador grosista de GLP con obrigación de fornecemento domiciliario non dispoña de envases cuxa tara sexa superior a 9 quilogramos, a obrigación de fornecemento domiciliario aos prezos máximos de venda regulados se estenderá a envases cuxa tara sexa inferior a 9 quilogramos, no correspondente ámbito territorial.

A Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, estableceu o réxime xurídico das actividades relacionadas cos hidrocarburos líquidos e gasosos, atribuíndo no artigo segundo a estas actividades a consideración de actividades de interese económico xeral, e no seu artigo 60 define como actividades reguladas a regasificación, o transporte, o almacenamento básico e a distribución de gas, e deben axustarse á dita lei tanto o seu réxime económico como o seu funcionamento.

O capítulo VII do título IV da citada Lei do sector de hidrocarburos estableceu as bases do réxime económico das ditas actividades, que foi desenvolvido polo Real decreto 949/2001, do 3 de agosto, polo que se regula o acceso de terceiros ás instalacións gasistas e se establece un sistema económico integrado do sector de gas natural.

O marco regulatorio establecido a partir do citado Real decreto 949/2001 para o sistema económico integrado do sector do gas natural permitiu o desenvolvemento das infraestruturas necesarias para garantir a seguranza de fornecemento e que durante o período 2002-2006 se alcanzase un equilibrio entre os custos e ingresos do sistema gasista. No entanto, durante os últimos anos, a crise económica, coa caída de demanda de gas asociada, demostrou que ese sistema é insuficiente ante situacións de baixada ou estabilización da demanda.

Neste período o consumo de gas natural en España experimentou un importante crecemento, de até dous díxitos anuais, e alcanzou o máximo histórico no ano 2008 cun consumo de 449 TWh. No entanto desde o ano 2009 produciuse un descenso significativo da demanda de gas natural. Os niveis de consumo alcanzados en 2013 son similares aos do ano 2004 e inferiores en máis dun 25% aos de 2008, e estímase que até despois de 2020 non se alcanzarán os niveis de consumo de 2008.

Esta situación deu lugar a desequilibrios anuais entre ingresos e custos do sistema gasista que se tentaron conter desde o ano 2008 mediante incrementos significativos nas peaxes de acceso, o que contribuíu a situar os prezos aplicables aos consumidores finais por cima da media da Unión Europea.

Con obxecto de corrixir os desaxustes entre ingresos e custos do sistema gasista, provocados pola caída da demanda e a construción e incorporación ao sistema retributivo

dun número importante de infraestruturas que provocan o crecemento dos custos do sistema gasista, no Real decreto lei 13/2012, do 30 de marzo, polo que se transpoñen directivas en materia de mercados interiores de electricidade e gas e en materia de comunicacións electrónicas, e polo que se adoptan medidas para a corrección das desviacións por desaxustes entre os custos e ingresos dos sectores eléctrico e gasista, adoptouse un conxunto de medidas co obxectivo último de suprimir estes desaxustes.

As medidas adoptadas no citado real decreto lei configúranse como un primeiro paso para alcanzar a suficiencia dos ingresos para cubrir os custos, ben que a propia norma recoñece a necesidade de emprender unha reforma máis profunda que permita dotar o sector dos mecanismos adecuados para afrontar con garantías os desafíos que presenta o escenario enerxético actual para o noso país.

O citado real decreto lei levou a cabo unha adaptación do réxime retributivo dos almacenamentos subterráneos con posta en servizo a partir do ano 2012, suspendendo o aboamento da retribución provisoria e determinando que non puidese acumularse no mesmo ano a percepción de máis dunha anualidade devindicada. Así mesmo, limitou a construción de novas infraestruturas de gas a aquelas necesarias para manter os compromisos internacionais vinculantes derivados da construción de interconexións gasistas, así como para atender novos consumidores de gas sempre que isto non carretase custos engadidos ao sistema e, co fin de non pór en perigo o equilibrio técnico das instalacións de regasificación en operación, paralizou a autorización e posta en servizo de novas instalacións de regasificación en territorio peninsular.

Non obstante, a tendencia da demanda continuou a ser decrecente, sendo especialmente significativo o descenso durante o primeiro trimestre do ano 2014, condicionado en gran medida por unhas temperaturas extremadamente cálidas durante os meses invernais, o que supuxo que só no primeiro trimestre do ano a demanda experimentase unha diminución superior ao 11% respecto ao mesmo período do ano anterior. Esta tendencia negativa mantense durante o segundo trimestre, o que producirá a aparición de novos desaxustes ao final do exercicio se non se adoptan medidas de urxencia para corrixir a situación.

Este desaxuste entre ingresos e gastos do sistema gasista pode considerarse como un déficit estrutural e obriga á actualización do marco regulatorio da retribución das actividades reguladas. A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia cuantificou na liquidación provisoria 14 do exercicio 2013 este desaxuste en 326 millóns de euros a finais do ano 2013, e estímase que o déficit acumulado até o 31 de decembro de 2014 podería alcanzar os 800 millóns de euros como consecuencia da entrada en servizo de novas instalacións e a contracción de demanda de gas natural do primeiro semestre do ano 2014, máis acentuada do previsto.

En consecuencia, faise necesaria unha reforma do réxime retributivo do sector de gas natural baseado no principio da sustentabilidade económica do sistema gasista e o equilibrio económico a longo prazo que teña en consideración as flutuacións da demanda, a evolución dos custos, as melloras de eficiencia e o grao de desenvolvemento das infraestruturas gasistas existentes na actualidade, sen menoscabo do principio de retribución adecuada dos investimentos en activos regulados nin da seguranza de fornecemento.

En primeiro lugar, establécese o principio de sustentabilidade económica e financeira do sistema gasista, que será un principio reitor das actuacións das administracións públicas e demais suxeitos do sistema gasista. En virtude del, calquera medida normativa en relación co sector que supoña un incremento de custo para o sistema gasista ou unha redución de ingresos deberá incorporar unha redución equivalente doutras partidas de custos ou un incremento equivalente de ingresos que asegure o equilibrio do sistema. Desta maneira descártase definitivamente a posibilidade de acumulación de déficit.

Este principio refórzase co establecemento de restricións taxadas á aparición de desaxustes temporais anuais e, como mecanismo de corrección, establécese a obrigación de revisión automática das peaxes e canons que correspondan se se superan determinados limiares. Os limiares introducidos permiten unha desviación provocada por

circunstancias conxunturais ou pola volatilidade da demanda gasista, que, como tales, poden revertirse no seguinte período sen necesidade dunha modificación das peaxes e canons, ao mesmo tempo que garanten que non se poidan alcanzar niveis de desaxuste que poidan pór en risco a estabilidade financeira do sistema.

Os desfases temporais que se produzan desde a entrada en vigor da presente lei, sen excederen os citados limiares, serán financiados por todos os suxeitos do sistema de liquidación en función dos dereitos de cobramento que xeren.

En segundo lugar, o principio de sustentabilidade económica e financeira do sistema debe entenderse de forma que os ingresos xerados polo uso das instalacións satisfaga a totalidade dos seus custos. Nas metodoloxías retributivas reguladas no sector do gas natural consideraranse os custos necesarios para que realice a actividade unha empresa eficiente e ben xestionada baixo o principio de realización da actividade ao menor custo para o sistema.

Fíxanse períodos regulatorios de seis anos para establecer a retribución das actividades reguladas e darlles estabilidade regulatoria, coa posibilidade de axustes cada tres anos dos parámetros retributivos do sistema, entre outros, os valores unitarios de referencia por clientes e vendas, os custos de operación e mantemento e os factores de mellora de produtividade, en caso de que se produzan variacións significativas das partidas de ingresos e custos.

O sistema retributivo para as instalacións de transporte, regasificación e almacenamento establécese baixo principios homoxéneos: adopción do valor neto do activo como base para o cálculo da retribución ao investimento, incorporación dunha retribución variable en función do gas vehiculado, regasificado ou almacenado en función do tipo de activo e a eliminación de calquera procedemento de revisión automática de valores e parámetros retributivos en función de índices de prezos.

O novo modelo retributivo, regulado pola presente lei, establece unha metodoloxía de cálculo común para todas as instalacións da rede básica que toma como base o valor neto anual dos activos e elimina calquera actualización deste durante o período regulatorio. Esta retribución componse dun termo fixo por dispoñibilidade da instalación e dun termo variable por continuidade de fornecemento.

O termo fixo de dispoñibilidade inclúe os custos de operación e mantemento para cada ano, a amortización e unha retribución financeira calculada mediante a aplicación ao valor neto anual do investimento e da taxa de retribución financeira que se determine para cada período regulatorio.

A inclusión do termo variable de continuidade de fornecemento na retribución das instalacións permite, por unha parte, axustar os custos do sistema ante situacións de variación de demanda equilibrando as diferenzas entre os ingresos e os custos do sistema e, por outra, traslada parte do risco da variación da demanda, que até o momento era soportado polo consumidor final, ao titular das instalacións.

Este termo é función da variación total do consumo nacional de gas natural no ano de cálculo respecto ao ano anterior no caso das instalacións de transporte, da variación de demanda de gas regasificado no conxunto das instalacións do sistema no caso das instalacións de regasificación e da variación do gas útil almacenado nos almacenamentos no caso destes últimos.

A retribución por continuidade de fornecemento repartirase entre todas as instalacións en función da ponderación do seu valor de reposición respecto do do conxunto de instalacións da actividade, valores que se calcularán mediante a aplicación dos valores unitarios de investimento en vigor cada ano.

Unha vez finalizada a vida útil regulatoria das instalacións, e naqueles casos en que o activo continúe en operación, establécese como retribución fixa os custos de operación e mantemento incrementados por un coeficiente cuxa contía depende do número de anos en que a instalación supera a vida útil regulatoria, sen devindicarse cantidade ningunha en concepto de retribución por investimento.

Para a retribución dos novos gasodutos primarios que non pertencen á rede troncal habilítase o Goberno para o desenvolvemento dunha metodoloxía específica.

No que respecta ás novas instalacións de transporte secundario, establécese que a súa retribución pasa a estar incluída dentro da metodoloxía retributiva das instalacións de distribución, asociando a súa retribución ao crecemento de clientes e á nova demanda xerada.

En relación ás instalacións de distribución, mantense a retribución para cada empresa distribuidora para o conxunto das súas instalacións en función dos clientes conectados a elas e o volume de gas fornecido. No entanto, elimínanse as actualizacións automáticas en función do IPC e do IPRI e modifícase a fórmula paramétrica de retribución actual distinguindo, na categoría de retribución de fornecementos a presións iguais ou inferiores a 4 bar, entre consumidores con consumo anual inferior a 50 MWh e os que teñen un consumo superior co obxecto de garantir a suficiencia de ingresos para o sistema en todos os tramos de consumo, tendo en conta os ingresos por peaxes de cada un deles.

A fin de incentivar a extensión das redes a zonas non gasificadas e axustar a retribución ao custo real para as empresas, considéranse valores unitarios diferenciados dependendo de que os clientes e o consumo se encontren en termos municipais de gasificación recente.

En relación co déficit acumulado do sistema gasista até o 31 de decembro de 2014, que está a ser soportado polos suxeitos do sistema de liquidacións, procédese ao seu recoñecemento, ben que a súa cuantificación se realizará na liquidación definitiva correspondente ao exercicio 2014. Este déficit será financiado polos titulares das instalacións durante un período de 15 anos, a súa anualidade incluída como un custo do sistema e recoñecerase un tipo de xuro en condicións equivalentes ás do mercado.

Outras medidas relacionadas co sector do gas natural incluídas na presente lei son a modificación da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, co obxecto de puntualizar a separación de actividades dos xestores da rede de transporte, o procedemento de designación dos xestores das redes de transporte e da separación funcional dos distribuidores pertencentes a grupos verticalmente integrados con intereses en comercialización, en relación coa correcta transposición da Directiva do mercado interior de gas natural.

A eficiencia enerxética é un aspecto esencial da estratexia europea para un crecemento sustentable no Horizonte 2020 e unha das formas máis rendibles para reforzar a seguranza do abastecemento enerxético e reducir as emisións de gases de efecto invernadoiro e doutras substancias contaminantes. Por isto, a Unión Europea fixou como obxectivo para 2020 reducir nun 20 por cento o seu consumo enerxético, obxectivo que para o conxunto da Unión Europea non leva camiño de cumprirse en ausencia de esforzos adicionais.

As conclusións do Consello Europeo do 4 de febreiro de 2011 recoñecían que non se estaba a avanzar o suficiente cara ao cumprimento do obxectivo de eficiencia enerxética da Unión e que se requirían actuacións para aproveitar o considerable potencial de aforro de enerxía nos edificios, os transportes e os procesos de produción e manufacturación.

Con este fin, a Directiva 2012/27/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, relativa á eficiencia enerxética (en diante, a Directiva), pola que se modifican as directivas 2009/125/CE e 2010/30/UE e pola que se derrogan as directivas 2004/8/CE e 2006/32/CE, crea un marco común para fomentar a eficiencia enerxética dentro da Unión e establece accións concretas a fin de materializar o considerable potencial de aforro de enerxía non realizado.

A Directiva de eficiencia enerxética establece no seu artigo 7 a obrigação vinculante de xustificar unha cantidade de aforro de enerxía final para 2020. En cumprimento desta obrigação, España comunicou á Comisión Europea un obxectivo de 15.320 ktep de aforro enerxético acumulado para o período 2014 a 2020, obxectivo que se incrementou até os 15.979 ktep segundo a última revisión da metodoloxía realizada pola Comisión Europea.

Así mesmo, o artigo 7 da Directiva determina que cada Estado membro establecerá un sistema de obrigações de eficiencia enerxética, en cuxa virtude os distribuidores e/ou comercializadores de enerxía quedarán obrigados a alcanzar no ano 2020 o obxectivo de

aforro indicado mediante a consecución anual a partir do ano 2014 dun aforro equivalente ao 1,5 por cento das súas vendas finais anuais de enerxía.

Por outra parte, o artigo 20 da Directiva permite aos Estados membros crear un fondo nacional de eficiencia enerxética, como abeiro das iniciativas nacionais de eficiencia enerxética, ao cal as empresas obrigadas polo artigo 7 poderán contribuír anualmente por contía equivalente á dos investimentos que exixa o cumprimento das obrigacións derivadas do citado artigo como forma de cumprimento destas. Co pagamento da equivalencia financeira ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética os suxeitos obrigados darán por totalmente cumprida a súa obrigación de aforro anual.

Ben que a Directiva dá a posibilidade de que os suxeitos obrigados poidan ser comercializadores ou distribuidores de enerxía, dado que en España os distribuidores de enerxía non realizan labores de comercialización (ao contrario que noutros países da UE) senón unha actividade regulada de xestión da rede correspondente, establecéronse os comercializadores de enerxía como suxeitos obrigados, que é onde a Directiva exige os aforros de enerxía.

Inclúese o sector transporte entre os suxeitos obrigados dado o gran peso que este sector ten na demanda de enerxía final e o gran potencial de aforros de enerxía que nel se poden alcanzar. Para o caso dos produtos petrolíferos e gases licuados do petróleo, tampouco se considerou apropiado impor as obrigacións ao xestor da rede, senón que son suxeitos obrigados as empresas que de feito realizan a comercialización dos produtos para a venda aos consumidores finais e, en concreto, tendo en conta a atomización existente na comercialización final destes produtos, aos operadores grosistas de produtos petrolíferos e gases licuados do petróleo.

En consecuencia, esta lei establece un sistema de obrigacións para as empresas comercializadoras de gas e electricidade, para os operadores de produtos petrolíferos grosistas e para os operadores de gases licuados do petróleo grosistas, a partir da súa entrada en vigor. A raíz do establecemento deste sistema, anualmente definirase mediante orde do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo un obxectivo de aforro anual e a cota sobre este correspondente a cada suxeito obrigado en función das súas vendas finais de enerxía do ano $n-2$, seguindo o mesmo criterio establecido pola citada Directiva 2012/27/UE no seu artigo 7 para a determinación do obxectivo acumulado de aforro, así como a equivalencia financeira para o cálculo da contía equivalente á dos investimentos necesarios para o cumprimento desas obrigacións mediante a súa contribución a un fondo nacional de eficiencia enerxética.

O Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética, sen personalidade xurídica, permitirá a posta en marcha de mecanismos de apoio económico e financeiro, asistencia técnica, formación e información ou outras medidas encamiñadas a aumentar a eficiencia enerxética nos diferentes sectores, necesarias para a consecución dos obxectivos establecidos na Directiva de eficiencia enerxética.

A equivalencia financeira das obrigacións de aforro determinarase con base no custo medio dos ditos mecanismos de apoio, incentivos e medidas necesarios para mobilizar os investimentos que se requiren para dar cumprimento ao obxectivo de aforro anual a través das actuacións do Fondo Nacional, de acordo cos resultados da análise técnica do Instituto para a Diversificación e o Aforro Enerxético.

Así mesmo, pola presente lei habilítase o Goberno para o establecemento e desenvolvemento dun sistema de acreditación de aforros de enerxía final mediante a emisión de certificados de aforro enerxético (CAE) que, unha vez en marcha, permitirá progresivamente ás empresas dar cumprimento ás súas obrigacións de aforro mediante a promoción directa de actuacións de mellora da eficiencia enerxética que reúnan todas as garantías necesarias.

Segundo a metodoloxía de cómputo de aforros enerxéticos recollida na Directiva e aplicable para a verificación do cumprimento dos obxectivos, o momento en que se producen as medidas aforro determina que cantidade de aforro se acumulará durante o período de vixencia da Directiva. Por tanto, unha mesma medida pode computar unha cantidade de aforros acumulados moi distinta dependendo de se se realiza ao principio

ou ao final de período e, por conseguinte, canto antes se leven a cabo as actuacións de mellora da eficiencia enerxética, máis aforros derivados delas se poderán contabilizar para a consecución do obxectivo vinculante acumulado de aforro enerxético. En consecuencia, a realización temperá das medidas de aforro reduce de forma moi significativa o número de medidas necesarias para alcanzar o obxectivo e, por tanto, o custo que derive do seu cumprimento.

Por isto, para poder realizar o antes posible medidas de eficiencia enerxética ao menor custo posible, é necesario contar con recursos económicos suficientes no Fondo Nacional de Eficiencia que permitan pór en marcha esas medidas a grande escala, sendo do máximo interese xeral a implantación coa maior urxencia do sistema de obrigacións que permitirá dotar o Fondo con eses recursos. De entre as opcións valoradas para emprender medidas temperás de aforro enerxético a grande escala, a implantación dun sistema de obrigacións para achega a un fondo nacional de eficiencia preséntase como a opción que permite dispor no menor prazo posible dos recursos necesarios para emprender medidas de eficiencia enerxética que leven a unha contabilización temperá de aforro para o cumprimento dos obxectivos da Directiva da forma máis eficiente economicamente.

En consonancia coa execución das medidas de eficiencia enerxética por parte do Fondo Nacional de Eficiencia, previuase a aplicación do sistema de obrigacións na parte proporcional ao período restante desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, até o 31 de decembro de 2014. En atención, non obstante, á urxencia con que os suxeitos obrigados deberán facer efectiva a súa contribución equivalente á obrigación correspondente ao dito período, considerouse conveniente excluír da dita obrigación as pequenas empresas comercializadoras que contan cunha reducida capacidade financeira, a fin de lles evitar unha carga desproporcionada a curto prazo asociada á urxencia da contribución neste primeiro período de aplicación, facendo uso da posibilidade establecida no considerando 20 da Directiva 2012/27/UE, que permite excluír do sistema de obrigacións as comercializadoras de menor tamaño.

Por outro lado, o artigo 9 da Directiva establece que no fornecemento de calefacción, refrixeración ou auga quente a un edificio a partir dunha calefacción urbana ou dunha fonte central que abasteza varios edificios se instalarán contadores de consumo individuais antes do 1 de xaneiro de 2017. Dado que, de acordo co Regulamento de instalacións térmicas nos edificios, aprobado polo Real decreto 1027/2007, do 20 de xullo, as instalacións térmicas dos edificios de nova construción deben dispor dalgún sistema que permita a repartición dos gastos correspondentes a cada servizo (calor, frío e auga quente sanitaria) entre os diferentes usuarios, é necesario establecer a obrigación de contabilizar de maneira individual os consumos nos edificios existentes.

Así mesmo, á vista dos riscos que implica a execución e xestión de proxectos de aforro e eficiencia enerxética, en particular no sector industrial e no sector da edificación, considérase necesaria a subscripción dun seguro de responsabilidade civil que cubra os riscos derivados desas actuacións por parte dos provedores de servizos enerxéticos e outros suxeitos que no futuro poidan operar dentro do marco do sistema de obrigacións.

Finalmente, determínase o réxime de sancións aplicable en caso de incumprimento das disposicións adoptadas para a transposición da citada Directiva 2012/27/UE, en concreto, aquelas adoptadas no ámbito do sistema de obrigacións de eficiencia enerxética. En materia de auditorías enerxéticas, acreditación de provedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos, a instrución e resolución dos expedientes sancionadores que se incoen corresponderá aos órganos competentes das comunidades autónomas.

O prazo de transposición da Directiva venceu con carácter xeral o 5 de xuño de 2014, polo que é necesario completar a súa transposición coa maior urxencia.

A Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, establece no seu artigo 76 que as referencias ás lonxitudes establecidas para a demarcación dos perímetros dos permisos de investigación e concesións de explotación virán referidas ao meridiano de Greenwich.

Adoptarase a proxección universal transversa Mercator (UTM) e a distribución de fusos e zonas internacionais. Como elipsoide de referencia utilizarase o internacional de Hayford (Madrid, 1924), o datum europeo (Postdam, 1950) e o meridiano de Greenwich como orixe de lonxitudes. Este aspecto foi introducido polo artigo once da Lei 54/1980, do 5 de novembro, de modificación da Lei de minas.

Posteriormente, o Real decreto 1071/2007, do 27 de xullo, polo que se regula o sistema xeodésico de referencia oficial en España, ditado ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, estableceu a adopción en España do sistema de referencia xeodésico global ETRS89 en substitución do sistema xeodésico de referencia rexional ED50, sobre o cal actualmente se está a compilar toda a cartografía oficial no ámbito da península Ibérica e das illas Baleares, e o sistema REGCAN95 no ámbito das illas Canarias, o que permite unha completa integración da cartografía oficial española cos sistemas de navegación e a cartografía doutros países europeos. Así mesmo, e en correspondencia co anterior, determínanse os sistemas de representación de coordenadas que deben utilizarse para compilar e publicar a cartografía e a información xeográfica oficial segundo as súas características.

O citado real decreto establece que toda a cartografía e bases de datos de información xeográfica e cartográfica producida ou actualizada polas administracións públicas deberán compilarse e publicarse conforme o que nel se dispón, a partir do 1 de xaneiro de 2015.

Con base nisto, procede a modificación da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, para adaptar o sistema de referencia ás novas prescricións introducidas polo Real decreto 1071/2007, do 27 de xullo, polo que se regula o sistema xeodésico de referencia oficial en España. En concreto modifícase o artigo 76.2 da Lei 22/1973, do 21 de xullo, e derrógase o parágrafo segundo do artigo 99.1 do Regulamento xeral para o réxime da minaría, aprobado polo Real decreto 2857/1978, do 25 de agosto, por canto se opón ao disposto no citado Real decreto 1071/2007, do 27 de xullo.

Ademais, debido á complexidade do proceso de adaptación dos dereitos mineiros españois ás novas referencias cartográficas, engádese unha disposición derradeira para habilitar o Goberno para aprobar un real decreto que desenvolva a aplicación da modificación do artigo 76.2 da Lei 22/1973, do 21 de xullo, conforme a súa nova redacción.

A necesidade da modificación débese a que a disposición transitoria segunda do citado Real decreto 1071/2007, do 27 de xullo, establece que toda a cartografía e bases de datos de información xeográfica e cartográfica producida ou actualizada polas administracións públicas debe compilarse e publicarse conforme o que se dispón nese real decreto a partir do 1 de xaneiro de 2015 e a que toda a cartografía se está realizando cunha base xeodésica que non se vai poder utilizar a partir da referida data, co cal o sector mineiro debe coñecer canto antes a modificación que se vai producir xa que provoca cambios reais na zona adxudicada cando se outorgan dereitos mineiros respecto á zona que se outorgaría se non se producisen os cambios que se aproban nesta lei.

En analogía co sector mineiro, procédese a clarificar o sistema xeodésico de referencia de aplicación á exploración, investigación e produción de hidrocarburos. O desenvolvemento regulamentario do título II da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, que se recolle transitoriamente no Real decreto 2362/1976, do 30 de xullo, polo que se aproba o Regulamento para a aplicación da Lei sobre investigación e explotación de hidrocarburos do 27 de xuño de 1974, viña referido igualmente ao elipsoide de Hayford (Madrid, 1924) e ao datum europeo (Postdam, 1950), aplicando a proxección universal transversa de Mercator (UTM), polo que, de igual forma, se derroga de forma expresa. A partir do 1 de xaneiro de 2015 será de aplicación unicamente o Real decreto 1071/2007, do 27 de xullo, asegurando a coherencia da lexislación sectorial coa específica en materia xeodésica e cartográfica.

VIII

O título IV establece o réxime de implantación do Sistema nacional de garantía xuvenil e recolle outras medidas para favorecer a ocupación.

O Sistema nacional de garantía xuvenil, que se regula no capítulo I, ten como finalidade principal que o colectivo de mozos non ocupados nin integrados nos sistemas de educación ou formación e que sexan maiores de 16 anos e menores de 25, ou menores de 30 anos no caso de persoas cun grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento, poidan recibir unha oferta de emprego, educación continua, formación de aprendiz ou período de prácticas despois de remataren a educación formal ou quedaren desemregados.

Debe terse en conta que no ano 2013, dun total de 4.111.900 mozos de 16 a 24 anos que se contabilizaban en España, 951.100 se encontraban en situación de desemprego e 845.500 eran mozos non ocupados que tampouco estaban a recibir educación ou formación, segundo as cifras da EPA revisada. Estas cifras poñen de manifesto a grave situación laboral en que se encontra o colectivo dos mozos en España, que pode ter como consecuencia tanto unha forte desconexión do mercado de traballo como a exclusión social a longo prazo.

Segundo datos de Eurostat, en 2013 España presentaba unha das taxas de mozos de entre 15 e 25 anos que nin estudan nin traballan máis altas da Unión Europea, seis puntos por cima da media e só por detrás de Bulgaria, Italia, Grecia e Chipre.

O Consello Europeo determinou que os Estados membros que tivesen acceso aos fondos da Iniciativa de emprego xuvenil debían presentar antes de finais de 2013 un Plan nacional de implantación da garantía xuvenil. Como resposta a este mandato, o Goberno de España enviou á Comisión Europea en decembro de 2013 o Plan nacional de implantación da garantía xuvenil en España, que establece o marco necesario para a dita implantación e responde ás directrices contidas na Recomendación do Consello Europeo do 22 de abril de 2013 sobre o establecemento da garantía. Entre as directrices encóntranse a atención ao xénero e diversidade dos mozos obxecto da garantía, así como a adaptación ás circunstancias nacionais, rexionais e locais.

No desenvolvemento do dito sistema, tívose en conta o novo marco financeiro 2014-2020 dos fondos estruturais e de investimento da Unión Europea, no que destaca a posta á disposición de España de 1.887 millóns de euros para o cofinanciamento de gastos realizados en atención directa a mozos non ocupados e que non cursen estudos nin formación, a través da Iniciativa de emprego xuvenil e o Fondo Social Europeo.

Dentro do capítulo I, a sección 1.ª establece as bases do Sistema nacional de garantía xuvenil.

A sección 2.ª, relativa ao Sistema nacional de garantía xuvenil, establece os aspectos máis concretos da inscrición no ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil, así como a atención que se proporcionará aos usuarios que acceden a el.

O procedemento de inscrición estableceuse de maneira telemática á luz dos resultados do Informe Xuventude en España 2012 realizado polo Instituto da Xuventude de España. Este informe revela que o colectivo de mozos maiores de 15 anos e menores de 30 está altamente familiarizado co uso e emprego da internet e de computadores ou dispositivos similares.

Dentro das medidas de apoio á contratación que se conteñen na sección 3.ª, cabe mencionar o establecemento dunha bonificación mensual na achega empresarial á cotización á Seguridade Social por un importe de 300 euros, durante un máximo de seis meses, pola contratación con carácter indefinido de persoas beneficiarias do Sistema nacional de garantía xuvenil, así como a modificación da Lei 11/2013, do 26 de xullo, de medidas de apoio ao emprendedor e de estímulo do crecemento e da creación de emprego, para incluír o dito colectivo de mozos en determinados incentivos á contratación previstos nesta norma.

Esta medida será compatible co resto dos incentivos sempre que o importe mensual que deban cotizar a empresa ou o traballador autónomo non sexa negativo. Deste modo,

permítense a compatibilización coa tarifa plana, sempre que se cumpran os requisitos de ambos os incentivos. Por tanto, en función da cotización que corresponda ingresar polo traballador, cabe a posibilidade de que durante os primeiros 6 meses a empresa non teña custo de cotización, e mesmo se a aplicación de ambos os incentivos comporta un excedente a favor da empresa ou autónomo que contratou, o excedente poderá descontarse da achega empresarial final que resulte na liquidación mensual en que figure incluído o citado traballador, sempre que esta non resulte negativa.

Xunto á prevista no parágrafo anterior, prevense novas medidas para o fomento do uso dos contratos formativos previstos polo artigo 11 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, cando estes sexan celebrados con persoas beneficiarias do Sistema nacional de garantía xuvenil. Así, respecto ao contrato en prácticas establécese unha bonificación adicional até alcanzar o 100 por cento de incentivo nas cotizacións da empresa á Seguridade Social por contingencias comúns, mentres que, no caso do contrato para a formación e a aprendizaxe, prevese que a contía máxima das bonificacións inherentes á actividade formativa se poida elevar a través da modificación da súa regulación. Ademais, recóllese o compromiso de avanzar na articulación dos mecanismos que incentiven que as empresas realicen o contrato para a formación e a aprendizaxe, a través da compensación dos custos inherentes á formación oficial, así como os derivados da necesaria titorización do traballador. Con isto o que se pretende é dar un impulso ao contrato para a formación que permite a obtención de formación oficial e experiencia laboral, polo que resulta especialmente idóneo para os suxeitos a que vai dirixida a garantía xuvenil.

Por tanto, non só se bonificará a cotización do traballador contratado a través desta modalidade, senón que se compensarán adecuadamente os custos formativos que asume unha empresa que aposta por contratar un traballador sen formación ou con escasa formación e experiencia. De aí que, para o caso de traballadores inscritos na garantía xuvenil, se prevexa introducir novos incentivos.

Dado que o contrato para a formación conta xa cunha potente redución aplicable á cotización do traballador contratado, estes novos incentivos por conceptos formativos se poderán aplicar para reducir tamén as cotizacións doutros traballadores que teña contratados a empresa.

O capítulo II modifica a Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, para adaptala ao novo modelo de políticas activas de emprego e á Estratexia española de activación para o emprego.

Na LV Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais, celebrada o 11 de abril de 2013, as comunidades autónomas e o Ministerio de Emprego e Seguridade Social acordaron as liñas de actuación que fan seguir as políticas activas de emprego en España a partir de 2013, e que xa se tiveron en conta para a elaboración dos plans anuais de política de emprego de 2013 e 2014.

O cambio de modelo de políticas activas de emprego supón o tránsito desde un modelo de financiamento e xestión articulado arredor de instrumentos xurídicos pensados para programas establecidos centralizadamente a un novo modelo, acorde coas competencias das comunidades autónomas, no marco da necesaria garantía da unidade de mercado e cuxo financiamento, execución, control e avaliación están orientados á consecución de determinados obxectivos, seguindo directrices e eixes prioritarios de actuación previamente establecidos.

En coherencia con este novo modelo, estase a elaborar, en estreita colaboración coas comunidades autónomas e os interlocutores sociais, unha nova estratexia española de activación para o emprego para o período 2014-2016, que require a modificación da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, basicamente en tres aspectos.

En primeiro lugar, é necesario levar a cabo a reorganización e sistematización das actuacións de políticas activas. En segundo lugar, requírese cambiar a terminoloxía das «medidas» e «accións» de políticas activas, distinguindo agora entre «servizos» e «programas». E, por último, dáse forma e contido á carteira común de servizos do Sistema nacional de emprego contida na lei, pero non desenvolvida.

O capítulo III modifica a Lei 14/1994, do 1 de xuño, pola que se regulan as empresas de traballo temporal, para adaptala aos principios da Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, que establece como principio básico o de eficacia nacional das autorizacións, polo que resulta necesario suprimir na normativa que regula a actividade das empresas de traballo temporal toda limitación canto ao ámbito territorial de actuación ou calquera exigencia de ampliación de autorizacións. Mantense o réxime de autorización ao considerarse que este se encontra xustificado por razóns de orde pública relacionadas coa loita contra a fraude, como garantía dos dereitos dos traballadores e do sistema de seguranza social. No entanto, simplifícase o réxime, de modo que, unha vez concedida, a autorización, mantén a súa vixencia mentres a empresa cumpra os requisitos legais, sen necesidade de prórrogas ou renovacións de ningún tipo.

Por outra parte, dado que as empresas de traballo temporal se revelaron como un potente axente dinamizador do mercado de traballo, amplíanse as actividades que van poder desenvolver engadindo as actividades de formación para a cualificación profesional e de consultoría e asesoramento de recursos humanos.

O capítulo III tamén modifica a Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, para adaptar a normativa reguladora das axencias de colocación á Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, suprimindo a autorización administrativa previa para o exercicio da actividade como axencia de colocación e substituíndoa por unha declaración responsable, que terá validez en todo o territorio nacional desde o momento da súa presentación.

Por último, introdúcense outros cambios puntuais tanto no texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, como no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto lexislativo 5/2000, do 4 de agosto, que resultan precisos para asegurar a coherencia da regulación.

Dentro do capítulo IV, esténdense aos socios traballadores ou de traballo das cooperativas, así como aos que se incorporen como socios traballadores das sociedades laborais, as reducións das cotizacións empresariais por continxencias comúns á Seguridade Social por contratación indefinida previstas no Real decreto lei 3/2014, do 28 de febreiro, de medidas urxentes para o fomento do emprego e a contratación indefinida. Tamén se inclúe un mandato ao Goberno para que proceda á reordenación normativa dos incentivos ao autoemprego no ámbito de emprego e seguranza social.

IX

A presente lei incorpora medidas de estímulo da actividade económica e dirixidas a paliar os efectos da crise.

En relación co imposto sobre a renda das persoas físicas, introdúcense tres modificacións.

En primeiro lugar, con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014 e exercicios anteriores non prescritos, por razóns de equidade e cohesión social, declárase exenta a ganancia patrimonial que poida pórse de manifesto como consecuencia da dación en pagamento ou dun procedemento de execución hipotecaria que afecte a vivenda habitual do contribuínte.

Adicionalmente, con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014, permítese a compensación das rendas negativas da base do aforro derivadas de débeda subordinada ou de participacións preferentes, ou de valores recibidos a troco destes instrumentos, xeradas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015, con outras rendas positivas incluídas na base do aforro, ou na base xeral procedentes da transmisión de elementos patrimoniais.

Por outra parte, coa finalidade de que os contribuíntes con menores ingresos que realizan actividades profesionais poidan dispor de forma inmediata dunha maior liquidez, establécese un tipo reducido de retención –o 15 por cento– cando no exercicio anterior os rendementos íntegros derivados destas actividades obtidos polo contribuínte tivesen sido inferiores a 15.000 euros, sempre que, ademais, estes rendementos representen máis

do 75 por cento da suma dos seus rendementos íntegros de actividades económicas e traballo.

En liña coa medida aprobada para o imposto sobre a renda das persoas físicas, introdúcese, con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014, así como para os feitos impositivos anteriores á dita data non prescritos, unha exención no imposto sobre o incremento de valor dos terreos de natureza urbana para as persoas físicas que transmitan a súa vivenda habitual mediante dación en pagamento ou como consecuencia dun procedemento de execución hipotecaria.

Ademais, modifícase a Lei 16/2012, do 27 de decembro, pola que se adoptan diversas medidas tributarias dirixidas á consolidación das finanzas públicas e ao impulso da actividade económica, reguladora do imposto sobre os depósitos nas entidades de crédito.

A aprobación de impostos autonómicos posteriores ao inicio da tramitación lexislativa do precepto polo que na dita lei se creou o imposto sobre os depósitos nas entidades de crédito fai necesaria esta modificación co obxecto de garantir unha tributación harmonizada dos depósitos constituídos nas entidades de crédito en todo o territorio español. Para tal fin, establécese, con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014, un tipo de gravame do 0,03 por cento, cuxa recadación será destinada ás comunidades autónomas onde se encontren a sede central ou as sucursais dos contribuíntes en que se manteñan os fondos de terceiros gravados. Ademais, introdúcense melloras técnicas na configuración da base impositiva do imposto.

X

As disposicións adicionais establecen unha serie de medidas complementarias da regulación do articulado.

Pola Sentenza 38/2014, do 11 de marzo de 2014, do Tribunal Constitucional, declarouse a inconstitucionalidade e a nulidade da disposición adicional décimo quinta, alínea c) da Lei 2/2008, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2009, por vulneración do artigo 134.2 da Constitución española, por non constituír o seu contido materia propia dunha lei de orzamentos.

O precepto anulado engadiu un inciso á alínea b) do número 7 da disposición transitoria cuarta da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar, que establece unha equivalencia da formación militar co sistema educativo universitario. En concreto, os que, en razón da formación militar que recibiran, xa tiñan recoñecido pola lexislación anterior un título equivalente a un título universitario de primeiro ciclo, é dicir, os pertencentes ás anteriores escalas de oficiais dos corpos xerais e de especialistas, obterían un título de formación equiparado a un título universitario de grao cando, despois da superación do curso de adaptación previsto na citada disposición transitoria cuarta da Lei 39/2007, se incorporasen de maneira efectiva á nova escala de oficiais por esta creada.

Fronte á situación precedente, a Lei 39/2007 establece, en efecto, unha única escala de oficiais para os corpos xerais do Exército de Terra, a Armada e o Exército do Aire, así como para o corpo de Infantaría de Mariña, e cambia o sistema de ensino de formación. A incorporación á escala de oficiais exige agora ter cursado, por unha parte, a formación militar xeral e específica e, por outra, a correspondente a un título de grao universitario do sistema educativo xeral, para o cal se creou o sistema de centros universitarios da Defensa.

A incorporación, con carácter voluntario, á nova escala de oficiais da Lei 39/2007 dos procedentes das anteriores escalas de oficiais dos corpos xerais e de especialistas, conforme o procedemento previsto na citada disposición transitoria cuarta da Lei 39/2007, permitirá a estes ascenderen a empregos anteriormente reservados á escala superior de oficiais, razón que xustificou no seu momento que se lles recoñecese esa equivalencia académica co título de grao universitario.

Por outro lado, a citada Sentenza 38/2014, do Tribunal Constitucional, precisa o alcance concreto que debe atribuírse á declaración de inconstitucionalidade e nulidade

contida na parte dispositiva, sinalando que non debe afectar aquelas situacións xurídicas que, ao tempo de publicación da dita sentenza, sexan firmes e producisen efectos, por terse producido a incorporación á nova escala.

Neste momento hai máis dun centenar de oficiais que se encontran pendentes de realizar os cursos de adaptación que, conforme a disposición transitoria cuarta da Lei 39/2007, constitúen requisito previo para a incorporación á nova escala de oficiais. A declaración de inconstitucionalidade e conseguinte anulación do precepto legal que posibilitaba que obtivesen, no momento de incorporación efectiva a esa nova escala, a citada equivalencia ao título de graduado superior, situaría, entón, eses oficiais nunha situación de inustificada desigualdade con respecto aos compoñentes da súa mesma escala que si teñen recoñecida esa equivalencia.

En consecuencia, faise necesario que na Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar, se engada un novo parágrafo á alínea b) do número 7 da disposición transitoria cuarta, en termos practicamente idénticos aos do precepto anulado polo Tribunal Constitucional. Unicamente se fai necesario introducir naquel texto un engadido na descrición do suposto de feito da norma, para atender á particular situación dos que realizan o curso de adaptación nas datas comprendidas entre a de publicación da citada sentenza 38/2014, do Tribunal Constitucional (no BOE núm. 87, do 10 de abril de 2014), e a de entrada en vigor da presente lei.

As Forzas Armadas requiren, para o cumprimento das misións que constitucionalmente teñen asignadas e asegurar o nivel de operatividade necesario das súas unidades, uns efectivos mínimos, por baixo dos cales resultaría difícil a consecución destes obxectivos.

Para obter eses efectivos mínimos cunha distribución adecuada no tempo, que permita garantir a operatividade das unidades, precísase un acceso anual ás distintas escalas de oficiais e suboficiais nunha contía determinada e sensiblemente constante.

A aplicación reiterada nos últimos anos da limitación da taxa de reposición na provisión de prazas de ingreso directo de oficiais e suboficiais tivo como consecuencia unha importante diminución dos accesos ás ditas escalas, cuxa acumulación no tempo ten consecuencias negativas canto á cobertura dos cadros de persoal militar das Forzas Armadas, especialmente nos empregos inferiores de cada escala.

Esta situación vese agravada nas escalas de oficiais pola complexidade e duración do período de formación previo ao acceso a elas, no cal se require non só superar os estudos correspondentes ás súas futuras funcións como militar de carreira senón tamén a obtención dun título de grao universitario. A dita complexidade supón que o grao de abandono por parte dos aspirantes supere o que, por termo medio, se produce no período de estudos para a obtención do citado título de grao nas distintas universidades, polo que o número daqueles que, ao final do período de formación, acceden á condición de militares de carreira é moi inferior ao que ingresou, no seu momento, nos centros docentes militares de formación.

Coa aplicación estrita dos criterios de carácter básico establecidos para o cálculo da taxa de reposición na Lei 22/2013, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2014, obtense unha cifra notoriamente insuficiente se queren cumprirse adecuadamente os obxectivos encomendados ás Forzas Armadas.

Esta lei inclúe as prazas autorizadas ás Forzas Armadas pola Lei de orzamentos xerais do Estado para o ano 2014 no seu artigo 21, coa taxa ordinaria de reposición do 10 por certo, para ingreso directo, acceso a unha relación de servizos de carácter permanente, reservistas voluntarios e acceso á escala superior de oficiais da Garda Civil, así como as prazas de ingreso por promoción e promoción interna e, ademais, inclúe unha oferta adicional de 200 prazas para a forma de ingreso directo ás escalas de oficiais, o que vén garantir os recursos humanos precisos para a operatividade das Forzas Armadas.

Ademais, a programación, tanto do ensino militar como, se for o caso, do correlativo ensino universitario de grao nos centros universitarios da Defensa, determina que a aprobación da oferta das correspondentes prazas deba facerse coa máxima urxencia, xa

que a falta de aprobación inmediata desta oferta extraordinaria de prazas nas Forzas Armadas carretará o conseguente atraso no desenvolvemento dos procesos selectivos, así como no nomeamento como alumnos dos que os superen, o que afectaría moi negativamente a programación elaborada co fin de dar debido cumprimento ás exigencias dos diferentes plans de estudos.

A celebración de «120 anos da Primeira exposición de Picasso. A Coruña, febreiro-maio de 2015» foi declarado acontecemento de excepcional interese público pola disposición adicional quincuaxésimo oitava da Lei 22/2013, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2014.

A celebración conmemora a primeira mostra que realizou o pintor malagueño de mozo na Coruña, cando a súa familia se trasladou a vivir a esta cidade.

A Comisión Interadministrativa xestora do acontecemento informou de que o programa de apoio a este acontecemento non se puido pór en marcha por restricións de marca impostas pola entidade «Picasso Administration», titular da marca Picasso, polo que non é posible abordar a campaña de patrocinios e mecenado utilizando esta marca.

«Picasso Administration» si autorizou de forma expresa o nome e o logotipo de «A Coruña 2015-120 anos despois», que, por tanto, poden ser utilizados polos patrocinadores do acontecemento.

O cambio de denominación do acontecemento de excepcional interese público permitirá pór en marcha o seu programa de apoio e fará posible fornecer recursos financeiros procedentes de patrocinios, de forma que se facilite a celebración, en aplicación do artigo 27 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

Dado que o programa da celebración comeza en setembro de 2014, é urgente o cambio de denominación, a fin de poder pór en marcha o programa de apoio a este acontecemento de excepcional interese público.

Así mesmo, a través desta lei procédese a autorizar a formalización a orzamento dos anticipos efectuados no ano 2013 para atender as achegas á Unión Europea polo recurso renda nacional bruta (RNB) e pendentes de aplicar en 31 de decembro de 2013.

No exercicio 2013 quedaron pendentes de formalizar a orzamento pagamentos efectuados á Unión Europea, derivados da aprobación de varios orzamentos rectificativos por recurso renda nacional bruta (RNB) por importe de 30.311.369,51 euros.

Ao teren estes anticipos a consideración de obrigacións de exercicios anteriores, requiren, para a súa formalización, en aplicación do disposto no número 4 do artigo 34 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, unha norma con rango de lei.

Durante o proceso de redacción do novo regulamento de circulación ferroviaria, a Axencia Europea manifestou a necesidade de que España reduza o detalle do novo regulamento e que este quede basicamente como un marco xeral que non regule concretamente aspectos da circulación que se incluían. Para isto, considérase necesario que se emitan recomendacións ou especificacións técnicas que poidan ser adoptadas polos administradores e as empresas. Por esta razón, considérase necesario habilitar a autoridade responsable de seguranza para que emita este tipo de recomendacións. Para isto, cómpre modificar a Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario.

O terremoto de Lorca, acaecido o 11 de maio de 2011, provocou cuantiosos danos persoais e materiais e os seus efectos perturbadores proxectáronse en todos os ámbitos de actividade no municipio, constituíndo un lastre para a recuperación e desenvolvemento do tecido social e económico de Lorca.

O Real decreto lei 11/2012, do 30 de marzo, de medidas para axilizar o pagamento das axudas aos damnificados polo terremoto, reconstruír os inmobles demolidos e impulsar a actividade económica de Lorca, instrumentou un procedemento de pagamento aos beneficiarios das axudas previstas no Real decreto lei 6/2011, do 13 de maio, e no Real decreto lei 17/2011, do 31 de outubro, mediante o aboamento polas entidades financeiras con sede en Lorca, logo de convenio co Instituto de Crédito Oficial.

Deste modo, o Instituto de Crédito Oficial prevé inicialmente os recursos financeiros necesarios para atender o pagamento das axudas aos beneficiarios.

Mediante a presente modificación do Real decreto lei 11/2012 introdúcese a habilitación legal necesaria para que, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, o Instituto de Crédito Oficial amplíe o obxecto do crédito incluíndo a execución de actuacións de reconstrución e ampliación de infraestruturas municipais. Así, preténdese avanzar na modernización de infraestruturas que coadxuven ao impulso da actividade económica do municipio e melloren as comunicacións e a evacuación en situacións de emerxencia.

A Lei 20/2011, do 21 de xullo, do Rexistro Civil, supuxo un cambio substancial da organización e funcionamento do Rexistro Civil, adoptando un modelo máis coherente cos valores da Constitución de 1978 e a realidade actual da sociedade española.

Baixo esta perspectiva modernizadora, a lei incidiu en dous aspectos organizativos esenciais: dun lado, apostou decididamente pola utilización de novas tecnoloxías, configurando unha base de datos única, accesible electronicamente e, doutro, modificou radicalmente a estrutura e distribución territorial das oficinas rexistras.

Aínda que foron moitos os avances e melloras introducidas pola Lei 20/2011, do 21 de xullo, pendente aínda a súa entrada en vigor, o dilatado período de *vacatio legis* previsto nela permitiu pór de manifesto algunhas carencias que aconsellan a súa revisión parcial, afondando neses mesmos elementos que a inspiraron e perfilando algún aspecto concreto dela, sen renunciar a principios esenciais do Rexistro Civil como é o carácter gratuito da prestación deste servizo público, tanto para os cidadáns como para as administracións públicas.

A profundización na modificación do modelo organizativo, así como os cambios que son necesarios na competencia para a levanza do Rexistro Civil que se aluden no número seguinte, fan ineludible a extensión do período para a entrada en vigor da norma polo tempo necesario para asegurar o correcto funcionamento do novo sistema.

A competencia para o mantemento do Rexistro Civil atribúese aos rexistradores que teñan ao seu cargo as oficinas do Rexistro Mercantil, na súa condición de funcionarios públicos, como con clareza resulta do artigo 274 da Lei hipotecaria; funcionarios especializados cunha contrastada e satisfactoria experiencia en rexistros de persoas, mesmo que estas sexan xurídicas, de forma que aquelas oficinas adquiran a condición de Oficinas do Rexistro Civil e Mercantil. Esta atribución realízase en execución da efectiva desxudicialización do Rexistro Civil xa consagrada na lei actual, co fin de lograr un incremento das economías organizativas, de xestión e de escala, así como unha maior eficacia e celeridade no funcionamento do sistema rexistral civil.

Especial importancia ten tamén a definición do sistema informático que debe sustentar o Rexistro Civil e o seu nivel de seguranza. Por isto, establécese o control polo Estado dos sistemas de información e aplicacións que sirvan o Rexistro Civil e se encomenda a un medio propio da Administración, ou a outra unidade administrativa que determine o Ministerio de Xustiza, todo o referente á preparación dos pregos de condicións e prescricións técnicas necesarias para que o sistema poida cumprir os requisitos de seguranza, así como para a súa contratación; para esta contratación e para o pagamento do sistema créase unha corporación de dereito público á cal deberán pertencer os rexistradores mercantís, cuxos aranceis quedan afectos á cobertura dos gastos de funcionamento das oficinas onde se presta o servizo público, tal e como dispón a disposición adicional terceira da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

Finalmente prevense determinadas bonificacións na cotización á Seguridade Social polas prácticas curriculares externas dos estudantes universitarios e de formación profesional, que asimilan a condición destes aos traballadores por conta allea.

TÍTULO I

Medidas de impulso da actividade económica

CAPÍTULO I

Financiamento da actividade económica

Sección 1.ª Financiamento e internacionalización da empresa española

Artigo 1. *Modificación da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, para adaptar o Fondo para Operacións de Investimento no Exterior da Pequena e Mediana Empresa (FONPEME).*

Modifícase o número un do artigo 115 da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, que queda redactado do seguinte modo:

«Un. Créase un fondo para operacións de investimento no exterior da pequena e mediana empresa destinado a promover a internacionalización da actividade das pequenas e medianas empresas e, en xeral, da economía española, a través de participacións temporais, minoritarias e directas no capital social de empresas españolas para a súa internacionalización ou de empresas situadas no exterior e, en xeral, nos fondos propios das empresas mencionadas anteriormente e a través de calquera instrumento participativo.

Con cargo ao Fondo tamén poderán tomarse participacións temporais, minoritarias e directas naqueles vehículos ou fondos de capital expansión con apoio oficial xa existentes ou que se establezan ou fondos de investimento privados, que fomenten a internacionalización da empresa ou da economía española.

A xestora a que se refire o número dous do artigo 116 da presente lei non intervirá directamente na xestión operativa das empresas participadas polo Fondo. Excepcionalmente, o ministro de Economía e Competitividade poderá, por proposta do secretario de Estado de Comercio e logo de informe do comité executivo do Fondo, autorizar a toma dunha participación maioritaria e autorizar a xestora para que asuma a xestión operativa da empresa participada polo Fondo en caso de ser considerado necesario para o cumprimento dos fins do FONPEME.»

Artigo 2. *Programa de garantías do Instituto de Crédito Oficial para favorecer o financiamento e a internacionalización da empresa española.*

1. Co fin de favorecer o apoio de organismos multilaterais e institucións financeiras internacionais ás empresas españolas no seu financiamento e nos seus procesos de internacionalización, o Instituto de Crédito Oficial porá en marcha un programa de garantías e avais a favor dos mencionados organismos e institucións, por un importe máximo de 1.200 millóns de euros e unha duración dun ano desde a entrada en vigor desta lei.

O importe de garantías e avais concedido polo Instituto de Crédito Oficial no exercicio 2014 ao abeiro deste programa computarase con cargo ao límite de operacións de crédito autorizadas de 18.000 millóns de euros recoñecido ao Instituto de Crédito Oficial no anexo III da Lei 22/2013, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2014.

2. Anualmente, a Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, por proposta do ministro de Economía e Competitividade, examinará a conveniencia de manter o programa e decidirá sobre a súa cancelación ou renovación e fixará neste último caso o importe máximo outorgable. O importe anual de garantías e avais concedido polo

Instituto de Crédito Oficial ao abeiro deste programa imputarase ao límite de operacións de crédito que se autorice ao Instituto de Crédito Oficial para o respectivo ano.

3. Os avais e garantías outorgados polo Instituto de Crédito Oficial no marco deste programa gozarán fronte a terceiros da garantía do Estado. A dita garantía ten o carácter de explícita, irrevogable, incondicional e directa.

4. Con periodicidade semestral, o ICO informará a Secretaría Xeral do Tesouro e Política Financeira sobre a evolución do programa, as novas operacións realizadas e o saldo vivo de avais concedidos no ámbito deste programa.

Sección 2.ª Préstamos ás entidades locais polo Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores

Artigo 3. Cancelación das operacións de préstamo formalizadas polas entidades locais co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores.

1. Como excepción do disposto na disposición derradeira trixésimo primeira da Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2013, durante o ano 2014 as entidades locais poderán concertar novas operacións de endebedamento para cancelar parcial ou totalmente a súa débeda pendente co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores sempre que se cumpran todos os requisitos seguintes:

a) A nova operación de endebedamento que se subscribirá terá, como máximo, o mesmo período de amortización que reste para a cancelación completa das operacións de crédito que a entidade local teña subscritas co mencionado fondo. Os plans de axuste aprobados e que posibilitaron a formalización das operacións que se cancelan manterán a súa vixencia até a total amortización da nova operación de endebedamento, sen prexuízo do establecido nos números 4 e 5 deste artigo.

b) Coa nova operación de endebedamento xerárase unha diminución da carga financeira que supoña un aforro financeiro.

c) Esta operación de endebedamento non poderá incorporar a garantía da participación en tributos do Estado nin poderán subrogarse as entidades de crédito que concerten estas novas operacións nos dereitos que correspondan ao Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores.

d) Esta operación deberá destinarse na súa totalidade á amortización anticipada total ou parcial dos préstamos formalizados co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores, cumprindo cos requisitos e condicións establecidos nos contratos subscritos polas entidades locais co citado fondo.

2. Para a formalización das novas operacións de endebedamento citadas será preciso solicitar autorización do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.

Para estes efectos á solicitud xuntaráse a seguinte documentación:

a) O acordo do órgano competente da corporación local, cos requisitos de quórum e votacións establecidos na Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local.

b) O informe do interventor da entidade local en que se certifique o aforro financeiro anual que se producirá como consecuencia da subscripción da nova operación de endebedamento.

3. Se o período medio de pagamento a provedores, calculado pola entidade local de acordo coa metodoloxía básica establecida, supera o prazo máximo establecido na normativa sobre a morosidade, o aforro financeiro xerado como consecuencia da subscripción da nova operación de endebedamento autorizada deberá destinarse a reducir a súa débeda comercial e, en consecuencia, o período medio de pagamento a provedores, sendo esta unha das medidas que, se for o caso, terá que incluír no plan de tesouraría a que se refire a Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira.

4. Se a entidade local tiver cumprido no exercicio 2013 co límite de débeda establecido nos artigos 51 e 53 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, co obxectivo de estabilidade orzamentaria e coa regra de gasto, e o seu período medio de pagamento a provedores, calculado pola entidade local de acordo coa metodoloxía básica establecida, non excede o prazo máximo establecido na normativa sobre a morosidade, poderá formalizar a nova operación. Se a entidade local cancela totalmente os préstamos formalizados co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores, quedará sen vixencia o plan de axuste aprobado e que posibilitou a súa concertación. Se non se cancelaren totalmente os ditos préstamos, os plans de axuste manterán a súa vixencia e o procedemento de seguimento da súa execución a que estiveren suxeitos.

5. Se a entidade local non tiver cumprido no exercicio 2013 algún dos límites ou regras citadas no número 4 anterior, poderá formalizar a nova operación de endebedamento, pero o plan de axuste aprobado manterá a súa vixencia mesmo que se cancelen totalmente os préstamos formalizados co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores.

6. Sen prexuízo do disposto nos números 4 e 5 anteriores, se a entidade local tiver presentado no exercicio 2013 aforro neto negativo ou endebedamento superior ao 75 por cento dos seus ingresos correntes liquidados no exercicio inmediato anterior, nos termos definidos na disposición derradeira trixésimo primeira da Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2013, a entidade local, mediante acordo do seu pleno, deberá aprobar un plan de saneamento financeiro ou de redución de débeda para corrixir, nun prazo máximo de cinco anos, o signo do aforro neto ou o volume de endebedamento, respectivamente. Polo que se refire a este último deberá corrixirse até o límite antes citado no caso de que o dito volume se encontre comprendido entre aquela porcentaxe e a fixada no artigo 53 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo. Nos restantes supostos de endebedamento excesivo, o plan de redución de débeda deberá corrixir o nivel de débeda, como máximo, á porcentaxe fixada no último precepto citado.

Os citados plans deberán comunicarse ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, xunto coa solicitude de autorización a que se refire o número 2 do presente artigo.

O interventor da entidade local deberá emitir un informe anual do cumprimento destes plans e presentalo ao pleno da corporación local para o seu coñecemento, e deberá, ademais, remitilo ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.

No caso de que se produza un incumprimento dos citados plans, a entidade local non poderá concertar operacións de endebedamento a longo prazo para financiar calquera modalidade de investimento. Ademais, o Ministerio de Facenda e Administracións Públicas poderá propor medidas extraordinarias que deberán adoptar as entidades locais afectadas. No caso de que estas non adopten esas medidas, poderanse aplicar as medidas coercitivas e de cumprimento forzoso establecidas nos artigos 25 e 26 da Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira.

7. A nova operación de endebedamento que se subscriba, de acordo co previsto nos números anteriores, no prazo de trinta días contados desde a data da súa formalización, comunicarse ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, de acordo co disposto no artigo 55 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, e no artigo 17 da Orde HAP/2105/2012, do 1 de outubro, pola que se desenvolven as obrigacións de subministración de información previstas na Lei orgánica 2/2012, do 27 de abril, de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira.

CAPÍTULO II

Comercio retallista e unidade de mercado

Artigo 4. *Declaración de zonas de grande afluencia turística nos municipios que reunían en 2013 os requisitos do artigo 5.5 da Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais, na redacción dada polo artigo 7.2 desta lei.*

Para os efectos do establecido no artigo 5.5 da Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais, na redacción dada polo artigo 7.2 desta lei, son municipios que á entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, cumpren os criterios establecidos para a declaración de zona de grande afluencia turística, os descritos no anexo I.

Se, no prazo de seis meses a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, as comunidades autónomas competentes non tiveren declarado ningunha zona de grande afluencia turística nos municipios recollidos no anexo I, entenderase declarada como tal a totalidade do municipio e os comerciantes disporán de plena liberdade para a apertura dos seus establecementos durante todo o ano.

Artigo 5. *Declaración de zonas de grande afluencia turística da disposición adicional décimo primeira do Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade.*

Se no prazo de dous meses desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, as comunidades autónomas competentes non tiveren declarado ao menos unha zona de grande afluencia turística nos municipios que reúnan os termos establecidos pola disposición adicional décimo primeira do Real decreto lei 20/2012, do 13 de xullo, de medidas para garantir a estabilidade orzamentaria e de fomento da competitividade, considerarase como tal todo o termo municipal e os comerciantes disporán de plena liberdade para a apertura dos seus establecementos durante todo o ano.

Artigo 6. *Modificación da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retallista.*

Modifícase o artigo 6 da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retallista, que queda redactado como segue:

«Artigo 6. *Apertura, traslado ou ampliación de establecementos comerciais.*

1. Con carácter xeral, a apertura, traslado ou ampliación de establecementos comerciais non estará suxeita a réxime de autorización.

2. Non obstante o anterior, a apertura, traslado ou ampliación de establecementos comerciais poderá quedar sometida a unha única autorización, que se concederá por tempo indefinido cando as instalacións ou infraestruturas físicas necesarias para o exercicio da actividade sexan susceptibles de xerar danos no ambiente, no contorno urbano e no patrimonio histórico-artístico e estas razóns non poidan salvagardarse mediante a presentación dunha declaración responsable ou dunha comunicación previa. O réxime de autorización deberá estar motivado suficientemente na lei que estableza o dito réxime.

3. As autorizacións ou declaracións responsables para a apertura ou ampliación do establecemento non poderán establecer requisitos que non estean ligados especificamente á instalación ou infraestrutura e deberán estar xustificadas en razóns imperiosas de interese xeral.

En todo caso os requisitos deberán ser non discriminatorios, proporcionados, claros e inequívocos, obxectivos, feitos públicos con anticipación, predicibles, transparentes, accesibles, e atenderán unicamente a criterios baseados nas razóns sinaladas no número 2.

4. En ningún caso poderán establecerse requisitos de natureza económica, entre outros, aqueles que subordinen o outorgamento da autorización á proba da existencia dunha necesidade económica ou dunha demanda no mercado ou a un exceso da oferta comercial, a que se avalíen os efectos económicos, posibles ou reais, da actividade ou a que se faga unha apreciación de se a actividade se axusta aos obxectivos de programación económica establecidos pola autoridade competente, ou aqueles que poidan directa ou indirectamente ir dirixidos á defensa dun determinado modelo económico ou empresarial dentro do sector. Así mesmo, prohibese a intervención de competidores nos procedementos de autorización que, se for o caso, se establezan para a instalación de establecementos comerciais.

Os réximes de intervención administrativa axustaranse ao previsto na Lei 17/2009, do 23 de novembro, sobre o libre acceso ás actividades de servizos e o seu exercicio e á Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado. En concreto, non poderán conter requisitos prohibidos do artigo 10 da Lei 17/2009, do 23 de novembro, nin actuacións que limiten a liberdade de establecemento e a liberdade de circulación do artigo 18 da Lei 20/2013, do 9 de decembro.

5. O outorgamento das autorizacións a que se refiren os números anteriores corresponderá á administración territorial competente. O procedemento administrativo integrará todos os trámites necesarios para a apertura, traslado ou ampliación dos establecementos comerciais. As solicitudes presentadas deberán resolverse e notificarse ao interesado nun prazo máximo de tres meses e transcorrido este, entenderase estimada a solicitude por silencio administrativo.

As autorizacións poderán transmitirse a terceiros logo de comunicación á administración outorgante.»

Artigo 7. Modificación da Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais.

A Lei 1/2004, do 21 de decembro, de horarios comerciais, queda modificada como segue:

Un. Engádense dous novos parágrafos finais no número 4 do artigo 5 coa seguinte redacción:

«Nos supostos en que concorran as circunstancias enumeradas e a proposta de declaración de zona de grande afluencia turística formulada polo concello interesado conteña unha limitación de carácter temporal ou territorial, deberán xustificarse na proposta as razóns en que se funda tal limitación temporal ou territorial, de acordo cos intereses comerciais, turísticos e en beneficio do consumidor. No caso de que a comunidade autónoma considere que non está suficientemente xustificada esta restrición, declararase zona de grande afluencia turística a totalidade do municipio todo o ano.

Se no prazo que determine a súa lexislación ou, na súa falta, no prazo de seis meses, a comunidade autónoma competente non resolve a solicitude do concello interesado, entenderase declarada como zona de grande afluencia turística a proposta polo dito concello.»

Dous. Modifícase o número 5 do artigo 5, que queda redactado como segue:

«5. En todo caso, nos municipios con máis de 100.000 habitantes que rexistrasen máis de 600.000 pernoitas no ano inmediatamente anterior ou que contén con portos en que operen cruceiros turísticos que recibisen no ano inmediato anterior máis de 400.000 pasaxeiros, declararase, ao menos, unha zona de grande afluencia turística aplicando os criterios previstos no número anterior. Para a obtención destes datos estatísticos consideraranse fontes as publicacións do Instituto Nacional de Estatística e de Portos do Estado.

Se no prazo de seis meses a partir da publicación destes datos as comunidades autónomas competentes non tiveren declarado algunha zona de grande afluencia turística no municipio en que concorran as circunstancias sinaladas no parágrafo anterior, entenderase declarada como tal a totalidade do municipio e os comerciantes disporán de plena liberdade para a apertura dos seus establecementos durante todo o ano.»

Artigo 8. *Modificación da Lei 55/2007, do 28 de decembro, do cinema.*

A Lei 55/2007, do 28 de decembro, do cinema, queda modificada como segue:

Un. O artigo 7 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 7. *Rexistro Administrativo de Empresas Cinematográficas e Audiovisuais.*

1. O Rexistro Administrativo de Empresas Cinematográficas e Audiovisuais é un rexistro xestionado polo Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais, no cal quedarán inscritos:

a) Os titulares das salas de exhibición cinematográfica, teñan ou non forma empresarial, de acordo coa comunicación do artigo 15.1.

b) As persoas físicas ou xurídicas titulares das empresas establecidas en España que realicen actividades relacionadas coa actividade cinematográfica e audiovisual e que soliciten algunha das medidas establecidas nesta lei.

2. As inscricións serán practicadas de oficio polo Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais na sección de actividade que corresponda, nos termos que se determinen regulamentariamente.

3. O rexistro será público e o seu acceso rexeráse polo disposto no artigo 37 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, e nas normas que o regulen, que tamén determinarán o seu funcionamento, estrutura e, se for o caso, a publicidade dos datos nel recollidos.

4. A inscrición dunha empresa no rexistro de empresas cinematográficas e audiovisuais propio dunha comunidade autónoma que o teña establecido levará unida a súa inscrición na sección de actividade correspondente do Rexistro do Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais.

5. Así mesmo, poderán inscribirse na sección de actividade que corresponda, precedendo solicitude, as persoas físicas ou xurídicas titulares das empresas establecidas en España que realicen actividades relacionadas coa actividade cinematográfica e audiovisual que, sen teren solicitado ningunha das medidas establecidas nesta lei, precisen acreditar nalgún procedemento ante calquera administración pública a súa inscrición, e a dita administración non conte con rexistro de empresas cinematográficas e audiovisuais propio.»

Dous. Suprímese o número 1 do artigo 11 e mantense o número 2 como único número sen numeración.

Tres. O artigo 12 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 12. *Certificado de nacionalidade española dunha obra cinematográfica ou audiovisual.*

O certificado de nacionalidade española dunha película cinematográfica ou doutra obra audiovisual non destinada á súa explotación comercial en salas de exhibición será expedido polo Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais ou pola comunidade autónoma que proceda, unha vez comprobado que reúne as condicións previstas no artigo 5.»

Catro. Suprímese o número 1 do artigo 14 e mantense o número 2 como único número sen numeración.

Cinco. Os números 1 e 4 do artigo 15 quedan redactados do seguinte modo:

«1. Os titulares das salas de exhibición cinematográfica, antes de iniciaren a súa actividade, deberán dirixir ao Instituto da Cinematografía e das Artes Audiovisuais ou ao órgano correspondente da comunidade autónoma que teña establecido o seu rexistro de empresas cinematográficas e audiovisuais propio, unha comunicación coa relación de todas as salas de exhibición que explotan. Esta comunicación, cuxo contido se determinará regulamentariamente, establécese para os efectos de verificar o cumprimento dos procedementos establecidos para o control de asistencia e declaración de rendementos a que se refire o artigo seguinte, así como do control da obrigaición de cota de pantalla recollido no artigo 18.»

«4. Nos termos que se determinen regulamentariamente, as administracións públicas que efectúen proxeccións cinematográficas gratuítas ou con prezo simbólico non incluírán na súa programación películas dunha antigüidade inferior a 12 meses desde a súa estrea en salas de exhibición, salvo nos casos en que, desde as entidades representativas dos exhibidores cinematográficos e do sector videográfico, se comunique ás ditas administracións que non existe un prexuízo na súa actividade comercial.»

Seis. Modifícase a alínea d) do artigo 39.3 coa seguinte redacción:

«d) O incumprimento da obrigaición de comunicación a que se refire o artigo 15.1, así como a inexactitude ou falsidade nos datos facilitados.»

CAPÍTULO III

Límites ás taxas de intercambio en operacións de pagamento con cartón

Artigo 9. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. O obxecto deste capítulo é regular os límites máximos das taxas de intercambio exixibles nas operacións de pagamento que se realicen en terminais de punto de venda situados en España, por medio de cartón de débito ou de crédito, con independencia da canle de comercialización utilizada, sempre que sexa necesario o concurso de provedores de servizos de pagamento establecidos en España.

2. O artigo 11 non resultará de aplicación ás operacións realizadas mediante cartóns de empresa nin ás retiradas de efectivo en caixeiros automáticos. Así mesmo, os sistemas de cartóns de pagamento tripartitos quedan excluídos do citado artigo salvo nos casos en que concedan licenzas a outros provedores de servizos de pagamento para a emisión ou adquisición de cartóns de pagamento.

Tampouco resultará de aplicación o artigo 11 ás operacións efectuadas con cartóns que só se poden utilizar nunha rede limitada, deseñada para satisfacer necesidades precisas mediante instrumentos de pagamento cuxa utilización está limitada, ou ben porque permiten ao seu titular adquirir bens ou servizos unicamente nos locais do emisor, dentro dunha rede limitada de provedores de servizos vinculados directamente mediante un acordo comercial cun emisor profesional, ou ben porque unicamente poden utilizarse para adquirir unha gama limitada de bens ou servizos.

Artigo 10. *Definicións.*

1. Para os efectos do previsto neste capítulo considerarase:

a) «Taxa de intercambio»: toda comisión ou retribución pagada, directa ou indirectamente, por cada operación efectuada entre os provedores de servizos de

pagamento do ordenante e do beneficiario que interveñan nunha operación de pagamento mediante cartón.

b) «Taxa de desconto»: toda comisión ou retribución pagada polo beneficiario da operación de pagamento ao seu provedor de servizos de pagamento por cada operación realizada mediante cartón composta pola taxa de intercambio, a comisión de procesamento e do sistema de pagamentos e a marxe do adquirente.

c) «Cartón de débito»: instrumento de pagamento emitido por un provedor de servizos de pagamento tal como se define no artigo 2, número 9, da Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento, co propósito de permitir ao seu titular efectuar a adquisición de bens ou servizos das empresas ou establecementos afiliados e cuxo uso implica a disposición inmediata do saldo existente na conta de pagamento asociada ao cartón para a súa transferencia ulterior ao beneficiario, así como os cartóns prepago que responden á definición recollida no artigo 1.2 da Lei 21/2011, do 26 de xullo, de diñeiro electrónico.

d) «Cartón de crédito»: instrumento de pagamento emitido por un provedor de servizos de pagamento tal como se define no artigo 2, número 9, da Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento, e polo cal a entidade emisora pon ao dispor do titular unha liña de crédito.

e) «Cartón de empresa»: calquera cartón de pagamento emitido a empresas ou a entidades do sector público cuxa utilización estea restrinxida aos gastos profesionais dos seus empregados, ou calquera cartón emitido a persoas físicas que exerzan unha actividade por conta propia e cuxa utilización estea restrinxida aos seus gastos profesionais ou aos dos seus empregados.

f) «Terminal de punto de venda»: dispositivo ou equipamento material instalado en establecementos comerciais ou empresas, así como aplicacións informáticas equivalentes, que permiten a estes aceptar o pagamento de bens e servizos mediante un cartón de débito ou de crédito.

g) «Sistema de cartóns de pagamento»: un conxunto único de disposicións, prácticas, normas ou directrices que sustenta o funcionamento, entre os provedores de servizos de pagamento adheridos, da operativa de pagamento efectuada cos cartóns consignados baixo a bandeira ou marca que soporte.

h) «Sistema de cartóns de pagamento cuadripartito»: un sistema de cartóns de pagamento en que os pagamentos se efectúan desde a conta de pagamento dun titular dun cartón á conta de pagamento dun beneficiario por intermediación do sistema, composto polo provedor de servizos de pagamento do titular do cartón (emisor de cartóns de pagamento) e o provedor de servizos de pagamento do beneficiario (adquirente).

i) «Sistema de cartóns de pagamento tripartito»: un sistema de cartóns de pagamento en que os pagamentos se efectúan desde unha conta de pagamento da cal é titular o sistema en nome do titular do cartón a unha conta de pagamento da cal é titular o sistema en nome do beneficiario.

2. En todo caso, para os conceptos non definidos expresamente neste artigo, aplicaranse as definicións contidas no artigo 2 da Lei 16/2009, do 13 de novembro, de servizos de pagamento.

Artigo 11. *Límites máximos ás taxas de intercambio.*

1. En operacións efectuadas con cartóns de débito, a taxa de intercambio por operación non será superior ao 0,2% do valor da operación, cun máximo de 7 céntimos de euro.

No caso de que o importe da operación non exceda vinte euros, a taxa de intercambio por operación non excederá o 0,1% do valor da operación.

2. En operacións con cartón de crédito, a taxa de intercambio por operación non será superior ao 0,3% do valor da operación.

No caso de que o importe da operación non exceda vinte euros, a taxa de intercambio por operación non excederá o 0,2% do valor da operación.

3. Para efectos da aplicación dos límites mencionados nos números anteriores, calquera comisión, retribución ou compensación neta recibida por un provedor de servizos de pagamento emisor de cartóns de pagamento con respecto a operacións de pagamento ou actividades auxiliares destas será considerada parte da taxa de intercambio.

Artigo 12. Prohibición da repercusión de gastos ao ordenante.

Os beneficiarios das operacións de pagamento cuxas taxas de intercambio quedaron limitadas de conformidade co previsto no artigo anterior non poderán exixir ao ordenante o pagamento de gastos ou cotas adicionais pola utilización do cartón de débito ou de crédito.

Artigo 13. Obrigacións de información ao Banco de España.

1. Os provedores de servizos de pagamento deberán informar o Banco de España das taxas de desconto e de intercambio percibidas polos servizos de pagamento en operacións con cartón.

2. A información anterior subministrárase na forma e co contido e periodicidade que determine o Banco de España. En todo caso, a información recibida deberá facilitar a comparación entre os provedores dos servizos de pagamento e reflectir adecuadamente as taxas percibidas en función do tipo de pagamento e beneficiario.

3. Esta información estará dispoñible na páxina electrónica do Banco de España e na páxina electrónica do provedor dos servizos de pagamento.

Artigo 14. Seguimento.

O Ministerio de Economía e Competitividade, no seo do Observatorio de Pagamentos con Cartón Electrónico, creado por Acordo do Consello de Ministros do 2 de xuño de 2006, realizará o seguimento da aplicación do previsto neste capítulo e, en particular, dos seus efectos sobre as operacións de pequeno importe. Vixiarase tamén o efecto que, sobre os custos repercutidos polos provedores de servizos de pagamento sobre o comercio e sobre os consumidores usuarios de servizos de pagamento, podería ter a limitación das taxas de intercambio prevista neste capítulo, co fin de impedir a translación de custos por esas vías.

Artigo 15. Réxime sancionador.

Terán consideración de normas de ordenación e disciplina as disposicións contidas nos artigos 9 a 14 anteriores. O seu incumprimento será considerado infracción moi grave, salvo que teña carácter ocasional ou illado, caso en que será sancionado como infracción grave, todo isto de acordo co previsto na Lei 10/2014, do 26 de xuño, de ordenación, supervisión e solvencia de entidades de crédito.

TÍTULO II

Infraestructuras e transporte

CAPÍTULO I

Aviación civil

Sección 1.ª Disposicións xerais en materia de regulación aeroportuaria

Artigo 16. Finalidade e obxecto.

O establecemento do marco xurídico aplicable á rede de aeroportos de interese xeral de Aena, S.A. ten por finalidade garantir por razóns de interese xeral a mobilidade dos

cidadáns e a cohesión económica, social e territorial, asegurando a accesibilidade, suficiencia e idoneidade das infraestruturas aeroportuarias, a sustentabilidade económica da rede de aeroportos, así como a súa xestión eficiente, ao menor custo posible, e a continuidade e adecuada prestación dos servizos aeroportuarios básicos, en termos de calidade, regularidade e seguranza, ao tempo que se garante a existencia dunha rede de infraestruturas suficiente para o transporte aéreo.

Con este obxecto, régúlase:

- a) A obrigación de mantemento da rede de aeroportos de interese xeral.
- b) A fixación dos niveis de calidade do servizo e dos estándares de capacidade das infraestruturas aeroportuarias integradas na rede, así como o réxime das condicións mínimas de servizo de tales infraestruturas, o réxime de investimentos e os ingresos máximos por pasaxeiro, que recoñecerán só os custos que sexan eficientes, non discriminatorios e obxectivos, a través do documento de regulación aeroportuaria (DORA).
- c) O procedemento para a aprobación e modificación da contía das tarifas aeroportuarias e as condicións de transparencia e consulta para a súa fixación.
- d) A supervisión e o control do cumprimento do disposto nos números anteriores, así como o réxime sancionador aplicable.

Artigo 17. *Xestión directa dos aeroportos de interese xeral.*

1. Sen prexuízo das modificacións na xestión dos aeroportos de interese xeral incluídas nesta lei, o Estado continúa a reservar para si a xestión directa dos aeroportos de interese xeral. A dita xestión comprende, ao menos:

- a) A regulación e supervisión en relación cos servizos aeroportuarios esenciais para a ordenación do tránsito e o transporte aéreo, así como os servizos que, non sendo estritamente aeronáuticos, poidan ter incidencia neles e que, polo volume de tráfico do aeroporto de que se trate, se declaren imprescindibles para o seu bo funcionamento.
- b) A fixación dos servizos mínimos en caso de folga.
- c) A elaboración, aprobación e seguimento dos plans directores.
- d) A regulación, aprobación e supervisión do documento de regulación aeroportuaria ou calquera outro documento ou plan en que se establezan os criterios de funcionamento dos aeroportos de interese xeral, en particular, en relación coa rede de aeroportos xestionados por Aena, S.A., e os plans económicos financeiros, así como o establecemento das tarifas aeroportuarias e dos prezos exhibibles aos operadores e usuarios.
- e) O exercicio da potestade sancionadora.
- f) Calquera outra que lle atribúa a lexislación vixente.

As comunidades autónomas poderán participar na xestión dos aeroportos de interese xeral na forma que estableza a lexislación do Estado e, en particular, a través dos comités de coordinación aeroportuaria.

2. O disposto no número 1 enténdese sen prexuízo da competencia exclusiva do Estado en materia de seguranza operacional dos aeroportos, heliportos e resto dos aeródromos, así como en materia de alfándegas, control de fronteiras e seguranza.

3. A rede de aeroportos de interese xeral xestionados por Aena, S.A. cualifícase de interese xeral.

Artigo 18. *Cambio de denominación.*

1. A sociedade mercantil estatal Aena Aeropuertos S.A., creada en virtude do previsto no artigo 7 do Real decreto lei 13/2010, do 3 de decembro, de actuacións no ámbito fiscal, laboral e liberalizadoras para fomentar o investimento e a creación de emprego, pasa a denominarse Aena, S.A.

2. A entidade pública empresarial Aeroportos Españois e Navegación Aérea (Aena), creada polo artigo 82 da Lei 4/1990, do 29 de xuño, de orzamentos xerais do Estado para 1990, pasa a denominarse Enaire.

Enaire continuará existindo coa mesma natureza e réxime xurídico previstos no artigo 82 da Lei 4/1990, do 29 de xuño, e exercendo exclusivamente as competencias que actualmente ten en materia de navegación aérea e espazo aéreo e, ademais, a coordinación operativa nacional e internacional da rede nacional de xestión do tráfico aéreo e outras relacionadas cos usos para a xestión eficiente do espazo aéreo, tendo en conta as necesidades dos usuarios e as funcións derivadas da súa condición de medio propio instrumental e servizo técnico da Administración xeral do Estado e dos poderes adxudicadores en materia de aeroportos.

Artigo 19. *Definicións no ámbito aeroportuario.*

Para efectos das seccións 1.ª a 4.ª deste capítulo e as súas disposicións complementarias, enténdese por:

- a) Aeroporto, os aeroportos e heliportos xestionados por Aena, S.A.
- b) Ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP), o nivel máximo anual do ingreso medio por pasaxeiro fixado no documento de regulación aeroportuaria (DORA), conforme a metodoloxía establecida nesta lei para determinar os ingresos aeroportuarios necesarios para cubrir o custo dos servizos aeroportuarios básicos retribuídos a través das prestacións patrimoniais de carácter público. Na súa determinación, non se considerarán en ningún caso os ingresos, gastos, investimentos e demais partidas xerados por actividades de expansión e desenvolvemento internacional.
- c) Ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX), o resultado de aplicar en cada exercicio ao ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) establecido no documento de regulación aeroportuaria (DORA), as correccións derivadas da aplicación dos incentivos e penalizacións establecidos no documento de regulación aeroportuaria (DORA), o factor de cumprimento ao 100% do ingreso máximo por pasaxeiro axustado e as desviacións por investimentos, conforme o previsto na sección 3.^a
- d) Asociacións representativas de usuarios, as asociacións de ámbito nacional e internacional que estean integradas por compañías aéreas que representen un volume significativo de tráfico en España, así como as 15 principais compañías por volume de pasaxeiros na rede de aeroportos de Aena, S.A., se non estiveren representadas naquelas, e as compañías aéreas ou outros usuarios que, conforme as resolucións da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, deban participar no procedemento de transparencia e consulta para a elaboración da proposta do documento de regulación aeroportuaria (DORA) e a fixación das tarifas aeroportuarias.

En relación con aqueles aeroportos en que o transporte de carga ou os usuarios de aeronaves de aviación xeral ou deportiva, traballos aéreos e de aeronaves históricas teñan unha presenza significativa, consideraranse asociacións representativas de usuarios as asociacións de ámbito nacional e internacional que estean integradas polos operadores que representen un volume significativo de tráfico anual no aeroporto ou aeroportos de que se trate.

O volume de tráfico que se terá en conta para os efectos previstos nesta alínea será o acreditado no ano natural inmediato anterior ao momento en que se produza a consulta.

Artigo 20. *Competencias, deber de colaboración e financiamento.*

1. Corresponde ao Consello de Ministros aprobar o documento de regulación aeroportuaria (DORA), así como autorizar o alleamento ou feche das infraestruturas e instalacións aeroportuarias da rede de aeroportos de interese xeral por valor igual ou superior a 20 millóns de euros.

2. Corresponde ao secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda autorizar o alleamento ou feche das infraestruturas e instalacións aeroportuarias da rede

de aeroportos de interese xeral por valor inferior a 20 millóns de euros e realizar o seguimento do documento de regulación aeroportuaria (DORA), a través da Dirección Xeral de Aviación Civil.

3. O Ministerio de Fomento, a través da Dirección Xeral de Aviación Civil, elaborará o documento de regulación aeroportuaria (DORA) e realizará o seguimento da xestión aeroportuaria de Aena, S.A., entre outros, co obxecto de dispor de toda a información necesaria para a elaboración do dito documento.

4. Corresponde á Axencia Estatal de Seguridade Aérea emitir informe sobre o documento de regulación aeroportuaria (DORA) e as súas modificacións en relación co previsto no artigo 29.1, alíneas a), ordinais 2.º e 3.º, c), d), ordinais 1.º a 3.º, f), ordinais 2.º a 7.º e i), e supervisar o cumprimento do dito documento en relación con tales ordinais, así como aplicar o réxime de infraccións e sancións previsto na sección 4.ª no ámbito das súas competencias.

5. Corresponde á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia informar o documento de regulación aeroportuaria (DORA) e as súas modificacións, en relación co previsto no artigo 29.1, alíneas b), d), e f) a j), prestando atención a que a proposta de DORA garanta a sustentabilidade da rede; supervisar o procedemento de consulta e transparencia levado a cabo por Aena, S.A., conforme o previsto neste capítulo, velar por que as tarifas aeroportuarias se apliquen de forma non discriminatoria e resolver os recursos que poidan interpor as compañías aéreas ou outros usuarios contra as decisións de Aena, S.A., sobre o sistema ou nivel das tarifas aeroportuarias e a súa modificación, e aplicar o réxime de infraccións e sancións previsto polo incumprimento das obrigacións impostas nas materias sobre as cales estende as súas competencias.

6. Aena, S.A. está obrigada a colaborar no exercicio destas competencias fornecendo tanta información lle sexa requirida para o efecto.

7. A Axencia Estatal de Seguridade Aérea, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e a Dirección Xeral de Aviación Civil financiarán as actividades reguladas neste artigo mediante as taxas que se establezan legalmente. O custo das taxas que estea obrigada a aboar Aena, S.A. por este concepto formará parte do ingreso regulado requirido (IRR) a que se refire o anexo VIII desta lei.

Sección 2.ª Regulación aeroportuaria

Artigo 21. Servizo de interese económico xeral.

A rede de aeroportos de interese xeral xestionada por Aena, S.A. configúrase como servizo de interese económico xeral que garante en todo o territorio nacional a mobilidade dos cidadáns e a cohesión económica, social e territorial. A rede de aeroportos de interese xeral de Aena, S.A., así mesmo, garante as necesidades do transporte aéreo no territorio do Estado.

Como servizo de interese económico xeral, na xestión da rede de aeroportos de interese xeral, Aena, S.A. está obrigada a asegurar nos termos previstos neste capítulo o mantemento da rede, a accesibilidade, a suficiencia e a idoneidade das infraestruturas aeroportuarias, a sustentabilidade económica da rede, así como a continuidade na prestación dos servizos aeroportuarios básicos, de interese xeral, en condicións adecuadas de calidade, regularidade e seguranza.

Artigo 22. Garantías para o mantemento da rede de aeroportos de interese xeral.

Sen prexuízo da obtención das autorizacións previstas no artigo 9.1 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, por razóns de interese xeral, Aena, S.A. non poderá fechar nin allear, total ou parcialmente, calquera das instalacións ou infraestruturas aeroportuarias necesarias para manter a prestación do servizo aeroportuario en calquera aeroporto da rede de aeroportos de interese xeral, salvo autorización expresa do Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE) no caso daquelas instalacións ou infraestruturas aeroportuarias

por valor igual ou superior a 20 millóns de euros, ou logo de autorización do secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda para aquelas cuxo valor sexa inferior a 20 millóns de euros. En ambos os casos será preceptivo o informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

Regulamentariamente poderase desenvolver o procedemento mediante o cal se instrumentaría o posible feche ou venda de calquera das instalacións ou infraestruturas aeroportuarias. Este desenvolvemento regulamentario poderá recoller, así mesmo, as transferencias ao Estado polas plusvalías xeradas durante o proceso de alleamento.

A venda das anteriores instalacións ou infraestruturas sen a dita autorización será nula de pleno dereito.

A autorización prevista neste artigo só poderá concederse cando o alleamento ou feche proposto por Aena, S.A. permita o mantemento dunha rede de aeroportos de interese xeral suficiente para garantir os obxectivos de interese xeral previstos que, conforme o previsto neste capítulo, lle son exixibles como servizo de interese económico xeral, e non afecte a sustentabilidade económica da rede.

Artigo 23. *Documento de regulación aeroportuaria.*

O documento de regulación aeroportuaria (DORA) é o instrumento básico de definición das condicións mínimas necesarias para garantir a accesibilidade, a suficiencia e a idoneidade das infraestruturas aeroportuarias e a adecuada prestación dos servizos aeroportuarios básicos da rede de aeroportos de Aena, S.A., todo isto establecido por períodos quinquenais.

Artigo 24. *Proposta de Aena, S.A. de documento de regulación aeroportuaria (DORA) e consultas.*

1. O máis tardar o 1 de xaneiro do último exercicio a que resulte de aplicación o documento de regulación aeroportuaria (DORA) vixente, Aena, S.A. deberá iniciar un período de consultas coas asociacións representativas de usuarios sobre a súa proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) para o seguinte quinquenio.

2. Aena, S.A. proporcionará ás asociacións representativas de usuarios información suficiente para valorar a súa proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) para cada ano do quinquenio, e os valores esperados das principais variables operativas e financeiras, tanto para o conxunto da rede como individualizado para os aeroportos da rede cuxo tráfico anual sexa superior a cinco millóns de pasaxeiros, así como calquera outra que poida establecer a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia nas súas resolucións. Durante as consultas coas compañías aéreas e outros usuarios da rede, estas facilitarán a Aena, S.A. a información prevista na sección 3.ª en relación co procedemento de transparencia e consulta, referida ao período quinquenal que abrangue a proposta de documento.

A duración mínima das consultas será de dous meses e enténdese completada se non se reciben observacións nese prazo.

Da proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) e da información relativa á dita proposta darase traslado, para coñecemento, á Dirección Xeral de Aviación Civil e á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia na mesma data en que se remita ás asociacións representativas de usuarios.

A información facilitada por Aena, S.A. e as compañías aéreas e outros usuarios da rede no marco destas consultas sobre a proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) disporá da protección prevista no artigo 35, números 3 e 4, desta lei.

3. Finalizado o período de consultas e o máis tardar o 15 de marzo do último exercicio a que resulte de aplicación o documento de regulación aeroportuaria (DORA) vixente, Aena, S.A. presentará á Dirección Xeral de Aviación Civil unha proposta detallada de cada un dos elementos que, conforme o previsto nesta sección 2.ª, se establecen no documento de regulación aeroportuaria (DORA). Á proposta xuntaráse a acreditación

da consulta realizada, xunto con información precisa do seu resultado e o documento en que se realice unha valoración das observacións propostas na consulta, así como a documentación acreditativa dos distintos elementos da proposta.

Aena, S.A. remitirá á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia unha copia da documentación enviada á Dirección Xeral de Aviación Civil para a súa análise con carácter previo á emisión do informe previsto no seguinte artigo. Así mesmo, remitirá, para coñecemento, unha copia da proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) aos comités de coordinación aeroportuaria constituídos nas respectivas comunidades autónomas e cidades con estatuto de autonomía.

Artigo 25. Elaboración e proposta de aprobación do documento de regulación aeroportuaria (DORA).

1. Corresponde á Dirección Xeral de Aviación Civil elaborar o documento de regulación aeroportuaria (DORA) e elevalo ante os órganos competentes do Ministerio de Fomento para a súa posterior aprobación polo Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE).

2. Se, transcorrido o prazo previsto no artigo anterior, non se tiver recibido a proposta de Aena, S.A. e sen prexuízo de que se lle poida pedir a súa presentación, a Dirección Xeral de Aviación Civil iniciará de oficio a tramitación do procedemento e continuarao até a súa finalización, dando audiencia a Aena, S.A. e ás asociacións representativas de usuarios.

Os gastos derivados da ausencia de proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) serán por conta de Aena, S.A.

3. No procedemento de tramitación para a aprobación do documento de regulación aeroportuaria (DORA), a Dirección Xeral de Aviación Civil solicitará, como máis tarde o 1 de xullo, o informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e da Axencia Estatal de Seguridade Aérea nos seus respectivos ámbitos de competencia. Así mesmo, no dito procedemento pedirase informe da Dirección Xeral de Política Económica do Ministerio de Economía e Competitividade, en relación cos valores tarifarios. Para estes efectos, o prazo para a emisión dos ditos informes será de dous meses desde a data de recepción da solicitude da Dirección Xeral de Aviación Civil.

Ademais, e sen prexuízo da documentación presentada por Aena, S.A., xunto á proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA), co obxecto de determinar as previsións de custos, ingresos e pasaxeiros necesarias para a elaboración da proposta de aprobación do dito documento, a Dirección Xeral de Aviación Civil poderá requirir a Aena, S.A. toda a información que considere necesaria, incluíndo os últimos valores reais auditados de custos e ingresos do operador, así como a contabilidade analítica desagregada por aeroporto que a partir da entrada en vigor desta lei deberá levar Aena, S.A.

A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia poderá requirir a contabilidade analítica desagregada por aeroporto no desempeño das competencias que ten atribuídas.

4. Na proposta, a Dirección Xeral de Aviación Civil deberá ter en conta, como parte dos ingresos regulados requiridos para o novo quinquenio, as compensacións polo menor volume de investimentos efectivamente realizados con respecto aos contidos no documento de regulación aeroportuaria (DORA) anterior, cuxa definición e metodoloxía de cálculo se establece no anexo VIII desta lei.

Artigo 26. Aprobación do documento de regulación aeroportuaria (DORA).

1. Por acordo de Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE), por proposta do Ministerio de Fomento, aprobarase o documento de regulación aeroportuaria (DORA). Para a súa elaboración, o Ministerio de Fomento, a través da Dirección Xeral de Aviación Civil, pedirá os informes previstos no número 3 do artigo anterior.

2. Os sucesivos documentos de regulación aeroportuaria (DORA) serán aplicables por períodos quinquenais, que se estenderán desde o 1 de xaneiro do primeiro exercicio do quinquenio a que estendan a súa eficacia até o 31 de decembro do último exercicio dese período, sen prexuízo da prórroga prevista no número 3 seguinte.

3. A aprobación dos sucesivos documentos de regulación aeroportuaria (DORA) terá lugar o máis tardar o 30 de setembro do último exercicio en que resulte aplicable o documento vixente no momento da súa adopción. Noutro caso, prorrogarase a aplicación do documento de regulación aeroportuaria (DORA) vixente por un ano adicional nas mesmas condicións establecidas para o ano anterior, salvo en relación cos investimentos previstos. Por acordo de Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE) e da Dirección Xeral de Política Económica do Ministerio de Economía e Competitividade, aprobaranse os investimentos que deban realizarse durante a dita prórroga do documento de regulación aeroportuaria (DORA) vixente. Na fixación destes investimentos, se for o caso, tomaranse como base os investimentos previstos para o primeiro exercicio na proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) realizada por Aena S.A.

Concluída a prórroga prevista no parágrafo anterior sen ter sido aprobado ningún documento de regulación aeroportuaria (DORA) para o quinquenio, mediante acordo do Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE) e da Dirección Xeral de Política Económica do Ministerio de Economía e Competitividade, aprobarase un documento de regulación aeroportuaria (DORA).

Artigo 27. *Modificación do documento de regulación aeroportuaria (DORA).*

1. O documento de regulación aeroportuaria (DORA) poderá ser revisado por causas excepcionais durante o seu período de vixencia.

Por causas excepcionais debe entenderse calquera causa non imputable a Aena, S.A. que sexa imprevisible no momento da aprobación do documento de regulación aeroportuaria (DORA), sempre que teña un efecto certo e substancial sobre a viabilidade financeira da rede de aeroportos de Aena, S.A. e, así, entre outras, terán esta consideración reducións anuais do tráfico de pasaxeiros no conxunto da rede superiores ao 10% ocasionadas por desastres naturais, actos terroristas ou situacións bélicas.

En circunstancias non excepcionais, o risco de tráfico é do operador.

2. O procedemento de modificación do documento de regulación aeroportuaria (DORA) poderá ser iniciado de oficio pola Dirección Xeral de Aviación Civil, cando existan razóns fundadas para considerar que concorren as circunstancias excepcionais a que se refire o número anterior ou, noutro caso, por instancia de Aena, S.A., logo de consulta coas asociacións representativas de usuarios, formulada ante a Dirección Xeral de Aviación Civil na cal se concreten as causas excepcionais que xustifican a modificación e as modificacións propostas.

3. A proposta sobre a modificación do documento de regulación aeroportuaria (DORA) será elaborada pola Dirección Xeral de Aviación Civil, logo de audiencia de Aena S.A. e das asociacións representativas de usuarios, así como logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e da Axencia Estatal de Seguridade Aérea, nos seus respectivos ámbitos de competencia. Así mesmo, nese procedemento pedirase informe á Dirección Xeral de Política Económica do Ministerio de Economía e Competitividade en relación cos valores tarifarios. Elevarase aos órganos competentes do Ministerio de Fomento para a súa aprobación mediante acordo de Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE).

Transcorrido un prazo de seis meses desde a solicitude de modificación do documento de regulación aeroportuaria (DORA) formulada por Aena, S.A., sen que se apróbase, deberá entenderse que non procede a modificación solicitada.

Artigo 28. *Tratamento da información confidencial e deber de segredo.*

1. En calquera momento do procedemento poderase ordenar, de oficio ou por instancia de parte, que se manteñan secretos os datos ou documentos que consideren confidenciais, formando con eles peza separada.

2. Sen prexuízo da responsabilidade administrativa establecida neste capítulo e das responsabilidades penais ou civís que poidan corresponder, a violación do deber de segredo polos empregados públicos considerárase falta disciplinaria moi grave.

Artigo 29. *Contido do documento de regulación aeroportuaria (DORA).*

1. O documento de regulación aeroportuaria (DORA) establecerá:

a) Información sobre a evolución e situación actual da rede de aeroportos e datos de carácter xeral de Aena, S.A., tales como:

1.º Liñas estratéxicas de Aena, S.A. para o quinquenio.

2.º Evolución e situación actual dos aeroportos de Aena, S.A.: capacidade global, calidade e condicións de servizo. Datos de rede e síntese por aeroporto.

3.º Evolución e situación económico-financeira de Aena, S.A.: Ingresos, gastos e investimentos. Datos de rede.

b) As previsións de tráfico detalladas por aeroporto para cada ano do quinquenio de aplicación do documento de regulación aeroportuaria (DORA), incluíndo:

1.º Contorno macroeconómico previsto para o quinquenio e, en particular, a evolución das principais variables que afectan o tráfico.

2.º Hipótese de cálculo.

3.º Previsións de tráfico aéreo para cada ano do quinquenio (datos de rede e por aeroporto):

i. Segundo a tipoloxía de tráfico (pasaxeiros, operacións e carga).

ii. Segundo o mercado (nacional, europeo e internacional).

c) Os estándares de capacidade das infraestruturas, instrumentados a través dun número determinado de indicadores establecidos para cada unha das seguintes infraestruturas, para cada aeroporto e para cada ano do quinquenio:

1.º Campo de voos (pistas de voo, rodaxe e plataforma).

2.º Terminais (pasaxeiros e carga).

3.º Outras infraestruturas aeroportuarias relacionadas cos servizos aeroportuarios básicos indicados no artigo 30.

Para cada unha destas infraestruturas incluíranse os niveis de capacidade máxima e utilización actuais.

Para o establecemento dos estándares de capacidade aplicaranse parámetros comunmente aceptados internacionalmente, así como indicadores relevantes que permitan comparar estes estándares de capacidade cos aplicados noutros aeroportos europeos similares.

d) Os estándares de calidade do servizo, instrumentados a través dun número determinado de indicadores, para cada aeroporto e para cada ano do quinquenio, atendendo, se for o caso, ao seguinte:

1.º Indicadores ligados aos servizos aeroportuarios (medidos mediante enquisas de calidade percibida polos usuarios e mediante obtención directa de datos).

2.º Indicadores ligados aos servizos de tránsito aéreo de aeródromo.

3.º Indicadores de seguranza operacional.

4.º Indicadores ambientais.

Para o establecemento dos estándares de calidade aplicaranse tamén parámetros comunmente aceptados internacionalmente, así como indicadores relevantes que permitan comparar estes estándares de calidade cos aplicados noutros aeroportos europeos similares.

e) As condicións mínimas de servizo das infraestruturas xustificadas por razóns de interese xeral, que poden afectar entre outros, segundo se determine, horarios mínimos de apertura ou réxime de uso.

f) Os investimentos previstos no quinquenio, coherentes co resto do contido do documento de regulación aeroportuaria (DORA), que dean resposta aos estándares de capacidade das infraestruturas, os estándares de calidade de servizo, as condicións mínimas de servizo das infraestruturas e outros requisitos de investimento, mantemento e cumprimento da normativa fixados no dito documento, así como as condicións en que as desviacións non significativas dos investimentos programados non identificados como estratéxicos poderán ser autorizados.

O documento de regulación aeroportuaria (DORA) detallará os investimentos por ano e aeroporto e identificará aqueles que, polo seu carácter estratéxico, deban finalizarse nas datas preestablecidas no propio documento e cuxo atraso será obxecto de penalización e afectará a determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX), distinguindo as seguintes categorías:

- 1.º Terreos.
- 2.º Campo de voos.
- 3.º Edifícios terminais.
- 4.º Seguranza.
- 5.º Transporte de equipaxe.
- 6.º Sistemas de navegación aérea.
- 7.º Mantemento e conservación.
- 8.º Intermodalidade e ambiente.
- 9.º Estudos e proxectos.

O valor anual dos investimentos previstos no quinquenio será o que se inclúa na base de activos regulada (BAR) de cada ano, á cal se refire o anexo VIII, punto 6 desta lei.

g) Os custos operativos e de capital anuais que se tomarán como base para o cálculo do ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) a que se refire a alínea h), tendo en conta o relativo ao criterio de eficiencia recollido no número 4 do anexo VIII desta lei e aos criterios e principios de eficiencia establecidos na lexislación vixente que sexa de aplicación.

h) Os valores do ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP), para cada ano do quinquenio, establecido de conformidade coa metodoloxía prevista no anexo VIII desta lei.

i) Os valores que permitan establecer os incentivos ou penalizacións anuais por calidade do servizo prestado (parámetro B da fórmula recollida no anexo IX desta lei) e as penalizacións por atraso na execución de investimentos planificados (parámetro RI da fórmula do ingreso máximo recollida no anexo IX desta lei) aplicables para a determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) correspondente a cada exercicio.

En relación cos incentivos ou penalizacións por calidade de servizo prestado (parámetro B), identificaranse, dos indicadores de calidade a que se refire a alínea d) deste artigo, aqueles que pola súa importancia ou interese estratéxico se utilizarán para realizar as correccións mencionadas no parágrafo anterior. Para estes indicadores, fixarase para cada ano do quinquenio un valor de cumprimento obxectivo e uns límites inferior e superior. Fixados estes valores, o documento de regulación aeroportuaria (DORA) establecerá o método de cálculo polo cal se determinarán os incentivos por melloras respecto do cumprimento obxectivo ou as penalizacións aplicables en caso de que os niveis de calidade se encontren por baixo dese nivel de cumprimento.

En relación cos investimentos identificados como estratéxicos (parámetro RI) segundo o teor do previsto na alínea f), o documento de regulación aeroportuaria (DORA) fixará os prazos de finalización de cada investimento, así como as penalizacións por atraso mensual aplicables por incumprimento dos ditos prazos.

j) Os custos por cada servizo aeroportuario básico e a contribución dos custos que se recuperan con cada tarifa á determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP).

2. O documento de regulación aeroportuaria (DORA) incluírá unha estimación de tráfico aeroportuario para os 10 anos seguintes ao quinquenio en que resulte aplicable e as liñas xerais de desenvolvemento aeroportuario para ese período, para facilitar a programación a longo prazo. Estas estimacións non serán vinculantes.

Artigo 30. *Servizos aeroportuarios básicos.*

Son servizos aeroportuarios básicos, para os efectos previstos por este capítulo, os referidos nas prestacións patrimoniais públicas do artigo 68.2 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea.

Artigo 31. *Supervisión e seguimento do documento de regulación aeroportuaria (DORA).*

1. Corresponde á Axencia Estatal de Seguridade Aérea a supervisión do cumprimento do documento de regulación aeroportuaria (DORA) no ámbito das competencias que lle atribúe a sección 1.ª deste capítulo.

2. A Axencia Estatal de Seguridade Aérea adoptará nos catro primeiros meses de cada exercicio de aplicación do documento un «informe anual de supervisión técnica aeroportuaria» que recolla o resultado da verificación do cumprimento do documento de regulación aeroportuaria (DORA) en relación:

a) Co cumprimento dos estándares de calidade de servizo e o valor dos incentivos ou penalizacións por calidade de servizo prestado para o dito exercicio (valor do parámetro B da fórmula recollida no anexo IX desta lei).

b) Co cumprimento do programa de investimentos identificando as desviacións por atraso no cumprimento dos prazos preestablecidos no plan para a finalización dos investimentos que este identifícase polo seu carácter estratéxico, así como o valor das penalizacións por atraso na execución de investimentos planificados para ese exercicio (valor do parámetro RI da fórmula recollida no anexo IX desta lei).

c) Coa desviación de investimentos e gastos de explotación determinados no número 5 deste artigo que haxa que incorporar no cálculo do ingreso máximo anual axustado por pasaxeiro (IMAAX) (valor do parámetro D da fórmula recollida no anexo IX desta lei).

Na elaboración do informe anual de supervisión técnica aeroportuaria darase audiencia a Aena, S.A. por un prazo non inferior a un mes.

A Axencia Estatal de Seguridade Aérea remitirá o informe anual de supervisión técnica aeroportuaria a Aena, S.A., á Dirección Xeral de Aviación Civil, para a súa elevación ao secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda como seguimento do cumprimento do documento de regulación aeroportuaria (DORA), e á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

3. Ademais, e sen prexuízo do seguimento que realice a Axencia Estatal de Seguridade Aérea, nos tres primeiros meses do último exercicio de aplicación do documento de regulación aeroportuaria (DORA) vixente e, se for o caso, no exercicio ao que se prorrogase, esta realizará:

a) Un informe sobre a totalidade dos investimentos realizados nos últimos cinco exercicios establecendo as diferenzas entre os valores aprobados no documento de regulación aeroportuaria (DORA) e os valores reais auditados da base de activos regulada

(BAR) actualizada ao cuarto ano do quinquenio ou ao quinto ano do quinquenio, no suposto de prórroga do documento de regulación aeroportuaria (DORA). Neste informe incorporárase o resultado, positivo ou negativo, correspondente ao último exercicio do documento de regulación aeroportuaria (DORA) aplicable no quinquenio anterior.

b) Un informe sobre o grao de cumprimento dos estándares de capacidade das infraestruturas aeroportuarias e as condicións mínimas de servizo das ditas infraestruturas durante o período de aplicación do plan e o último exercicio de aplicación do documento no quinquenio precedente.

Ambos os informes se elevarán para coñecemento do secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda por parte da Dirección Xeral de Aviación Civil para o seguimento do cumprimento do disposto no documento de regulación aeroportuaria (DORA) e á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

4. A Axencia Estatal de Seguridade Aérea poderá contar para a elaboración dos informes previstos neste artigo con auditores independentes.

5. No exercicio das competencias de seguimento da xestión aeroportuaria, a Dirección Xeral de Aviación Civil elevará ao secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda, para a súa aprobación, logo de informe da Axencia Estatal de Seguridade Aérea e da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, as desviacións, positivas ou negativas, dos investimentos aprobados no documento de regulación aeroportuaria (DORA), sempre que as desviacións non sexan derivadas da aplicación de cambios normativos, non afecten os investimentos definidos como estratéxicos, sexan de carácter inadiable e imprevisible e se trate, en calquera caso, de desviacións non significativas que non supoñan unha desviación superior ao 3% do volume total de investimentos programados para cada ano do quinquenio no documento de regulación aeroportuaria (DORA). Se estas desviacións excepcionais foren superiores ao 50% do importe máximo de desviacións permitido en termos acumulados, a súa autorización instrumentárase mediante acordo de Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE).

No caso de que se produzan cambios normativos exixidos por unha norma con rango de lei ou real decreto ou disposicións derivadas da normativa internacional cuxa aplicación sexa inadiable ou imprevisible, non será aplicable o límite do 3% indicado no parágrafo anterior, aínda que terán que contar coa aprobación do Consello de Ministros conforme o disposto no mesmo parágrafo.

Así mesmo, a Dirección Xeral de Aviación Civil elevará ao secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda, para a súa aprobación e logo de informe da Axencia Estatal de Seguridade Aérea e da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, os incrementos de gastos de explotación que poidan derivar de cambios normativos que sexan de carácter inadiable e imprevisible. Se estas desviacións excepcionais foren superiores a 2 millóns de euros, a súa autorización instrumentárase mediante acordo de Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos (CDGAE).

As desviacións mencionadas nos dous parágrafos anteriores, ademais de seren compatibles coas condicións establecidas no documento de regulación aeroportuaria (DORA), teranse en conta, capitalizadas polo custo medio ponderado de capital antes de imposto de Aena, S.A., na determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX).

Sección 3.ª Tarifas aeroportuarias

Artigo 32. Réxime das tarifas aeroportuarias.

1. Son tarifas aeroportuarias as contraprestacións que ten dereito a percibir Aena, S.A. polos servizos aeroportuarios básicos a que se refire o artigo 30.

Estas tarifas aeroportuarias, que constitúen para os efectos previstos no artigo 4 da Directiva 2009/12/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 11 de marzo de 2009,

relativa ás taxas aeroportuarias, un sistema común de tarifas que abrangue toda a rede de aeroportos, teñen a natureza xurídica de prestación patrimonial pública e están suxeitas na súa xestión e cobramento ao previsto na Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea.

2. A estrutura das tarifas aeroportuarias é a establecida nos artigos 68 e 72 a 90, ambos inclusive, da Lei 21/2003, do 7 de xullo, e as súas sucesivas actualizacións.

3. A contía das tarifas aeroportuarias será a establecida nos citados artigos 68 e 72 a 90 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, e as súas sucesivas actualizacións, incrementadas polas actualizacións que procedan conforme o previsto no número 4. Para os efectos de aplicación destas tarifas, por orde do titular do Ministerio de Fomento, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, e con anterioridade ao período de consultas previo á tramitación do documento de regulación aeroportuaria (DORA), poderán modificarse as categorías de aeroportos en consideración ao tráfico habido en cada aeroporto no ano natural inmediato anterior á dita orde, e manterase durante cada período quinquenal sobre o que produza efectos o documento de regulación aeroportuaria (DORA) afectado. En ningún caso poderá modificarse a categoría dun aeroporto durante o prazo de vixencia do documento de regulación aeroportuaria (DORA).

A contía das tarifas aeroportuarias poderá verse afectada polas bonificacións que se establezan por razóns de interese xeral, de acordo con criterios obxectivos, transparentes e non discriminatorios, conformes coas normas sobre competencia, e dirixidas a garantir a vertebración e cohesión territorial, a protección do ambiente e as políticas de transporte que tendan, entre outros, ao fomento da conectividade ou internacionalización do transporte de pasaxeiros e mercadorías, prestando especial atención ás rexións non peninsulares, como é o caso das Canarias, as Baleares, Ceuta e Melilla, nas cales o modo aéreo desempeña un papel fundamental e insubstituíble para garantir a mobilidade dos seus cidadáns.

As tarifas aeroportuarias de cada exercicio, tendo en conta o tráfico esperado para o dito exercicio, non representarán uns ingresos esperados que excedan o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX). Para estes efectos, atenderase exclusivamente ao tráfico previsto no documento de regulación aeroportuaria (DORA).

4. A actualización de cada unha das tarifas aeroportuarias realizarase conforme o previsto nesta sección, aplicando a cada tarifa a porcentaxe que resulte da variación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) previsto para o correspondente exercicio (ano t) con respecto ao ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) do ano precedente (ano $t-1$).

Se a aplicación da dita porcentaxe a calquera das tarifas aeroportuarias supón que os ingresos esperados axustados para recuperar por cada tarifa foren superiores aos custos estimados dos servizos que remunera, a tarifa incrementarase só na porcentaxe que permita cubrir tales custos. Os ingresos esperados axustados deixados de percibir como consecuencia desta limitación recuperaranse incrementando de forma linear a porcentaxe de revisión das demais tarifas a que se refire o parágrafo primeiro deste número, co límite da recuperación dos custos estimados.

Ademais, os ingresos esperados deixados de percibir como consecuencia das bonificacións por razóns de interese xeral mencionadas no número 3 deste artigo serán recuperados por Aena, S.A. incrementando de forma linear a porcentaxe de revisión das demais tarifas non bonificadas resultantes da aplicación do parágrafo primeiro deste número cuxos ingresos estimados axustados para recuperar non sexan superiores aos custos estimados dos servizos retribuídos. No caso de que todas as tarifas non bonificadas recuperen custos, os ingresos esperados deixados de percibir con motivo das bonificacións establecidas por razóns de interese xeral poderán recuperarse de forma linear entre as ditas tarifas.

As tarifas actualizaranse por anos naturais, salvo que nos acordos entre Aena S.A. e os usuarios durante o proceso de transparencia e consulta previsto nesta sección se decida un período de aplicación diferente do ano natural. En tal caso, a recuperación dos ingresos esperados axustados deixados de percibir por Aena, S.A. por ese atraso

efectuaríase a través do parámetro de axuste K conforme o previsto no anexo IX desta lei.

5. Para os efectos previstos no número 3 considéranse bonificacións por razóns de interese xeral as establecidas no capítulo II do título VI da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, e demais lexislación aplicable, así como as que se fixen por orde do titular do Ministerio de Fomento, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, conforme os criterios e principios sinalados no citado número 3.

As ditas bonificacións aplicaranse ás contías unitarias das tarifas previstas nesta sección, unha vez aplicada a actualización que proceda conforme o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX).

O establecemento ou modificación de bonificacións non poderá afectar as tarifas en vigor, deberá realizarse con anterioridade á consulta prevista no procedemento de transparencia e consulta das tarifas aeroportuarias establecido nesta sección e aplicarase ás tarifas aeroportuarias que vaian suxeitarse a consulta.

Independentemente do establecemento de bonificacións por razóns de interese xeral impostas a Aena, S.A. esta poderá establecer incentivos comerciais conforme o previsto neste capítulo.

6. As tarifas aeroportuarias aplicaranse aos usuarios das instalacións ou servizos aeroportuarios de forma transparente e non discriminatoria, estando aquelas obrigadas ao seu pagamento, sen prexuízo de que poidan repercutir as tarifas correspondentes aos servizos a pasaxeiros nos correspondentes contratos de transporte.

Artigo 33. *Determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX).*

Recibido o Informe anual de supervisión técnica aeroportuaria e con carácter previo á iniciación do procedemento de transparencia e consulta previsto nesta sección, Aena, S.A. fixará o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) correspondente ao exercicio sobre o cal se vaian realizar as consultas, conforme as fórmulas previstas no anexo IX desta lei, aplicando as correccións derivadas:

a) Dos incentivos ou penalizacións establecidas no documento de regulación aeroportuaria (DORA) por calidade do servizo prestado (parámetro B) e as penalizacións por atraso na execución de investimentos planificados (parámetro RI) cos seguintes límites:

1.º O rango máximo dos incentivos ou penalizacións por calidade do servizo prestado (parámetro B), irá dun +2% a un -2% do ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) do ano sobre o cal se vaian realizar as consultas. Este límite aos incentivos ou penalizacións por calidade do servizo prestado será aplicable a nivel de rede. Para o seu cálculo a nivel individual, é dicir, para cada un dos aeroportos que conforman a rede, fixarase un límite maior ás penalizacións, do -5 %. Non obstante o anterior, en ningún caso o rango máximo dos incentivos ou penalizacións do IMAP a nivel de rede, froito do cálculo ponderado dos niveis de calidade prestados a nivel individual, poderá estar fóra do rango do +2% ao -2% do IMAP.

2.º O valor máximo da penalización por atraso na execución dos investimentos (parámetro RI), non superará o 2% do importe do total da programación anual de todos os investimentos da rede, ben que se fixarán investimentos estratéxicos cuxo incumprimento poderá ser penalizado até nun 5% da súa programación anual.

b) Do factor de cumprimento ao 100% de ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) correspondente ao exercicio de dous anos antes a aquel sobre o cal se vaian realizar as consultas, conforme a fórmula prevista no anexo IX, número 2 (factor K).

c) Das desviacións de investimentos e gastos de explotación, conforme o establecido no artigo 31 (factor D).

Artigo 34. Establecemento das tarifas aeroportuarias e procedemento de transparencia e consulta das tarifas aeroportuarias.

1. Establecido o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX), Aena, S.A. aplicará a cada unha das tarifas aeroportuarias a correspondente porcentaxe conforme o establecido nesta sección e o resultado someterase ao procedemento de transparencia e consulta establecido neste artigo, salvo que non proceda conforme o previsto no número 2.

As tarifas aeroportuarias correspondentes ao primeiro ano de aplicación do documento de regulación aeroportuaria (DORA) deben ser obxecto de consulta no procedemento de elaboración por Aena, S.A. da proposta de DORA. Non obstante, no caso de que, aprobado o documento de regulación aeroportuaria (DORA), as tarifas aeroportuarias propostas por Aena, S.A. deban sufrir modificacións substanciais, en particular para adaptarse ao ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) aprobado, deberá realizarse un novo período de consultas cunha duración mínima de dous meses.

2. Ao menos unha vez ao ano, salvo que se chegase a un acordo previo plurianual e, en todo caso, cando a proposta de Aena S.A. elaborada conforme o previsto no número anterior implique calquera modificación ou actualización das súas tarifas aeroportuarias, Aena, S.A., deberá levar a cabo un período de consultas coas asociacións representativas de usuarios.

Estas consultas versarán sobre o funcionamento do sistema de tarifas e, se for o caso, sobre as súas modificacións e actualizacións, en particular sobre a correcta determinación e aplicación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX), así como sobre o mantemento dos niveis de calidade exixibles. Durante o período de consultas Aena, S.A. intentará alcanzar acordos coas asociacións representativas de usuarios, incluídos, se for o caso, acordos de calidade de servizos conforme o previsto nesta sección respectando os estándares mínimos de calidade previstos no documento de regulación aeroportuaria (DORA).

3. O período de consultas deberá iniciarse o máis tardar o 15 de maio do ano inmediato anterior a aquel en que pretendan aplicarse as ditas tarifas e terá unha duración mínima de dous meses.

Cando por causas excepcionais Aena, S.A. non poida cumprir o disposto neste número, deberá xustificalo ante as asociacións representativas de usuarios e ante a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

4. No procedemento de consultas Aena, S.A. e as compañías usuarias deberán facilitarse a información prevista no artigo seguinte. Esta información ten carácter confidencial e o incumprimento deste deber de confidencialidade será sancionado conforme o previsto no artigo citado.

5. Concluído o período de consultas ou cando este non proceda conforme o previsto no número 2, o Consello de Administración de Aena, S.A. aprobará as tarifas aeroportuarias aplicables conforme o previsto no número 1 e comunicaraas á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, ás asociacións representativas de usuarios e á Dirección Xeral de Aviación Civil, o máis tardar o 31 de xullo do exercicio anterior a aquel en que pretenda aplicarse a modificación ou actualización ou cando conclúan as consultas, cando se trate das efectuadas por Aena, S.A., conforme o previsto no número 1, parágrafo segundo.

Na decisión sobre a modificación ou actualización das tarifas aeroportuarias, Aena, S.A. deberá considerar os puntos de vista postos de manifesto polas compañías usuarias e xustificar as súas decisións en caso de desacordo.

Artigo 35. Información subministrada.

1. Durante o período de consultas referido no artigo anterior, Aena, S.A. facilitará ás asociacións representativas de usuarios dos aeroportos información, tanto para o conxunto da rede de aeroportos como individualizada para os aeroportos cuxo tráfico anual sexa superior a cinco millóns de pasaxeiros, sobre os elementos que serven de

base para fixar o sistema ou nivel das súas tarifas aeroportuarias e as súas modificacións ou actualizacións. Esta información incluírá, como mínimo, a seguinte:

- a) A lista dos diferentes servizos e infraestruturas vinculadas ás tarifas.
- b) A metodoloxía empregada para determinar a modificación ou actualización das tarifas e a proposta de tarifas aeroportuarias de Aena, S.A., realizada de conformidade co previsto nesta sección para a determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX).
- c) A estrutura global do custo no que respecta ás instalacións e servizos retribuídos polas tarifas.
- d) Os ingresos xerados polas distintas tarifas e o custo total polo uso das instalacións e dos servizos cubertos por elas.
- e) Todos os detalles do financiamento procedente das autoridades públicas para as instalacións e os servizos retribuídos polas tarifas.
- f) As previsións sobre as tarifas, a evolución do tráfico e os investimentos previstos.
- g) O uso real da infraestrutura e do equipamento aeroportuarios durante o último exercicio.
- h) O impacto dos investimentos previstos polo que respecta aos seus efectos na capacidade do aeroporto.
- i) As desviacións identificadas no informe anual de supervisión técnica aeroportuaria e as correccións realizadas por Aena, S.A. ao ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP).
- j) Os esquemas de incentivos comerciais previstos para o quinquenio de aplicación do documento de regulación aeroportuaria (DORA).

2. Así mesmo, durante este período de consultas, as compañías aéreas usuarias do aeroporto deberán remitir a Aena, S.A. información sobre:

- a) As súas previsións de tráfico e de composición e uso da súa frota no exercicio seguinte.
- b) Os seus proxectos de desenvolvemento e necesidades no aeroporto.

3. A información facilitada tanto por Aena, S.A. como polas compañías aéreas usuarias terá carácter confidencial, o que obriga a:

- a) Custodiar a información facilitada, asegurando que só pode acceder a ela persoal debidamente autorizado e que se usa para os exclusivos efectos previstos neste capítulo.
- b) Non divulgar, ceder ou facilitar a información subministrada sen autorización expresa do xestor aeroportuario ou compañía aérea que a facilitase, salvo por requirimento do Ministerio Fiscal ou dos órganos xudiciais.

4. O incumprimento do deber de confidencialidade imposto no número anterior constitúe unha infracción sancionable conforme o previsto nos artigos 44 e 55 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, sen prexuízo das accións penais que poidan corresponder pola difusión, revelación ou cesión de segredos de empresa.

Artigo 36. *Acordos sobre o nivel de servizo e servizos personalizados.*

1. Durante o período de consultas, Aena, S.A. poderá negociar coas asociacións representativas dos usuarios un acordo sobre o nivel e calidade do servizo de conformidade co importe das tarifas aeroportuarias, respectando os estándares mínimos de calidade previstos no documento de regulación aeroportuaria (DORA).

2. Por solicitude das compañías usuarias do aeroporto, Aena, S.A. poderá ofrecer servizos personalizados voluntarios ou o uso de infraestruturas especializadas. O prezo destes servizos é un prezo privado, e na súa fixación non é de aplicación o procedemento de consultas e a supervisión prevista nesta sección.

Se o número de compañías usuarias que desexen acceder a estes servizos personalizados é superior ao que resulta posible debido a limitacións de capacidade, o acceso determinarase en réxime de concorrencia sobre a base de criterios pertinentes, obxectivos, transparentes e non discriminatorios.

Artigo 37. Supervisión do procedemento de transparencia e consultas.

1. No exercicio das funcións de supervisión do procedemento de transparencia e consultas previsto no artigo 10.1 da Lei 3/2013, do 4 de xuño, de creación da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, a Comisión resolverá a inaplicación das modificacións ou actualizacións das tarifas aeroportuarias fixadas por Aena, S.A. cando estás se materializasen prescindindo do procedemento previsto nesta sección en materia de transparencia e consulta das tarifas aeroportuarias ou non se axuste, na súa actualización, ao previsto nesta lei, e determinará de forma xustificada, a modificación das tarifas aeroportuarias que substituirá o contido da decisión de Aena, S.A., con suxeición ao ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) aplicable.

2. Noutro caso, a constatación de irregularidades no procedemento de transparencia e consultas dará lugar á adopción da resolución que proceda sobre as medidas que se adoptarán en futuras consultas, incluída a necesidade de amplialas ás compañías usuarias da rede de aeroportos non asociadas ás asociacións representativas de usuarios. Estas resolucións, ditadas no exercicio das funcións previstas no artigo 10.3 da Lei 3/2013, do 4 de xuño, son de obrigado cumprimento polos seus destinatarios.

Artigo 38. Supervisión das tarifas aeroportuarias aplicadas de forma discriminatoria.

No exercicio das funcións da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia de velar porque as tarifas aeroportuarias non se apliquen de forma discriminatoria, a Comisión, de oficio ou por instancia da compañía aérea ou usuarios afectados pola discriminación, resolverá sobre a inaplicación das tarifas aplicadas de forma discriminatoria e determinará de forma xustificada a tarifa ou tarifas que deben substituílas, con suxeición ao ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) aplicable.

Artigo 39. Recursos das compañías aéreas fronte á decisión de Aena, S.A. de modificación ou actualización das tarifas aeroportuarias.

1. As entidades e usuarios lexitimados, conforme o previsto no artigo 12, alínea c) da Lei 3/2013, do 4 de xuño, poderán recorrer ante a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia contra as decisións de Aena, S.A. sobre a modificación ou actualización das súas tarifas aeroportuarias.

O prazo para recorrer será de vinte días desde a data de notificación do acordo do Consello de Administración de Aena, S.A.

2. Regulamentariamente poderán establecerse os requisitos que deben acreditar as compañías aéreas e outros usuarios dos aeroportos da rede de aeroportos de Aena, S.A. para poderen interpor recurso contra as decisións desta sobre a modificación ou actualización das súas tarifas aeroportuarias.

3. As resolucións da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia no exercicio desta función son vinculantes, sen prexuízo dos recursos que procedan ante a xurisdición contencioso-administrativa.

Artigo 40. Prazo para resolver e decisión provisoria sobre a eficacia das tarifas aeroportuarias.

1. A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia resolverá sobre os recursos interpostos conforme o previsto no artigo anterior no prazo máximo de catro meses, contando desde a data de presentación do último dos recursos admisibles.

Este prazo poderá ser ampliado, excepcionalmente e por causas debidamente xustificadas, mediante acordo expreso do órgano competente da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, por un período máximo de dous meses.

2. Transcorrido o prazo máximo previsto no número anterior sen que se ditase resolución expresa, os recursos interpostos contra a decisión de Aena, S.A. deberán entenderse desestimados por silencio administrativo.

3. As modificacións das tarifas impugnadas ante a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia non serán de aplicación até que se adopte a resolución que proceda conforme o previsto no número 1, parágrafo primeiro.

Non obstante, se no prazo de catro semanas desde o inicio do cómputo do prazo para resolver conforme o previsto no dito número, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia non puiden ditar a resolución que poña fin ao procedemento, deberá adoptar unha resolución en que se pronuncie sobre a aplicación provisoria das tarifas obxecto de recurso até a súa resolución.

Transcorrido o prazo de catro semanas sen ditar o acordo previsto neste número, deberá entenderse aplicable a decisión de Aena, S.A.

Artigo 41. *Acceso á información.*

No exercicio das súas funcións de supervisión en materia de tarifas aeroportuarias, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia terá acceso a toda a información necesaria, incluíndo a contabilidade analítica desagregada por aeroporto, así como a toda a información prevista nesta sección.

Á información incluída nos procedementos de supervisión da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia seralle de aplicación o disposto neste capítulo en materia de confidencialidade da información e deber de segredo.

Sección 4.ª Réxime sancionador

Artigo 42. *Procedemento sancionador e responsabilidade administrativa.*

1. O procedemento sancionador en materia de regulación aeroportuaria rexerese polos principios xerais previstos no capítulo II do título IX da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e no seu desenvolvemento regulamentario.

2. A responsabilidade administrativa polas infraccións deste capítulo é exigible a Aena, S.A., como xestor aeroportuario da rede de aeroportos de interese xeral, así como aos demais suxeitos destinatarios das súas obrigacións.

Artigo 43. *Infraccións.*

Ademais das infraccións previstas na Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea:

1. Son infraccións moi graves:

a) Proceder ao feche ou ao alleamento, total ou parcial, de instalacións ou infraestruturas aeroportuarias necesarias para manter a prestación de servizos aeroportuario básicos sen dispor da autorización necesaria.

b) O incumprimento do deber de consulta en relación coa proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA), así como facilitar no dito procedemento información inexacta ou falsa.

c) Non presentar ante a Dirección Xeral de Aviación Civil a proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) ou presentalo extemporaneamente, tendo obrigado a Dirección Xeral a iniciar de oficio a tramitación do procedemento.

d) Facilitar á Dirección Xeral de Aviación Civil información inexacta ou falsa na proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) ou no exercicio das súas competencias en materia de seguimento da xestión aeroportuaria.

- e) A inaplicación das bonificacións acordadas por razóns de interese xeral ás tarifas aeroportuarias.
- f) O incumprimento dos estándares de calidade e capacidade das infraestruturas e as condicións mínimas de servizo das infraestruturas fixadas no documento de regulación aeroportuaria (DORA) cando ese incumprimento afecte a regularidade e continuidade das operacións aéreas.
- g) O incumprimento ou atraso na realización dos investimentos establecidos no documento de regulación aeroportuaria (DORA), cando implique riscos de seguranza ou afecten a regularidade e continuidade das operacións aéreas.
- h) O incumprimento dos deberes de confidencialidade e de segredo previstos neste capítulo.
- i) O entorpecemento das actuacións inspectoras e a subministración de información falsa aos superiores.
- j) Non realizar as consultas exixidas no procedemento de transparencia e consulta das tarifas aeroportuarias e non convocar ás ditas consultas os usuarios que deben ser convocados segundo as resolucións da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.
- k) Non facilitar no procedemento de consulta e transparencia das tarifas aeroportuarias a información exixida ou facilitar información incompleta, inexacta ou falsa.
- l) Establecer tarifas distintas á proposta tarifaria anual aprobada pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, cando esta adoptase unha proposta tarifaria revisada.
- m) Aplicar as tarifas de forma discriminatoria, cando así o constatase a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia no exercicio das súas funcións de supervisión.
- n) Non facilitar a información requirida pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia no exercicio das súas funcións ou facilitar información inexacta ou falsa.
- ñ) O incumprimento por parte de Aena, S.A. das resolucións da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia no exercicio das súas funcións.
- o) A reincidencia, pola comisión no termo dun ano de máis dunha infracción grave cando así fose declarado por resolución firme.

2. Son infraccións graves:

- a) O atraso no cumprimento do deber de consulta en relación coa proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA).
- b) O atraso na presentación da proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) cando non estea tipificada como infracción moi grave.
- c) O incumprimento reiterado dos estándares de calidade, capacidade das infraestruturas e condicións mínimas de servizo das infraestruturas fixados no documento de regulación aeroportuaria (DORA), sempre que o incumprimento non estea tipificado como falta moi grave.
- d) O incumprimento ou atraso reiterado na realización dos investimentos recollidos na base de activos regulada (BAR) do documento de regulación aeroportuaria (DORA), cando este non estea tipificado como falta moi grave.
- e) O incumprimento da obriga de facilitar a información requirida no exercicio das competencias de seguimento da xestión aeroportuaria.
- f) A reincidencia, pola comisión no termo dun ano de máis dunha infracción leve cando así fose declarado por resolución firme.

3. Son infraccións leves:

- a) O incumprimento das obrigacións formais previstas nas seccións 1.ª a 3.ª deste capítulo e nas súas normas de desenvolvemento, cando estes incumprimentos non constitúan infraccións graves ou moi graves.
- b) O incumprimento das resolucións concretas emitidas pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia para a realización do procedemento de consultas.

c) As irregularidades no procedemento de consultas das tarifas ou na información facilitada en tales consultas non cualificadas como infraccións moi graves.

Artigo 44. *Sancións.*

As infraccións previstas serán sancionadas, conforme o previsto nos artigos 55.2 e 3, 57 e 59 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea:

a) Pola Axencia Estatal de Seguridade Aérea, as previstas no artigo 43, número 1, alíneas f) e g), e número 2, alíneas c) e d), así como as infraccións previstas no artigo 43, número 1, alíneas h), i) e o), número 2, alínea f), e número 3, alínea a), cando afecten materia da súa competencia.

b) Pola Dirección Xeral de Aviación Civil, as previstas no artigo 43, número 1, alíneas a), b), c), d) e e), número 2, alíneas a), b) e e), así como as infraccións en materia das competencias da Dirección Xeral de Aviación Civil previstas no citado artigo 43, número 1, alíneas h) e o), número 2, alínea f), e número 3, alínea a).

c) Pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, as infraccións previstas no artigo 43, número 1, alíneas j), k), l), m), n) e ñ) e número 3, alíneas b) e c), así como, en materia da súa competencia, as infraccións previstas no citado artigo anterior, número 1, alíneas h), i) e o), número 2, alínea f) e número 3, alínea a).

Sección 5.ª Outras disposicións aeroportuarias

Artigo 45. *Transparencia, consulta e supervisión en relación coas tarifas aeroportuarias de aeroportos autonómicos e de titularidade privada.*

Os aeroportos de interese xeral non integrados na rede de aeroportos de interese xeral e os aeroportos autonómicos abertos ao tráfico comercial que superen os cinco millóns de pasaxeiros de tráfico anual aplicarán un procedemento de transparencia e consulta en materia de tarifas aeroportuarias nos termos en que se determine regulamentariamente.

A supervisión deste procedemento de transparencia e consulta será realizada pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia nos termos previstos regulamentariamente.

Artigo 46. *Información ás autoridades administrativas.*

1. Aena, S.A. e as compañías aéreas están obrigadas a facilitar á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, á Axencia Estatal de Seguridade Aérea e á Dirección Xeral de Aviación Civil a información que estas lles soliciten para o exercicio das súas funcións. Así mesmo, deberán facilitar á Dirección Xeral de Aviación Civil e á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia a información que estas requiran para fins estatísticos. Aena, S.A. asegurará, sen custo para a Administración, o acceso á información estatística das operacións aéreas que se desenvolvan na rede de aeroportos de interese xeral que xestiona, a través dos sistemas e ferramentas informáticas que se dispoñan para tal efecto.

A información anual solicitada con fins estatísticos deberá proporcionarse no primeiro mes de cada exercicio.

2. A Dirección Xeral de Aviación Civil publicará no mes de febreiro de cada exercicio as estatísticas anuais do transporte e tráfico aéreo referidas ao exercicio inmediato anterior.

Artigo 47. *Medidas compensatorias en materia de calidade acústica.*

Os xestores aeroportuarios asumen os custos derivados das medidas compensatorias en materia de calidade acústica para os municipios derivadas do previsto no artigo cuarto, número 2, alínea b), da Lei 48/1960, do 21 de xullo, de navegación aérea.

Artigo 48. *Modificación dos anexos.*

Calquera proposta do xestor aeroportuario de modificación dos anexos desta lei relativos á metodoloxía para a determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) no documento de regulación aeroportuaria (DORA) quinquenal e á determinación do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) estará suxeita a un procedemento de consulta previo coas asociacións representativas de usuarios, cuxa duración non poderá ser inferior a dous meses, no cal Aena, S.A. lles facilitará información suficiente para valorar a proposta e o seu impacto sobre as modificacións tarifarias.

Co resultado das consultas, Aena, S.A. formulará nova proposta na cal deberá pórse de manifesto como se tomaron en consideración os puntos de vista das compañías usuarias e xustificar a súa decisión en caso de desacordo, e da proposta adoptada darase traslado ao Ministerio de Fomento que, se for o caso, pedirá informe á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia sobre a proposta.

Artigo 49. *Incentivos comerciais.*

1. O disposto nas seccións 1.ª a 4.ª deste capítulo non obsta para que Aena, S.A. poida establecer incentivos comerciais que, sen afectaren o réxime xurídico e a contía das prestacións patrimoniais públicas polos servizos aeroportuarios básicos, se fixen conforme criterios obxectivos, transparentes e non discriminatorios e sexan conformes coas normas sobre competencia.

En ningún caso estes incentivos afectarán o cálculo dos ingresos regulados requiridos a que se refiren as ditas seccións.

2. A proposta de documento de regulación aeroportuaria (DORA) que Aena, S.A. someta a consultas e a que, despois destas, remita aos órganos correspondentes debe recoller os esquemas de incentivos previstos para o quinquenio.

Sección 6.ª Aeronaves civís pilotadas por control remoto

Artigo 50. *Operación de aeronaves civís pilotadas por control remoto.*

1. Até se producir a entrada en vigor da norma regulamentaria prevista na disposición derradeira segunda, número 2 desta lei, as operacións de aeronaves civís pilotadas por control remoto quedan suxeitas ao establecido neste artigo.

O cumprimento do disposto neste artigo non exime o operador, que é, en todo caso, o responsable da aeronave e da operación, do cumprimento do resto da normativa aplicable, en particular en relación co uso do espectro radioeléctrico, a protección de datos ou a toma de imaxes aéreas, nin da súa responsabilidade polos danos causados pola operación ou a aeronave.

2. As aeronaves civís pilotadas por control remoto cuxa masa máxima ao engalar exceda 25 kg deben estar inscritas no rexistro de matrícula de aeronaves e dispor de certificado de aeronavegabilidade; quedan exentas do cumprimento de tales requisitos as aeronaves civís pilotadas por control remoto cunha masa máxima ao engalar igual ou inferior.

Ademais, todas as aeronaves civís pilotadas por control remoto deberán levar fixada á súa estrutura unha placa de identificación en que deberá constar, de forma lexible a simple vista e indeleble, a identificación da aeronave, mediante a designación específica e, se for o caso, o número de serie, así como o nome da empresa operadora e os datos necesarios para pórse en contacto con ela.

3. Poderán realizarse actividades aéreas de traballos técnicos ou científicos con aeronaves civís pilotadas por control remoto, de día e en condicións meteorolóxicas visuais con suxeición aos seguintes requisitos:

a) Só poderán operar en zonas fóra de aglomeracións de edificios en cidades, vilas ou lugares habitados ou de reunións de persoas ao aire libre, en espazo aéreo non

controlado, alén do alcance visual do piloto, dentro do alcance da emisión por radio da estación de control e a unha altura máxima sobre o terreo non maior de 400 pés (120 m) as aeronaves civís pilotadas por control remoto cuxa masa máxima ao engalar sexa inferior a 2 kg, sempre que contén con medios para poder coñecer a posición da aeronave. A realización dos voos estará condicionada á emisión dun NOTAM polo provedor de servizos de información aeronáutica, por solicitude do operador debidamente habilitado, para informar da operación o resto dos usuarios do espazo aéreo da zona en que esta vaia ter lugar.

b) As aeronaves civís pilotadas por control remoto cuxa masa máxima ao engalar non exceda 25 kg só poderán operar en zonas fóra de aglomeracións de edificios en cidades, vilas ou lugares habitados ou de reunións de persoas ao aire libre, en espazo aéreo non controlado, dentro do alcance visual do piloto, a unha distancia deste non maior de 500 m e a unha altura sobre o terreo non maior de 400 pés (120 m).

c) As aeronaves civís pilotadas por control remoto cuxa masa máxima ao engalar exceda 25 kg e non sexa superior a 150 kg e aquelas cuxa masa máxima de engalar sexa igual ou superior a 150 kg destinadas á realización de actividades de loita contra incendios ou busca e salvamento só poderán operar, coas condicións e limitacións establecidas no seu certificado de aeronavegabilidade emitido pola Axencia Estatal de Seguridade Aérea, en espazo aéreo non controlado.

d) Ademais, as operacións previstas nas alíneas precedentes requirirán:

1.º Que o operador dispoña da documentación relativa á caracterización das aeronaves que vaia utilizar, incluíndo a definición da súa configuración, características e prestacións.

2.º Que se dispoña dun manual de operacións do operador que estableza os procedementos da operación.

3.º Que realizase un estudo aeronáutico de seguranza da operación ou operacións, en que se constate que poden realizarse con seguranza. Este estudo, que poderá ser xenérico ou específico para unha área xeográfica ou un tipo de operación determinado, terá en conta as características básicas da aeronave ou aeronaves que se vaian utilizar e dos seus equipamentos e sistemas.

4.º Que se realizasen, con resultado satisfactorio, os voos de proba que resulten necesarios para demostrar que a operación pretendida pode realizarse con seguranza.

5.º Que se establecese un programa de mantemento da aeronave axustado ás recomendacións do fabricante.

6.º Que a aeronave estea pilotada por control remoto por pilotos que cumpran os requisitos establecidos nesta disposición.

7.º Exixirase aos operadores das aeronaves civís pilotadas por control remoto unha póliza de seguro ou outra garantía financeira que cubra a responsabilidade civil fronte a terceiros por danos que poidan xurdir durante e por causa da execución do voo, segundo os límites de cobertura que se establecen no Real decreto 37/2001, do 19 de xaneiro, polo que se actualiza a contía das indemnizacións por danos previstas na Lei 48/1960, do 21 de xullo, de navegación aérea, para as aeronaves de peso inferior a 20 quilogramos de peso máximo ao engalar. Así mesmo, para aquelas aeronaves cuxo peso sexa superior a 20 quilogramos de peso máximo ao engalar será aplicable o límite de cobertura establecido no Regulamento (CE) n.º 785/2004 do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, sobre os requisitos de seguro das compañías aéreas e operadores aéreos.

8.º Que se adoptasen as medidas adecuadas para protexer a aeronave de actos de interferencia ilícita durante as operacións, incluíndo a interferencia deliberada do enlace de radio e se establecesen os procedementos necesarios para evitar o acceso de persoal non autorizado á estación de control e ao local de almacenamento da aeronave.

9.º Que se adoptasen as medidas adicionais necesarias para garantir a seguranza da operación e para a protección das persoas e bens subxacentes.

10.º Que a operación se realice a unha distancia mínima de 8 km respecto de calquera aeroporto ou aeródromo ou, para o caso de voos encadrados no número 3,

alínea a), se a infraestrutura conta con procedementos de voo instrumental, a unha distancia mínima de 15 km do seu punto de referencia. Noutro caso e para os supostos mencionados neste ordinal, que se establecesen os oportunos mecanismos de coordinación cos ditos aeródromos ou aeroportos. A coordinación realizada deberá documentarse e o operador estará obrigado a conservala ao dispor da Axencia Estatal de Seguridade Aérea.

4. Así mesmo, poderán realizarse os seguintes tipos de voos con aeronaves civís pilotadas por control remoto, de día e en condicións meteorolóxicas visuais, en espazo aéreo non controlado, dentro do alcance visual do piloto ou, noutro caso, nunha zona do espazo aéreo segregada para o efecto e sempre en zonas fóra de aglomeracións de edificios en cidades, vilas ou lugares habitados ou de reunións de persoas ao aire libre:

a) Voos de proba de produción e de mantemento, realizados por fabricantes ou organizacións dedicadas ao mantemento.

b) Voos de demostración non abertos ao público, dirixidos a grupos fechados de asistentes a un determinado acontecemento ou de clientes potenciais dun fabricante ou operador.

c) Voos para programas de investigación, nacionais ou europeos, nos cales se trate de demostrar a viabilidade de realizar determinada actividade con aeronaves civís pilotadas por control remoto.

d) Voos de desenvolvemento nos cales se trate de pór a punto as técnicas e procedementos para realizar unha determinada actividade con aeronaves civís pilotadas por control remoto previos á posta en produción desa actividade.

e) Voos de I+D realizados por fabricantes para o desenvolvemento de novos produtos.

f) Voos de proba necesarios para demostrar que as actividades solicitadas conforme o número 3 poden realizarse con seguranza.

A realización destes voos requirirá, ademais, o cumprimento dos requisitos establecidos no número 3, alínea d), números 1.º, 3.º, 6.º, 7.º, 8.º, 9.º e 10.º e, ademais, establecer unha zona de seguranza en relación coa zona de realización do voo.

Nos casos en que a operación vaia ser realizada por un operador non suxeito á supervisión da Axencia Estatal de Seguridade Aérea, deberá dispor da autorización da autoridade aeronáutica do país de orixe para a realización da actividade de que se trate e acreditar ante a Axencia Estatal de Seguridade Aérea que os requisitos daquela autoridade son, ao menos, equivalentes aos establecidos neste número.

5. Os pilotos deberán acreditar os seguintes requisitos:

a) Ser titulares de calquera licenza de piloto, incluíndo a licenza de piloto de ultralixeiro, emitida conforme a normativa vixente, ou telo sido nos últimos cinco anos e non ter sido desposuídos dela en virtude dun procedemento sancionador, ou

b) demostrar de forma fidedigna que dispoñen dos coñecementos teóricos necesarios para a obtención de calquera licenza de piloto, incluíndo a licenza de piloto de ultralixeiro, ou

c) para as aeronaves de masa máxima ao engalar non superior a 25 kg, dispor:

1.º Para voar dentro do alcance visual do piloto, dun certificado básico para a pilotaxe de aeronaves civís pilotadas por control remoto, emitido por unha organización de formación aprobada, conforme o anexo VII do Regulamento (UE) n.º 1178/2011 da Comisión, do 3 de novembro de 2011, polo que se establecen requisitos técnicos e procedementos administrativos relacionados co persoal de voo da aviación civil, que acredite que dispón dos coñecementos teóricos adecuados nas materias de normativa aeronáutica, coñecemento xeral das aeronaves (xenérico e específico), comportamento da aeronave, meteoroloxía, navegación e interpretación de mapas, procedementos

operacionais, comunicacións e factores humanos para aeronaves civís pilotadas por control remoto.

2.º Para voar alén do alcance visual do piloto, de certificado avanzado para a pilotaxe de aeronaves civís pilotadas por control remoto, emitido por unha organización de formación aprobada, conforme o anexo VII do Regulamento (UE) n.º 1178/2011 da Comisión, que acredite, ademais dos coñecementos teóricos sinalados no ordinal 1.º, coñecementos de servizos de tránsito aéreo e comunicacións avanzadas.

d) Ademais, nos supostos previstos nas alíneas b) e c) deberán acreditar:

1.º Ter feitos 18 anos de idade.

2.º Os pilotos que operen aeronaves de até 25 quilos de masa máxima ao engalar deberán ser titulares, como mínimo, dun certificado médico que se axuste ao previsto na división MED.B.095 do anexo IV, parte MED, do Regulamento (UE) número 1178/2011 da Comisión, do 3 de novembro de 2011, polo que se establecen requisitos técnicos e procedementos administrativos relacionados co persoal de voo da aviación civil en virtude do Regulamento (CE) n.º 216/2008 do Parlamento Europeo e do Consello, en relación cos certificados médicos para a licenza de piloto de aeronave lixeira (LAPL).

3.º Os pilotos que operen aeronaves dunha masa máxima ao engalar superior a 25 quilos deberán ser titulares, como mínimo, dun certificado médico de clase 2, que se axuste aos requisitos establecidos pola sección 2, da subparte B, do anexo IV, parte MED, do Regulamento (UE) n.º 1178/2011 da Comisión, emitido por un centro médico aeronáutico ou un médico examinador aéreo autorizado.

e) Ademais, en todos os casos, deberán dispor dun documento que acredite que dispoñen dos coñecementos adecuados da aeronave e os seus sistemas, así como da súa pilotaxe, emitido ben polo operador ben polo fabricante da aeronave ou unha organización autorizada por este, ou ben por unha organización de formación aprobada. En ningún caso este documento poderá ter sido emitido polo piloto para o cal solicita a autorización.

6. O exercicio das actividades previstas nos números 3 e 4 por aeronaves cuxa masa máxima ao engalar sexa igual ou inferior a 25 kg estará suxeito á comunicación á Axencia Estatal de Seguridade Aérea cunha anticipación mínima de cinco días ao día do inicio da operación. A comunicación previa deberá conter:

a) Os datos identificativos do operador, das aeronaves que vaian utilizarse na operación e dos pilotos que a realicen, así como as condicións en que cada un deles acredita os requisitos exixibles conforme o número 5.

b) A descrición da caracterización das ditas aeronaves, incluíndo a definición da súa configuración, características e prestacións.

c) O tipo de traballos técnicos ou científicos que se vaian desenvolver ou, noutro caso, os voos que se vaian realizar e os seus perfís, así como das características da operación.

d) As condicións ou limitacións que se van aplicar á operación ou voo para garantir a seguranza.

Xunto á comunicación previa, o operador deberá presentar unha declaración responsable en que manifieste, baixo a súa responsabilidade, que cumpre con cada un dos requisitos exixibles conforme o previsto neste artigo para a realización das actividades ou operacións comunicadas, que dispón da documentación que así o acredita e que manterá o cumprimento deses requisitos no período de tempo inherente á realización da actividade. Ademais desta declaración responsable, o operador deberá presentar o manual de operacións, o estudo aeronáutico de seguranza e a documentación acreditativa de ter subscrito o seguro obrigatorio exixidos, respectivamente, polo número 3, alínea d), ordinais 2.º, 3.º e 7.º, e número 4. Cando a comunicación previa se refira ás operacións previstas no número 3, deberá presentarse xunto a esta documentación o programa de

mantemento e acreditación da realización dos voos de proba con resultado satisfactorio a que se refiren os números 4.º e 5.º da alínea d) dese número.

Calquera modificación da comunicación deberá ser comunicada á Axencia Estatal de Seguridade Aérea cunha anticipación mínima de 5 días ao día da implantación da modificación, presentando actualizada a declaración responsable e, se for o caso, a documentación acreditativa complementaria prevista neste número.

A Axencia Estatal de Seguridade Aérea está obrigada a emitir un aviso de recepción no prazo de cinco días contado desde o día de recepción da documentación en que, como mínimo, figuren as actividades para cuxo exercicio queda habilitado pola comunicación ou a súa modificación.

7. O exercicio das actividades previstas nos números 3 e 4 por aeronaves cuxa masa máxima ao engalar exceda 25 kg, así como calquera modificación nas condicións de exercicio desas actividades ou dos requisitos acreditados, estará suxeita á autorización previa da Axencia Estatal de Seguridade Aérea, conforme o previsto neste número.

A solicitude de autorización e as súas modificacións terán o contido mínimo previsto para a comunicación previa no número anterior e xunto a ela deberá presentarse a declaración responsable e a documentación complementaria exixida no citado número.

8. A comunicación previa ou a autorización da realización dos traballos técnicos ou científicos previstos no número 3 e as súas modificacións habilita para o exercicio da actividade por tempo indefinido no caso das operacións suxeitas a comunicación previa unha vez transcorrido o prazo de cinco días a que se refire o número 6, con suxeición, en todo caso, ao cumprimento dos requisitos exixidos e en canto se manteña o seu cumprimento.

A comunicación previa ou autorización da realización dos voos previstos no número 4 e as súas modificacións habilita exclusivamente para a realización daqueles voos que, segundo sexa o caso, se autorizasen ou comunicasen coa anticipación prevista no número 6 e con suxeición, en todo caso, ao cumprimento dos requisitos exixidos e en canto se manteña o seu cumprimento.

Os operadores habilitados conforme o previsto neste artigo para o exercicio das actividades aéreas a que se refire o número 3 poderán realizar, baixo a súa responsabilidade, voos que non se axusten ás condicións e limitacións previstas nos números 3 e 4 en situacións de grave risco, catástrofe ou calamidade pública, así como para a protección e socorro de persoas e bens nos casos en que as ditas situacións se produzan, cando lles sexa requirido polas autoridades responsables da xestión desas situacións.

9. Regulamentariamente establecerase o réxime xurídico a que queda suxeita a operación de aeronaves civís pilotadas por control remoto noutros supostos distintos dos previstos nesta lei.

10. Por resolución do director da Axencia Estatal de Seguridade Aérea poderanse establecer os medios aceptables de cumprimento cuxa observancia acredita o cumprimento dos requisitos establecidos neste artigo.

Sección 7.ª Outras reformas en materia de navegación e seguranza aérea

Artigo 51. Modificación da Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea.

A Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea, queda modificada da seguinte maneira:

Un. O artigo once queda redactado como segue:

«Artigo once.

Enténdese por aeronave:

a) Toda construción apta para o transporte de persoas ou cousas capaz de moverse na atmosfera grazas ás reaccións do aire, sexa ou non máis lixeira que este e teña ou non órganos motopropulsores.

b) Calquera máquina pilotada por control remoto que poida sustentarse na atmosfera por reaccións do aire que non sexan as reaccións deste contra a superficie da Terra.»

Dous. O artigo cento cincuenta queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo cento cincuenta.

1. As aeronaves de transporte privado de empresas, as de escolas de aviación, as dedicadas a traballos técnicos ou científicos e as de turismo e as deportivas quedarán suxeitas ás disposicións desta lei en canto lles sexan aplicables, coas excepcións que a seguir se expresan:

Primeira. Non poderán realizar ningún servizo público de transporte aéreo de persoas ou de cousas, con ou sen remuneración.

Segunda. Poderán utilizar terreos diferentes dos aeródromos oficialmente abertos ao tráfico, logo de autorización da Axencia Estatal de Seguridade Aérea.

2. As aeronaves civís pilotadas por control remoto, calquera que for a finalidade a que se destinen, excepto as que sexan utilizadas exclusivamente con fins recreativos ou deportivos, quedarán suxeitas, así mesmo, ao establecido nesta lei e nas súas normas de desenvolvemento, no que lles sexan aplicables. Estas aeronaves non estarán obrigadas a utilizar infraestruturas aeroportuarias autorizadas, salvo nos supostos en que así se determine expresamente na súa normativa específica.»

Tres. O parágrafo primeiro do artigo cento cincuenta e un queda redactado como segue:

«As actividades aéreas que se realicen para os fins do artigo anterior, excepto as de turismo e as deportivas, requirirán a comunicación previa á Axencia Estatal de Seguridade Aérea ou a súa autorización, para efectos de manter a seguranza nas operacións aeronáuticas e de terceiros, nos casos en que a natureza destas operacións, o contorno ou circunstancias en que se realizan supoñan riscos especiais para calquera deles, e estarán sometidas á súa inspección nos termos establecidos pola lexislación vixente.»

Catro. Engádesse unha nova disposición transitoria terceira do seguinte teor:

«Disposición transitoria terceira. *Réxime transitorio en materia de autorizacións.*

En canto non sexa de aplicación a normativa específica que regule a comunicación previa prevista no artigo cento cincuenta e un, será exixible a autorización previa da Axencia Estatal de Seguridade Aérea para o exercicio das actividades previstas no citado precepto.»

Artigo 52. *Modificación da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais administrativas e da orde social.*

O artigo 166 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, queda redactado como segue:

«Artigo 166.

1. Para garantir as necesidades do tránsito e transporte aéreo e, en relación cos aeroportos de interese xeral, o cumprimento dos fins de interese xeral establecidos no artigo 21 da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, así como as necesidades de xestión do espazo aéreo e os servizos de navegación aérea, o

Ministerio de Fomento delimitará para os aeroportos de interese xeral unha zona de servizo que incluíra as superficies necesarias para a execución das actividades aeroportuarias, as destinadas ás tarefas complementarias desta e os espazos de reserva que garantan a posibilidade de desenvolvemento e crecemento do conxunto e aprobará o correspondente plan director, no cal se incluírán, ademais das actividades mencionadas no artigo 39 da Lei 48/1960, do 21 de xullo, sobre navegación aérea, os usos industriais e comerciais cuxa localización nela resulte necesaria ou conveniente pola súa relación co tráfico aéreo ou polos servizos que presten aos usuarios.

Na tramitación dos plans directores pedirase o informe da correspondente comunidade autónoma e doutras administracións públicas afectadas, en relación coas súas respectivas competencias, en particular en materia urbanística e de ordenación do territorio, nos termos previstos regulamentariamente.

2. Os plans xerais e demais instrumentos xerais de ordenación urbana cualificarán os aeroportos e a súa zona de servizo como sistema xeral aeroportuario e non poderán incluír determinacións que supoñan interferencia ou perturbación no exercicio das competencias de explotación aeroportuaria.

O dito sistema xeral aeroportuario desenvolverase a través dun plan especial ou instrumento equivalente, que formulará o xestor, de acordo coas previsións contidas no correspondente plan director e se tramitará e aprobará de conformidade co establecido na lexislación urbanística aplicable.

A autoridade urbanística competente para a aprobación do plan especial dará traslado ao xestor do acordo de aprobación provisoria deste para que se pronuncie no prazo dun mes sobre os aspectos da súa competencia. En caso de desacordo entre ambos, abrirase un período de consultas por un prazo de seis meses e se, ao termo deste, non se tiver logrado un acordo expreso entre elas sobre o contido do plan especial, remitirase o expediente ao Consello de Ministros, ao cal corresponderá informar con carácter vinculante.

3. As obras que realice o xestor dentro do sistema xeral aeroportuario deberán adaptarse ao plan especial de ordenación do espazo aeroportuario ou instrumento equivalente. Para a constatación deste requisito, deberán someterse a informe da administración urbanística competente, que se entenderá emitido en senso favorable se non se tiver emitido de forma expresa no prazo dun mes desde a recepción da documentación. No caso de que non se aprobase o plan especial ou instrumento equivalente a que se refire o número 2 deste artigo, as obras que realice o xestor no ámbito aeroportuario deberán ser conformes co plan director do aeroporto.

As obras de nova construción, reparación e conservación que realice no ámbito do aeroporto e a súa zona de servizo o xestor non estarán sometidas aos actos de control preventivo municipal a que se refire o artigo 84.1.b) da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, por constituíren obras públicas de interese xeral.»

Artigo 53. *Modificación da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea.*

A Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, queda modificada da seguinte maneira:

Un. O artigo 4 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 4. *Competencias en materia de estrutura e xestión do espazo aéreo e da circulación aérea.*

1. As competencias en materia de estrutura e xestión do espazo aéreo e de circulación aérea corresponden aos ministerios de Defensa e Fomento nos termos establecidos neste artigo.

2. Corresponde aos ministerios de Defensa e Fomento a definición e o establecemento da política e estratexia para a estruturación e xestión do espazo aéreo,

así como a adopción das medidas específicas neste ámbito de acordo co establecido na Unión Europea e tendo en conta as necesidades da defensa nacional.

Salvo nas situacións descritas nos números 3, alínea c), e 4 estas competencias exerceranse conxuntamente nos termos previstos regulamentariamente, cando proceda, a través da comisión interministerial prevista no artigo 6.

3. Corresponde ao Ministerio de Defensa:

a) A vixilancia, control e defensa do espazo aéreo de soberanía española, así como o control da circulación aérea xeral en tempos de conflito armado, como responsable principal da defensa aérea de España.

b) A ordenación e control da circulación aérea operativa.

c) O control da circulación aérea xeral e o establecemento das medidas que afecten a estruturación, xestión e condicións de uso do espazo cando así o determine o presidente do Goberno ou o ministro de Defensa por concorreren, respectivamente, circunstancias extraordinarias ou situacións de emerxencia que así o aconsellen.

4. Corresponde ao Ministerio de Fomento a ordenación e control da circulación aérea xeral en tempo de paz e, en situacións de crise que afecten o espazo aéreo distintas das previstas no número 3, alínea c), o establecemento das condicións de uso do espazo aéreo para as aeronaves civís.»

Dous. Engádesse un novo artigo 4 bis, que queda redactado como segue:

«Artigo 4 bis. *Competencias en materia de infraestruturas militares abertas ao tráfico civil e salvagarda dos intereses da defensa noutros ámbitos.*

1. Nas bases aéreas ou aeródromos militares abertos ao tráfico civil, corresponde ao comandante da base a xefatura de todas as instalacións, a responsabilidade do funcionamento de todos os elementos imprescindibles para asegurar a continuidade operativa e adoptar as medidas que procedan para garantir os intereses da defensa nacional e da aviación militar.

A coordinación, explotación, conservación e administración da zona aberta ao tráfico civil corresponde á persoa designada para o efecto conforme o previsto nas disposicións regulamentarias de aplicación, que exercerá as súas funcións exclusivamente en relación co tráfico civil.

2. En cada aeroporto e aeródromo público civil ou conxunto deles que correspondan a unha mesma demarcación establecerase unha comandancia militar aérea para representar os intereses da defensa nacional e da aviación militar, cuxo comandante exercerá as competencias propias do Ministerio de Defensa.

3. O Ministerio de Defensa e os órganos responsables da xestión da infraestrutura destinada ao tráfico civil formalizarán os acordos pertinentes para a compensación polos servizos prestados conforme o previsto nos números precedentes, para o cal se efectuarán as previsións orzamentarias correspondentes.

4. O mantemento da seguranza e a orde pública nos aeroportos e aeródromos civís de uso público e demais instalacións da aviación civil corresponderá ao Ministerio do Interior.»

Tres. Os artigos 5 e 6 quedan redactados como segue:

«Artigo 5. *Competencias do Ministerio de Fomento.*

1. Ademais das competencias previstas no artigo 4, corresponde ao Ministerio de Fomento:

a) A ordenación, supervisión e garantía da prestación dos servizos, sistemas e instalacións civís de navegación aérea, así como as funcións de supervisión da

normativa en materia de ceo único europeo nos termos que establece esta lei e as súas disposicións de desenvolvemento.

b) A cualificación dos aeroportos civís de interese xeral e a aprobación dos seus plans directores.

c) A ordenación, supervisión e garantía da prestación dos servizos aeroportuarios nos aeroportos civís de interese xeral, así como a ordenación e supervisión da seguranza operacional no resto das infraestruturas aeroportuarias civís.

d) O mantemento do rexistro de matrícula de aeronaves civís.

e) A ordenación e supervisión do transporte aéreo.

f) A ordenación e supervisión das actividades e traballos aéreos, así como da aviación xeral e deportiva.

g) A ordenación, verificación e control do cumprimento dos requisitos e procedementos establecidos para garantir a seguranza aérea en relación co deseño, a fabricación, o mantemento, o uso e a operación das aeronaves civís e, en xeral, dos produtos, compoñentes e equipamentos aeronáuticos civís.

h) A ordenación, outorgamento e supervisión dos títulos que habilitan as persoas e organizacións civís para a realización de actividades aeronáuticas civís e o control do cumprimento dos requisitos e obrigacións en cada caso exhibibles.

i) O recoñecemento e aceptación dos títulos, licenzas, autorizacións ou certificados expedidos por autoridades doutros Estados e que sexan requiridos para o exercicio de profesións aeronáuticas.

j) A ordenación, dirección e execución da inspección aeronáutica civil, no ámbito das competencias da Administración xeral do Estado.

k) O exercicio da potestade sancionadora en materia de aviación civil.

2. A competencia prevista no número 1 non abranguerá os servizos, sistemas e instalacións de navegación aérea militar asociados ás bases aéreas, as bases aéreas abertas ao tráfico civil, a zona militar dos aeródromos utilizados conxuntamente por unha base aérea e un aeroporto e os aeródromos e heliportos militares, cuxa verificación e control serán exercidos polo Ministerio de Defensa.

Non obstante o disposto no parágrafo anterior, os ministerios de Defensa e Fomento poderán acordar que a verificación e control do cumprimento dos requisitos exhibibles para a provisión de servizos ás aeronaves civís e á circulación aérea xeral por parte das instalacións, sistemas de navegación aérea e infraestruturas de carácter militar, así como ao seu persoal, sexa realizada polo Ministerio de Fomento. O exercicio destas funcións polo Ministerio de Fomento en ningún caso suporá a atribución a este de competencias administrativas ou sancionadoras sobre as instalacións, sistemas, infraestruturas e persoal militar que, se for o caso, corresponderá ao Ministerio de Defensa.

Artigo 6. *Coordinación entre os ministerios de Defensa e de Fomento.*

1. A coordinación das actuacións que, no ámbito das súas respectivas competencias, corresponden aos ministerios de Defensa e de Fomento realizarase a través dunha comisión interministerial integrada por representantes de ambos os departamentos. Regulamentariamente establecerase a composición, os órganos, as normas de funcionamento e as funcións desta comisión que, en todo caso, incluírán:

a) O informe dos proxectos de disposicións de carácter xeral sobre persoal e infraestruturas, civís ou militares, que afecten as competencias de ambos os departamentos e circulación aérea.

b) O informe da política e estratexia en materia de estruturación, uso e xestión do espazo aéreo, incluíndo a relativa á coordinación e cooperación cos Estados limítrofes en materia de uso flexible do espazo aéreo, sen prexuízo das competencias doutros departamentos ministeriais.

c) As funcións, incluídas as executivas e de resolución, de xestión estratéxica do espazo aéreo que se lle atribúan regulamentariamente, de entre as previstas no artigo 4 do Regulamento (CE) n.º 2150/2005 da Comisión, do 23 de decembro de 2005, polo que se establecen normas comúns para a utilización flexible do espazo aéreo.

2. As resolucións ditadas no exercicio de funcións decisorias polo órgano que integre todos os membros da comisión interministerial prevista neste artigo poñen fin á vía administrativa e son impugnables ante a xurisdición contencioso-administrativa.

Cando regulamentariamente se atribúan funcións decisorias a outros órganos de funcionamento da citada comisión, as súas resolucións serán impugnables ante o órgano citado no parágrafo anterior conforme o procedemento previsto para o recurso de alzada.»

Catro. O artigo 32 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 32. *Suxeitos das obrigacións por razóns de seguranza.*

1. Están suxeitos ao cumprimento das obrigacións por razóns de seguranza que neste título se establecen as seguintes persoas e organizacións:

- a) Persoal aeronáutico.
- b) Escolas de voo e centros de formación aeronáutica e aeroclubs.
- c) Entidades dedicadas ao deseño, á produción e ao mantemento das aeronaves e produtos aeronáuticos.
- d) Operadores aéreos.
- e) Compañías aéreas e empresas de traballos aéreos.
- f) Provedores de servizos de navegación aérea.
- g) Axentes e provedores de servizos aeroportuarios.
- h) Xestores dos aeroportos, aeródromos e demais instalacións aeroportuarias.
- i) Pasaxeiros, outros usuarios dos servizos aeronáuticos.
- j) Entidades colaboradoras en materia de inspección aeronáutica.

2. Así mesmo, está suxeita ao cumprimento das obrigacións establecidas por razóns de seguranza calquera persoa física ou xurídica cuxas accións ou omisións, nos termos previstos neste título, poidan pór en risco a seguranza, a regularidade ou a continuidade das operacións.»

Cinco. No título IV engádese un novo artigo 42 bis do seguinte teor:

«Artigo 42 bis. *Obrigacións específicas en relación cos riscos para a seguranza, regularidade ou continuidade das operacións.*

Os suxeitos a que se refire o artigo 32 están obrigados a:

Absterse, no interior ou exterior do recinto aeroportuario, mesmo fóra do ámbito de protección das servidumes aeronáuticas establecidas, de realizar calquera acto ou actividade ou de usar elementos, obxectos ou luces, incluídos proxectores ou emisores láser, que poidan inducir a confusión ou erro, interferir ou pór en risco a seguranza ou regularidade das operacións aeronáuticas.»

Seis. Engádese un novo artigo 48 ter, que queda redactado como segue:

«Artigo 48 ter. *Infraccións en relación coa xestión de afluencia de tránsito aéreo (ATFM).*

1. No marco do Regulamento (UE) n.º 255/2010 da Comisión, do 25 de marzo de 2010, polo que se establecen normas comúns sobre a xestión de afluencia

do tránsito aéreo (no resto do artigo, o Regulamento), constitúen infraccións administrativas en materia de xestión de afluencia do tránsito aéreo (en diante, ATFM) as establecidas neste artigo.

2. Son infraccións leves as accións ou omisións seguintes:

a) En relación cos provedores de servizos de tránsito aéreo:

1.ª A falta de coordinación das unidades dos servizos de tránsito aéreo (en diante, ATS), mediante a unidade ATFM local, coa unidade central ATFM cando deban aplicarse medidas ATFM.

2.ª A omisión por parte das oficinas de notificación ATS do intercambio de información entre pilotos ou operadores e a unidade local ou central ATFM, cando así proceda.

3.ª A falta de coordinación por parte das unidades ATS co xestor do aeroporto de que se trate das medidas ATFM aplicadas aos aeroportos.

4.ª A falta de notificación polas unidades ATS á unidade central ATFM, por medio da unidade local ATFM, de todas as incidencias que poidan afectar a capacidade de control de tránsito aéreo ou a demanda de tránsito aéreo.

5.ª A falta de información cos niveis de calidade requiridos ou a súa subministración en tempo ou forma indebidos, por parte das unidades ATS á unidade central ATFM, dos seguintes datos e as súas actualizacións posteriores:

i. Disponibilidade do espazo aéreo nos sectores de control de tránsito aéreo (en diante, ATC) e estruturas das rutas definidas permanentes;

ii. configuracións e activacións de sector da unidade ATS;

iii. tempos de rodaxe no aeródromo;

iv. capacidades do sector de control do tránsito aéreo e do aeroporto, no que se refire aos valores de capacidade ATC;

v. dispoñibilidade de ruta en aplicación da utilización flexible do espazo aéreo conforme o Regulamento (CE) n.º 2150/2005 da Comisión, do 23 de decembro de 2005, polo que se establecen normas comúns para a utilización flexible do espazo aéreo;

vi. posicións de voo actualizadas;

vii. desviacións dos plans de voo;

viii. dispoñibilidade do espazo aéreo en aplicación da utilización flexible do espazo aéreo conforme o Regulamento (CE) n.º 2150/2005;

ix. tempos reais de engalaxe dos voos.

6.ª A comisión por parte do provedor de servizos ATS da torre do aeroporto de saída das seguintes accións ou omisións:

i. A non inclusión dunha franxa de saída ATFM como parte da autorización de control de tránsito aéreo cando un voo estea suxeito á dita franxa.

ii. A autorización de voos que non respecten as franxas de saída ATFM.

iii. A autorización da engalaxe de voos que non respecten a súa hora fóra de calzos estimada, tendo en conta a tolerancia temporal establecida.

iv. A autorización da engalaxe de voos cuxo plan de voo fose rexeitado ou suspendido.

v. A falta de información sobre o incumprimento e sobre as medidas adoptadas para garantir o respecto das franxas de saída ATFM, cando o respecto anual das franxas de saída ATFM nun aeroporto sexa igual ou inferior ao 80%.

vi. A falta de información sobre a autorización de engalaxe a unha aeronave con plan de voo denegado ou suspendido no aeroporto de saída e sobre as medidas adoptadas para evitar este tipo de situacións.

b) En relación cos operadores aéreos:

1.ª A falta de plan de voo, para cada voo, cando resulte exigible de conformidade co Regulamento, ou que o dito plan de voo non reflecta correctamente o perfil de voo previsto.

2.ª A falta de incorporación á operación de voo das medidas ATFM aplicables e os seus cambios e a omisión do deber de comunicalas ao piloto.

3.ª O incumprimento da hora fóra de calzos estimada, tendo en conta a tolerancia temporal establecida nas disposicións da OACI aplicables conforme o previsto no anexo do Regulamento.

4.ª A falta de actualización ou de anulación dun plan de voo cando así estea establecido regulamentariamente.

5.ª A falta de presentación dun informe á unidade central ATFM sobre cada incumprimento das medidas ATFM que inclúa detalles das circunstancias que desen lugar á ausencia de plan de voo ou a plans de voo múltiples e as medidas adoptadas para corrixir ese incumprimento.

6.ª A falta de subministración aos aeroportos de saída e chegada, con anticipación ao voo, da información necesaria para establecer unha correlación entre o designador de voo indicado no plan de voo e o notificado para a franxa aeroportuaria correspondente.

7.ª A falta de subministración da información e detalles das exencións concedidas en relación coas medidas ATFM cando lle sexa solicitado pola autoridade competente.

8.ª O uso das exencións ás medidas ATFM non xustificadas de acordo coa normativa aplicable.

c) En relación cos xestores aeroportuarios, a falta de notificación á unidade central ATFM, directamente ou por medio da unidade local ATFM e das unidades ATS ou ambas, de todas as incidencias que poidan afectar a capacidade de control do tránsito aéreo ou a demanda de tránsito aéreo, e a omisión de información á unidade local ATFM e ás unidades ATS no caso de notificacións directas á unidade central ATFM.

d) En relación coas entidades de xestión da afluencia de tránsito aéreo:

1.ª A non posta á disposición da función ATFM local durante as vinte e catro horas do día.

2.ª A falta da formación necesaria do seu persoal para o desempeño das súas funcións, así como non elaborar, facilitar e actualizar os manuais de operacións que deberá aplicar o dito persoal.

e) En relación cos xestores aeroportuarios e os provedores de servizos de tránsito aéreo, a falta de coordinación previa cos operadores afectados polas situacións críticas para establecer a pertinencia e o contido dos procedementos de continxencia, incluídas as posibles modificacións das normas de prioridade.

f) En relación cos provedores de servizos de tránsito aéreo e as entidades de xestión de afluencia de tránsito aéreo, non establecer ou obstaculizar o establecemento de procedementos coherentes para a cooperación en materia de xestión de afluencia de tránsito aéreo.

g) En relación cos operadores aéreos, os xestores aeroportuarios, os provedores de servizos de tránsito aéreo e as entidades de xestión de afluencia de tránsito aéreo, a non adopción das medidas que garantan que o seu persoal está debidamente informado das disposicións do Regulamento e recibe formación adecuada e que é competente para o desempeño das súas misións.

3. As infraccións do número 1 constituirán infraccións graves cando se produza algunha das circunstancias cualificativas previstas no número 2 do artigo 44.

4. Son infraccións moi graves:

a) O incumprimento ou cumprimento defectuoso dos procedementos ATFM de xestión de situacións críticas declaradas.

b) As infraccións leves cando concorra algunha das circunstancias cualificativas previstas no número 3 do artigo 44.»

Sete. Modifícase o artigo 52, número 1, para adicionarlle unha nova alínea g), enumerando a actual alínea g) como alínea h), do seguinte teor:

«g) Nas infraccións en relación coa xestión de afluencia do tránsito aéreo (ATFM), aos provedores civís de servizos de tránsito aéreo (ATS), aos operadores de aeronaves, aos xestores aeroportuarios ou ás entidades de xestión da afluencia de tránsito aéreo.»

Oito. Engádesse unha nova disposición adicional décimo novena coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo novena. *Silencio administrativo negativo.*

1. Por razóns imperiosas de interese xeral relativas á seguranza aérea, entenderanse incluídos na excepción prevista no artigo 43.1 da Lei 30/1992, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, os procedementos sobre autorización de operacións aéreas e uso de espazo aéreo e sobre operacións especiais.

2. Por razóns imperiosas de interese xeral en materia de seguranza, transcorrido o prazo máximo para notificar a resolución nos procedementos de autorización das operacións e actividades realizadas por aeronaves pilotadas por control remoto sen que se ditase resolución expresa, as autorizacións solicitadas deberán entenderse denegadas por silencio administrativo.»

Nove. Introdúcense as seguintes modificacións no artigo 68:

1. No artigo 68.2, modifícanse as alíneas d) e e), que pasan a quedar redactadas como se indica a seguir, suprímese a alínea i) e renuméranse as alíneas j) e k), respectivamente, como i) e j):

«d) Polos servizos de inspección e control de pasaxeiros e equipaxes nos recintos aeroportuarios así como os medios, instalacións e equipamento necesarios para a prestación dos servizos de control e vixilancia nas áreas de movemento de aeronaves, zonas de libre acceso, zonas de acceso controlado e zonas restrinxidas de seguranza en todo o recinto aeroportuario ligados ás prestacións patrimoniais de carácter público.

e) Pola posta ao dispor dos pasaxeiros das instalacións aeroportuarias non accesibles aos visitantes en terminais, plataformas e pistas, necesaria para poder facer efectivo o seu contrato de transporte aéreo.»

2. Suprímese o número 3.

Dez. Suprímense os artigos 73, 79, 80, 81, 91 e 92, o capítulo IV do título VI e as disposicións adicionais décimo cuarta e décimo quinta.

Artigo 54. *Modificación do Real decreto lei 13/2010, do 3 de decembro, de actuacións no ámbito fiscal, laboral e liberalizadoras para fomentar o investimento.*

O Real decreto lei 13/2010, do 3 de decembro, de actuacións no ámbito fiscal, laboral e liberalizadoras para fomentar o investimento, queda modificado da seguinte maneira:

Un. A alínea a) do artigo 8 queda redactada como segue:

«a) Aplicará o mesmo réxime de contratación previsto para a entidade pública empresarial Enaire, tendo a consideración entre si e con respecto á Administración xeral do Estado de empresas asociadas para os efectos da Lei 31/2007, do 30 de outubro, sobre procedementos de contratación nos sectores da auga, a enerxía, os transportes e os servizos postais.

Así mesmo, na xestión dos bens patrimoniais que se lle asignan segundo o previsto no artigo seguinte, garantirá nas contratacións que realice para isto que se axustan aos principios de concorrencia, publicidade, transparencia, igualdade de trato e non discriminación.»

Dous. O número 3 do artigo 13 queda redactado nos seguintes termos:

«3. O Goberno establecerá a composición e o réxime de funcionamento dos comités de coordinación aeroportuaria, cuxos membros representarán as administracións públicas, o consello de cámaras e as organizacións económicas e sociais representativas na respectiva comunidade ou cidade con estatuto de autonomía. En todo caso, a súa composición deberá incluír a participación:

- a) De dous representantes do Ministerio de Fomento, un dos cales exercerá a presidencia.
- b) De dous representantes da respectiva comunidade ou cidade con estatuto de autonomía.
- c) De dous representantes de Aena, S.A. designados polo seu Consello de Administración.
- d) De tres representantes das corporacións locais designadas por proposta da asociación de municipios e provincias de ámbito autonómico.
- e) Dun representante do consello de cámaras da comunidade ou cidade con estatuto de autonomía.
- f) De dous representantes das organizacións económicas e sociais representativas na respectiva comunidade ou cidade con estatuto de autonomía, designados por esta.
- g) Dun representante da delegación do goberno da respectiva comunidade ou cidade autónoma designado polo delegado do Goberno.

En caso de ausencia, vacante ou enfermidade ou calquera outra causa xustificada, os membros do comité serán substituídos polos seus suplentes.

O representante do Ministerio de Fomento que exerza a presidencia designará o seu suplente, así como o outro representante deste departamento, titular e suplente. Os suplentes do resto dos vogais serán designados polos órganos responsables da designación do vogal titular.

O comité de coordinación aeroportuaria da respectiva comunidade ou cidade con estatuto de autonomía reunirse ao menos dúas veces no ano e sempre que o solicite a maioría absoluta dos seus membros. Regulamentariamente poderase constituír unha comisión de coordinación por cada aeroporto en función do tráfico de pasaxeiros anuais, nos termos que regulamentariamente se establezan.

O director do aeroporto será membro de pleno dereito da comisión de coordinación do respectivo aeroporto.»

Artigo 55. Modificación da Lei 3/2013, do 4 de xuño, de creación da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

A Lei 3/2013, do 4 de xuño, de creación da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, queda modificada da seguinte maneira:

Un. O artigo 10 queda redactado como segue:

«Artigo 10. *Supervisión e control en materia de tarifas aeroportuarias.*

A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia exercerá as seguintes funcións en materia de tarifas aeroportuarias:

1. Emitir informe sobre o documento de regulación aeroportuaria (DORA) e as súas modificacións, así como sobre o feche ou alleamento de instalacións ou infraestruturas aeroportuarias, conforme o previsto na Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.

2. Supervisar o cumprimento do procedemento de transparencia e consulta levado a cabo por Aena, S.A. e que as actualizacións das súas tarifas aeroportuarias se axustan á porcentaxe que resulte de aplicar o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX), conforme o previsto na Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, e declarar a inaplicación das modificacións tarifarias establecidas pola entidade xestora do aeroporto cando as modificacións tarifarias se realizen incumprindo o previsto na norma citada.

3. Ditar resolucións vinculantes en relación co procedemento de transparencia e consulta que debe realizar Aena, S.A., conforme o previsto na Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.

4. Velar por que as tarifas aeroportuarias de Aena, S.A. non se apliquen de forma discriminatoria.

5. Resolver os conflitos entre Aena, S.A. e as asociacións representativas de usuarios dos aeroportos da rede en materia de tarifas aeroportuarias previstos no artigo 12.c) ou, nos termos en que se desenvolva regulamentariamente, os que poidan promover individualmente as compañías usuarias do aeroporto.

6. Publicar un informe anual sobre a súa actividade como autoridade de supervisión en materia de tarifas aeroportuarias, se for o caso, mediante a incorporación á memoria anual.

7. Realizar calquera outra función que lle sexa atribuída por lei ou por real decreto.»

Dous. A alínea c) do artigo 12 queda redactada como segue:

«c) En materia de tarifas aeroportuarias, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia resolverá os recursos contra as decisións de Aena, S.A. relativas á modificación do sistema ou nivel das súas tarifas aeroportuarias que interpoñan as asociacións representativas de usuarios da rede de aeroportos de Aena, S.A. ou, nos termos en que se desenvolva regulamentariamente, os que poidan interpor individualmente as compañías usuarias do aeroporto. A Comisión acumulará a tramitación dos recursos presentados.

Para estes efectos considéranse asociacións representativas de usuarios da rede de aeroportos de Aena, S.A. as definidas no artigo 19, alínea d), da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.

Esta resolución incluírá a modificación tarifaria revisada que proceda, que substituirá o contido da decisión de Aena, S.A. e, se for o caso, os estándares que se correspondan cos indicadores e niveis de calidade de servizo que considere aceptables e coherentes coa modificación tarifaria revisada.

A modificación tarifaria revisada da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia deberá respectar o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) que resulte de aplicar as correccións establecidas no artigo 33 da Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento,

a competitividade e a eficiencia, ao ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) adoptado para o exercicio no documento de regulación aeroportuaria (DORA).

Neste procedemento a Comisión verificará que a decisión de Aena, S.A. se produciu conforme o procedemento establecido na Lei 18/2014, do 15 de outubro, de aprobación de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, se axusta aos requisitos establecidos no documento de regulación aeroportuaria (DORA), garante a sustentabilidade da rede e a accesibilidade aos aeroportos integrados nela, así como á suficiencia de ingresos, responde aos principios de non discriminación, obxectividade, eficiencia e transparencia, resulta xustificada, de acordo coas previsións do documento de regulación aeroportuaria (DORA) en materia de previsións de tráfico e investimentos, e os requirimentos e necesidades das compañías usuarias dos aeroportos.»

CAPÍTULO II

Mellora da competitividade no sector portuario e incremento do investimento privado en infraestruturas portuarias

Artigo 56. *Modificación do texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2011, do 5 de setembro.*

O texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2011, do 5 de setembro, queda modificado da seguinte maneira:

Un. Modifícase o número 1 do artigo 72 engadindo o seguinte parágrafo final:

«Tamén excepcionalmente, por razóns de interese xeral debidamente acreditadas e co fin da súa preservación, noutras infraestruturas en desuso distintas dos faros, situadas dentro do dominio público portuario suxeitas a protección sempre que formen parte do patrimonio histórico, poderase levantar a prohibición de instalacións hoteleiras, así como albergues ou hospedaxes, sempre que non condicionen ou limiten a prestación dos servizos portuarios ou o control alfandegueiro. O levantamento da prohibición levarase a cabo nos mesmos termos e condicións que as establecidas para os faros.»

Dous. O artigo 82 queda redactado como segue:

«Artigo 82. *Prazo das concesións.*

1. O prazo das concesións será o que se determine no título correspondente e non poderá ser superior a 50 anos. Para a súa fixación teranse en conta os seguintes criterios:

- a) Vinculación do obxecto da concesión á actividade portuaria.
- b) Dispoñibilidade de espazo de dominio público portuario.
- c) Volume de investimento e estudo económico-financeiro.
- d) Prazo de execución das obras contidas no proxecto.
- e) Adecuación á planificación e xestión portuarias.
- f) Incremento de actividade que xere no porto.
- g) Vida útil do investimento que realizará o concesionario.

2. O vencemento do prazo da concesión deberá coincidir co da autorización de actividade ou o da licenza de prestación do servizo e será improrrogable salvo nos seguintes supostos:

a) Cando no título de outorgamento se previse expresamente a posibilidade dunha ou varias prórrogas, caso en que, por petición do titular e a xuízo da

autoridade portuaria, poderá ser prorrogado, sen que o prazo inicial unido ao das prórrogas poida superar o prazo máximo de 50 anos.

Nas concesións que teñan como obxecto a prestación de servizos portuarios, a suma do prazo inicial previsto na concesión e o das prórrogas non poderá exceder o establecido no artigo 114.1 que lle sexa de aplicación naqueles supostos en que o número de prestadores do servizo fose limitado.

b) Cando no título de outorgamento non se previse a posibilidade de prórroga, pero o concesionario leve a cabo un investimento relevante non previsto inicialmente na concesión e que fose autorizado pola autoridade portuaria, tanto na concesión como, se for o caso, na concesión modificada por ampliación da súa superficie sempre que formen unha unidade de explotación e que, a xuízo da autoridade portuaria, sexa de interese para mellorar a produtividade, a eficiencia enerxética ou a calidade ambiental das operacións portuarias, ou supoña a introdución de novas tecnoloxías ou procesos que incrementen a súa competitividade e que, en todo caso, sexa superior ao 20 por cento do valor actualizado do investimento inicialmente previsto no título concesional, o prazo de vencemento poderá ser prorrogado, sen que se poida superar en total o prazo máximo de 50 anos. A prórroga da concesión determinará a modificación das condicións desta, que deberán ser aceptadas polo concesionario con anterioridade á resolución de outorgamento da prórroga.

c) Excepcionalmente, a autoridade portuaria, logo de informe vinculante de Portos do Estado, poderá autorizar prórrogas non previstas no título administrativo que, unidas ao prazo inicial, superen en total o prazo de 50 anos, nalgún dos seguintes supostos:

c1) Naquelas concesións que sexan de interese estratéxico ou relevante para o porto ou para o desenvolvemento económico da súa zona de influencia, ou supoñan o mantemento no porto da competencia no mercado dos servizos portuarios, cando se comprometa a levar a cabo un novo investimento adicional que supoña unha mellora da eficacia global e da competitividade da actividade desenvolvida, nos termos sinalados na alínea b) anterior, salvo o importe do novo investimento adicional que deberá ser superior ao 50 por cento do valor actualizado do previsto no título concesional.

c2) Cando o concesionario efectúe contribución, que non terá natureza tributaria, ao financiamento dalgún dos seguintes supostos para mellorar a posición competitiva dos portos na súa área de influencia e a intermodalidade no transporte de mercadorías:

Infraestruturas de conexión terrestre entre as redes xerais de transporte de uso común e as vixentes zonas de servizo dos portos ou os portos secos en cuxa titularidade participe un organismo público portuario.

Adaptación das infraestruturas na rede xeral ferroviaria de uso común para operar con trens de polo menos 750 m de lonxitude.

Mellora das redes xerais de transporte de uso común para os efectos de potenciar a competitividade do transporte intermodal e o transporte ferroviario de mercadorías.

Este compromiso económico, que non terá natureza tributaria, incluírase na concesión modificada e deberá ser executado no prazo máximo de seis meses desde o outorgamento da prórroga da concesión. O importe deste compromiso económico non poderá ser inferior á maior das seguintes contías:

A diferenza de valor, no momento da solicitude, entre a concesión sen prórroga e o da concesión prorrogada. Estas valoracións deberán ser realizadas por unha empresa independente designada pola autoridade portuaria e á custa do concesionario.

O 20 por cento do investimento inicial actualizado.

Nos supostos das alíneas a), b) e c1) anteriores, a suma dos prazos das prórrogas non poderá ser superior á metade do prazo inicial. Para o outorgamento destas prórrogas será necesario que transcorrese, ao menos, a terceira parte do prazo de vixencia da concesión, salvo cando por circunstancias excepcionais sexa autorizado previamente por Portos do Estado. Nestes supostos, será necesario que se executase o nivel de investimento comprometido e os prazos de execución.

No suposto da alínea c2) o prazo máximo da prórroga, unida ao prazo inicial, poderá alcanzar 75 anos e poderá solicitarse sempre que se executasen os niveis de investimento comprometidos para estar en explotación de acordo co previsto no título concesional, cun mínimo do 20% do investimento inicial actualizado.

En todos os supostos será necesario que o concesionario se encontre ao día do cumprimento das demais obrigacións derivadas da concesión.

d) Cando o concesionario que sexa titular dunha licenza para a prestación do servizo portuario de manipulación de mercadorías incrementa a porcentaxe de traballadores contratados en relación laboral común por cima do mínimo establecido, o prazo inicial da concesión poderá ser prorrogado, a criterio da autoridade portuaria, sen que en ningún caso se supere en total o prazo máximo de 50 anos, e sempre que o concesionario se encontre ao día no cumprimento das obrigacións derivadas da concesión, independentemente de que a posibilidade de prórroga estea ou non prevista no título concesional.

O citado incremento no prazo de vixencia da concesión poderá ser, como máximo, dun 35 por cento para o caso de que o número de traballadores contratados en relación laboral común cubra o cento por cento das actividades integrantes do servizo portuario, reducindo proporcionalmente para porcentaxes inferiores, e sempre que tal aumento porcentual non se producise como consecuencia da diminución do tráfico da concesión e se manteñan durante o prazo ampliado as condicións que deron lugar á prórroga.»

Tres. Modifícase o ordinal 3.º da alínea d) do número 1 do artigo 114, que quedará redactado da maneira seguinte:

«3.º Con investimento significativo en obras e instalacións fixas que teñan incidencia na prestación do servizo:

Cando as obras sexan infraestruturas portuarias de abrigo, esclusas, obras de atracada, accesos marítimos ou terrestres, obras de recheo ou de consolidación e mellora de terreos en grandes superficies: 50 anos.

Noutro caso: 30 anos.»

Catro. Engádesse un novo artigo 159 bis que queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 159 bis. *Fondo Financeiro de Accesibilidade Terrestre Portuaria.*

1. Créase o Fondo Financeiro de Accesibilidade Terrestre Portuaria, cuxos recursos serán exclusivamente aplicados ao financiamento da construción das infraestruturas de conexión viaria e ferroviaria necesarias para dotar de adecuada accesibilidade os portos de interese xeral do Estado desde o límite vixente da súa zona de servizo até o punto de conexión coas redes xerais de transporte abertas ao uso común, así como á mellora das redes xerais de transporte de uso común para os efectos de potenciar a competitividade do transporte intermodal de mercadorías viario e ferroviario. Este fondo, que será administrado por Portos do Estado e as autoridades portuarias, encádrase nos fondos carentes de personalidade xurídica regulados no artigo 2.2 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria. Regulamentariamente determinarase o seu funcionamento e a aplicación de fondos.

2. O Fondo Financeiro de Accesibilidade Terrestre Portuaria nutrirase anualmente das achegas que, con carácter de préstamo, realicen Portos do Estado e as autoridades portuarias.

3. No caso de outorgamento de préstamos do Fondo Financeiro de Accesibilidade Terrestre Portuaria, non será de aplicación o artigo 160 do Real decreto legislativo 2/2011, polo que se aproba o texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante.»

Cinco. Modifícase o número cinco da alínea 1.a) da disposición transitoria segunda, que queda redactado da seguinte maneira:

«Cinco. En ningún caso poderá outorgarse prórroga do prazo das concesións existentes á entrada en vigor da Lei 27/1992, do 24 de novembro, en condicións que se opoñan ao establecido nesta lei ou nas disposicións que a desenvolvan e, en particular, a que dea lugar a un prazo que, acumulado ao inicialmente outorgado, exceda o límite de 35 anos, excepto nos supostos e condicións a que se refire a disposición transitoria décima desta lei.»

Seis. Engádesse unha nova disposición transitoria décima que queda redactada como segue:

«Disposición transitoria décima. *Ampliación do prazo das concesións outorgadas con anterioridade á entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.*

1. O prazo inicial das concesións outorgadas con anterioridade á entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, poderá ser ampliado pola autoridade portuaria, por petición do concesionario e logo de informe favorable de Portos do Estado, cando o concesionario se comprometa, polo menos, a algunha das seguintes obrigacións:

a) novo investimento, nos termos sinalados na alínea 2.b) do artigo 82, salvo no referente ao nivel mínimo de investimento.

b) contribución económica, que non terá natureza tributaria, ao financiamento de infraestruturas de conexión terrestre entre as redes xerais de transporte de uso común e as vixentes zonas de servizo dos portos ou dos portos secos en cuxa titularidade participen organismos públicos portuarios, así como a mellora nas ditas redes que favoreza a posición competitiva dos portos na súa área de influencia e a intermodalidade no transporte de mercadorías.

c) redución ao menos nun 20 por cento das tarifas máximas incluídas no título concesional, actualizadas conforme o previsto no dito título ou, se for o caso, nos pregos de prescricións particulares dos servizos portuarios.

O acordo de ampliación e a fixación do prazo desta deberán motivarse tendo en conta o tempo restante de vixencia da concesión, o volume de investimento realizado durante a vixencia da concesión e que fose autorizado pola autoridade portuaria e a novamente comprometida, a súa vida útil e a memoria económico-financieira da concesión no momento do seu outorgamento e no momento da solicitude de ampliación de prazo, considerando, se for o caso, o novo investimento comprometido, a contribución ao financiamento de infraestruturas de conexión e/ou a rebaixa tarifaria proposta. En todo caso, o importe total do compromiso do concesionario non debe ser inferior á maior das seguintes contías:

A diferenza de valor, no momento da solicitude, entre a concesión sen prórroga e o da concesión prorrogada. Estas valoracións deberán ser realizadas por unha

empresa independente designada pola autoridade portuaria e á custa do concesionario.

O 20 por cento do investimento inicial actualizado.

A ampliación do prazo da concesión non poderá ser superior a 2/5 do prazo inicial e compensará os novos compromisos de investimento que se executarán previamente á finalización do prazo vixente, así como as reducións dos fluxos de caixa previstos desde o momento en que se produza a ampliación do prazo até a finalización do prazo vixente no momento da solicitude de ampliación debido á redución tarifaria e/ou á contribución ao financiamento de infraestruturas de conexión. O prazo resultante da dita ampliación non poderá superar os límites establecidos no artigo 82 desta lei.

Será requisito necesario para obter a ampliación prevista nesta disposición que o concesionario se encontre ao día no cumprimento de todas as obrigacións derivadas da concesión.

A ampliación da concesión determinará a modificación das súas condicións e incluírá os novos compromisos adquiridos e o momento da súa execución, que deberán ser aceptadas polo concesionario con anterioridade á resolución sobre o seu outorgamento.

2. O concesionario disporá dun prazo máximo dun ano, contado a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, para formular a súa solicitude ante a autoridade portuaria, que deberá ir acompañada das memorias económico-financieras da concesión no momento do seu outorgamento e no momento da solicitude de ampliación na cal se inclúan os compromisos de investimento, a contribución ao financiamento de infraestruturas de conexión e de mellora das redes de transporte e/ou a rebaixa tarifaria propostas.

3. A ampliación do prazo concesional a que se refire o número 1 desta disposición transitoria non se terá en conta para os efectos da valoración do rescate ou da revisión da concesión e non alterará a situación xurídica existente respecto ás obras e instalacións executadas polo concesionario que, na entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, tiveren revertido á autoridade portuaria, así como da taxa de ocupación que corresponda exixir polo seu uso. Respecto das obras e instalacións que non tiveren revertido, será de aplicación o réxime previsto nesta lei.

4. Os concesionarios que con anterioridade á entrada en vigor da presente lei presentasen unha solicitude de prórroga conforme o artigo 82 do texto refundido da Lei de portos do Estado e da mariña mercante, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2011, do 5 de setembro, e que se encontren en tramitación, poderán optar no prazo dun ano contado desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, entre a continuación do procedemento conforme a lexislación anterior, ou a mellora voluntaria da solicitude para os efectos de adaptala á nova regulación; os actos e trámites cuxo contido non se vise alterado pola nova regulación conservaranse.

5. A ampliación do prazo inicial da concesión, cando esta sirva de soporte para a prestación de servizos portuarios, permitirá ao concesionario solicitar a ampliación do prazo da licenza correspondente. A dita solicitude resolverase respectando as condicións en materia de prazos máximos da licenza de prestación do servizo portuario do artigo 114, sen que se considere a ampliación un suposto de renovación para efectos do número 2 do dito artigo, de forma que ambos os títulos finalicen na mesma data.

6. A ampliación do prazo concesional será compatible coas prórrogas outorgadas ou tramitadas con anterioridade ao Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia, con suxeición en todo caso ao establecido nesta disposición.»

TÍTULO III

Medidas urgentes no ámbito enerxético

CAPÍTULO I

Gases licuados do petróleo

Artigo 57. *Modificación da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.*

Modifícase a Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, nos seguintes termos:

Un. Suprímese o artigo 47.3.

Dous. Engádesse unha disposición adicional trixésimo terceira coa seguinte redacción:

«Disposición adicional trixésimo terceira. *Obrigación de fornecemento domiciliario de gases licuados do petróleo envasados, en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos e prezos máximos de venda ao público.*

1. Os usuarios cun contrato de fornecemento de gases licuados do petróleo envasado, para envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos, exceptuando os envases de mestura para usos dos gases licuados do petróleo como carburante, terán dereito a que o dito fornecemento lles sexa realizado no seu propio domicilio.

A nivel peninsular e en cada un dos territorios insulares e extrapeninsulares, o operador grosista de GLP con maior cota de mercado polas súas vendas no sector dos gases licuados do petróleo envasado, en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos, exceptuados os envases de mestura para usos dos gases licuados do petróleo como carburante, terá a obrigación de efectuar o fornecemento domiciliario a todo peticionario de gas dentro do ámbito territorial correspondente.

2. A lista de operadores grosistas de GLP con obrigación de fornecemento determinarase por resolución do director xeral de Política Enerxética e Minas cada tres anos. Esta resolución publicarase no “Boletín Oficial del Estado”.

Cando a evolución do mercado e a estrutura empresarial do sector o precisen e, en todo caso, cada cinco anos, o Goberno revisará as condicións para exercer a obrigación imposta nesta disposición ou acordar a súa extinción.

3. Non obstante o disposto no artigo 38 desta lei, en canto as condicións de concorrencia e competencia neste mercado non se consideren suficientes, o ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, determinará os prezos máximos de venda ao público dos gases licuados do petróleo envasados, en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos, cuxa tara sexa superior a 9 quilogramos, exceptuados os envases de mestura para usos dos gases licuados do petróleo como carburante, establecendo valores concretos dos ditos prezos ou un sistema de determinación e actualización automática destes. O prezo máximo incorporará o custo do fornecemento a domicilio.

4. Sen prexuízo do disposto nos números anteriores, no caso de que o operador grosista de GLP con obrigación de fornecemento domiciliario en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos non dispoña de envases cuxa tara sexa superior a 9 quilogramos, a obrigación de fornecemento domiciliario aos prezos máximos de venda a que fai referencia o número 3 estenderase a envases cuxa tara sexa inferior a 9 quilogramos, no correspondente ámbito territorial.

5. Os operadores grosistas de GLP deberán proporcionar á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas a información que lles sexa requirida para o exercicio das súas funcións, en especial para efectos da aplicación, análise e seguimento da obrigaón de fornecemento domiciliario, dos fornecementos de gases licuados do petróleo realizados e dos prezos máximos de venda ao público, aos cales fan referencia os números anteriores.»

Artigo 58. *Lista de operadores grosistas de GLP con obrigaón de fornecemento domiciliario de gases licuados do petróleo envasados.*

De conformidade coa disposición adicional trixésimo terceira da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, os operadores grosistas de GLP con obrigaón de fornecemento domiciliario de gases licuados do petróleo envasados, en envases con carga igual ou superior a 8 quilogramos e inferior a 20 quilogramos, exceptuados os envases de mestura para usos dos gases licuados do petróleo como carburante, serán os seguintes:

Ámbito territorial	Operador grosista de GLP con obrigaón de fornecemento domiciliario
Península	Repsol Butano, S.A.
Cidade de Ceuta.	Atlas, S.A., Combustibles y Lubrificantes.
Cidade de Melilla	Atlas, S.A., Combustibles y Lubrificantes.
Comunidade Autónoma de Canarias	Disa Gas, S.A.
Comunidade Autónoma das Illes Balears.	Repsol Butano, S.A.

Esta lista poderá ser obxecto de actualización nos supostos e na forma previstos na referida disposición adicional.

CAPÍTULO II

Sustentabilidade económica do sistema de gas natural

Artigo 59. *Sustentabilidade económica e financeira.*

1. As actuacións das administracións públicas e os suxeitos que realizan actividades reguladas no sector do gas natural estarán suxeitas ao principio de sustentabilidade económica e financeira, entendido como a capacidade do sistema para satisfacer a totalidade dos seus custos, conforme o establecido na lexislación vixente.

2. Os ingresos do sistema gasista serán destinados exclusivamente a soste as retribucións propias das actividades reguladas destinadas ao fornecemento de gas.

3. As empresas titulares de activos suxeitas a retribución regulada ás cales se apliquen, nalgunha das súas áreas, normativas específicas que supoñan uns maiores custos na actividade que desempeñen poderán establecer convenios ou outros mecanismos coas administracións públicas para cubrir o sobrecusto ocasionado. En ningún caso o sobrecusto causado por estas normas formará parte da retribución recoñecida a estas empresas e non pode, por tanto, ser sufragado a través dos ingresos do sistema gasista.

4. Os custos do sistema serán financiados mediante os ingresos do sistema gasista. Estes custos, que se determinarán de acordo co disposto na presente lei e nas súas normas de desenvolvemento, serán os seguintes:

- a) Retribución das actividades de transporte, regasificación, almacenamento básico e distribución.
- b) Retribución da xestión técnica do sistema.
- c) Taxa da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.

d) Se for o caso, o custo diferencial do fornecemento de gas natural licuado ou gas manufacturado e/ou aire propanado distinto do gas natural en territorios insulares que non dispoñan de conexión coa rede de gasodutos ou de instalacións de regasificación, así como a retribución correspondente ao fornecemento á tarifa realizado por empresas distribuidoras, nestes territorios.

e) Medidas de xestión da demanda, no caso de que así sexan recoñecidas regulamentariamente, conforme o establecido no artigo 84.2 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

f) Anualidade correspondente aos desaxustes temporais a que se fai referencia no artigo 61 da presente lei, cos seus correspondentes xuros e axustes.

g) Calquera outro custo atribuído expresamente por unha norma con rango legal cuxo fin responda exclusivamente á normativa do sistema gasista.

5. Os ingresos do sistema serán suficientes para satisfacer a totalidade dos custos do sistema gasista.

Toda medida normativa en relación co sistema gasista que supoña un incremento de custos para o sistema ou unha redución de ingresos deberá incorporar unha redución equivalente doutras partidas de custos ou un incremento equivalente de ingresos que asegure o equilibrio do sistema.

6. Con carácter anual, por orde do Ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos e logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, aprobarase unha previsión da evolución das diferentes partidas de ingresos e custos do sistema gasista para os seis anos seguintes.

Artigo 60. *Rtribución das actividades reguladas.*

1. Na metodoloxía retributiva das actividades reguladas no sector do gas natural consideraranse os custos necesarios para que realice a actividade unha empresa eficiente e ben xestionada de acordo co principio de realización da actividade ao menor custo para o sistema gasista con criterios homoxéneos en todo o territorio español, sen prexuízo das especificidades previstas para os territorios insulares. Estes réximes económicos permitirán a obtención dunha retribución adecuada á dunha actividade de baixo risco.

2. Os parámetros de retribución das actividades de regasificación, almacenamento básico, transporte e distribución fixaranse por períodos regulatorios de seis anos, tendo en conta a situación cíclica da economía, a demanda de gas, a evolución dos custos, as melloras de eficiencia, a retribución adecuada para estas actividades e o equilibrio económico e financeiro do sistema durante o período regulatorio.

Non obstante o anterior, cada tres anos poderanse axustar, para o resto do período regulatorio, os parámetros retributivos no caso de que existan variacións significativas das partidas de ingresos e custos.

Durante o período regulatorio non se poderá modificar nin a taxa de retribución financeira nin o coeficiente de eficiencia por melloras de produtividade. Non se aplicarán fórmulas de actualización automática a valores de investimento, retribucións, ou calquera parámetro utilizado para o seu cálculo, incluíndo os custos unitarios de investimento, de operación e mantemento e calquera outro prezo ou tarifa pola prestación de servizos asociados ao fornecemento de gas natural regulado pola Administración xeral do Estado.

3. Para os activos de regasificación, almacenamento básico e transporte, a taxa de retribución financeira do activo con dereito a retribución a cargo do sistema gasista estará referida ao rendemento das obrigacións do Estado a dez anos no mercado secundario incrementado cun diferencial adecuado. A taxa de retribución financeira será fixada para cada período regulatorio.

4. A retribución ao investimento das instalacións da rede básica do sistema de gas natural calcularase a partir do seu valor neto.

5. Non terá a consideración de custo recoñecido o gas de operación para autoconsumo requirido polas instalacións de regasificación.

6. Por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos e informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, poderase establecer, despois da solicitude do titular da instalación de regasificación, un réxime económico singular e de carácter temporal para a prestación de servizos loxísticos de GNL. Estes servizos deberán ser prestados baixo contratos a longo prazo e o seu obxecto principal non será o acceso ao sistema gasista español para fornecemento da demanda nacional. Este réxime singular e de carácter temporal será efectivo durante o período de vixencia do contrato a longo prazo.

Estes servizos, ao verse afectados pola competencia internacional, poderán levar unido que as condicións de acceso ás instalacións e as peaxes e canons para a prestación destes servizos poidan pactarse libremente entre as partes implicadas, suxeitas aos principios de obxectividade e non discriminación. En calquera caso, deberá asegurarse o principio de sustentabilidade económica e financeira no sistema gasista, polo que os ingresos obtidos mediante as peaxes e canons deberán ser iguais ou superiores á retribución recoñecida á instalación. En caso de acceso ao sistema gasista español para fornecemento da demanda nacional, a peaxe aplicada non será inferior ao establecido para o resto das instalacións de regasificación do sistema.

En caso de que para a prestación dos ditos servizos loxísticos de GNL sexa necesaria a realización de novos investimentos, estes non serán asumidos polo sistema gasista.

Artigo 61. Desaxustes temporais entre ingresos e custos do sistema.

1. Entenderase que se producen desaxustes anuais entre ingresos e custos do sistema gasista se a diferenza entre ingresos e custos liquidables dun exercicio resulta nunha cantidade negativa.

2. No caso de que o desaxuste anual supere o 10% dos ingresos liquidables do exercicio, procederase a incrementar as peaxes e canons de acceso do ano seguinte co obxecto de recuperar a contía que exceda o dito límite.

No caso de que a suma do desaxuste anual e as anualidades recoñecidas pendentes de amortizar supere o 15% dos ingresos liquidables do exercicio, procederase a incrementar as peaxes e canons do ano seguinte co obxecto de que se recupere a contía que exceda o dito límite.

A parte do desaxuste que, sen exceder os citados límites, non se compense por suba de peaxes e canons será financiada polos suxeitos do sistema de liquidación de forma proporcional á retribución que lles corresponda pola actividade que realicen.

Estes suxeitos terán dereito a cobrar as achegas por desaxuste que deriven da liquidación definitiva, durante os cinco anos seguintes, con prioridade no cobramento sobre o resto dos custos do sistema nas liquidacións correspondentes. Por este concepto recoñecerase un tipo de xuro en condicións equivalentes ás do mercado que se fixará por orde do Ministro de Industria, Enerxía e Turismo.

Así mesmo, se nas liquidacións mensuais á conta da definitiva de cada exercicio apareceren desviacións transitorias entre os ingresos e custos, as ditas desviacións serán soportadas polos suxeitos do sistema de liquidación de forma proporcional á retribución que lles corresponda en cada liquidación mensual.

3. Se o desaxuste anual entre ingresos e retribucións recoñecidas resulta nunha cantidade positiva, esta cantidade destinarase a liquidar as anualidades pendentes correspondentes a desaxustes de exercicios anteriores, aplicándoa en primeiro lugar ás referidas no número 2 e a seguir ás correspondentes ao déficit acumulado do sistema gasista en 31 de decembro de 2014.

En todo caso, mentres existan anualidades pendentes de amortizar de anos anteriores, as peaxes e canons non poderán ser revisados á baixa.

Artigo 62. *Retribución das actividades reguladas de gas natural desde o 1 de xaneiro de 2014 até a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, de medidas urxentes para o crecemento, a competitividade e a eficiencia.*

1. A retribución de cada empresa distribuidora, desde o 1 de xaneiro de 2014 até a data de entrada en vigor do Real decreto lei, 8/2014, do 4 de xullo, que se denominará primeiro período de 2014, será a parte proporcional até a dita data da cifra que figura no anexo IV, número 1, da Orde IET/2446/2013, do 27 de decembro, pola que se establecen as peaxes e canons asociados ao acceso de terceiros ás instalacións gasistas e a retribución das actividades reguladas.

Á dita retribución, así como á retribución correspondente ao ano 2013, realizaránselle os axustes previstos na normativa, unha vez que sexan coñecidas mellores previsións ou cifras definitivas do número de consumidores e vendas realizadas nos citados anos.

2. A retribución de cada empresa titular de instalacións de transporte, instalacións de regasificación e almacenamentos básicos, desde o 1 de xaneiro de 2014 até a data de entrada en vigor do Real decreto lei, 8/2014, do 4 de xullo, será a parte proporcional até a dita data da que figura no anexo IV números 2, 3, 4 e 5 da Orde IET/2446/2013, do 27 de decembro.

Artigo 63. *Determinación da retribución da actividade de distribución de gas natural.*

1. O ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, aprobará a retribución para cada unha das empresas distribuidoras para o período que transcorre desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, até o 31 de decembro de 2014, o cal se denominará segundo período de 2014.

Para tal efecto, o Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo remitirá á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, para informe, unha proposta de retribución para cada unha das empresas, que se calculará por aplicación da metodoloxía recollida no anexo X, tendo en conta o período de aplicación.

2. A retribución que se percibirá desde o 1 de xaneiro do ano 2015 até que finalice o primeiro período regulatorio calcularase de acordo coa metodoloxía recollida no anexo X da presente lei.

O ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, aprobará a retribución para cada ano. Para tal efecto, antes do 1 de outubro de cada ano, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia remitirá ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo unha proposta de retribución para cada unha das empresas distribuidoras.

A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia remitirá xunto coa proposta de retribución para cada empresa sinalada no número anterior a de todos aqueles parámetros do anexo X que resulten necesarios para o cálculo desta.

3. As instalacións de transporte secundario que na data de entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, non dispoñan de aprobación do proxecto de execución terán a consideración de instalacións de distribución para efectos do réxime retributivo e non serán obxecto de planificación obrigatoria.

Os parámetros de retribución das actividades de distribución poderán ser revisados polo Goberno antes do comezo do seguinte período regulatorio, sen prexuízo do establecido no artigo 60.2. Se non se levar a cabo esta revisión, entenderanse prorrogados para o período regulatorio seguinte.

Artigo 64. *Determinación da retribución das actividades de regasificación, transporte e almacenamento básico de gas natural.*

1. O ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, aprobará a retribución para cada unha das empresas titulares de instalacións de regasificación, transporte e almacenamento básico

de gas natural para o período que transcorre desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, até o 31 de decembro de 2014, o cal se denominará segundo período de 2014.

Para tal efecto, o Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo remitirá á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, para informe, unha proposta de retribución para cada unha das empresas, que se calculará por aplicación da metodoloxía recollida no anexo XI, tendo en conta o período de aplicación.

2. A retribución que se percibirá desde o 1 de xaneiro do ano 2015 até que finalice o primeiro período regulatorio calcularase de acordo coa metodoloxía recollida no anexo XI da presente lei.

O ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, aprobará a retribución para cada ano. Para tal efecto, antes do 1 de outubro de cada ano, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia remitirá ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo unha proposta de retribución para cada unha das empresas titulares de instalacións de regasificación, transporte e almacenamento básico de gas natural.

A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia remitirá, xunto coa proposta de retribución para cada empresa sinalada no número anterior, a de todos aqueles parámetros do anexo XI que resultan necesarios para o seu cálculo.

3. A metodoloxía de retribución establecida no anexo XI non será de aplicación ás instalacións de transporte secundario nin ás instalacións de transporte primario non incluídas na rede troncal que na data de entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, non dispoñan de aprobación do proxecto de execución das instalacións.

O Goberno, mediante real decreto, establecerá a metodoloxía do réxime retributivo aplicable a estas instalacións de transporte primario non incluídas na rede troncal.

4. Os parámetros de retribución, así como a taxa de retribución, poderán ser revisados polo Goberno antes do comezo do seguinte período regulatorio, sen prexuízo do establecido no artigo 60.2. Se non se levar a cabo esta revisión, entenderanse prorrogados para o período regulatorio seguinte.

Artigo 65. *Primeiro período regulatorio.*

1. Para as actividades de transporte, regasificación, almacenamento básico e distribución, o primeiro período regulatorio iniciarase na data de entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, e finalizará o 31 de decembro de 2020. A partir do 1 de xaneiro de 2021 sucederanse os seguintes períodos regulatorios de forma consecutiva e cada un deles terá unha duración de seis anos.

2. Con efectos na retribución que se percibirá desde a entrada en vigor da presente lei, e durante o primeiro período regulatorio, a taxa de retribución dos activos de transporte, regasificación e almacenamento básico con dereito a retribución a cargo do sistema gasista será a media do rendemento das obrigacións do Estado a dez anos no mercado secundario entre titulares de contas non segregados dos vinte e catro meses anteriores á entrada en vigor da norma incrementada cun diferencial que tomará o valor de 50 puntos básicos.

Artigo 66. *Custos do sistema gasista recoñecidos para o ano 2014 e seguintes.*

a) Aos custos do sistema gasista enumerados no artigo 59.4 da presente lei engadiránselles os seguintes para os períodos indicados:

A cantidade correspondente ao déficit acumulado do sistema gasista até o 31 de decembro de 2014 determinarase na liquidación definitiva de 2014.

Os suxeitos do sistema de liquidacións terán dereito a recuperar as anualidades correspondentes ao dito déficit acumulado nas liquidacións correspondentes aos quince anos seguintes, con recoñecemento dun tipo de xuro en condicións equivalentes ás do mercado.

A cantidade de déficit recoñecido, a anualidade correspondente e o tipo de xuro aplicado serán aprobados por orde do Ministro de Industria, Enerxía e Turismo, por proposta da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e logo de informe favorable da Comisión Delegada de Asuntos Económicos.

As anualidades correspondentes a este déficit terán a mesma prioridade de cobramento que as referidas no artigo 61.2 e o mesmo tratamento que os desaxustes anuais.

b) O desvío correspondente á retribución do gas natural destinado ao mercado á tarifa procedente do contrato de Alxeria e fornecido a través do gasoduto do Magreb, como consecuencia do laudo ditado pola Corte Internacional de Arbitraje de París o día 9 de agosto de 2010.

A cantidade total recadable por esta recarga cuantifícase en 163.790.000 euros, que se recuperarán nun período de cinco anos. Anualmente, a partir do ano 2015 e até o 31 de decembro de 2019 incluído, recuperaranse 32.758.000 euros, con recoñecemento dun tipo de xuro en condicións equivalentes ás do mercado que será aprobado por orde do Ministro de Industria, Enerxía e Turismo. A dita cantidade repercutirase de forma proporcional ao volume de gas consumido entre todos os niveis de consumo do grupo 3 na peaxe de condución e liquidarase á empresa propietaria do contrato de gas natural de Alxeria e fornecido a través do gasoduto do Magreb a que fai referencia o artigo 15 do Real decreto lei 6/2000, do 23 de xuño, de medidas urxentes de intensificación da competencia en mercados de bens e servizos.

CAPÍTULO III

Outras medidas no ámbito do sector de hidrocarburos e minas

Artigo 67. Modificación da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

A Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, queda modificada como segue:

Un. Engádesse un novo número 6 ao artigo 9 da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, cunha redacción do seguinte teor:

«6. Todas as coordenadas xeográficas que figuren nas correspondentes delimitacións de permisos de investigación e de concesións de explotación de hidrocarburos definiranse a partir do sistema xeodésico de referencia oficial en España.»

Dous. O número 3 do artigo 63 pasa a ter a seguinte redacción:

«3. As empresas propietarias de instalacións pertencentes á rede troncal de gasodutos deberán operar e xestionar as súas propias redes, ou ceder a xestión a un xestor de rede independente nos casos previstos na presente lei.

Os xestores de rede de transporte deberán cumprir as seguintes condicións:

a) Ningunha persoa física ou xurídica terá dereito:

1. A exercer control de maneira directa ou indirecta sobre unha empresa que leve a cabo actividades de produción ou fornecemento e a exercer control de maneira directa ou indirecta ou a exercer dereitos nun xestor da rede de transporte ou na rede troncal de gasodutos.

2. A exercer control de maneira directa ou indirecta sobre un xestor da rede de transporte ou unha rede de transporte troncal e a exercer control de maneira directa ou indirecta ou a exercer dereitos nunha empresa que leve a cabo calquera das funcións de produción ou fornecemento.

b) Ningunha persoa física ou xurídica terá dereito a nomear os membros do órgano de administración dun xestor de rede de transporte ou unha rede troncal de transporte e, directa ou indirectamente, a exercer control ou exercer dereitos nunha empresa que leve a cabo calquera das funcións de produción ou fornecemento.

c) Ningunha persoa física ou xurídica terá dereito a ser membro do órgano de administración simultaneamente nunha empresa que leve a cabo calquera das funcións de produción ou fornecemento e dun xestor das rede de transporte ou da rede troncal de transporte.

Os dereitos indicados nas alíneas a) e b) anteriores incluírán, en particular:

1.º A facultade de exercer dereitos de voto.

2.º A facultade de designar membros do órgano de administración ou dos órganos que representen legalmente a empresa.

3.º A posesión dunha parte maioritaria conforme se establece no artigo 42.1 do Código de comercio.

Para os efectos do disposto no número 3.a) incluíranse tamén dentro do concepto de «empresa que leve a cabo calquera das funcións de produción ou comercialización» aquelas que realicen as actividades de xeración ou fornecemento no sector da electricidade, e no termo «xestor de rede de transporte», o operador do sistema eléctrico ou xestor de rede de transporte no sector da electricidade.

Non obstante o anterior, aquelas empresas transportistas que fosen propietarias de instalacións da rede troncal con anterioridade ao día 3 de setembro de 2009 e que, por formaren parte dun grupo empresarial a que pertencen sociedades que desenvolvan actividades de produción ou comercialización, non dean cumprimento ao disposto no parágrafo anterior, poderán optar por manter a propiedade das instalacións da rede troncal sempre que cedan a súa xestión a un xestor de rede independente nas condicións establecidas no artigo 63 quáter.»

Tres. A alínea d) do número 4 do artigo 63 queda redactada nos seguintes termos:

«d) As sociedades que realicen actividades reguladas establecerán un código de conduta en que se expoñan as medidas adoptadas para garantir o cumprimento do estipulado nas alíneas a), b) e c) anteriores, que será remitido ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo e á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

Este código de conduta establecerá obrigacións específicas dos empregados, e o seu cumprimento será obxecto da adecuada supervisión e avaliación pola persoa ou órgano competente designado pola sociedade para tal efecto. O encargado de avaliar o cumprimento será totalmente independente e terá acceso a toda a información da sociedade e de calquera das súas empresas filiais que requira para o desenvolvemento das súas funcións.

Antes do 31 de marzo de cada ano, o encargado de avaliar o cumprimento presentará un informe ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo e á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, que será publicado na páxina web da empresa e na da citada comisión, en que indicará as medidas adoptadas para o cumprimento do estipulado nas alíneas a), b) e c) anteriores.»

Catro. O número 1 do artigo 63 bis queda redactado nos seguintes termos:

«1. As sociedades mercantís que actúen como xestores de rede de transporte ou xestores de rede independentes serán autorizadas e designadas como tales polo ministro de Industria, Enerxía e Turismo por solicitude das interesadas.

Os xestores de rede de transporte, incluíndo os xestores de rede independentes, deberán obter previamente unha certificación de cumprimento dos requisitos de separación de actividades outorgada pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia en relación co cumprimento dos requisitos de separación de

actividades establecidos no artigo 63.3 e de acordo co procedemento recollido nos números seguintes.

A Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia controlará que a sociedade designada como xestor da rede de transporte se mantén no cumprimento dos requisitos establecidos no artigo 63.3.

As designacións dos xestores de rede de transporte notificaranse á Comisión Europea para efectos da súa publicación no "Diario Oficial de la Unión Europea".»

Artigo 68. *Modificación da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas.*

O artigo setenta e seis.dous da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, queda redactado como segue:

«2. Os perímetros dos permisos de investigación e concesións de explotación deberán solicitarse e definirse por medio de coordenadas xeográficas, tomándose como punto de partida a intersección de meridiano co paralelo que corresponda a un calquera dos vértices do perímetro, de tal modo que a superficie quede constituída por unha ou varias cuadrículas mineiras.

As lonxitudes estarán referidas ao meridiano de Greenwich. O sistema ETRS89 (European Terrestrial Reference System 1989) será o sistema de referencia xeodésico en España para a referenciación xeográfica e cartográfica no ámbito da Península Ibérica e as illas Baleares. No caso das illas Canarias, o sistema será o REGCAN95. Ambos os sistemas terán asociado o elipsoide GRS80 e estarán materializados polo marco que define a Rede xeodésica nacional por técnicas espaciais (REXENTE) e as súas densificacións. Os sistemas de representación de coordenadas que deben utilizarse para compilar e publicar a cartografía e información xeográfica oficial son, para cartografía terrestre, básica e derivada, a escalas iguais ou menores de 1:500.000, o sistema de referencia de coordenadas ETRS-cónica conforme de Lambert e para escalas maiores de 1:500.000, o sistema de referencia de coordenadas ETRS-Transversa de Mercator.

O disposto no parágrafo anterior poderá ser modificado por real decreto.»

CAPÍTULO IV

Medidas en materia de eficiencia enerxética

Sección 1.ª Sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética

Artigo 69. *Creación dun sistema nacional de obrigacións.*

1. Créase o sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética, en virtude do cal se asignará ás empresas comercializadoras de gas e electricidade, aos operadores de produtos petrolíferos grosistas, e aos operadores de gases licuados de petróleo grosistas, en diante, suxeitos obrigados do sistema de obrigacións, unha cota anual de aforro enerxético de ámbito nacional denominada obrigacións de aforro.

As obrigacións de aforro resultantes equivalerán, de forma agregada para o período de duración do sistema, ao obxectivo asignado a España polo artigo 7 da Directiva 2012/27/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, relativa á eficiencia enerxética, pola que se modifican as directivas 2009/125/CE e 2010/30/UE e pola que se derrogan as directivas 2004/8/CE e 2006/32/CE, unha vez deducidos os aforros provenientes das medidas alternativas establecidas no artigo 7.9 da citada directiva.

2. O período de duración do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética comprenderá desde a entrada en vigor desta lei, até o 31 de decembro de 2020.

3. Para efectos de verificar a traxectoria cara ao cumprimento do obxectivo asignado a España poderase levar a cabo unha revisión do sistema para o período comprendido entre o 1 de xaneiro de 2017 e o 31 de decembro de 2020.

Artigo 70. Repartición do obxectivo de aforro anual.

1. O obxectivo de aforro anual, as porcentaxes de repartición entre os correspondentes suxeitos obrigados, así como as cotas ou obrigacións de aforro resultantes e a súa equivalencia financeira serán fixados anualmente mediante orde do Ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos e logo de informe do Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía.

O obxectivo de aforro enerxético anual que se determine repartirase entre os suxeitos obrigados proporcionalmente, no caso das comercializadoras de gas e electricidade, ao volume das súas vendas de enerxía final a nivel nacional a consumidores finais, e no caso dos operadores grosistas de produtos petrolíferos e gases licuados do petróleo, ao volume das súas vendas de enerxía final a nivel nacional para a súa posterior distribución retalista e a consumidores finais, expresadas en GWh, durante o segundo ano anterior ao período anual da obrigación.

En caso de que un suxeito obrigado iniciase a súa actividade de vendas de enerxía final a nivel nacional durante o segundo ano anterior ao período anual da obrigación, a repartición do obxectivo de aforro enerxético anual realizarase con base na súa previsión de vendas de enerxía final para o dito período anual da obrigación. Neste caso, a obrigación será revisada unha vez que se dispoña dos datos efectivos de vendas para o dito suxeito obrigado durante o período anual de obrigación e as contías correspondentes ás variacións que deriven dos datos fornecidos por estes suxeitos obrigados en sentido positivo ou negativo deberán compensarse con cargo ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética.

En caso de que un suxeito obrigado cause baixa como comercializador ou operador grosista, unicamente será considerado suxeito obrigado para os efectos da presente lei pola parte do período anual de obrigación até o momento da súa baixa.

2. Para estes efectos, os suxeitos obrigados deberán remitir anualmente, antes do 30 de setembro, á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, os datos de vendas de enerxía correspondentes ao ano anterior, expresados en GWh.

En caso de que un suxeito obrigado iniciase a súa actividade de vendas de enerxía final a nivel nacional no ano anterior, deberá remitir antes do 30 de setembro á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas a previsión de vendas de enerxía final para o ano seguinte, expresada en GWh.

Artigo 71. Cumprimento das obrigacións e certificados de aforro enerxético.

1. Para facer efectivo o cumprimento das obrigacións anuais de aforro enerxético, os suxeitos obrigados deberán realizar unha contribución financeira anual que se ingresará en tres partes, non máis tarde do 28 de febreiro, 30 de abril e 30 de xuño de cada ano, polo importe resultante de multiplicar a súa obrigación de aforro anual pola equivalencia financeira que se estableza, ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética a que se refire o artigo seguinte.

Por orde do Ministro de Industria, Enerxía e Turismo determinarase a equivalencia financeira con base no custo medio estimado para mobilizar os investimentos en todos os sectores de actuacións necesarias para alcanzar o obxectivo anual de aforro.

2. Alternativamente, e nos termos que regulamentariamente determine o Goberno, poderase establecer un mecanismo de acreditación da consecución dunha cantidade de aforro enerxético equivalente ao cumprimento das obrigacións do sistema. Este mecanismo basearase na presentación de certificados de aforro enerxético (CAE) negociables, que resulten da realización das actuacións de eficiencia enerxética que se definan nun catálogo e que cumpran cos requisitos e condicións que no dito catálogo se

establezan, cuxa xestión corresponderá ao Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía.

Para obter e transmitir certificados de aforro enerxético deberase estar acreditado ante o sistema de obrigacións de eficiencia enerxética nas condicións que se determinen regulamentariamente. Os suxeitos que se acrediten deberán subscribir un seguro de responsabilidade civil ou outra garantía financeira que cubra os riscos que poidan derivar das súas actuacións na contía mínima que se estableza mediante real decreto.

Este mecanismo comprenderá, así mesmo, un sistema de control que incluírá a verificación material dunha parte estatisticamente significativa das medidas de mellora da eficiencia enerxética certificadas.

3. A inspección e tramitación dos procedementos sancionadores derivados do incumprimento das obrigacións establecidas na presente lei e nas súas disposicións de desenvolvemento en relación co sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética corresponderá ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo.

Artigo 72. *Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética.*

1. Créase o Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética, sen personalidade xurídica, cuxa finalidade será financiar as iniciativas nacionais de eficiencia enerxética, en cumprimento do artigo 20 da Directiva 2012/27/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012.

2. O Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética dedicarase ao financiamento de mecanismos de apoio económico, financeiro, asistencia técnica, formación, información ou outras medidas co fin de aumentar a eficiencia enerxética en diferentes sectores de forma que contribúan a alcanzar o obxectivo de aforro enerxético nacional que establece o sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética previsto no artigo 7 da citada directiva.

3. Poderán atenderse con cargo ás dotacións do Fondo os gastos de administración que ocasione a súa xestión. Para estes efectos, consideraranse gastos de administración, entre outros, aqueles que ocasione a xestión do Fondo, a elaboración de estudos e informes, as asistencias técnicas para a definición das medidas de actuación, así como para a medición, control, verificación e certificación dos aforros enerxéticos obtidos pola aplicación das medidas apoiadas polo Fondo, por parte da entidade a que se lle encargue.

Artigo 73. *Organización, xestión e control do Fondo.*

1. O Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética estará adscrito ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo a través da Secretaría de Estado de Enerxía.

2. A xestión do Fondo asígnase ao Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía.

3. A supervisión e control do Fondo corresponderá a un comité de seguimento e control adscrito ao Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo, a través da Secretaría de Estado de Enerxía que, baixo a presidencia do seu titular, estará composto polos titulares:

- a) Da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas.
- b) Da Dirección Xeral do Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía.
- c) Da Oficina Económica de Presidencia do Goberno.
- d) Un representante con rango de Director Xeral dos seguintes departamentos ministeriais:

- 1.º Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.
- 2.º Ministerio de Fomento.
- 3.º Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente.
- 4.º Ministerio de Economía e Competitividade.

O secretario do Comité será designado polo presidente, entre funcionarios da Secretaría de Estado de Enerxía do Ministerio de Industria, Enerxía e Turismo con rango de subdirector xeral.

O Goberno, mediante real decreto, poderá modificar a composición do comité.

4. As funcións do dito comité serán as seguintes:

a) Velar polo cumprimento da correcta aplicación dos recursos do Fondo de conformidade coas directrices establecidas sobre medidas para a promoción do aforro e eficiencia enerxética nos distintos sectores de actividade.

b) Realizar o seguimento dos investimentos financeiros comprobando o cumprimento dos principios de seguranza, rendibilidade e liquidez.

c) Formular informes ao menos semestralmente sobre a execución das actividades con cargo ao Fondo.

d) Elaborar o informe anual para efectos do control financeiro. O comité poderá acordar solicitar este informe á Intervención xeral da Administración xeral do Estado. No caso de que o Fondo estea dotado maioritariamente por achegas procedentes dos orzamentos xerais do Estado, solicitarase, en todo caso, informe de auditoría á Intervención xeral da Administración xeral do Estado.

Artigo 74. Dotación económica do Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética.

1. O Fondo estará dotado:

a) Cos recursos provenientes de fondos estruturais comunitarios FEDER.

b) Coas achegas dos suxeitos obrigados polo sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética en concepto de cumprimento ou liquidación das súas obrigacións de aforro.

c) Con outras achegas que se consignent nos orzamentos xerais do Estado.

d) Con calquera outro recurso destinado a financiar actuacións que teñan como obxectivo implantar medidas de aforro e eficiencia enerxética.

2. As achegas para a dotación do Fondo ingresaranse na conta específica que o Instituto para a Diversificación e Aforro da Enerxía abrirá en réxime de depósito e que será identificada mediante a súa publicación na súa páxina web.

Artigo 75. Obrigacións de achega ao Fondo Nacional de Eficiencia en 2014.

1. Para o ano 2014 establécese un obxectivo de aforro agregado de 131 ktep ou 1.523,26 GWh.

A equivalencia financeira establécese para o ano 2014 en 0,789728 millóns de euros por ktep aforrado ou 67.916,58 euros por GWh aforrado.

2. Os suxeitos obrigados deberán facer efectiva a súa contribución ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética antes do 15 de outubro de 2014 pola contía resultante de aplicar ese coeficiente ás súas cotas de aforro que resultan da cota anual respectiva das cifras de vendas de enerxía a clientes finais, en volume, comunicadas para o ano 2012, pola Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia con data do 25 de novembro de 2013.

3. Excepcionalmente e unicamente para 2014 non estarán obrigados a contribuír ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética aqueles suxeitos obrigados cun volume de vendas finais en 2012 igual ou inferior a 5 ktep.

4. Os suxeitos obrigados, as cotas respectivas, as obrigacións de aforro e a súa equivalencia financeira para o período de aplicación correspondente ao ano 2014, resultantes de aplicar os criterios anteriormente sinalados, establécense con carácter definitivo no anexo XII desta lei.

5. Os suxeitos obrigados para o ano 2014 incluídos no anexo XII, e aqueles que resulten obrigados de acordo co artigo 69 desta lei deberán remitir antes do 30 de

setembro de 2014 á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas os datos de vendas de enerxía correspondentes ao ano 2012, expresados en GWh.

En caso de que un suxeito obrigado iniciase a súa actividade de vendas de enerxía final a nivel nacional durante o ano 2012, deberá remitir á Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas a previsión de vendas de enerxía final para o ano 2014, expresada en GWh.

As variacións que se deriven dos datos fornecidos relativos aos suxeitos obrigados, porcentaxes, vendas e demais variables, e os fixados conforme o número 2 deste artigo poderán terse en conta, en sentido positivo ou negativo, para determinar a contía correspondente para cada suxeito obrigado no ano 2015.

Sección 2.ª Outras medidas en materia de eficiencia

Artigo 76. Seguro de responsabilidade civil por parte dos provedores de servizos enerxéticos.

Os provedores de servizos enerxéticos deberán ter subscrito un seguro de responsabilidade civil ou outra garantía financeira que cubra os riscos que poidan derivar das súas actuacións, tendo en conta que poden xestionar actuacións de certo risco como, entre outras, a execución e xestión de proxectos de aforro e eficiencia enerxética no sector industrial e o sector da edificación.

A contía mínima da garantía establecerase mediante real decreto.

Sección 3.ª Réxime de infraccións e sancións en materia de eficiencia enerxética

Artigo 77. Responsables.

As persoas físicas ou xurídicas que realicen por acción ou omisión feitos constitutivos de infracción, aínda a título de simple inobservancia, incorrerán en responsabilidade administrativa conforme o que se establece neste capítulo, sen prexuízo da responsabilidade exixible en vía penal, civil ou doutra orde a que poidan dar lugar.

Non eximirá de responsabilidade que as persoas que cometesen as infraccións estean integradas en asociacións temporais de empresa, agrupacións de interese económico ou comunidades de bens sen personalidade.

Artigo 78. Infraccións.

1. Constitúen infraccións administrativas as accións e omisións en materia de eficiencia enerxética que se tipifican como tales neste capítulo.

2. En ningún caso poderá imporse unha dobre sanción administrativa polos feitos que fosen sancionados, nos casos en que se aprecie identidade do suxeito, feito e fundamento.

Artigo 79. Infraccións no ámbito do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética.

1. Constitúen infraccións moi graves no ámbito do sistema de obrigacións de eficiencia enerxética as seguintes:

a) Deixar de ingresar dentro dos prazos legal ou regulamentariamente establecidos as contías que correspondan ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética cando a contribución anual sexa superior a 5 millóns de euros.

b) Deixar de achegar os certificados de aforro enerxético que correspondan para xustificar o cumprimento da obrigación de aforro ao xestor do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética cando a obrigación anual supere os 70 GWh.

c) A obtención dun certificado de aforro enerxético mediante a achega de documentación falsa.

d) O falseamento ou ocultación de datos sobre as vendas de enerxía ou de calquera outra información que solicite a Administración.

e) A obtención da condición de suxeito acreditado no sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética mediante a achega de documentación falsa.

f) O incumprimento polos suxeitos acreditados da obrigación de manter a vixencia do contrato de seguro de responsabilidade civil ou garantía financeira que cubra os riscos que poidan derivar das súas actuacións.

2. Constitúen infraccións graves no ámbito do sistema de obrigacións de eficiencia enerxética as seguintes:

a) Deixar de ingresar dentro dos prazos legal ou regulamentariamente establecidos as contías que correspondan ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética cando a contribución anual sexa superior a 500.000 euros e inferior a 5 millóns de euros.

b) Deixar de achegar os certificados de aforro enerxético que corresponda para xustificar o cumprimento da obrigación de aforro ao xestor do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética cando a obrigación anual supere os 7 GWh e non supere 70 GWh.

c) A obtención dun certificado de aforro enerxético mediante a achega de documentación inexacta cando supuxese un beneficio económico ao suxeito acreditado.

d) A comunicación de datos inexactos sobre as vendas de enerxía ou de calquera outra información que solicite a Administración cando supoña un beneficio para o infractor.

e) O atraso na comunicación dos datos sobre as vendas de enerxía ou de calquera outra información que solicite a Administración que impida a determinación das obrigacións de aforro.

3. Constitúen infraccións leves no ámbito do sistema de obrigacións de eficiencia enerxética as seguintes:

a) Deixar de ingresar dentro dos prazos legal ou regulamentariamente establecidos as contías que correspondan ao Fondo Nacional de Eficiencia Enerxética cando a contribución anual sexa igual ou inferior a 500.000 euros.

b) Deixar de achegar os certificados de aforro enerxético que correspondan para xustificar o cumprimento da obrigación de aforro ao xestor do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética cando a obrigación anual sexa igual ou inferior a 7 GWh.

c) A obtención dun certificado de aforro enerxético mediante a achega de documentación inexacta cando non supuxese un beneficio económico ao suxeito acreditado.

d) A comunicación de datos inexactos sobre as vendas de enerxía ou de calquera outra información que solicite a Administración cando non supoña un beneficio para o infractor.

e) O atraso na comunicación dos datos sobre as vendas de enerxía ou de calquera outra información que solicite a Administración que non impida a determinación das obrigacións de aforro.

f) Calquera outro incumprimento dos deberes e obrigacións derivados do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética que non constituía infracción moi grave ou grave.

Artigo 80. *Infraccións en materia de auditorías enerxéticas, acreditación de provedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos.*

1. Constitúen infraccións moi graves en materia de auditorías enerxéticas, acreditación de provedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos as seguintes:

a) A non realización da auditoría enerxética no prazo legal ou regulamentariamente establecido.

b) A acreditación como fornecedor de servizos enerxéticos ou auditor enerxético mediante a achega de documentación falsa.

c) O incumprimento por parte dos fornecedores de servizos enerxéticos da obrigaón de manter a vixencia do contrato de seguro de responsabilidade civil ou garantía financeira que cubra os riscos que poidan derivar das súas actuacións.

2. Constitúen infraccións graves en materia de auditorías enerxéticas, acreditación de fornecedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos as seguintes:

a) A realización da auditoría enerxética sen que o seu contido alcance a exixencia e criterios mínimos establecidos legal ou regulamentariamente.

b) O incumprimento da obrigaón de realizar as análises de custos e beneficios nos casos establecidos na promoción da eficiencia enerxética na produción e uso da calor e do frío.

c) Non cumprir coa obrigaón de instalar contadores de consumo (de calor, frío e/ou auga quente sanitaria) individuais ou solucións alternativas sempre que sexa económica e/ou tecnicamente viable.

d) O exercicio da actividade de fornecedor de servizos sen cumprir cos requisitos exixidos legal ou regulamentariamente.

e) O exercicio da actividade de auditor enerxético sen cumprir cos requisitos exixidos legal ou regulamentariamente.

3. Constitúen infraccións leves en materia de auditorías enerxéticas, acreditación de fornecedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos as seguintes:

a) Non comunicar a realización da auditoría ao órgano competente correspondente para a súa posterior inclusión no Rexistro Administrativo de Auditorías Enerxéticas.

b) Calquera outro incumprimento dos deberes e obrigaóns establecidos en materia de auditorías enerxéticas, acreditación de fornecedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos que non constituía infracción moi grave ou grave.

Artigo 81. Sancións polas infraccións tipificadas no ámbito do sistema nacional de obrigaóns de eficiencia enerxética.

1. As infraccións establecidas no ámbito do sistema nacional de obrigaóns de eficiencia enerxética serán sancionadas do modo seguinte:

a) Pola comisión das infraccións moi graves imporase ao infractor multa por importe non inferior a 6.000.001 euros nin superior a 60.000.000 de euros.

b) Pola comisión de infraccións graves imporase ao infractor multa por importe non inferior a 600.001 euros nin superior a 6.000.000 de euros.

c) Pola comisión de infraccións leves imporase ao infractor unha multa por importe de até 600.000 euros.

2. As infraccións moi graves poderán ser sancionadas, ademais de coa multa correspondente, coa perda ou a imposibilidade da adquisición da condición de suxeito acreditado do sistema nacional de obrigaóns de eficiencia enerxética por un período non inferior a dous anos nin superior a cinco anos en función das circunstancias concorrentes.

As infraccións graves, ademais da multa correspondente, poderán ser sancionadas coa perda ou a imposibilidade da adquisición da condición de suxeito acreditado

do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética por un período non inferior a un ano nin superior a dous en función das circunstancias concorrentes.

3. En calquera caso, a contía da sanción non poderá superar o 10 por cento do importe anual da cifra de negocios do suxeito infractor ou o 10 por cento do importe neto anual da cifra de negocios consolidada da sociedade matriz do grupo a que pertenza a dita empresa, segundo os casos.

4. Se, en razón das circunstancias concorrentes, se aprecia unha cualificada diminución da culpabilidade do infractor ou da antixuridicidade do feito, ou se, atendida a situación económica do infractor debidamente acreditada, a sanción resulta manifestamente desproporcionada, o órgano sancionador poderá determinar a contía da sanción aplicando a escala correspondente á clase ou clases de infraccións que precedan en gravidade aquela en que se integra a considerada no caso de que se trate.

5. En todo caso, a contía específica da sanción que se imporá pola comisión de cada infracción graduarase, dentro dos límites indicados, tendo en conta os seguintes criterios:

- a) A importancia do dano ou deterioración causada.
- b) O grao de participación na acción ou omisión tipificada como infracción e o beneficio obtido dela.
- c) A intencionalidade e a reiteración na comisión da infracción.
- d) A reincidencia por comisión no termo dun ano de máis dunha infracción da mesma entidade cando así fose declarado por resolución firme en vía administrativa.
- e) Calquera outra circunstancia que poida incidir no maior ou menor grao de reprobabilidade da infracción.
- f) A duración do atraso no cumprimento das obrigacións.

Artigo 82. Sancións polas infraccións tipificadas en materia de auditorías enerxéticas, acreditación de provedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos.

1. Na imposición das sancións tipificadas, en materia de auditorías enerxéticas, acreditación de provedores de servizos e auditores enerxéticos, promoción da eficiencia do fornecemento de enerxía e contabilización de consumos enerxéticos, deberase gardar a debida adecuación entre a gravidade do feito constitutivo da infracción e a sanción aplicada segundo o seguinte baremo:

- a) As infraccións moi graves sancionaranse con multa de 10.001 a 60.000 euros.
- b) As infraccións graves sancionaranse con multa de 1.001 a 10.000 euros.
- c) As infraccións leves sancionaranse con multa de 300 a 1.000 euros.

2. Non obstante, cando da infracción sancionable derivase prexuízo para terceiros, para as administracións públicas ou para o ambiente, ou lucro para o infractor, os importes anteriores elevaranse da forma seguinte:

- a) As infraccións moi graves sancionaranse como mínimo con 30.000 euros ou, se o prexuízo causado ou o lucro obtido for maior, co importe estimado dos danos ocasionados ou o lucro obtido e, como máximo, coa cifra resultante de multiplicar por 2 o importe estimado dos danos ocasionados ou o lucro obtido co límite máximo de 100.000 euros.
- b) As infraccións graves sancionaranse como mínimo con 3.000 euros ou, se o prexuízo causado ou o lucro obtido for maior, co importe estimado dos danos ocasionados ou o lucro obtido e, como máximo, coa cifra resultante de multiplicar por 1,5 o importe estimado dos danos ocasionados ou o lucro obtido co límite máximo de 30.000 euros.
- c) As infraccións leves sancionaranse como mínimo con 600 euros ou, se o prexuízo causado ou o lucro obtido for maior, co importe estimado dos danos ocasionados ou o lucro obtido co límite máximo de 3.000 euros.

3. En todo caso, a contía específica da sanción que se imporá pola comisión de cada infracción graduarase, dentro dos límites indicados, tendo en conta os seguintes criterios:

- a) A importancia do dano ou deterioración causados.
- b) O grao de participación na acción ou omisión tipificada como infracción e o beneficio obtido.
- c) A intencionalidade e a reiteración na comisión da infracción.
- d) A reincidencia pola comisión no termo dun ano de máis dunha infracción da mesma entidade cando así fose declarado por resolución firme en vía administrativa.
- e) Calquera outra circunstancia que poida incidir no maior ou menor grao de reprobabilidade da infracción.
- f) A duración do atraso no cumprimento das obrigacións.

4. As infraccións moi graves poderán ser sancionadas, ademais de coa multa correspondente, coa inhabilitación para o exercicio da actividade por un período non inferior a dous anos nin superior a cinco anos en función das circunstancias concorrentes.

As infraccións graves, ademais de coa multa correspondente, poderán ser sancionadas coa inhabilitación para o exercicio da actividade por un período non inferior a un ano nin superior a dous en función das circunstancias concorrentes.

Artigo 83. *Prescripción de infraccións e sancións.*

1. O prazo de prescripción das infraccións previstas neste capítulo será de tres anos para as moi graves, dous para as graves e seis meses para as leves.

2. O prazo de prescripción das sancións previstas neste capítulo será de tres anos para as moi graves, de dous anos para as graves e dun ano para as leves.

3. Para o cómputo dos prazos de prescripción de infraccións e sancións observarase o disposto no artigo 132.2 e 3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Nos supostos de infraccións continuadas, o prazo de prescripción comezará a contarse desde o momento da finalización da actividade ou do último acto con que a infracción se consumar. No caso de que os feitos ou actividades constitutivos de infracción sexan descoñecidos por careceren de signos externos, o prazo computarase desde que estes se manifesten.

Artigo 84. *Competencia para instruír e resolver.*

1. A instrución dos procedementos sancionadores derivados das infraccións administrativas tipificadas no ámbito do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética, así como o arquivamento, despois da súa resolución, das actuacións realizadas, corresponderá ao órgano da dirección xeral correspondente da Secretaría de Estado de Enerxía.

2. A competencia para a imposición das sancións correspondentes ás infraccións no ámbito do sistema nacional de obrigacións de eficiencia enerxética corresponderá:

- a) Ao Consello de Ministros para a imposición de sancións pola comisión de infraccións moi graves.
- b) Ao ministro de Industria, Enerxía e Turismo para a imposición de sancións pola comisión de infraccións graves.
- c) Ao secretario de Estado de Enerxía para a imposición de sancións leves.

Artigo 85. *Natureza das sancións e responsabilidades.*

1. O importe das sancións, así como o contido económico dos demais actos de execución forzosa que se establezan en aplicación dos preceptos desta lei e das súas disposicións de desenvolvemento, terán natureza de crédito de dereito público e poderá

ser exixido polo procedemento administrativo de constrinximento regulado no Regulamento xeral de recadación aprobado polo Real decreto 939/2005, do 29 de xullo.

2. A responsabilidade administrativa polas infraccións tipificadas nesta lei non exclúe as doutra orde a que houber lugar.

3. As sancións que se impoñan a distintos suxeitos como consecuencia dunha mesma infracción terán entre si carácter independente.

4. Non poderán sancionarse os feitos que fosen sancionados penal ou administrativamente, nos casos en que se aprecie identidade de suxeito, feito e fundamento.

5. Cando a infracción poida ser constitutiva de delito ou falta, iniciado o procedemento sancionador, darase traslado do tanto de culpa ao Ministerio Fiscal e suspenderase a súa tramitación até que se dite resolución xudicial firme que poña fin á causa ou sexan devoltas as actuacións polo Ministerio Fiscal.

6. De non terse apreciado a existencia de delito ou falta, o órgano administrativo competente continuará o expediente sancionador. Os feitos declarados probados na resolución xudicial firme vincularán o dito órgano.

7. A responsabilidade administrativa derivada das infraccións reguladas nesta lei extínguese polo pagamento ou cumprimento da sanción e por prescrición.

Artigo 86. *Procedemento sancionador.*

1. O procedemento para a imposición das sancións previstas nesta lei, no cal as fases de instrución e resolución estarán debidamente separadas, axustarase ao disposto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e na súa normativa regulamentaria de desenvolvemento, coas particularidades que se establecen nos demais artigos deste capítulo.

2. O prazo máximo para a resolución e notificación nestes procedementos sancionadores, nos cales as fases de instrución e tramitación estarán debidamente separadas, será dun ano contado desde a data en que se produza a súa iniciación. Transcorrido este prazo, declararase a caducidade do procedemento e ordenarase o arquivamento das actuacións, cos efectos previstos no artigo 92 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

TÍTULO IV

Medidas de fomento da empregabilidade e a ocupación

CAPÍTULO I

Sistema nacional de garantía xuvenil

Sección 1.ª Disposicións xerais

Artigo 87. *Obxecto.*

O presente capítulo ten por obxecto regular o réxime xeral do Sistema nacional de garantía xuvenil en España e o procedemento de atención aos seus beneficiarios.

Así mesmo, establécense novas medidas de apoio á formación e á contratación para o colectivo de mozos non ocupados nin integrados nos sistemas de educación ou formación.

Artigo 88. *Ámbito de aplicación.*

Os suxeitos que participan no Sistema nacional de garantía xuvenil son os seguintes:

a) A Administración xeral do Estado, as administracións das comunidades autónomas, así como as entidades de dereito público vinculadas ou dependentes delas, cada unha no ámbito das súas competencias.

b) As entidades que integran a Administración local, así como as entidades de dereito público vinculadas ou dependentes delas, cada unha no ámbito das súas competencias.

c) Os suxeitos e entidades que actúen no ámbito privado.

d) Os mozos maiores de 16 anos e menores de 25, ou menores de 30 anos no caso de persoas cun grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento, que cumpran cos requisitos recollidos nesta lei para beneficiarse dunha acción derivada do Sistema nacional de garantía xuvenil.

Artigo 89. *Principios xerais.*

1. Promoverase a colaboración, o diálogo e o consenso de todas as partes interesadas para favorecer un traballo conxunto que se poida materializar nunha integración coherente das políticas dirixidas a mellorar a empregabilidade e a favorecer a inserción no mundo laboral dos mozos a que se refire o artigo 88.d).

Esta colaboración implica a participación e o compromiso activo dos interesados no desenvolvemento das medidas e accións que se leven a cabo baixo o amparo do Sistema nacional de garantía xuvenil.

2. Así mesmo, garantirase a implantación e a aplicación do Sistema en todas as comunidades autónomas e o acceso en igualdade de condicións para todos os mozos obxecto de atención, con independencia das súas circunstancias persoais e/ou sociais, e atendendo ás súas necesidades específicas, con especial dedicación aos que se encontren nunha situación de desvantaxe e/ou risco de exclusión.

Artigo 90. *Obxectivos.*

1. Os obxectivos do Sistema nacional de garantía xuvenil son os seguintes:

a) Que todos os mozos a que se refire o artigo 88.d), non ocupados nin integrados nos sistemas de educación ou formación, poidan recibir unha oferta de emprego, educación continua, formación de aprendiz ou período de prácticas despois de rematar a educación formal ou quedar desempregados, a través da implantación dun sistema de garantía xuvenil que será desenvolvido nos seus respectivos marcos competenciais polas entidades a que se refiren as alíneas a), b) e c) do artigo 88.

A atención poderase prestar aos mozos que o soliciten expresamente polos medios postos para o efecto, con independencia da súa inscrición ou non como demandantes de emprego, e vincularase á realización dun perfil coas características da persoa que se vai atender.

b) Desenvolver medidas de apoio ou programas, con especial incidencia nas seguintes liñas:

- 1.ª Mellora da intermediación.
- 2.ª Mellora da empregabilidade.
- 3.ª Fomento da contratación.
- 4.ª Fomento do emprendemento.

c) Someter a seguimento e avaliación todas as accións e programas da garantía xuvenil, de modo que se adapten e actualicen as postas en marcha, garantindo, así, o uso eficaz e eficiente dos recursos e uns rendementos positivos do investimento.

2. Para participar nas medidas e accións mencionadas no número anterior, debe respectarse en todo caso a idade mínima legalmente exixida para levar a cabo a actividade de que se trate.

Artigo 91. *Necesidade de inscrición.*

Para beneficiarse da atención do Sistema nacional de garantía xuvenil será necesario estar inscrito no ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil, que se crea pola presente lei.

Sección 2.ª Sistema nacional de garantía xuvenil

Subsección 1.ª Creación do ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil

Artigo 92. *Creación e natureza.*

1. Créase o ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil, que constitúe o sistema oficial de información e seguimento sobre a implantación da garantía xuvenil en España e, como tal, a lista única de demanda e o soporte para a inscrición das persoas interesadas nas accións executadas no contexto da garantía xuvenil.

O ficheiro terá natureza administrativa e estará integrado no Sistema nacional de garantía xuvenil.

2. O ficheiro constitúese, tamén, como a ferramenta de seguimento das accións e programas do Sistema e de avaliación dos resultados alcanzados.

3. A Dirección Xeral do Ministerio de Emprego e Seguridade Social que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo será o órgano encargado da organización e xestión relativas ao ficheiro e o responsable de adoptar as medidas que garantan a confidencialidade, seguranza e integridade dos datos contidos nel. Corresponden a ese órgano directivo as decisións, resolucións ou acordos relativos ás materias competencia do ficheiro.

4. Contra as resolucións do órgano responsable do ficheiro poderá interperse recurso de alzada ante a Secretaría de Estado de Emprego, na forma e nos prazos previstos no artigo 107 e seguintes da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

5. Adicionalmente, as comunidades autónomas poderán crear, no ámbito das súas competencias, ficheiros específicos para facilitar a inscrición e o tratamento da información, sempre que cumpran cos requisitos establecidos na presente sección. Estes ficheiros conterán, en todo caso, o conxunto de datos indicados no artigo 95, sen prexuízo das especificacións adicionais que poida requirir o titular do ficheiro.

Con independencia do ficheiro empregado, os datos rexistrados serán custodiados nun único sistema informático, no cal se depositará a información xerada e que permitirá a integración con outros sistemas, para garantir o cumprimento do previsto no artigo 91.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social establecerá o mecanismo para dar cumprimento ao establecido no parágrafo anterior.

6. As entidades e suxeitos a que se refiren as alíneas a), b) e c) do artigo 88 accederán ao ficheiro e disporán da información necesaria, para os efectos de poder desenvolver as accións necesarias derivadas do Sistema nacional de garantía xuvenil.

Artigo 93. *Funcións do ficheiro.*

O ficheiro ten as seguintes funcións:

a) Servir de soporte, no seu ámbito de aplicación, para a conservación e acceso, por parte das entidades a que se refiren as alíneas a), b) e c) do artigo 88, aos datos das persoas usuarias inscritas voluntariamente.

b) Proporcionar aos órganos competentes a información necesaria para a planificación e xestión do Sistema.

c) Garantir que as accións e medidas desenvolvidas ao abeiro da Iniciativa de emprego xuvenil, así como dos programas operativos do Fondo Social Europeo que

poidan desenvolverse para a instrumentación da garantía xuvenil, sexan aplicadas de forma exclusiva aos suxeitos inscritos no ficheiro.

d) Favorecer o desenvolvemento de accións e medidas mediante a dispoñibilidade de información que permita a análise da situación e a evolución dos recursos executados.

e) Contar cun perfil básico de cada mozo rexistrado, que poderá ser complementado pola comunidade autónoma correspondente, conforme a avaliación dos atributos definidos a nivel de cada acción ou medida do catálogo único de actuacións desenvolvido no Plan nacional de implantación da garantía xuvenil.

f) Facilitar aos suxeitos determinados nas alíneas a), b) e c) do artigo 88, como entes que desenvolverán a atención aos usuarios beneficiarios do Sistema nacional de garantía xuvenil, a información necesaria para a elaboración dos itinerarios e a comprobación do cumprimento dos requisitos exixibles de conformidade co contido das convocatorias e das accións que poidan desenvolver.

g) Permitir o seguimento e a avaliación das actuacións efectuadas no marco da garantía xuvenil.

Artigo 94. *Soporte.*

1. O ficheiro implementarase en soporte electrónico e o seu deseño e estrutura permitirán ás entidades a que se refiren as alíneas a), b) e c) do artigo 88 dispor da información necesaria para levar a cabo e xustificar as actuacións que realicen no ámbito do Sistema nacional de garantía xuvenil. Así mesmo, permitirá a súa consulta por medios electrónicos.

2. De conformidade co disposto no artigo 27.6 da Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos, as comunicacións das entidades descritas nas alíneas a), b) e c) do artigo 88 co ficheiro realizaranse obrigatoriamente por medios electrónicos.

Artigo 95. *Conxunto de datos.*

1. Inscibiranse no ficheiro os seguintes datos:

a) Autorización de cesión e consulta de datos persoais, por parte das persoas e entidades establecidas nas alíneas a), b) e c) do artigo 88.

b) Datos persoais: conxunto de información identificativa dos solicitantes como persoas físicas e información legal de residencia.

c) Outros datos persoais: inclúe os aspectos sociais e económicos do colectivo usuario que son relevantes desde o punto de vista da garantía xuvenil.

d) Formación: comprende toda a formación recibida, xa sexa ensino académico, regrado ou non, así como formación en idiomas, carnés, certificados de profesionalidade, etc.

e) Experiencia laboral: información sobre experiencia no desempeño de traballos, con descrición de posto, empresa, duración, etc.

f) Intereses: reflicten as preferencias ou inquiredanzas profesionais dos usuarios.

g) Declaración responsable das persoas usuarias inscritas pola cal se declara a certeza dos datos facilitados e se subscribe un compromiso de participación activa para lograr a maior efectividade do Sistema.

h) As actuacións ou medidas ofrecidas, con indicación do grao de desenvolvemento alcanzado no proceso de atención.

2. Habilítase o Ministerio de Emprego e Seguridade Social, a través da dirección xeral que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo, para delimitar ou concretar o contido de cada un destes datos.

Subsección 2.ª Inscripción no Sistema nacional de garantía xuvenilArtigo 96. *Obxecto da inscrición.*

Para beneficiarse dunha acción derivada do marco da garantía xuvenil será necesario inscribirse co obxectivo de que os suxeitos mencionados nas alíneas a), b) e c) do artigo 88 poidan identificar as persoas interesadas que reúnen os requisitos que se establecen na presente lei, así como as súas características persoais, educativas, formativas, de experiencia laboral, entre outras, que resultan relevantes para a posterior atención.

Artigo 97. *Requisitos para a inscrición.*

Establécense os seguintes requisitos para inscribirse no Sistema nacional de garantía xuvenil:

a) Ter nacionalidade española ou ser cidadáns da Unión ou dos Estados parte do Acordo sobre o Espazo Económico Europeo ou Suíza que se encontren en España en exercicio da libre circulación e residencia.

Tamén poderán inscribirse os estranxeiros titulares dunha autorización para residir en territorio español que habilite para traballar.

b) Estar empadroadado en calquera localidade do territorio español.

c) Ter máis de 16 anos e menos de 25, ou menos de 30 anos no caso de persoas cun grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento, no momento de solicitar a inscrición no ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil.

d) Non ter traballado nos trinta días naturais anteriores á data de presentación da solicitude.

e) Non ter recibido accións educativas que supoñan máis de corenta horas mensuais nos noventa días naturais anteriores á data de presentación da solicitude.

f) Non ter recibido accións formativas que supoñan máis de corenta horas mensuais nos trinta días naturais anteriores á data de presentación da solicitude.

g) Presentar unha declaración expresa de ter interese en participar no Sistema nacional de garantía xuvenil, adquirindo un compromiso de participación activa nas actuacións que se desenvolvan no marco da garantía xuvenil.

No suposto de que o interesado en inscribirse finalizase a súa participación no sistema educativo ou poida ser destinatario de programas de segunda oportunidade a que se refire o artigo 106, considerarase que o requisito e) mencionado neste artigo queda suxeito a non ter recibido accións educativas que supoñan máis de corenta horas mensuais nos trinta días naturais anteriores á data de presentación da solicitude.

Artigo 98. *Procedemento para a inscrición.*

1. O proceso de inscrición no ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil iniciarase por instancia da persoa interesada, mediante a súa identificación ou a súa representación a través dos mecanismos existentes, de forma telemática a través da sede electrónica do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

A identificación electrónica poderase realizar mediante DNI electrónico, certificado electrónico recoñecido ou outros medios que se establezan normativamente e que se habilitarán para o seu emprego por parte das persoas usuarias.

2. Aquelas persoas interesadas en inscribirse electronicamente que non dispoñan dalgún dos sistemas de identificación establecidos no número 1 deste artigo poderán solicitar un sistema de identificación electrónica consistente en usuario e contrasinal, mediante o formulario habilitado para tal efecto pola dirección xeral do Ministerio de Emprego e Seguridade Social que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo, que poderá ser empregado para a inscrición no ficheiro e realizar os demais trámites que, se for o caso, se habiliten.

3. Para os supostos de persoas en risco de exclusión social, debidamente acreditados mediante certificado dos servizos sociais pertinentes, e/ou discapacidade recoñecida igual ou superior ao 33 por cento, poderase solicitar a inscrición de forma non telemática mediante presentación de formulario habilitado para tal propósito polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social nas oficinas de rexistro da Administración xeral do Estado e das comunidades autónomas e das entidades establecidas no artigo 38.4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

4. Adicionalmente, as comunidades autónomas poderán implantar, no ámbito das súas competencias, mecanismos específicos para a inscrición. En todo caso establécense como requisitos para a inscrición os recollidos no artigo 97 da presente lei.

Con independencia do procedemento de inscrición, os datos rexistrados serán custodiados nun único sistema informático, no cal se depositará a información xerada e que permitirá a integración co resto dos sistemas.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social establecerá o mecanismo para dar cumprimento ao establecido no parágrafo anterior.

5. Unha vez comprobado que o solicitante reúne os requisitos básicos da garantía xuvenil recollidos no artigo 97, resolverase a solicitude coa inscrición no ficheiro habilitado, o que se comunicará ao interesado. En caso contrario, desestimárase a súa solicitude, e comunicárase a dita circunstancia.

Se mediante a solicitude de inscrición a través de formulario non se acreditan os requisitos que sinala o artigo 97, requirírase a persoa interesada para que proceda á súa emenda.

A Dirección Xeral do Ministerio de Emprego e Seguridade Social que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo será o órgano encargado de resolver sobre a inscrición no ficheiro habilitado.

A inscrición no ficheiro pon fin ao procedemento de inscrición no Sistema nacional de garantía xuvenil. Contra as resolucións do órgano responsable do ficheiro poderá interperse recurso de alzada ante a Secretaría de Estado de Emprego, na forma e nos prazos previstos no artigo 107 e seguintes da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Artigo 99. *Lista única de demanda.*

1. As persoas interesadas na atención do Sistema nacional de garantía xuvenil inscritas no ficheiro creado para o efecto pasarán a constituír unha lista única de demanda ao dispor dos suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88 que deberán identificarse polos mecanismos oportunos, garantindo que as súas actuacións se realizan no marco de garantía xuvenil e de conformidade co establecido nesta norma.

2. A lista única será tratada e ordenada polos suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88, que empregarán eses datos de acordo cos seus criterios de selección e/ou as normas que regulen as súas propias convocatorias ou accións no desenvolvemento dos obxectivos determinados no artigo 90.

3. O tratamento e ordenación da lista única de demanda do Sistema nacional de garantía xuvenil ten por obxecto a identificación das persoas inscritas no Sistema nacional de garantía xuvenil que cumpren cos requisitos establecidos polos suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88 e será responsabilidade deles a selección de beneficiarios e a integración da información xerada, para a actualización do sistema.

Artigo 100. *Obrigacións relativas aos datos.*

1. Están obrigados a facilitar os datos referidos no artigo 95:

a) As administracións públicas afectadas, que facilitarán información respecto ás actuacións levadas a cabo no marco da garantía xuvenil.

- b) As entidades que interveñen na implantación do Sistema, que facilitarán información respecto ás actuacións levadas a cabo no marco da garantía xuvenil.
- c) O propio colectivo de usuarios do sistema.

2. Cada un dos suxeitos a que se refiren as alíneas a), b) e c) do artigo 88 e o artigo 92 levará a cabo a comprobación da veracidade dos datos que estean no seu poder antes de remitilos ao ficheiro.

Tamén serán responsables da comprobación da veracidade das modificacións dos datos que remitan ao ficheiro.

3. A achega destes datos será obrigatoria para beneficiarse dunha acción do Sistema nacional de garantía xuvenil e terá carácter declarativo.

Subsección 3.ª Modificación de datos e baixa do Sistema

Artigo 101. *Modificación dos datos e baixa no Sistema.*

1. Corresponde a cada un dos suxeitos a que se refire o artigo 88 a comunicación, no prazo máximo de quince días desde que se produza, de calquera incidencia relativa aos requisitos de acceso ao Sistema nacional de garantía xuvenil ou de calquera outro dato relativo ás persoas usuarias.

2. O usuario inscrito no sistema poderá, en calquera momento, darse de baixa, e con este acto desiste de participar no Sistema nacional de garantía xuvenil.

A baixa materializarase mediante solicitude a través do encheamento do formulario previsto no aplicativo electrónico vinculado ao ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil. Para os supostos de persoas en risco de exclusión social, acreditados mediante certificado dos servizos sociais pertinentes, e/ou discapacidade recoñecida igual ou superior ao 33 por cento, poderase solicitar a baixa mediante presentación do formulario habilitado para tal propósito polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social, nas oficinas de rexistro da Administración xeral do Estado, das comunidades autónomas e das entidades establecidas no artigo 38.4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

3. Adicionalmente, as comunidades autónomas que establecesen ficheiros propios deberán implantar, no ámbito das súas competencias, mecanismos específicos para que os usuarios inscritos poidan tramitar a súa baixa no sistema.

Con independencia dos ditos procedementos de baixa, os datos serán custodiados nun único sistema informático, no cal se depositará a información xerada e que permitirá a integración con outros sistemas.

O Ministerio de Emprego e Seguridade Social establecerá o mecanismo para dar cumprimento ao establecido neste número.

4. A baixa no sistema producirase de oficio cando un usuario inscrito faga 25 anos, ou 30 anos no caso de persoas cun grao de discapacidade igual ou superior ao 33 por cento, e fose atendido previamente con algunha das medidas implantadas polos suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88.

Os usuarios inscritos no sistema non serán dados de baixa mentres estean recibindo algunhas das medidas ou accións previstas no artigo 106.

Os usuarios inscritos que rexeitasen algunha das medidas implantadas no marco deste sistema polos suxeitos referidos causarán baixa automática nel ao atinxiren a idade prevista no parágrafo anterior.

Aqueles usuarios inscritos que, tendo superado a idade prevista no primeiro parágrafo, non fosen atendidos previamente permanecerán no sistema sen causaren baixa de oficio.

Artigo 102. *Acceso, rectificación, cancelación e oposición.*

As persoas interesadas poderán exercer os dereitos de acceso, rectificación, cancelación e oposición ante a dirección xeral do Ministerio de Emprego e Seguridade Social que teña atribuída a competencia para a administración do Fondo Social Europeo,

nos termos establecidos no título III do Regulamento de desenvolvemento da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, aprobado polo Real decreto 1720/2007, do 21 de decembro.

Adicionalmente, as comunidades autónomas que establecesen ficheiros propios deberán implantar, no ámbito das súas competencias, mecanismos específicos de acceso, rectificación, cancelación e oposición.

Artigo 103. *Cesión de datos.*

1. A cesión de datos deberá facerse coas garantías e nas condicións establecidas na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, e nas demais disposicións reguladoras da materia.

2. O soporte, formato e outras características do intercambio de datos serán determinados polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social, logo de acordo coas partes responsables do desenvolvemento de actuacións dentro do Sistema nacional de garantía xuvenil.

Subsección 4.ª Atención do Sistema nacional de garantía xuvenil

Artigo 104. *Obxecto.*

A atención do Sistema nacional de garantía xuvenil ten por obxecto que os inscritos nel, incluídos na lista única de demanda, poidan beneficiarse dalgunhas das medidas ou accións previstas no artigo 106.

Artigo 105. *Requisitos e proceso de atención.*

1. Para ser beneficiario das medidas ou accións previstas no artigo 106 será necesario, ademais da inscrición e inclusión na lista única de demanda, o cumprimento dos requisitos específicos exixidos nas convocatorias ou nas accións que desenvolva calquera dos suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88, así como o mantemento dos seguintes requisitos con carácter previo a recibir calquera tipo de atención:

- a) Non ter traballado nos trinta días naturais anteriores ao momento de recibir a actuación.
- b) Non ter recibido accións educativas que supoñan máis de corenta horas mensuais nos noventa días naturais anteriores ao momento de recibir a actuación.
- c) Non ter recibido accións formativas que supoñan máis de corenta horas mensuais nos trinta días naturais anteriores ao momento de recibir a actuación.

Os requisitos previstos nas alíneas b) e c) do presente número non serán de aplicación para o disfrute das medidas establecidas nas alíneas c) e d) do artigo 106, así como dos incentivos previstos nos artigos 107, 108 e 109 da presente lei. No suposto de que o interesado en inscribirse finalizase a súa participación no sistema educativo ou poida ser destinatario de programas de segunda oportunidade, aos cales se refire o artigo 106, considerarase que o requisito da alínea b) establecido neste artigo queda suxeito a non ter recibido accións educativas que supoñan máis de corenta horas mensuais nos trinta días naturais anteriores á data de presentación da solicitude.

2. O desenvolvemento do proceso de atención a partir da lista única de demanda será realizado, no ámbito das súas competencias, polos suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88.

3. En todo caso, para a ordenación da lista única de demanda, á cal se refire o artigo 99, así como para levar a cabo o proceso de atención, teranse en conta criterios como a idade, a experiencia laboral previa, a permanencia no desemprego ou o nivel de cualificación, dando prioridade a aquelas persoas novas que non recibisen previamente

atención por parte do Sistema e a aqueles que estean máis próximos a cumprir a idade máxima prevista no sistema.

4. As persoas inscritas poderán acceder mediante identificación electrónica aos contidos específicos que se habiliten co obxecto de atendela, utilizando para isto os medios existentes para a dita identificación, incluído o emprego de usuario e contrasinal obtidos de conformidade co indicado no artigo 98.

5. Considerarase como atendido todo suxeito que, cumprindo os requisitos descritos no número 1, aceptase ser beneficiario e reciba calquera das actuacións que se desenvolvan. No suposto de rexeitamento da proposta de actuación ofertada, os suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88 avaliarán a situación e determinarán a conveniencia de ofrecer outras actuacións a aqueles suxeitos que, tendo sido considerados como beneficiarios, non cumpren co requisito de participación activa.

6. Os usuarios atendidos poderán ser beneficiarios novamente do Sistema nacional de garantía xuvenil no suposto de que cumpran cos requisitos recollidos no número 1 do presente artigo e manifesten o seu interese por recibir atención.

7. Os usuarios que estean a ser atendidos con algunha das medidas ou accións previstas no artigo 106 seguirán a ser beneficiarios, e as empresas, incluídos os traballadores autónomos, seguirán a recibir os incentivos previstos nos artigos 107, 108 e 109, mesmo tendo superado a idade prevista no primeiro parágrafo do número 4 do artigo 101 desta lei.

Artigo 106. *Medidas e accións.*

Os obxectivos establecidos no artigo 90 requiren o desenvolvemento das seguintes medidas e accións a favor dos suxeitos a que se refire o artigo 88.d):

a) En cumprimento do obxectivo de intermediación, desenvolveranse aquelas actuacións ou medidas que contribúan á mellora da activación temperá e do perfeccionamento dos procesos de intermediación e mobilidade laboral, que poderán consistir en actuacións de orientación profesional, información laboral e acompañamento na procura de emprego, actuacións con axencias de colocación, programas de mobilidade e programas de intermediación educación-emprego ou calquera outra de carácter similar.

b) En cumprimento do obxectivo de empregabilidade, desenvolveranse aquelas actuacións ou medidas que contribúan á mellora das aptitudes e competencias profesionais, que poderán consistir en actuacións ou medidas como a formación con compromiso de contratación, formación especialmente en idiomas e en tecnoloxías da información e a comunicación, prácticas non laborais en empresas, impulso da formación profesional dual, formación para a obtención de certificados de profesionalidade, avaliación e acreditación das competencias profesionais, desenvolvemento de escolas taller e casas de oficios e programas mixtos de emprego-formación. Ademais, poderanse desenvolver programas de segunda oportunidade, dirixidos a aqueles mozos que abandonaron de forma prematura os estudos, ou calquera outra de carácter similar.

c) En cumprimento do obxectivo de apoio á contratación, desenvolveranse aquelas actuacións ou medidas que incentiven a inserción laboral dos suxeitos maiores de 16 anos a que se refire o artigo 88.d), que poderán consistir en incentivos na cotización á Seguridade Social, fomento dos contratos formativos previstos na normativa vixente, axudas ao emprego para a contratación cun período mínimo de permanencia, fomento da economía social, formación e fomento do emprego para o colectivo de mozos investigadores, ou calquera outra de carácter similar.

d) En cumprimento do obxectivo de apoio ao emprendemento, desenvolveranse aquelas actuacións ou medidas que apoiem o espírito emprendedor, fomentando a responsabilidade, innovación e emprendemento e pondo ao seu dispor máis servizos de apoio á creación de empresas, en especial, cunha cooperación máis estreita entre os servizos de emprego, as entidades de apoio ás empresas e os provedores de financiamento. Poderanse desenvolver actuacións ou medidas consistentes en incentivos na cotización á Seguridade Social, axudas ao autoemprego, capitalización da prestación

por desemprego, fomento da cultura emprendedora, medidas para favorecer o autoemprego e o emprendemento colectivo no marco da economía social, aconsellamento para o autoemprego e a creación de empresas e formación para o emprendemento ou calquera outra de carácter similar.

De forma transversal, terase en conta o acceso aos programas formativos e ao emprego de mozos con discapacidade e/ou en risco de exclusión social, xa sexa a través do emprego ordinario ou do emprego protexido. En todo caso, incorporárase a perspectiva de xénero no deseño, implantación, seguimento e avaliación das actuacións.

As medidas que se adopten serán realizadas polos suxeitos incluídos nas alíneas a), b) e c) do artigo 88, no ámbito das súas competencias.

Sección 3.ª Medidas de apoio á contratación

Artigo 107. Bonificación pola contratación de persoas beneficiarias do Sistema nacional de garantía xuvenil.

1. As empresas, incluídos os traballadores autónomos, que contraten de forma indefinida, incluída a modalidade fixa descontinua, unha persoa beneficiaria do Sistema nacional de garantía xuvenil desfrutarán dunha bonificación mensual na achega empresarial á cotización á Seguridade Social por un importe de 300 euros.

A duración da bonificación será de seis meses e a empresa ou o traballador autónomo están obrigados a manter o traballador ao menos seis meses desde o inicio da relación laboral. Non se entenderá incumplida a dita obriga cando o contrato de traballo se extinga por causas obxectivas ou por despedimento disciplinario que non sexan declarados improcedentes, nin debido a extincións causadas por dimisión, morte, ou incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez dos traballadores.

Así mesmo, as empresas ou traballadores autónomos estarán obrigados a incrementar coa nova contratación tanto o nivel de emprego indefinido como o nivel de emprego total, e a manter o novo nivel alcanzado coa contratación durante todo o período de disfrute da bonificación. Para calcular o incremento, tomarase como referencia a media diaria de traballadores que prestasen servizos nos trinta días naturais anteriores á celebración do contrato.

Esta medida será compatible con todo tipo de incentivos sempre que o importe mensual que deban cotizar a empresa ou o traballador autónomo non sexa negativo. Se a achega empresarial á cotización á Seguridade Social do traballador que dá dereito á bonificación for inferior ao importe desta, o exceso poderá descontarse da achega empresarial final que resulte na liquidación mensual en que figure incluído o citado traballador, sempre que non resulte negativa.

2. O Ministerio de Emprego e Seguridade Social examinará o mantemento do nivel de emprego indefinido e o nivel de emprego total aos 6 meses da celebración do contrato bonificado. Para isto, utilizaranse a media de traballadores indefinidos e a media de traballadores totais do mes en que proceda examinar o cumprimento deste requisito.

Para estes efectos, non se terán en conta as extincións de contratos de traballo por causas obxectivas ou por despedimentos disciplinarios que non fosen declarados improcedentes, nin as extincións causadas por dimisión, morte, ou incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez dos traballadores ou pola expiración do tempo convido ou realización da obra ou servizo obxecto do contrato, ou por resolución durante o período de proba. En caso de incumprimento da obriga de mantemento dos niveis de emprego ou de mantemento do traballador contratado ao menos seis meses, deberase proceder ao reintegro tanto da bonificación como do posible excedente xerado e aplicado.

3. No suposto de que a contratación sexa a tempo parcial, a xornada será como mínimo o 50 por cento da correspondente á dun traballador a tempo completo comparable, e a bonificación para este suposto aplicarase da seguinte maneira:

Cando a xornada de traballo sexa, ao menos, equivalente a un 75 por cento da correspondente a un traballador a tempo completo comparable, 225 euros mensuais.

Cando a xornada de traballo sexa, ao menos, equivalente a un 50 por cento da correspondente a un traballador a tempo completo comparable, 150 euros mensuais.

Para estes efectos, entenderase por traballador a tempo completo comparable o establecido no artigo 12.1 do texto refundido da Lei do estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo.

4. O disposto nos números anteriores será tamén de aplicación aos socios traballadores ou de traballo das cooperativas e sociedades laborais, así como ás empresas de inserción que contraten traballadores en situación de exclusión social incluídos no artigo 2 da Lei 44/2007, do 13 de decembro, para a regulación do réxime das empresas de inserción.

5. As empresas, incluídos os traballadores autónomos, só poderán aplicar unha vez as bonificacións previstas neste artigo por cada un dos beneficiarios do Sistema nacional de garantía xuvenil que contraten, con independencia do período de bonificación disfrutado pola empresa por cada traballador.

6. As bonificacións previstas para as contratacións establecidas neste artigo financiaranse con cargo á correspondente partida orzamentaria do Servizo Público de Emprego Estatal e estes recursos serán obxecto de cofinanciamento polo Fondo Social Europeo.

7. A bonificación a que se refire o presente artigo será de aplicación a todas aquelas contratacións que se efectúen desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, até o 30 de xuño de 2016.

8. No non establecido neste artigo serán de aplicación as previsións contidas na sección I do capítulo I da Lei 43/2006, do 29 de decembro, para a mellora do crecemento e do emprego, salvo o establecido nos seus artigos 2.7 e 6.2.

9. Ademais das exclusións establecidas con carácter xeral na sección I do capítulo I da Lei 43/2006, do 29 de decembro, para a mellora do crecemento e do emprego, non se aplicarán as bonificacións nas cotas á Seguridade Social previstas neste artigo nos supostos de contratacións de traballadores cuxa actividade determine a inclusión en calquera dos sistemas especiais establecidos no réxime xeral da Seguridade Social.

10. O requisito de estar ao día nas obrigacións tributarias para poder acollerse ás bonificacións reguladas neste artigo acreditarase mediante a expedición do correspondente certificado por vía telemática polo órgano competente para isto. O mencionado certificado terá unha validez de seis meses e para todos os efectos se considerará cumprido este requisito cando o certificado emitido no momento da alta do traballador sexa positivo.

11. Para os efectos de considerar cumprido o requisito de encontrarse ao día nas obrigacións tributarias por parte das empresas beneficiarias de bonificacións en cotas á Seguridade Social vixentes á entrada en vigor desta norma, considerarase que os certificados emitidos por vía telemática polo órgano competente para isto terán un prazo de validez de seis meses desde a súa emisión e con eles quedará acreditado o cumprimento da citada obrigación durante o dito prazo.

12. Para efectos do control das bonificacións, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social facilitará mensualmente ao Servizo Público de Emprego Estatal o número de traballadores obxecto desta bonificación de cotas á Seguridade Social coas súas respectivas bases de cotización e as deducións que se apliquen.

13. Coa mesma periodicidade, a Dirección Xeral do Servizo Público de Emprego Estatal facilitará á Dirección Xeral da Inspección de Traballo e Seguridade Social a información necesaria sobre o número de contratos comunicados obxecto desta bonificación de cotas, así como canta información relativa ás cotizacións e deducións aplicadas a eles for precisa para controlar a adecuada aplicación das bonificacións previstas neste artigo.

Artigo 108. *Modificación da Lei 11/2013, do 26 de xullo, de medidas de apoio ao emprendedor e de estímulo do crecemento e da creación de emprego.*

A Lei 11/2013, do 26 de xullo, de medidas de apoio ao emprendedor e de estímulo do crecemento e da creación de emprego, queda modificada da seguinte maneira:

Un. Engádesse unha nova alínea e) no número 2 do artigo 9, coa seguinte redacción:

«e) Ser persoas beneficiarias do Sistema nacional de garantía xuvenil en España.»

Dous. Modifícase o segundo parágrafo do número 4 do artigo 9, que queda redactado nos seguintes termos:

«A xornada pactada non poderá ser superior ao 50 por cento da correspondente a un traballador a tempo completo comparable, salvo no caso de persoas beneficiarias do Sistema nacional de garantía xuvenil, que poderá alcanzar o 75 por cento da xornada. Para estes efectos entenderase por traballador a tempo completo comparable o establecido no artigo 12.1 do Estatuto dos traballadores.»

Tres. Engádesse un último parágrafo ao número 2 do artigo 13, coa seguinte redacción:

«No caso de que o contrato se formalice con persoas beneficiarias do Sistema nacional de garantía xuvenil, aplicarase de forma adicional unha bonificación do 50 por cento no suposto previsto no primeiro parágrafo do presente número, e do 25 por cento no suposto previsto no segundo parágrafo do presente número, da cota empresarial á Seguridade Social por contingencias comúns correspondente ao traballador contratado durante toda a vixencia do contrato. A bonificación aplicarase a todas aquelas contratacións que se efectúen até o 30 de xuño de 2016.»

Catro. Os números 3 e 4 da disposición adicional primeira quedan redactados da seguinte maneira:

«3. A Tesouraría Xeral da Seguridade Social facilitará mensualmente ao Servizo Público de Emprego Estatal o número de traballadores e traballadoras obxecto de bonificacións de cotas á Seguridade Social, desagregados por cada un dos colectivos de bonificación, incluíndo o referente ás persoas mozas incluídas no Sistema nacional de garantía xuvenil en España, coas súas respectivas bases de cotización e as deducións que se apliquen de acordo cos programas de incentivos ao emprego e que son financiadas polo Servizo Público de Emprego Estatal.

4. Coa mesma periodicidade, o Servizo Público de Emprego Estatal facilitará á Dirección Xeral da Inspección de Traballo e Seguridade Social a información necesaria sobre o número de contratos comunicados obxecto de bonificacións de cotas, detallados por colectivos, incluíndo o referente ás persoas mozas que formen parte do Sistema nacional de garantía xuvenil en España, así como calquera outra información relativa ás cotizacións e deducións aplicadas a eles que resulte precisa, para o efecto de facilitar a este órgano directivo a planificación e programación da actuación inspectora que permita vixiar a adecuada aplicación das bonificacións previstas nos correspondentes programas de incentivos ao emprego polos suxeitos beneficiarios.»

Artigo 109. *Contrato para a formación e a aprendizaxe.*

No prazo dun mes desde a entrada en vigor desta lei, o Ministerio de Emprego e Seguridade Social modificará a Orde ESS/2518/2013, do 26 de decembro, pola que se regulan os aspectos formativos do contrato para a formación e a aprendizaxe, en desenvolvemento do Real decreto 1529/2012, do 8 de novembro, polo que se desenvolve

o contrato para a formación e a aprendizaxe e se establecen as bases da formación profesional dual, para aumentar as contías máximas das bonificacións nas cotizacións empresariais á Seguridade Social dirixidas a financiar os custos da formación inherente ao dito contrato, reguladas no artigo 8 da citada orde, sempre que se contrate un beneficiario da garantía xuvenil. Así mesmo, mediante a citada orde introducirase unha bonificación adicional para financiar os custos derivados da obrigada titorización de cada traballador a través do contrato para a formación e a aprendizaxe.

Artigo 110. *Revisión das bonificacións.*

O impacto e os resultados alcanzados pola aplicación da bonificación dos incentivos á contratación establecidos nesta lei serán obxecto de avaliación no marco do Sistema nacional de garantía xuvenil e do Fondo Social Europeo por parte do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

Sección 4.ª Disposicións comúns ao Sistema nacional de garantía xuvenil

Artigo 111. *Creación dun ficheiro de datos de carácter persoal.*

1. Créase o ficheiro de datos de carácter persoal chamado «ficheiro do Sistema nacional de garantía xuvenil», coas seguintes características:

a) Finalidade do ficheiro: xestionar o proceso de alta no Sistema nacional de garantía xuvenil.

b) Usos previstos: outorgar, manter, suspender ou revogar a alta, así como o seguimento de todo o proceso.

c) Persoas ou colectivos dos cales se obteñen os datos ou que resulten obrigados a subministralos:

Orixe dos datos: o propio interesado.

Colectivos ou categorías de interesados: solicitantes e beneficiarios do Sistema nacional de garantía xuvenil.

Procedencia dos datos: a información obtense a partir das solicitudes dos interesados.

d) Procedemento de recolla dos datos: o interesado accede á aplicación informática mediante identificación electrónica ou mediante formulario nos supostos establecidos.

e) Estrutura básica do ficheiro e descrición dos datos recollidos:

Datos de carácter identificativo: nome e apelidos, DNI, data de nacemento, enderezo de domicilio/contacto, data de empadramento, teléfono, correo electrónico.

Datos de características persoais: datos de familia, sexo, nacionalidade e estado civil.

Circunstancias sociais: características de aloxamento, permiso de conducir e propiedade de vehículo.

Académicos e profesionais: formación e titulacións, historial do estudante, experiencia profesional.

Detalles de emprego: historial do traballador, postos de traballo, situación do beneficiario respecto do Sistema da Seguridade Social nos últimos vinte e catro meses.

Outros tipos de datos: discapacidade SI/NON e grao.

f) Sistema de tratamento: parcialmente automatizado.

g) Cesións de datos previstas: a entidades colaboradoras das accións que forman parte do Sistema nacional de garantía xuvenil, á Dirección Xeral da Policía e á Tesouraría Xeral da Seguridade Social para a comprobación da veracidade da información.

h) Transferencias internacionais previstas a terceiros países: non se prevén.

i) Órgano responsable do ficheiro: a dirección xeral do Ministerio de Emprego e Seguridade Social que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo.

j) Órgano ante o cal poden exercerse os dereitos de rectificación, cancelación e oposición: Dirección Xeral do Ministerio de Emprego e Seguridade Social que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo.

k) Medidas de seguranza: nivel básico.

2. Nun prazo de trinta días contados desde a entrada en vigor da presente lei, notificarase a constitución do ficheiro á Axencia de Protección de Datos para os efectos da súa inscrición no Rexistro Xeral de Protección de Datos.

3. Facúltase o Ministerio de Emprego e Seguridade Social para a modificación ou supresión do ficheiro descrito no número 1 do presente artigo, de conformidade co establecido no artigo 20 da Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal.

Artigo 112. *Coordinación e seguimento.*

A coordinación de actuacións e seguimento da implantación e desenvolvemento do Sistema nacional de garantía xuvenil levarase a cabo no ámbito da Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais a través dunha comisión delegada de seguimento e avaliación do sistema nacional de garantía xuvenil.

A dita comisión terá atribuídas competencias de coordinación e soporte, así como de control das actividades que deben desenvolverse para a execución do Sistema nacional de garantía xuvenil. Poderá crear e desenvolver os grupos de traballo específicos que considere necesarios para o desempeño das competencias citadas.

A comisión estará integrada por un máximo de tres representantes de cada unha das comunidades autónomas participantes na Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais de entre os ámbitos de emprego, educación, servizos sociais e/ou xuventude, así como os organismos intermedios do Fondo Social Europeo das comunidades autónomas. Igualmente, formarán parte da comisión aqueles membros que designe o Ministerio de Emprego e Seguridade Social no ámbito da dirección xeral que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo e no ámbito do Servizo Público de Emprego Estatal, así como calquera outro membro que resulte competente por razón da materia.

Sen prexuízo do anterior, poderá formar parte da comisión calquera outro suxeito distinto dos indicados cando así se acorde no seo da comisión, co alcance e representatividade que esta dispoña.

Presidirá a comisión o titular da Secretaría de Estado de Emprego do Ministerio de Emprego e Seguridade Social e, na súa falta, o titular da dirección xeral que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo.

A comisión reunirse cunha periodicidade, ao menos, trimestral.

Artigo 113. *Normas aplicables aos procedementos regulados no capítulo I.*

1. Os procedementos regulados no capítulo I do título IV desta lei rexeranse, en primeiro termo, polos preceptos contidos nela e, se for o caso, nas súas normas de desenvolvemento, e, subsidiariamente, pola Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, a Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos, e demais normas complementarias.

2. En todo caso, nos procedementos para os cales non se estableza expresamente o contrario e que teñan por obxecto a inscrición no Sistema nacional de garantía xuvenil, unha vez transcorrido o prazo de seis meses sen terse comunicado ou notificado esta, o suxeito interesado poderá considerar desestimada a súa solicitude por silencio administrativo, sen prexuízo da subsistencia da obrigação de resolver.

CAPÍTULO II

Medidas en materia de políticas activas de emprego

Artigo 114. *Modificación da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego.*

A Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, queda modificada como segue:

Un. Suprímese o número 3 do artigo 3.

Dous. O artigo 4 bis queda redactado como segue:

«Artigo 4 bis. *Estratexia española de activación para o emprego.*

1. No exercicio das competencias definidas no artigo 3.1, o Goberno, por proposta do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, aprobará a Estratexia española de activación para o emprego, que se elaborará en colaboración coas comunidades autónomas e coa participación das organizacións empresariais e sindicais máis representativas, será obxecto de informe da Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais e someterase a consulta e informe do Consello Xeral do Sistema nacional de emprego.

2. A Estratexia española de activación para o emprego incluírá os seguintes elementos:

- a) Análise da situación e tendencias do mercado de traballo.
- b) Principios de actuación e obxectivos estratéxicos e estruturais para alcanzar en materia de políticas de activación para o emprego, incluíndo políticas activas de emprego e de intermediación laboral, para o conxunto do Estado.
- c) Marco orzamentario, fontes de financiamento e criterios de xestión dos fondos.

3. A Estratexia española de activación para o emprego reflectirá as políticas activas de emprego e de intermediación laboral que se desenvolven no conxunto do Estado, e incluírá tanto os servizos e programas que realizan os servizos públicos de emprego con fondos estatais como os que as comunidades autónomas realizan con recursos económicos propios.

4. A Estratexia española de activación para o emprego articularase arredor dos seguintes eixes das políticas de activación para o emprego, nos cales se integrarán os obxectivos en materia de políticas de activación para o emprego e o conxunto dos servizos e programas desenvolvidos polos servizos públicos de emprego:

a) Eixe 1. Orientación. Comprende as actuacións de información, orientación profesional, motivación, asesoramento, diagnóstico e determinación do perfil profesional e de competencias, deseño e xestión da traxectoria individual de aprendizaxe, procura de emprego, intermediación laboral e, en resumo, as actuacións de apoio á inserción das persoas beneficiarias.

b) Eixe 2. Formación. Inclúe as actuacións de formación profesional para o emprego, dirixidas á aprendizaxe, formación, recualificación ou reciclaxe profesional e de formación en alternancia coa actividade laboral, incluídos os programas públicos de emprego e formación, que permitan ao beneficiario adquirir competencias ou mellorar a súa experiencia profesional para mellorar a súa cualificación e facilitar a súa inserción laboral.

c) Eixe 3. Oportunidades de emprego. Inclúe as actuacións que teñen por obxecto incentivar a contratación, a creación de emprego ou o mantemento dos postos de traballo, especialmente para aqueles colectivos que teñen maior dificultade no acceso ou permanencia no emprego, con especial consideración á situación das persoas con discapacidade, das persoas en situación de exclusión

social, das persoas con responsabilidades familiares, das vítimas do terrorismo e das mulleres vítimas de violencia de xénero.

d) Eixe 4. Igualdade de oportunidades no acceso ao emprego. Comprende as actuacións dirixidas a promover a igualdade entre mulleres e homes no acceso, permanencia e promoción no emprego, así como a conciliación da vida persoal, familiar e laboral. Tamén inclúe as dirixidas a facilitar a mobilidade xeográfica ou promover a contratación en sectores de actividade diferentes daqueles en que se traballou habitualmente.

e) Eixe 5. Emprendemento. Comprende as actividades dirixidas a fomentar a iniciativa empresarial, o traballo autónomo e a economía social, así como as encamiñadas á xeración de emprego, actividade empresarial e dinamización e impulso do desenvolvemento económico local.

f) Eixe 6. Mellora do marco institucional. Este eixe ten carácter transversal, polo que afecta todos os restantes. Recolle as accións, medidas e actuacións que van dirixidas á mellora da xestión, colaboración, coordinación e comunicación dentro do Sistema nacional de emprego e o impulso á súa modernización.

5. A Estratexia española de activación para o emprego terá carácter plurianual e poderá ser obxecto de revisión, mellora e actualización. Á súa finalización realizarase unha avaliación dela.»

Tres. O artigo 4 ter queda redactado como segue:

«Artigo 4 ter. *Plans anuais de política de emprego.*

1. Os plans anuais de política de emprego concretarán, con carácter anual, os obxectivos da Estratexia española de activación para o emprego para alcanzar no conxunto do Estado e en cada unha das distintas comunidades autónomas, así como os indicadores que se utilizarán para coñecer e avaliar anualmente o seu grao de cumprimento.

Así mesmo, para alcanzar estes obxectivos, conterán a previsión dos servizos e programas de políticas activas de emprego e de intermediación laboral que tencionan levar a cabo tanto as comunidades autónomas no exercicio das súas competencias de execución no ámbito do traballo, o emprego e a formación profesional para o emprego, como o Servizo Público de Emprego Estatal no seu ámbito competencial. Os servizos e programas incluídos en cada plan anual poderán ser excepcionalmente modificados polo Servizo Público de Emprego Estatal, por petición xustificada da correspondente comunidade autónoma, cando necesidades de carácter extraordinario sobrevidas o fagan necesario para a adecuada xestión e execución do plan.

2. Os plans anuais de política de emprego serán elaborados polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social, tendo en conta as previsións formuladas polas comunidades autónomas e o Servizo Público de Emprego Estatal no seo da Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais, serán sometidos a informe do Consello Xeral do Sistema Nacional de Emprego, regulado no artigo 7.b), e serán aprobados polo Consello de Ministros.»

Catro. As alíneas d) e e) do número 1 do artigo 6 quedan redactadas como segue:

«d) Asegurar que os servizos públicos de emprego, no ámbito das súas respectivas competencias, aplican as políticas activas de emprego e de intermediación laboral conforme os principios de igualdade e non discriminación, nos termos previstos no artigo 9 da Constitución, e promoven a superación dos desequilibrios territoriais.

e) Garantir a aplicación das políticas de activación para o emprego e da acción protectora por desemprego.»

Cinco. O artigo 7 bis queda redactado como segue:

«Artigo 7 bis. *Instrumentos de coordinación do Sistema nacional de emprego.*

A coordinación do Sistema Nacional de Emprego levarase a cabo principalmente a través dos seguintes instrumentos:

a) A Estratexia española de activación para o emprego, regulada no artigo 4 bis.

b) Os plans anuais de política de emprego, regulados no artigo 4 ter.

c) O Sistema de información dos servizos públicos de emprego, que se configura como un sistema de información común que se organizará cunha estrutura informática integrada e compatible, e será o instrumento técnico que integrará a información relativa á intermediación laboral, á xestión das políticas activas de emprego e da protección por desemprego que realicen os servizos públicos de emprego en todo o territorio do Estado.

Este sistema garantirá que se leven a cabo de forma adecuada as funcións de intermediación laboral, sen barreiras territoriais; o rexistro das persoas demandantes de emprego; a rastrexabilidade das actuacións seguidas por estas na súa relación cos servizos públicos de emprego; as estatísticas comúns; a comunicación do contido dos contratos; o coñecemento da información resultante e o seguimento, entre outros ámbitos, da xestión da formación profesional para o emprego, a orientación profesional, as iniciativas de emprego e as bonificacións á contratación, así como as actuacións das axencias de colocación.

Tamén permitirá a avaliación, o seguimento e o control da utilización de fondos procedentes dos orzamentos xerais do Estado ou da Unión Europea para a súa xustificación.»

Seis. O artigo 9 queda redactado como segue:

«Artigo 9. *Funcións do sistema nacional de emprego.*

1. Aplicar e concretar a Estratexia española de activación para o emprego, a través dos plans anuais de política de emprego.

2. Garantir a coordinación e cooperación do Servizo Público de Emprego Estatal e os servizos públicos de emprego das comunidades autónomas, prestando especial atención á coordinación entre as políticas activas de emprego e de intermediación para o emprego e as prestacións por desemprego.

3. Establecer obxectivos concretos e coordinados a través dos plans anuais de política de emprego que permitan avaliar os resultados e eficacia das políticas de activación para o emprego e definir indicadores comparables.

4. Impulsar e coordinar a permanente adaptación dos servizos públicos de emprego ás necesidades do mercado de traballo, no marco dos acordos que se alcancen na Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais.

5. Ofrecer informacións, propostas e recomendacións ás administracións públicas sobre cuestións relacionadas coas políticas activas de emprego e de intermediación para o emprego.

6. Analizar o mercado laboral nos distintos sectores de actividade e ámbitos territoriais co fin de adecuar as políticas activas de emprego e de intermediación para o emprego ás súas necesidades, así como para determinar a situación nacional de emprego que contribúa á fixación das necesidades de traballadores estranxeiros, de acordo coa normativa derivada da política migratoria.

7. Determinar e ter actualizada unha carteira común de servizos do Sistema nacional de emprego que prestarán os servizos públicos de emprego, que garanta en todo o Estado o acceso, en condicións de igualdade, a un servizo público e gratuíto de emprego.

8. Realizar o seguimento do Fondo de políticas de emprego.»

Sete. As alíneas d) e h) do artigo 13 quedan redactadas como segue:

«d) Elaborar o proxecto da Estratexia española de activación para o emprego e dos plans anuais de política de emprego en colaboración coas comunidades autónomas.

As organizacións empresariais e sindicais máis representativas participarán na elaboración da dita estratexia e recibirán información periódica sobre o seu desenvolvemento e seguimento.»

«h) Xestionar os servizos e programas financiados con cargo á reserva de crédito establecida no seu orzamento de gastos. Estes servizos e programas serán:

1. Servizos e programas cuxa execución afecte un ámbito xeográfico superior ao dunha comunidade autónoma, cando estes exixan a mobilidade xeográfica das persoas desempregadas ou traballadoras participantes nelas a outra comunidade autónoma distinta á súa, ou a outro país e precisen dunha coordinación unificada.

2. Servizos e programas dirixidos tanto ás persoas demandantes de emprego como ás persoas ocupadas, para a mellora da súa ocupación mediante a colaboración do Servizo Público de Emprego Estatal con órganos da Administración xeral do Estado ou os seus organismos autónomos, para a realización de accións formativas, entre outras, aquelas que teñan como obxectivo a xeración de emprego de calidade e a mellora de oportunidades das persoas traballadoras, en particular cando se desenvolvan no marco de plans, estratexias ou programas de ámbito estatal, e execución de obras e servizos de interese xeral e social relativas a competencias exclusivas do Estado.

3. Servizos e programas de intermediación e políticas activas de emprego cuxo obxectivo sexa a integración laboral de traballadores inmigrantes, realizadas nos seus países de orixe, facilitando a ordenación dos fluxos migratorios.

4. Programas que se establezan con carácter excepcional e duración determinada, cuxa execución afecte todo o territorio nacional e cuxa xestión centralizada sexa imprescindible para garantir a súa efectividade, así como idénticas posibilidades de obtención e desfrute a todos os potenciais beneficiarios.

A reserva de crédito a que fai referencia este parágrafo dotarase anualmente, logo de informe da Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais, na Lei de orzamentos xerais do Estado. Dos resultados das actuacións financiadas con cargo a eles será informada anualmente a dita conferencia sectorial.»

Oito. O número 2 do artigo 14 queda redactado como segue:

«2. Na distribución dos fondos ás comunidades autónomas acordada na Conferencia Sectorial de Emprego e Asuntos Laborais identificarase aquela parte destinada a políticas activas de emprego para os colectivos que especificamente se determinen de acordo coas prioridades da Estratexia española de activación para o emprego e tendo en conta as peculiaridades existentes nas diferentes comunidades autónomas, a fin de garantir o seu cumprimento.

Serán obxecto de devolución ao Servizo Público de Emprego Estatal os fondos con destino específico que non se utilizasen para tal fin, salvo que por circunstancias excepcionais, sobrevidas e de urxente atención estes fondos deban utilizarse para outros colectivos dentro das finalidades orzamentarias específicas, e, noutro caso precisarán informe do Ministerio de Facenda e Administracións Públicas. En todo caso, o Servizo Público de Emprego Estatal e o correspondente órgano da comunidade autónoma acordarán a reasignación de tales fondos, reasignación que en ningún caso dará lugar á modificación do orzamento deste organismo.»

Novo. Os números 3 e 4 do artigo 17 quedan redactados como segue:

«3. Os servizos públicos de emprego das comunidades autónomas participarán na elaboración da Estratexia española de activación para o emprego e dos plans anuais de política de emprego.

4. As comunidades autónomas, en exercicio das súas competencias de execución das políticas de activación para o emprego, poderán elaborar os seus propios plans de política de emprego, de acordo cos obxectivos dos plans anuais de política de emprego e en coherencia coas orientacións e obxectivos da Estratexia española de activación para o emprego.»

Dez. A rúbrica do título I bis queda redactada como segue: «Servizos do Sistema nacional de emprego prestados polos servizos públicos de emprego», e a rúbrica do capítulo I dese título queda redactada, así mesmo, como segue: «Usuarios dos servizos».

Once. O artigo 19 bis queda redactado como segue:

«Artigo 19 bis. *Persoas e empresas usuarias dos servizos.*

Os servizos públicos de emprego prestarán servizos ás persoas desempregadas, ás persoas ocupadas e ás empresas, independentemente da súa forma xurídica. A carteira común de servizos do Sistema nacional de emprego recollerá os servizos cuxa prestación debe ser garantida en todo o territorio nacional e por todos os servizos públicos de emprego.»

Doce. O artigo 19 ter queda redactado como segue:

«Artigo 19 ter. *Carteira común de servizos do Sistema nacional de emprego.*

1. A carteira común de servizos do Sistema nacional de emprego, que se determinará regulamentariamente, ten por obxecto garantir en todo o Estado o acceso en condicións de igualdade aos servizos públicos de emprego e aos servizos prestados por eles, e a igualdade de oportunidades no acceso ao emprego, e constitúe un compromiso dos servizos públicos de emprego coas persoas e empresas usuarias. En todo caso garantirase aos traballadores desempregados o acceso gratuíto aos servizos prestados polos servizos públicos de emprego.

2. A carteira común de servizos do Sistema nacional de emprego recollerá os servizos comúns que prestarán os servizos públicos de emprego ás persoas, tanto desempregadas como ocupadas, e ás empresas. Cada servizo público de emprego poderá establecer a súa propia carteira de servizos, que incluírá, ademais da carteira común de servizos do Sistema nacional de emprego, aqueles outros servizos complementarios que o servizo público determine no ámbito das súas competencias, atendendo á evolución do seu mercado de traballo, ás necesidades das persoas e empresas, ás prioridades establecidas no marco do Sistema nacional de emprego e aos recursos dispoñibles.

3. O acceso a determinados servizos do catálogo requirirá a inscrición como demandante de emprego tanto das persoas desempregadas como das ocupadas.»

Trece. Suprímese o artigo 19 quáter.

Catorce. Suprímese o artigo 19 quinquies.

Quince. O número 1 do artigo 19 sexies queda redactado como segue:

«1. O acceso das persoas desempregadas aos servizos públicos de emprego efectuarase mediante a súa inscrición e recolla de datos nunha entrevista inicial en que se fará unha valoración dos servizos que require para a súa inserción laboral. De acordo con isto, e en colaboración coas persoas desempregadas, determinarase, se procede, o comezo dun itinerario individual e personalizado de

emprego en función do perfil profesional, competencias profesionais, necesidades e expectativas da persoa, xunto á situación do mercado de traballo e a criterios vinculados coa percepción de prestacións, a pertenza a colectivos definidos como prioritarios e aqueles que se determinen no marco do Sistema nacional de emprego.»

Dezaseis. O número 1 do artigo 19 octies queda redactado como segue:

«1. O Goberno e as comunidades autónomas adoptarán, de acordo cos preceptos constitucionais e estatutarios, así como cos compromisos asumidos no ámbito da Unión Europea e na Estratexia española de activación para o emprego, programas específicos destinados a fomentar o emprego das persoas con especiais dificultades de integración no mercado de traballo, especialmente mozos, con particular atención a aqueles con déficit de formación, mulleres, parados de longa duración, maiores de 45 anos, persoas con responsabilidades familiares, persoas con discapacidade ou en situación de exclusión social, e inmigrantes, con respecto á lexislación de estranxeiría, ou outros que se poidan determinar, no marco do Sistema nacional de emprego.»

Dezasete. O artigo 23 queda redactado como segue:

«Artigo 23. *Concepto de políticas activas de emprego.*

1. Enténdese por políticas activas de emprego o conxunto de servizos e programas de orientación, emprego e formación dirixidos a mellorar as posibilidades de acceso ao emprego, por conta allea ou propia, das persoas desempregadas, ao mantemento do emprego e á promoción profesional das persoas ocupadas e ao fomento do espírito empresarial e da economía social.

As políticas definidas no parágrafo anterior deberán desenvolverse en todo o Estado, tendo en conta a Estratexia española de activación para o emprego, os contidos comúns establecidos na normativa estatal de aplicación, as necesidades dos demandantes de emprego e os requirimentos dos respectivos mercados de traballo, de maneira coordinada entre os axentes de formación profesional para o emprego e intermediación laboral que realizan tales accións, con obxecto de favorecer a colocación dos demandantes de emprego.

2. Estas políticas complementaranse e relacionaranse, se for o caso, coa protección por desemprego regulada no título III do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño. A acción protectora por desemprego a que se refire o artigo 206 do referido texto legal comprende as prestacións por desemprego de nivel contributivo e asistencial e as accións que integran as políticas activas de emprego.

3. Os recursos económicos destinados ás políticas activas de emprego serán xestionados polos servizos públicos de emprego, que poderán desenvolver os servizos e programas que consideren necesarios, tendo en conta os aspectos mencionados no número 1 deste artigo, e que se incluírán nos plans anuais de política de emprego e estarán integrados nos eixes establecidos no artigo 4 bis 4.

Estes servizos e programas poderán ser xestionados mediante a concesión de subvencións públicas, contratación administrativa, subscripción de convenios, xestión directa ou calquera outra forma xurídica axustada a dereito.»

Dezaoito. O artigo 25 queda redactado como segue:

«Artigo 25. *Desenvolvemento das políticas activas de emprego.*

Os servizos e programas de políticas activas de emprego darán cobertura aos eixes establecidos no artigo 4 bis.4 e serán deseñados e desenvolvidos polas comunidades autónomas e polo Servizo Público de Emprego Estatal no ámbito das

súas competencias tendo en conta os contidos comúns establecidos na normativa estatal de aplicación. Para estes efectos, regulamentariamente determinaranse servizos e programas e contidos comúns que serán de aplicación en todo o territorio do Estado. Este desenvolvemento regulamentario incluírá un marco legal de medidas estatais de políticas activas de emprego dirixidas de maneira integrada a favorecer a inclusión laboral das persoas con discapacidade, que establecerá os contidos mínimos que serán de aplicación no conxunto do Estado.»

Artigo 115. *Referencias aos programas públicos de emprego e formación.*

As referencias que na lexislación vixente se efectúan ás accións e medidas establecidas no artigo 25.1.d) da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, suprimido por esta lei, deben entenderse realizadas aos programas públicos de emprego e formación determinados na alínea b) do artigo 4 bis.4 da citada Lei 56/2003, do 16 de decembro.

CAPÍTULO III

Modificacións en materia de empresas de traballo temporal e axencias de colocación

Artigo 116. *Modificación da Lei 14/1994, do 1 de xuño, pola que se regulan as empresas de traballo temporal.*

A Lei 14/1994, do 1 de xuño, pola que se regulan as empresas de traballo temporal, queda modificada nos seguintes termos:

Un. O artigo 1 queda redactado como segue:

«Artigo 1. *Concepto.*

Denomínase empresa de traballo temporal aquela cuxa actividade fundamental consiste en pór á disposición doutra empresa usuaria, con carácter temporal, traballadores por ela contratados. A contratación de traballadores para cedelos temporalmente a outra empresa só poderá efectuarse a través de empresas de traballo temporal debidamente autorizadas nos termos previstos nesta lei.

As empresas de traballo temporal poderán, ademais, actuar como axencias de colocación cando cumpran os requisitos establecidos na Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, e a súa normativa de desenvolvemento. Así mesmo, poderán desenvolver actividades de formación para a cualificación profesional conforme a normativa específica de aplicación, así como de asesoramento e consultoría de recursos humanos.

Na súa relación tanto cos traballadores como coas empresas clientes as empresas de traballo temporal deberán informar expresamente e en cada caso se a súa actuación é na condición de empresa de traballo temporal ou no exercicio de calquera outra das actividades permitidas.»

Dous. O artigo 2 queda redactado como segue:

«Artigo 2. *Autorización administrativa.*

1. As persoas físicas ou xurídicas que pretendan realizar a actividade constitutiva de empresa de traballo temporal deberán obter autorización administrativa previa.

A autorización será única, terá eficacia en todo o territorio nacional e concederase sen límite de duración.

2. Para obter a autorización, a empresa deberá xustificar ante o órgano administrativo competente o cumprimento dos requisitos seguintes:

- a) Dispor dunha estrutura organizativa que lle permita cumprir as obrigacións que asume como empregador en relación co obxecto social.
- b) Dedicarse exclusivamente á actividade constitutiva de empresa de traballo temporal, sen prexuízo do establecido no artigo 1.
- c) Encontrarse ao día no cumprimento das súas obrigacións tributarias e coa Seguridade Social.
- d) Garantir, nos termos previstos no artigo seguinte, o cumprimento das obrigacións salariais, indemnizatorias e coa Seguridade Social.
- e) Non ter sido sancionada con suspensión de actividade en dúas ou máis ocasións.
- f) Incluír na súa denominación os termos «empresa de traballo temporal» ou a súa abreviatura «ETT».

3. Para efectos de apreciar o cumprimento do requisito relativo á estrutura organizativa, valorarase a adecuación e suficiencia dos elementos da empresa para desenvolver a actividade manifestada como obxecto dela, particularmente no que se refire á selección dos traballadores, á súa formación e ás restantes obrigacións laborais. Para esta valoración teranse en conta factores tales como a dimensión e o equipamento dos centros de traballo; o número, dedicación, cualificación profesional e estabilidade no emprego dos traballadores contratados para prestar servizos baixo a dirección da empresa de traballo temporal; e o sistema organizativo e os procesos tecnolóxicos utilizados para a selección e formación dos traballadores contratados para a súa posta á disposición en empresas usuarias.

A empresa de traballo temporal deberá contar cun número mínimo de doce traballadores, ou o que corresponda proporcionalmente, contratados para prestar servizos baixo a súa dirección con contratos de duración indefinida, a tempo completo ou parcial, por cada mil traballadores contratados no ano inmediatamente anterior, computados tendo en conta o número de días totais de posta á disposición do conxunto dos traballadores cedidos, dividido por trescentos sesenta e cinco; ou, cando o número de traballadores cedidos, computados conforme a regra anterior, for superior a cinco mil, ao menos sesenta traballadores.

Este requisito mínimo deberá manterse durante todo o tempo de actividade da empresa de traballo temporal, adaptándoo anualmente á evolución do número de contratos xestionados.

Sen prexuízo do indicado nos parágrafos anteriores, para poder iniciar a súa actividade de posta á disposición de traballadores, a empresa deberá contar, ao menos, con tres traballadores con contrato de duración indefinida, a tempo completo ou parcial, mínimo que deberá manterse durante todo o tempo de actividade.

4. A autorización administrativa para operar como empresa de traballo temporal será concedida, logo de informe preceptivo e non vinculante da Inspección de Traballo e Seguridade Social, polo órgano competente da comunidade autónoma se a empresa dispón de centros de traballo no territorio dunha soa comunidade ou pola Dirección Xeral de Emprego do Ministerio de Emprego e Seguridade Social se a empresa dispón de centros de traballo en dúas ou máis comunidades autónomas.

5. A solicitude de autorización presentada conforme o previsto neste artigo resolverase no prazo dun mes desde a súa presentación.

Transcorrido o prazo sen que se dite resolución expresa, a solicitude entenderase estimada.

6. A autorización expirará cando se deixe de realizar a actividade durante un ano ininterrompido.

7. A empresa de traballo temporal estará obrigada a manter unha estrutura organizativa que responda á actividade efectivamente desenvolvida, así como a actualizar anualmente a garantía financeira.

Se, como consecuencia da vixilancia do cumprimento da normativa laboral, a autoridade laboral que concedeu a autorización aprecia o incumprimento dalgunha destas obrigacións, procederá a iniciar de oficio o oportuno procedemento de extinción da autorización.

A apertura deste procedemento notificarase á empresa de traballo temporal, a fin de que poida efectuar as alegacións que considere oportunas, e someterase a informe preceptivo e non vinculante da Inspección de Traballo e Seguridade Social e informe dos representantes dos traballadores da empresa de traballo temporal.

Se no expediente queda acreditado o incumprimento, a resolución declarará a extinción da autorización, especificando as carencias ou deficiencias que a xustifican. A volta á actividade da empresa requirirá unha nova autorización.»

Tres. O artigo 3 queda redactado como segue:

«Artigo 3. *Garantía financeira.*

1. As empresas de traballo temporal deberán constituír unha garantía, ao dispor da autoridade laboral que conceda a autorización administrativa, que poderá consistir en:

a) Depósito en diñeiro efectivo ou en valores públicos na Caixa Xeral de Depósitos ou nas súas sucursais.

b) Aval ou fianza de carácter solidario prestado por un banco, caixa de aforros, cooperativa de crédito, sociedade de garantía recíproca ou mediante póliza de seguros contratada para o efecto.

2. Para obter a autorización e durante o primeiro ano de exercicio, a garantía debe alcanzar un importe igual a vinte e cinco veces o salario mínimo interprofesional vixente nese momento, en cómputo anual.

Nos exercicios subsecuentes, esta garantía deberá alcanzar un importe igual ao dez por cento da masa salarial do exercicio económico inmediato anterior, sen que en ningún caso o importe poida ser inferior ao indicado no parágrafo anterior tomando en consideración a contía do salario mínimo interprofesional vixente en cada momento.

3. Mentres desenvolva a súa actividade, a empresa deberá actualizar anualmente a garantía financeira nos termos previstos no número anterior.

4. A garantía constituída responderá, na forma prevista regulamentariamente, das débedas por indemnizacións, salariais e de Seguridade Social.

5. A garantía constituída será devolta cando a empresa de traballo temporal cese na súa actividade e non teña obrigacións indemnizatorias, salariais ou de Seguridade Social pendentes, aspectos que deberán acreditarse ante a autoridade laboral competente.»

Catro. O artigo 4 queda redactado como segue:

«Artigo 4. *Rexistro.*

1. A autoridade laboral que, de conformidade co establecido no artigo 2 desta lei, conceda a autorización administrativa levará un rexistro das empresas de traballo temporal no cal se inscribirán as empresas autorizadas, facendo constar os datos relativos á identificación da empresa, o nome dos que teñan cargos de dirección ou sexan membros dos órganos de administración das empresas que revistan a forma xurídica de sociedade, domicilio e número de autorización administrativa, así como se a empresa de traballo temporal actúa tamén como axencia de colocación.

Así mesmo, será obxecto de inscrición a suspensión de actividades que acorde a autoridade laboral conforme o previsto nesta lei, así como o cesamento na condición de empresa de traballo temporal.

2. Regulamentariamente determinaranse os datos que figuren nos rexistros das autoridades competentes que deban incorporarse a unha base de datos cuxa xestión, en soporte electrónico, corresponderá á Dirección Xeral de Emprego do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

3. A empresa de traballo temporal deberá facer constar a súa identificación como tal empresa e o número de autorización administrativa e autoridade que a concedeu na publicidade e ofertas de emprego que efectúe.»

Cinco. O artigo 5 queda redactado como segue:

«Artigo 5. *Obrigacións de información á autoridade laboral.*

1. A empresa de traballo temporal deberá remitir á autoridade laboral que concedese a autorización administrativa unha relación dos contratos de posta á disposición celebrados, así como os datos relativos á masa salarial do exercicio económico inmediato anterior, todo isto nos termos que regulamentariamente se establezan.

A relación de contratos de posta á disposición será remitida pola autoridade laboral aos órganos de participación institucional a que se refire o artigo 8.3.b) do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, resultando igualmente de aplicación o disposto nel en materia de sivilo profesional.

2. Igualmente, a empresa de traballo temporal deberá informar a dita autoridade laboral sobre todo cambio de titularidade, apertura e feche de centros de traballo e cesamento da actividade.

3. A autoridade laboral que reciba calquera das informacións referidas no número anterior deberá, pola súa vez, comunicala á autoridade laboral das comunidades autónomas afectadas, así como, se for o caso, á Dirección Xeral de Emprego do Ministerio de Emprego e Seguridade Social.

Para efectos de transmitir a información, as autoridades laborais poderán utilizar a base de datos a que se refire o artigo 4.2.»

Seis. Engádese unha disposición adicional quinta, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional quinta. *Autoridade laboral competente en determinados supostos.*

1. No caso de que a empresa deixe de dispor de centros de traballo na comunidade autónoma cuxa autoridade laboral concedeu a autorización, será autoridade laboral competente, para os efectos establecidos nesta lei, a da comunidade autónoma en que dispoña de centro de traballo ou a Dirección Xeral de Emprego do Ministerio de Emprego e Seguridade Social se dispón de centros en dúas ou máis comunidades autónomas.

2. No suposto de empresas de traballo temporal que só teñan centros de traballo nas cidades de Ceuta ou Melilla, será autoridade laboral competente, para os efectos establecidos nesta lei, a respectiva delegación do Goberno.»

Sete. Engádese unha disposición adicional sexta, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional sexta. *Portelo único.*

Para os efectos de garantir o disposto no artigo 22 da Lei 20/2013, do 9 de decembro, de garantía da unidade de mercado, adoptaranse as medidas necesarias para o seu cumprimento e, en particular, para garantir a

interoperabilidade dos distintos sistemas que dependan do Ministerio de Emprego e Seguridade Social, de acordo co Esquema nacional de interoperabilidade.»

Oito. Engádesse unha disposición transitoria, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria. *Disposicións aplicables ás empresas de traballo temporal con autorización vixente en 5 de xullo de 2014.*

1. As empresas que tiveren autorización, provisoria ou definitiva, vixente en 5 de xullo de 2014 para o exercicio da actividade de empresa de traballo temporal poderán desenvolver a súa actividade, por tempo ilimitado e en todo o territorio nacional, con suxeición ao establecido nesta lei, sen necesidade de nova autorización.

2. Nos supostos a que se refire o número anterior, será autoridade laboral competente para os efectos establecidos nesta lei a que concedeu a autorización inicial ou, en caso de que esta fose obxecto de ampliación ou redución, a que concedeu a última autorización.»

Artigo 117. *Modificación da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego.*

A Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, queda modificada como segue:

Un. O artigo 21 queda redactado como segue:

«Artigo 21. *Axentes da intermediación.*

Para efectos do Sistema nacional de emprego, a intermediación no mercado de traballo realizarase a través:

- a) Dos servizos públicos de emprego.
- b) Das axencias de colocación.
- c) Daqueles outros servizos que regulamentariamente se determinen para os traballadores no exterior.»

Dous. O artigo 21 bis queda redactado como segue:

«Artigo 21 bis. *Axencias de colocación.*

1. Para efectos do previsto nesta lei entenderase por axencias de colocación aquelas entidades públicas ou privadas, con ou sen ánimo de lucro, que realicen actividades de intermediación laboral de acordo co establecido no artigo 20, ben como colaboradores dos servizos públicos de emprego ben de forma autónoma pero coordinada con eles. Así mesmo, poderán desenvolver actuacións relacionadas coa procura de emprego, tales como orientación e información profesional, e coa selección de persoal.

As empresas de recolocación son axencias de colocación especializadas na actividade a que se refire o artigo 20.2.

A actividade das axencias de colocación poderase realizar en todo o territorio español.

2. As persoas físicas ou xurídicas, incluídas as empresas de traballo temporal, que desexen actuar como axencias de colocación deberán presentar con carácter previo unha declaración responsable. Esta declaración responsable presentarase ante o Servizo Público de Emprego Estatal no suposto de que a axencia pretenda realizar a súa actividade desde centros de traballo establecidos en dúas ou máis comunidades autónomas ou utilizando exclusivamente medios electrónicos, ou polo equivalente da comunidade autónoma no caso de que a axencia pretenda desenvolver a súa actividade desde centros de traballo establecidos unicamente no territorio desa comunidade.

As axencias de colocación poderán iniciar a súa actividade desde o día da presentación da declaración responsable, sen prexuízo das facultades de comprobación, control e inspección que teñan atribuídas as administracións competentes.

A inexactitude ou falsidade en calquera dato, manifestación ou documento, de carácter esencial, que se xuntase ou incorporase á declaración responsable, determinarán a imposibilidade de continuar coa actividade como axencia de colocación, sen prexuízo das responsabilidades penais, civís ou administrativas a que houber lugar.

3. Regulamentariamente establecerase un sistema electrónico común que permita integrar o conxunto da información proporcionada polo Servizo Público de Emprego Estatal e polos servizos públicos de emprego das comunidades autónomas respecto ás axencias de colocación de maneira que estes poidan coñecer en todo momento as axencias que operan no seu territorio.

4. En todo caso, sen prexuízo das obrigacións previstas neste capítulo e das específicas que se determinen regulamentariamente, as axencias de colocación deberán:

a) Subministrar aos servizos públicos de emprego a información que se determine por vía regulamentaria, coa periodicidade e a forma que alí se estableza sobre os traballadores atendidos e as actividades que desenvolven, así como sobre as ofertas de emprego e os perfís profesionais que correspondan con esas ofertas.

b) Respetar a intimidade e dignidade dos traballadores e cumprir a normativa aplicable en materia de protección de datos e garantir aos traballadores a gratuidade pola prestación de servizos.

c) Elaborar e executar plans específicos para a colocación de traballadores desempregados integrantes dos colectivos mencionados no artigo 26, que conclúan coa colocación daqueles, nos termos que se determinen regulamentariamente en función da situación do mercado de traballo.

d) Dispor de sistemas electrónicos compatibles e complementarios cos dos servizos públicos de emprego.

e) Cumprir a normativa vixente en materia laboral e de Seguridade Social.

f) Cumprir coas normas sobre accesibilidade universal das persoas con discapacidade e, en particular, velar pola correcta relación entre as características dos postos de traballo ofertados e o perfil académico e profesional requirido, a fin de non excluír do acceso ao emprego as persoas con discapacidade.

g) Garantir, no seu ámbito de actuación, o principio de igualdade no acceso ao emprego, sen que se poida establecer discriminación ningunha, directa ou indirecta, baseada en motivos de orixe, incluída a racial ou étnica, sexo, idade, estado civil, relixión ou conviccións, opinión política, orientación sexual, afiliación sindical, condición social, lingua dentro do Estado e discapacidade, sempre que os traballadores se encontren en condicións de aptitude para desempeñar o traballo ou emprego de que se trate.

5. As axencias de colocación poderán ser consideradas entidades colaboradoras dos servizos públicos de emprego mediante a subscrición dun convenio de colaboración con eles, co alcance previsto nas normas de desenvolvemento desta lei e nos propios convenios que se subscriban.

O convenio de colaboración a que se refire o parágrafo anterior deberá regular os mecanismos de comunicación por parte das axencias de colocación dos incumprimentos das obrigacións dos traballadores e dos solicitantes e beneficiarios de prestacións por desemprego previstas no artigo 231.1 do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño.

Tal comunicación realizarase para os efectos da adopción por parte dos servizos públicos de emprego das medidas que, se for o caso, procedan.»

Tres. O número 2 do artigo 22 queda redactado como segue:

«2. Co fin de asegurar o cumprimento dos citados principios, os servizos públicos de emprego garantirán que o proceso específico de selección e emparellamento entre oferta de traballo e demanda de emprego corresponda, con carácter xeral, ao servizo público de emprego e ás axencias de colocación.

No suposto de colectivos con especiais dificultades de inserción laboral, os servizos públicos de emprego poderán contar con entidades colaboradoras especializadas para realizar o proceso a que se refire o parágrafo anterior.»

Catro. Engádesse unha nova disposición transitoria cuarta, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria cuarta. *Disposicións aplicables ás axencias de colocación con autorización vixente en 5 de xullo de 2014.*

1. As axencias de colocación que tiveren autorización vixente en 5 de xullo de 2014 poderán desenvolver a súa actividade en todo o territorio nacional sen necesidade de presentaren declaración responsable.

2. Nos supostos a que se refire o número anterior, será autoridade laboral competente, para todos os efectos establecidos nesta lei, a que concedeu a autorización.»

Artigo 118. *Modificación do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo.*

O artigo 16 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, queda modificado nos seguintes termos:

«Artigo 16. *Ingreso ao traballo.*

Os empresarios están obrigados a comunicar á oficina pública de emprego, no prazo dos dez días seguintes á súa concertación e nos termos que regulamentariamente se determinen, o contido dos contratos de traballo que celebren ou as súas prórrogas, deban ou non formalizarse por escrito.»

Artigo 119. *Modificación do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.*

O texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto, queda modificado nos seguintes termos:

Un. O número 1 do artigo 16 queda redactado como segue:

«1. Exercer actividades de intermediación laboral, de calquera clase e ámbito funcional, que teñan por obxecto a colocación de traballadores sen ter presentado, con carácter previo á actuación como axencia de colocación, unha declaración responsable, incumplir os requisitos establecidos na Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, e a súa normativa de desenvolvemento, ou exixir aos traballadores prezo ou contraprestación polos servizos prestados.»

Dous. As alíneas a), c) e d) do artigo 18.3 quedan redactadas como segue:

«a) Non actualizar o valor da garantía financeira nos termos legalmente previstos.»

«c) Non dedicarse exclusivamente ás actividades a que se refire o artigo 1 da Lei 14/1994, do 1 de xuño, pola que se regulan as empresas de traballo temporal.

d) A falsidade documental ou ocultación na información facilitada á autoridade laboral sobre as súas actividades.»

CAPÍTULO IV

Outras medidas no ámbito da economía social e do autoemprego

Artigo 120. *Modificación do Real decreto lei 3/2014, do 28 de febreiro, de medidas urxentes para o fomento do emprego e a contratación indefinida.*

Engádesse un novo número 5 bis no artigo único do Real decreto lei 3/2014, do 28 de febreiro, de medidas urxentes para o fomento do emprego e a contratación indefinida, que queda redactado do seguinte modo:

«5 bis. O disposto nos números anteriores será tamén de aplicación ás persoas que se incorporen como socios traballadores ou de traballo das cooperativas, así como aos que se incorporen como socios traballadores das sociedades laborais. »

Artigo 121. *Ordenación dos incentivos ao autoemprego.*

En coherencia coa disposición derradeira oitava do Real decreto lei 16/2013, do 20 de decembro, de medidas para favorecer a contratación estable e mellorar a empregabilidade dos traballadores, e coa mesma finalidade de proporcionar unha maior seguranza xurídica, o Goberno procederá a unha reordenación normativa dos incentivos ao autoemprego no ámbito de emprego e seguranza social, no título V da Lei 20/2007, do 11 de xullo, do Estatuto do traballo autónomo, e na Lei 5/2011, do 29 de marzo, de economía social, segundo corresponda. Con este fin incluíranse nunha soa disposición todos os incentivos e as bonificacións e reducións na cotización á Seguridade Social vixentes na data de entrada en vigor desta lei e procederáse, se for o caso, á harmonización dos requisitos e obrigacións legal ou regulamentariamente previstos.

TÍTULO V

Medidas fiscais

Artigo 122. *Modificación da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio.*

Introdúcense as seguintes modificacións na Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio:

Un. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014 e exercicios anteriores non prescritos, engádesse unha nova alínea d) ao número 4 do artigo 33, que queda redactada da seguinte forma:

«d) Con ocasión da dación en pagamento da vivenda habitual do debedor ou garante do debedor, para a cancelación de débedas garantidas con hipoteca que recaia sobre aquela, contraídas con entidades de crédito ou de calquera outra entidade que, de maneira profesional, realice a actividade de concesión de préstamos ou créditos hipotecarios.

Así mesmo, estarán exentas as ganancias patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión da transmisión da vivenda en que concorran os requisitos anteriores, realizada en execucións hipotecarias xudiciais ou notariais.

En todo caso, será necesario que o propietario da vivenda habitual non dispoña doutros bens ou dereitos en contía suficiente para satisfacer a totalidade da débeda e evitar o alleamento da vivenda.»

Dous. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014, engádesse unha nova disposición adicional trixésimo novena, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional trixésimo novena. *Compensación e integración de rendas negativas derivadas de débeda subordinada ou de participacions preferentes xeradas con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015.*

1. Non obstante o establecido no número 1 do artigo 49 desta lei, a parte dos saldos negativos a que se refiren as alíneas a) e b) do citado número que procedan de rendementos do capital mobiliario negativos derivados de valores de débeda subordinada ou de participacions preferentes emitidas nas condicións establecidas na disposición adicional segunda da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigacións de información dos intermediarios financeiros, ou de rendementos do capital mobiliario negativos ou perdas patrimoniais derivados da transmisión de valores recibidos por operacións de recompra e subscripción ou troco dos citados valores, que se xerasen con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2015, poderase compensar co saldo positivo a que se refiren as citadas alíneas b) ou a), respectivamente.

Se despois da dita compensación quedar saldo negativo, o seu importe poderase compensar nos catro anos seguintes na forma establecida no parágrafo anterior.

A parte do saldo negativo a que se refiren as alíneas a) e b) anteriormente sinaladas correspondente aos períodos impositivos 2010, 2011, 2012 e 2013 que se encontre pendente de compensación en 1 de xaneiro de 2014 e proceda das rendas previstas no primeiro parágrafo deste número, poderase compensar co saldo positivo a que se refiren as citadas alíneas b) ou a), respectivamente, que se poña de manifesto a partir do período impositivo 2014, sempre que non finalizase o prazo de catro anos previsto no número 1 do artigo 49 desta lei.

Para efectos de determinar que parte do saldo negativo procede das rendas sinaladas no parágrafo primeiro deste número, cando para a súa determinación se tivesen en conta outras rendas de distinta natureza e o dito saldo negativo se compensase parcialmente con posterioridade, entenderase que a compensación afectou en primeiro lugar a parte do saldo correspondente ás rendas de distinta natureza.

2. No período impositivo 2014, se despois da compensación a que se refire o número 1 anterior quedar saldo negativo, o seu importe poderase compensar co saldo positivo das rendas previstas na alínea b) do artigo 48 desta lei, até o importe do dito saldo positivo que se corresponda con ganancias patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión de transmisións de elementos patrimoniais.

Se despois da dita compensación quedar novamente saldo negativo, o seu importe poderase compensar en exercicios posteriores conforme o disposto no número 1 anterior.»

Tres. Con efectos desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, engádesse unha disposición adicional cuadraxésima, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición adicional cuadraxésima. *Retencións e ingresos á conta sobre determinados rendementos de actividades profesionais.*

Non obstante o disposto na alínea a) do número 5 do artigo 101 desta lei, a porcentaxe das retencións e ingresos á conta sobre os rendementos derivados de actividades profesionais será o 15 por cento cando o volume de rendementos

íntegros de tales actividades correspondente ao exercicio inmediato anterior sexa inferior a 15.000 euros e represente máis do 75 por cento da suma dos rendementos íntegros de actividades económicas e do traballo obtidos polo contribuínte nese exercicio.

Para a aplicación do tipo de retención previsto no parágrafo anterior, os contribuíntes deberán comunicar ao pagador dos rendementos a concorrencia de tal circunstancia, quedando obrigado o pagador a conservar a comunicación debidamente asinada.

Esta porcentaxe reducirase á metade cando os rendementos teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei.»

Artigo 123. *Modificación do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2004, do 5 de marzo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2004, do 5 de marzo:

Un. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014, así como para os feitos impositivos anteriores á dita data non prescritos, engádese unha alínea c) no número 1 do artigo 105, que queda redactada da seguinte forma:

«c) As transmisións realizadas por persoas físicas con ocasión da dación en pagamento da vivenda habitual do debedor hipotecario ou do seu garante, para a cancelación de débedas garantidas con hipoteca que recaia sobre aquela, contraídas con entidades de crédito ou calquera outra entidade que, de maneira profesional, realice a actividade de concesión de préstamos ou créditos hipotecarios.

Así mesmo, estarán exentas as transmisións da vivenda en que concorran os requisitos anteriores realizadas en execucións hipotecarias xudiciais ou notariais.

Para ter dereito á exención requírese que o debedor ou garante transmitente ou calquera outro membro da súa unidade familiar non dispoña, no momento de poder evitar o alleamento da vivenda, doutros bens ou dereitos en contía suficiente para satisfacer a totalidade da débeda hipotecaria. Presumirase o cumprimento deste requisito. Non obstante, se con posterioridade se comproba o contrario, procederase a xirar a liquidación tributaria correspondente.

Para estes efectos, considerarase vivenda habitual aquela en que figurase empadroadado o contribuínte de forma ininterrompida durante, ao menos, os dous anos anteriores á transmisión ou desde o momento da adquisición se o prazo for inferior aos dous anos.

Respecto ao concepto de unidade familiar, aplicarase o disposto na Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non-residentes e sobre o patrimonio. Para estes efectos, equipararase o matrimonio coa parella de feito legalmente inscrita.

Respecto desta exención, non resultará de aplicación o disposto no artigo 9.2 desta lei.»

Dous. Con efectos desde a entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, suprímese o número 3 do artigo 106.

Artigo 124. *Modificación da Lei 16/2012, do 27 de decembro, pola que se adoptan diversas medidas tributarias dirixidas á consolidación das finanzas públicas e ao impulso da actividade económica.*

Primeiro.– Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2014, introdúcense as seguintes modificacións no artigo 19 da Lei 16/2012, do 27 de decembro, pola que se adoptan

diversas medidas tributarias dirixidas á consolidación das finanzas públicas e ao impulso da actividade económica:

Un. O número cinco queda redactado da seguinte forma:

«Cinco. *Período impositivo e devindicación.*

O período impositivo será o ano natural.

Non obstante, no período impositivo en que se produza o inicio da actividade en territorio español, comprenderá desde a data de comezo da actividade até o final do ano natural.

En todo caso, o período impositivo concluirá cando a entidade ou a sucursal se extinga ou cese na súa actividade en territorio español.

O imposto devindicarase o último día do período impositivo.»

Dous. O número sete queda redactado da seguinte forma:

«Sete. *Base imponible.*

Constitúe a base imponible o importe resultante de calcular aritmeticamente a media do saldo final de cada un dos meses do ano natural, con independencia da duración do período impositivo, correspondente á partida 4 «Depósitos da clientela» do pasivo do balance reservado das entidades de crédito, incluídos nos estados financeiros individuais.

Para estes efectos, o saldo final minorarase nas contías dos «Axustes por valoración» incluídos nas partidas 4.1.5, 4.2.5, 4.3.2 e 4.4.5.

Os parámetros a que se refire este número correspóndense cos definidos no título II e no anexo IV da Circular 4/2004, do 22 de decembro, do Banco de España, a entidades de crédito, sobre normas de información financeira pública e reservada e modelos de estados financeiros, ou norma que a substitúa.

Cando unha entidade ou unha sucursal se extinga ou cese na actividade en territorio español antes do 31 de decembro e transmita os depósitos suxeitos a este imposto a outro contribuínte, no caso de que a transmisión dos depósitos se acordase con efectos contables en 1 de xaneiro do ano da operación, estes depósitos só deberán ser tidos en consideración para efectos deste imposto polo adquirente.»

Tres. O número oito queda redactado da seguinte forma:

«Oito. *Cota tributaria.*

A cota íntegra será o resultado de aplicar á base imponible o tipo de gravame do 0,03 por cento.

A cota diferencial obterase como resultado de deducir da cota íntegra, se for o caso, o pagamento á conta realizado.»

Catro. O número nove queda redactado da seguinte forma:

«Nove. *Autoliquidación.*

Os contribuíntes deberán presentar a autoliquidación do imposto no mes de xullo do ano seguinte ao do período impositivo, no lugar e forma que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

Os contribuíntes deberán desagregar o importe resultante por cada comunidade autónoma en que estean a sede central ou as sucursais onde manteñan os fondos de terceiros gravados. Así mesmo, deberán desagregar o importe resultante correspondente aos fondos mantidos mediante sistemas de comercialización non presenciais. »

Cinco. O número dez queda redactado da seguinte forma:

«Dez. *Obrigación de realizar pagamento á conta.*

Os contribuíntes están obrigados a presentar unha autoliquidación de pagamento á conta deste imposto no mes de xullo de cada exercicio, correspondente ao período impositivo dese exercicio, no lugar e forma que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas, por importe do 50 por cento da contía resultante de aplicar o tipo de gravame á base impositiva do período impositivo anterior.

Non obstante o anterior, o pagamento á conta correspondente ao período impositivo de 2014 presentárase no mes de decembro de 2014 e o seu importe será o 50 por cento da contía resultante de aplicar o tipo de gravame á base impositiva que derive das regras contidas no número sete respecto dos estados financeiros individuais do contribuínte de 2013.

Os contribuíntes deberán desagregar o importe do pagamento á conta por cada comunidade autónoma en que estean a sede central ou as sucursais onde mantivesen os fondos de terceiros tidos en conta para a determinación do citado importe. Así mesmo, deberán desagregar o importe resultante correspondente aos fondos mantidos mediante sistemas de comercialización non presenciais. »

Seis. Engádesse un último parágrafo ao número trece coa seguinte redacción:

«Respecto dos períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2014, as medidas de compensación en favor das comunidades autónomas establecidas con base no artigo 6.2 da Lei orgánica 8/1980 minoráranse no importe da recadación que se distribúa ás correspondentes comunidades autónomas de acordo co previsto no número seguinte.»

Sete. Engádesse un número catorce e o actual pasa a numerarse como quince, coa seguinte redacción:

«Catorce. *Distribución da recadación.*

A recadación obtida distribuirase ás comunidades autónomas en función de onde estean a sede central ou as sucursais dos contribuíntes en que se manteñan os fondos de terceiros gravados.

A recadación derivada de fondos mantidos mediante sistemas de comercialización non presenciais distribuirase entre todas as comunidades autónomas en proporción ao importe distribuído conforme o parágrafo anterior.

O importe da recadación porase anualmente ao dispor das comunidades autónomas mediante operacións de tesouraría, cuxo procedemento se determinará regulamentariamente.»

Segundo.— Introdúcese unha disposición transitoria na Lei 16/2012, do 27 de decembro, pola que se adoptan diversas medidas tributarias dirixidas á consolidación das finanzas públicas e ao impulso da actividade económica, coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria. *Réxime transitorio do imposto sobre os depósitos nas entidades de crédito en relación coas comunidades autónomas.*

En canto non se produzan as modificacións do sistema de financiamento necesarias para a súa configuración como tributo cedido ás comunidades autónomas, o Estado fará chegar a estas, logo dos acordos nos marcos institucionais competentes, o importe do imposto sobre os depósitos nas entidades de crédito acordado coas comunidades autónomas, segundo o establecido no número catorce do artigo 19 desta lei, sen que resulte de aplicación o disposto no artigo 21 da Lei 22/2009, do 18 de decembro, pola que se regula o sistema de

financiamento das comunidades autónomas de réxime común e cidades con estatuto de autonomía e se modifican determinadas normas tributarias, sobre revisión do fondo de suficiencia global.»

Disposición adicional primeira. *Modificación da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar.*

Engádesse un novo parágrafo á alínea b) do número 7 da disposición transitoria cuarta de Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar, nos seguintes termos:

«Os compoñentes das ditas escalas que superasen ou superen o curso terán o recoñecemento académico equivalente ao nivel académico de grao universitario desde o momento da súa incorporación ás novas escalas.»

Disposición adicional segunda. *Oferta de prazas nas escalas de oficiais e suboficiais dos corpos específicos dos exércitos e dos corpos comúns das Forzas Armadas.*

1. No ano 2014 autorízase, adicionalmente á taxa ordinaria de reposición prevista no artigo 21 da Lei 22/2013, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2014, a convocatoria, pola forma de ingreso directo, de até 200 prazas nas escalas de oficiais dos corpos específicos dos exércitos e dos corpos comúns das Forzas Armadas.

2. Por tanto, para o ano 2014 o total de prazas ofertadas será o conxunto das correspondentes á taxa ordinaria de reposición do 10% prevista no artigo 21 da Lei 22/2013, do 23 de decembro, e a oferta adicional indicada no número 1, autorizándose a convocatoria dun total de 368 prazas pola forma de ingreso directo nas escalas de oficiais e de 32 prazas nas de suboficiais dos corpos específicos dos exércitos e dos corpos comúns das Forzas Armadas, segundo a distribución que figura no anexo II desta lei.

3. Igualmente, no ano 2014 autorízase a convocatoria polas formas de promoción e promoción interna de 196 prazas nas escalas de oficiais e de 886 prazas nas de suboficiais dos corpos específicos dos exércitos e dos corpos comúns das Forzas Armadas, segundo a distribución que figura no anexo III desta lei.

Disposición adicional terceira. *Oferta de prazas nas escalas de tropa e mariñeiría.*

A oferta de prazas para o acceso a militar de tropa e mariñeiría será o necesario para alcanzar, como máximo, os 79.000 efectivos fixados na disposición adicional décimo cuarta da Lei 22/2013, do 23 de decembro, de orzamentos xerais de Estado para 2014.

Autorízase que até un máximo do 9 por cento das prazas poidan ser ofertadas para o acceso de estranxeiros como militares de tropa e mariñeiría.

Disposición adicional cuarta. *Prazas de acceso a corpo e escala.*

Autorízanse as prazas de acceso aos corpos e escalas das Forzas Armadas, unha vez finalizado o proceso de formación, que se recollen no anexo IV desta lei, sen que en ningún caso o acceso a un corpo e escala determinado poida superar o número de ingresos autorizados nos centros de formación para o mesmo corpo e escala.

Disposición adicional quinta. *Acceso a unha relación de servizos de carácter permanente.*

1. Autorízase a convocatoria de 32 prazas, correspondentes á taxa ordinaria de reposición do 10% prevista no artigo 21 da Lei 22/2013, do 23 de decembro, para acceso a unha relación de servizos de carácter permanente para militares de complemento (anexo V desta lei).

2. Autorízase a convocatoria de 100 prazas, correspondentes á taxa ordinaria de reposición do 10% prevista no artigo 21 da Lei 22/2013, do 23 de decembro, para acceso a unha relación de servizos de carácter permanente para militares de tropa e marifeiría (anexo V desta lei).

Disposición adicional sexta. *Reservistas voluntarios.*

Autorízase a oferta dun máximo de 100 prazas, correspondentes á taxa ordinaria de reposición do 10% prevista no artigo 21 da Lei 22/2013, do 23 de decembro, para acceder á condición de reservista voluntario (anexo VI desta lei).

Disposición adicional sétima. *Escala superior de oficiais da Garda Civil.*

Autorízase a convocatoria das prazas de ingreso directo ao centro docente militar de formación para o acceso á escala superior de oficiais da Garda Civil que figuran no anexo VII desta lei, correspondentes á taxa ordinaria de reposición do 10% prevista no artigo 21 da Lei 22/2013, do 23 de decembro. As prazas de acceso á dita escala, unha vez finalizado o proceso de formación, serán as que figuran no mesmo anexo.

Disposición adicional oitava. *Convocatorias.*

Autorízase a Subsecretaría de Defensa para publicar as correspondentes convocatorias que fixen os procesos selectivos de ingreso.

Disposición adicional novena. *Acontecemento 120 anos da Primeira Exposición de Picasso.*

Modifícase o número un da disposición adicional quincuaxésimo oitava da Lei 22/2013, do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2014, no que se refire á denominación do acontecemento de excepcional interese público «120 anos da Primeira Exposición de Picasso. A Coruña, febreiro-maio de 2015», que queda redactado como segue:

«Un. A celebración de “A Coruña 2015-120 anos despois” terá a consideración de acontecemento de excepcional interese público para efectos do disposto no artigo 27 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.»

Disposición adicional décima. *Formalización ao vixente orzamento da sección 34 «Relacións financeiras coa Unión Europea» de anticipos pendentes de aplicar ao orzamento en 31 de decembro de 2013.*

Autorízase a formalización ao vixente orzamento da sección 34 «Relacións financeiras coa Unión Europea» dos anticipos pendentes de aplicar ao orzamento en 31 de decembro de 2013, efectuados para atender o pagamento de achegas á Unión Europea por recurso RNB, polo importe de 30.311.369,51 euros. Os anticipos aplicaranse ao crédito dotado no servizo 01 «DX Fondos comunitarios. Relacións financeiras coa UE», programa 943M «Transferencias ao orzamento xeral da Unión Europea», concepto 492 «Achega á Unión Europea por recurso propio baseado na renda nacional bruta (RNB)».

Disposición adicional décimo primeira. *Modificación da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario.*

Engádesse unha nova disposición adicional décimo cuarta á Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario, que queda redactada como segue:

«Disposición adicional décimo cuarta. *Reglamento de circulación ferroviaria.*

1. O Regulamento de circulación ferroviaria establecerá as regras e os procedementos operativos necesarios para que a circulación dos trens pola rede ferroviaria de interese xeral se realice de forma segura e eficiente.

2. Corresponderá ao Consello de Ministros, mediante real decreto, por proposta do ministro de Fomento, aprobar o Regulamento de circulación ferroviaria.

3. A autoridade responsable de seguranza poderá emitir recomendacións técnicas para favorecer o cumprimento do regulamento, por parte das empresas ferroviarias e os administradores de infraestrutura.

4. En canto non se aprobe o regulamento de circulación ferroviaria, rexerán as disposicións actualmente aplicables nesta materia.»

Disposición adicional décimo segunda. *Modificación do Real decreto lei 11/2012, do 30 de marzo, de medidas para axilizar o pagamento das axudas aos damnificados polo terremoto, reconstruír os inmobles demolidos e impulsar a actividade económica de Lorca.*

O Real decreto lei 11/2012, do 30 de marzo, de medidas para axilizar o pagamento das axudas aos damnificados polo terremoto, reconstruír os inmobles demolidos e impulsar a actividade económica de Lorca, queda modificado da seguinte maneira:

Un. Adiciónase un novo número 2 ao artigo 2, coa seguinte redacción:

«2. O financiamento das actuacións que desenvolva o Concello de Lorca sobre infraestruturas municipais de apoio ao comercio e ao emprendemento, así como de mellora nas vías de evacuación en caso de sinistro.»

Dous. Modifícase o título e o número 5 do artigo 5, coa seguinte redacción:

«Artigo 5. *Financiamento das axudas e das actuacións que execute o Concello de Lorca.*»

«5. O Instituto de Crédito Oficial subscribirá coa Comunidade Autónoma da Rexión de Murcia un préstamo bilateral, polo importe máximo de 115.000.000 de euros, ampliable en caso de necesidade e logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, para poder atender o pagamento:

a) Das axudas cuxo financiamento parcialmente corresponde a esta, por un importe máximo de 103.000.000 de euros.

b) Da execución de actuacións por parte do Concello de Lorca sobre infraestruturas municipais de apoio ao comercio e ao emprendemento, necesarias para impulsar a recuperación da actividade económica e social do municipio, así como de mellora das vías de evacuación en caso de sinistro, até un importe máximo de 12.000.000 de euros.

As condicións financeiras do préstamo serán acordadas polo Instituto de Crédito Oficial, logo de acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos.

Así mesmo, as condicións da posta á disposición do financiamento previsto neste artigo a favor do Concello de Lorca serán igualmente acordadas pola Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos.

En todo caso, o recoñecemento e pagamento das axudas pola Comunidade Autónoma da Rexión de Murcia levarase a cabo con suxeición ás normas orzamentarias e de control, previstas no ordenamento xurídico da comunidade.»

Disposición adicional décimo terceira. *Beneficios fiscais aplicables ao Plan director para a recuperación do patrimonio cultural de Lorca.*

Un. O Plan director para a recuperación do patrimonio cultural de Lorca terá a consideración de acontecemento de excepcional interese público para os efectos do disposto no artigo 27 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

Dous. A duración do programa de apoio a este acontecemento abranguerá desde o 1 de xaneiro de 2012 ao 31 de decembro de 2016.

Tres. A certificación da adecuación dos gastos realizados aos obxectivos e plans do programa efectuarase de conformidade co disposto na citada Lei 49/2002, do 23 de decembro.

Catro. As actuacións que se realicen serán as que aseguren o adecuado desenvolvemento do acontecemento. O desenvolvemento e concreción en plans e programas de actividades específicas serán realizados polo órgano competente de conformidade co disposto na citada Lei 49/2002, do 23 de decembro.

Cinco. Os beneficios fiscais deste programa serán os máximos establecidos no artigo 27.3 da Lei 49/2002, do 23 de decembro.

Disposición adicional décimo cuarta. *Plan director de navegación aérea.*

1. O Ministerio de Fomento aprobará, por proposta de Enaire e para todo o territorio nacional, un plan director no cal se determinarán as instalacións necesarias para a prestación dos distintos servizos de navegación aérea que deban situarse fóra dos recintos aeroportuarios, así como os espazos de reserva que garantan a posibilidade de desenvolvemento e crecemento do sistema de navegación aérea.

Para estes efectos Enaire consultará cos provedores designados nos aeroportos españois para a prestación de servizos de tránsito aéreo de aeródromo.

2. Os plans xerais e demais plans ou instrumentos de ordenación urbana cualificarán as instalacións e espazos a que se refire o número anterior como sistema xeral e non poderán incluír determinacións que supoñan interferencia ou perturbación no exercicio das competencias de explotación do sistema de navegación aérea incluído no plan director para a prestación dos correspondentes servizos.

Este sistema xeral desenvolverase a través dos correspondentes plans ou outros instrumentos urbanísticos que resulten procedentes segundo a lexislación urbanística aplicable, que serán formulados por Enaire, de acordo coas previsións contidas no correspondente plan director e tramitaranse e aprobaranse de conformidade co establecido na lexislación urbanística aplicable.

As autoridades urbanísticas competentes para a aprobación de tales instrumentos urbanísticos en cada territorio onde se sitúen as instalacións e espazos determinados no plan director darán traslado a Enaire do acordo da súa aprobación provisoria para que o dito organismo se pronuncie no prazo dun mes sobre os aspectos da súa competencia. En caso de desacordo entre ambas as autoridades abrirase un período de consultas por un prazo de seis meses e se, ao seu termo, non se lograse un acordo expreso entre elas sobre o contido do instrumento urbanístico correspondente, remitirase o expediente ao Consello de Ministros, ao cal corresponderá informar con carácter vinculante.

3. As obras que realice Enaire e, segundo proceda, o xestor aeroportuario ou o provedor designado nos aeroportos españois para a prestación de servizos de tránsito aéreo de aeródromo dentro do sistema xeral definido no plan director deberán adaptarse ao instrumento de ordenación urbanística correspondente. Para a constatación deste requisito, deberán someterse a informe da administración urbanística competente, que se entenderá emitido en senso favorable se non se emitise de forma expresa no prazo dun mes desde a recepción da documentación. No caso de que non se aprobase o instrumento, a que se refire o número 2, as obras que se realicen deberán ser conformes co plan director aprobado polo Ministerio de Fomento.

As obras de nova construción, reparación e conservación que se realicen nos espazos e instalacións previstas no plan director non estarán sometidas aos actos de control preventivo municipal a que se refire o artigo 84.1.b) da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, por constituíren obras públicas de interese xeral.

Disposición adicional décimo quinta. *Aeroportos de interese xeral incluídos na rede xestionada por Aena S.A.*

Para efectos do previsto no capítulo I do título II considéranse incluídos na rede de aeroportos de interese xeral xestionada por Aena, S.A. os relacionados no anexo do Real decreto 1150/2011, do 19 de xullo, polo que se modifica o Real decreto 2858/1981, do 27 de novembro, sobre cualificación de aeroportos civís.

Por orde do titular do Ministerio de Fomento poderá modificarse a relación de aeroportos que se consideran incluídos na rede de aeroportos de interese xeral xestionados por Aena, S.A., atendendo ás modificacións que se produzan como consecuencia das autorizacións previstas no artigo 22, así como ao cumprimento dos obxectivos de interese económico xeral que corresponden á dita rede e ao exercicio das funcións en materia de cualificación de aeroportos de interese xeral xestionados por Aena, S.A.

A modificación da relación de aeroportos que se consideran incluídos na rede de aeroportos de interese xeral xestionados por Aena, S.A. poderá realizarse na orde en que se exerzan as competencias en materia de cualificación dos aeroportos de interese xeral.

En relación coas bases aéreas abertas ao tráfico civil, no documento de regulación aeroportuaria (DORA) incluíranse os ingresos que perciba Aena, S.A. pola explotación das bases aéreas abertas ao tráfico civil, así como os gastos ou investimentos que teña que realizar como consecuencia da dita explotación nos termos que se acorden co Ministerio de Defensa de conformidade co previsto no artigo 4 bis da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, e no Real decreto 1167/1995, do 7 de xullo, sobre réxime dos aeródromos utilizados conxuntamente por unha base aérea e un aeroporto e das bases aéreas abertas ao tráfico civil.

Disposición adicional décimo sexta. *Servizos mínimos.*

O Ministerio de Fomento determinará os servizos mínimos de carácter obrigatorio para asegurar nos aeroportos de interese xeral a prestación dos servizos aeroportuarios necesarios para o transporte aéreo nos supostos de conflito laboral ou absentismo empresarial nas ditas infraestruturas. Na determinación dos servizos mínimos na rede de aeroportos de interese xeral de Aena, S.A. atenderase ao cumprimento dos fins e obrigacións que lle son exixibles como servizo económico de interese xeral.

Disposición adicional décimo sétima. *Orzamento e programa de actuación plurianual de Aena, S.A.*

As previsións dos orzamentos de explotación e capital e do programa de actuación plurianual que, conforme o previsto na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, elabore Aena, S.A. e se incorporen ao proxecto de Lei de orzamentos xerais do Estado adaptaranse ao documento de regulación aeroportuaria (DORA).

Disposición adicional décimo oitava. *Réxime xurídico de Enaire como medio propio instrumental.*

1. A entidade pública empresarial Enaire terá a consideración de medio propio instrumental e servizo técnico da Administración xeral do Estado e dos poderes adxudicadores dependentes desta para a realización de calquera das actividades ou servizos que lle sexan encomendados en materia de aeroportos.

En virtude dese carácter, Enaire estará obrigada a realizar os traballos, servizos, estudos, proxectos, asistencia técnicas e cantas actuacións lle encomenden

directamente a Administración xeral do Estado e os poderes adjudicadores dependentes dela na forma establecida na presente disposición e, no non previsto nela, conforme estableza o encomendante.

2. O importe que se pagará polos traballos, servizos, estudos, proxectos e demais actuacións realizadas por medio de Enaire determinarase aplicando as tarifas que fosen aprobadas por resolución do subsecretario de Fomento. As ditas tarifas calcularanse en función dos custos de realización.

3. Respecto das materias sinaladas no número 1 desta disposición, Enaire non poderá participar nos procedementos para a adjudicación de contratos convocados pola Administración xeral do Estado e poderes adjudicadores dependentes dela das cales sexa medio propio. Non obstante, cando non concorra ningún licitador, poderá encargarse a Enaire a actividade obxecto de licitación pública.

4. A execución mediante encomenda das actividades a que se refire o número 1 desta disposición será realizada por Enaire ben mediante a utilización dos seus medios persoais e técnicos ben adjudicando cantos contratos sexan precisos con suxeición á normativa sobre contratos aplicable á entidade pública empresarial.

Disposición adicional décimo novena. *Órganos de goberno de Enaire.*

1. Até que o Goberno aprobe o estatuto da entidade pública empresarial Enaire adaptándoo ás previsións contidas no Real decreto lei 13/2010, do 3 de decembro, de actuacións no ámbito fiscal, laboral e liberalizadoras para fomentar o investimento e a creación de emprego, a regulación dos seus órganos de goberno e xestión será a seguinte.

2. Os órganos de goberno da entidade serán o seu consello de administración e o presidente, cargo que recaerá no secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda.

3. Serán órganos de xestión o director xeral, así como aqueles outros a que se atribúa a dita condición ao ser aprobada polo Consello de Administración a estrutura directiva da entidade, conforme o previsto na alínea b) do artigo 18 do seu estatuto aprobado polo Real decreto 905/1991, do 14 de xuño, polo que se aproba o estatuto do ente público Aeroportos Españóis e Navegación Aérea.

4. O Consello de Administración será presidido polo secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda.

5. Corresponderán ao presidente as seguintes funcións:

- a) Representar a entidade pública empresarial e o seu Consello de Administración.
- b) Convocar, presidir e levantar as reunións do Consello de Administración, dirixindo as súas deliberacións e dirimindo os seus empates co seu voto de calidade.
- c) Velar polo cumprimento do Estatuto e pola execución dos acordos tomados polo Consello de Administración.
- d) Velar pola consecución dos obxectivos asignados á entidade pública empresarial conforme as directrices de actuación que fixe o Ministerio de Fomento.
- e) Propor ao Consello de Administración o nomeamento do director xeral.
- f) Nomear e separar o persoal directivo.

6. Constituirase unha comisión para a dirección do proceso de alleamento de accións de Aena, S.A., con competencias executivas, composta polos vogais do Consello de Administración que representen os ministerios de Facenda e Administracións Públicas e de Economía e Competitividade e a Oficina Económica do presidente do Goberno, podendo nomearse un suplente non membro do Consello, e presidida polo presidente do Consello de Administración, cunha secretaría con voz pero sen voto. Poderán asistir ás sesións da comisión, con voz pero sen voto, os que por acordo da Comisión sexan convocados polo seu presidente. Así mesmo, a comisión poderá establecer o seu réxime de funcionamento.

7. En todo o que non se opoña ao disposto nos números anteriores seguirá en vigor o Estatuto da entidade pública empresarial Aena, aprobado polo Real decreto 905/1991, do 14 de xuño, polo que se aproba o estatuto do ente público Aeroportos Españois e Navegación Aérea.

8. As disposicións estatutarias contidas nos números anteriores poderán modificarse pola norma de rango regulamentario que aprobe o estatuto da entidade pública empresarial.

Disposición adicional vixésima. *Prórroga da entrada en vigor da Lei 20/2011, do 21 de xullo, do Rexistro Civil.*

A Lei 20/2011, do 21 de xullo, na parte que no día da publicación do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, non entrase en vigor, farao o día 15 de xullo de 2015.

Disposición adicional vixésimo primeira. *Mantemento do Rexistro Civil.*

A partir da entrada en vigor na súa totalidade da Lei 20/2011, do 21 de xullo, do Rexistro Civil, o Rexistro Civil estará encomendado aos rexistradores da propiedade e mercantís que en cada momento teñan ao seu cargo as oficinas do Rexistro Mercantil, por razón da súa competencia territorial. As ditas oficinas denominaranse «oficinas do Rexistro Civil e Mercantil»

Disposición adicional vixésimo segunda. *Gratuidade do servizo público.*

A partir da entrada en vigor na súa totalidade da Lei 20/2011, do 21 de xullo, do Rexistro Civil, a prestación do servizo público que constitúe o Rexistro Civil continuará a ser gratuíta, sen excepción de ningún tipo.

Disposición adicional vixésimo terceira. *Outras modificacións da Lei 20/2011, do 21 de xullo, do Rexistro Civil.*

O Goberno promoverá, no prazo máis breve posible, as modificacións da Lei 20/2011, do 21 de xullo, do Rexistro Civil, necesarias para a súa adecuación ao mantemento do Rexistro Civil polos rexistradores da propiedade e mercantís que en cada momento teñan ao seu cargo as oficinas do Rexistro Mercantil, incluíndo as regras de competencia para a inscrición dos feitos e actos que deban acceder ao Rexistro Civil e o réxime do persoal ao servizo da Administración de xustiza destinado actualmente no Rexistro Civil.

Disposición adicional vixésimo cuarta. *Uniformidade dos sistemas e aplicacións informáticas nas oficinas do Rexistro Civil.*

1. Todas as oficinas do Rexistro Civil, incluídas as consulares, utilizarán un único sistema informático e unha mesma aplicación, que estará en funcionamento antes do 15 de xullo de 2015, e que serán aprobados pola Dirección Xeral dos Rexistros e do Notariado.

O indicado sistema e aplicación estará suxeito ao cumprimento dos niveis máximos de seguranza e demais requisitos establecidos pola Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal, os esquemas nacionais de seguridade e interoperabilidade e demais normativa de seguranza que lles sexa aplicable atendendo á confidencialidade, integridade, dispoñibilidade, rastrexabilidade e autenticidade dos datos.

2. A contratación que teña por obxecto a creación, mantemento, posterior xestión e seguranza do sistema informático único e da aplicación de mantemento en formato electrónico do Rexistro Civil e a súa rede de comunicacións, e a daqueles outros rexistros e servizos cuxa organización e dirección é competencia da Dirección Xeral dos Rexistros e do Notariado que por orde do Ministro de Xustiza se determinen, será realizada pola

corporación de dereito público que se crea por esta disposición. Dentro dos tres meses seguintes á publicación do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, a referida corporación formalizará os contratos relativos ao sistema informático necesario para a xestión integrada e completa do Rexistro Civil e dos citados rexistros e servizos, e realizará con posterioridade a contratación das necesarias adaptacións ou actualizacións.

Non obstante, a Dirección Xeral dos Rexistros e do Notariado encomendará á empresa pública Ingeniería de Sistemas para la Defensa de España, S.A. ou outro medio propio ou unidade administrativa que determine o Ministerio de Xustiza:

- a) O inicio do expediente e a elaboración dos pregos de cláusulas administrativas particulares e de prescricións técnicas que rexerán os referidos contratos.
- b) A selección dos contratistas e adxudicar os contratos.
- c) O seguimento e supervisión do proxecto.

O aboamento do prezo, incluído o derivado da prestación dos servizos permanentes que correspondan, será satisfeito integramente pola corporación de dereito público a que esta disposición se refire.

Para os efectos desta disposición, os rexistradores que en cada momento resulten responsables do mantemento dos rexistros civís e mercantís quedarán integrados na indicada corporación de dereito público encargada da contratación do sistema e a súa posterior xestión, mantemento, conservación e actualización; a dita corporación terá personalidade xurídica propia e plena capacidade xurídica para o cumprimento dos seus fins e administrará para tal fin o seu propio patrimonio separado. Para estes efectos, os aranceis que perciban os rexistradores quedarán afectados á cobertura directa dos gastos que impoña a creación e xestión da corporación, como parte dos xerais de funcionamento e conservación das oficinas. Regulamentariamente determinaranse a estrutura e os órganos da corporación a que se refire a presente disposición, así como o réxime de achega, polos rexistradores integrados nela, das cotas necesarias para o seu adecuado sostemento, sobre o principio de distribución dos gastos entre os citados rexistradores, en proporción ao número de operacións rexistrais realizadas por eles.

Disposición adicional vixésimo quinta. *Funcións dos xulgados e tribunais en materia de Rexistro Civil.*

Até que as funcións en materia do Rexistro Civil sexan asumidas, de conformidade coa lei, polos rexistradores da propiedade e mercantís que en cada momento teñan ao seu cargo as oficinas do Rexistro Mercantil, a competencia para a práctica dos asentos, así como para expedir certificacións e, en xeral, para as demais actuacións que se realicen no Rexistro Civil corresponderá aos xuíces e maxistrados que até ese momento tiñan a condición de encargados do Rexistro Civil, ou aos secretarios, por delegación daqueles da capacidade de certificación, e levarase a cabo conforme a Lei do 8 de xuño de 1957, do Rexistro Civil, nas oficinas en que actualmente se prestan.

Disposición adicional vixésimo sexta. *Bonificación na cotización á Seguridade Social polas prácticas curriculares externas dos estudantes universitarios e de formación profesional.*

As prácticas curriculares externas realizadas polos estudantes universitarios e de formación profesional, que teñen o carácter exclusivamente de asimilados a traballadores por conta allea para efectos da súa integración no réxime xeral da Seguridade Social de conformidade co previsto na disposición adicional terceira da Lei 27/2011, do 1 de agosto, sobre actualización, adecuación e modernización do sistema da Seguridade Social, desenvolvida polo Real decreto 1493/2011, do 24 de outubro, polo que se regulan os termos e as condicións de inclusión no réxime xeral da Seguridade Social das persoas que participen en programas de formación, terán unha bonificación do cento por cento na cotización á Seguridade Social a partir do día 1 de agosto de 2014.

Disposición adicional vixésimo sétima. *Acreditación do cumprimento do requisito de encontrarse ao día nas obrigacións tributarias para o desfrute de bonificacións e reducións nas cotas á Seguridade Social.*

O cumprimento do requisito de encontrarse ao día nas obrigacións tributarias para poder acollerse a calquera bonificación e redución en cotas á Seguridade Social, que así o teñan establecido, e para o mantemento do dereito a elas acreditarse mediante a expedición do correspondente certificado por vía telemática polo órgano competente para isto. O mencionado certificado terá unha validez de seis meses e para todos os efectos se considerará cumprido este requisito durante o citado prazo cando o certificado emitido sexa positivo.

Disposición transitoria primeira. *Liquidación á conta de retribución durante o segundo período retributivo de 2014 para as actividades de transporte, instalacións de regasificación, almacenamentos básicos e distribución.*

Até a aprobación das retribucións do segundo período regulatorio de 2014 a que se fai referencia nos artigos 63.1 e 64.1 as cantidades devindicadas á conta que se deberán considerar provisoriamente nas liquidacións das retribucións do segundo período serán, para cada unha das empresas de transporte, instalacións de regasificación, almacenamentos básicos e distribución, a parte proporcional da retribución que figure na Orde IET/2446/2013, do 27 de decembro.

Unha vez aprobadas as ordes ministeriais correspondentes ás retribucións do segundo período, liquidaranse as obrigacións de pagamento ou, se for o caso, os dereitos de cobramento que resulten da súa aplicación con cargo á seguinte liquidación que realice a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia con posterioridade á data en que se aproben esas ordes. Estas cantidades terán a consideración de ingreso ou custo liquidable do sistema para os efectos previstos no procedemento de liquidación dos custos do sistema gasista.

Disposición transitoria segunda. *Gas de operación para autoconsumo das instalacións de regasificación.*

Transitoriamente até o 31 de decembro de 2017 recoñecerase unha porcentaxe da cantidade total adquirida como gas de operación para autoconsumo. As contías resultantes finalmente recoñecidas para cada instalación, que se fixarán por resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas, terán a consideración de custos liquidables do sistema gasista.

A dita contía finalmente recoñecida responderá á seguinte porcentaxe anual aplicada sobre a cantidade total de gas para autoconsumo adquirido segundo o procedemento que se determine por resolución da Secretaría de Estado de Enerxía:

	2014	2015	2016	2017
Porcentaxe transitoria de gas de autoconsumo recoñecida . . .	100%	90%	50%	20%

Disposición transitoria terceira. *Aplicación do sistema de referencia xeodésico.*

O disposto no artigo 67.un desta lei e nos parágrafos segundo e terceiro do artigo setenta e seis. dous da Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas, na súa nova redacción será de aplicación a partir do 1 de xaneiro de 2015. Até entón, para o outorgamento dos dereitos mineiros, o elipsoide de referencia será o internacional de Hayford (Madrid, 1924), datum europeo (Postdam, 1950) e meridiano de Greenwich como orixe de lonxitudes. Adoptarase a proxección universal transversal Mercator (UTM) e a distribución de fusos e zonas internacionais. Para os dereitos do dominio público de hidrocarburos, cumprirse o disposto no artigo 16.3.2. do Regulamento da Lei sobre investigación e explotación de hidrocarburos do 27 de xuño de 1974, aprobado polo Real

decreto 2362/1976, do 30 de xullo, no que non se opoña á Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, nas súas redaccións vixentes antes da entrada en vigor da presente lei.

Disposición transitoria cuarta. *Normas transitorias en relación coas tarifas até a aplicación do primeiro documento de regulación aeroportuaria (DORA).*

1. A contía das tarifas aeroportuarias de Aena, S.A. na entrada en vigor desta lei será a establecida nos artigos 68 e 72 a 90, ambos inclusive, da Lei 21/2003, do 7 de xullo. A súa actualización, até a aplicación do primeiro documento de regulación aeroportuaria, axustarase ao previsto nesta disposición.

2. A actualización das tarifas, na cal deberán terse en conta as bonificacións previstas por razóns de interese xeral, realizarase, con suxeición ao procedemento de consulta previsto no artigo 98 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, conforme o disposto no artigo 92 da citada Lei 21/2003, do 7 de xullo, aplicando os límites de incremento máximo de contías das tarifas aeroportuarias establecidos na disposición transitoria sexta, número 1. Para estes efectos considéranse bonificacións previstas por razóns de interese xeral as establecidas na Lei 21/2003, do 7 de xullo, e demais lexislación aplicable, así como na orde a que se refire o artigo 32 desta lei.

No procedemento de consulta as partes están obrigadas a subministrarse a información prevista no artigo 35 desta lei.

3. Recibida a proposta de modificación ou actualización das prestacións patrimoniais públicas, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia supervisará o procedemento de consulta e transparencia e o cumprimento do previsto no número 2. Do mesmo modo, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia deberá comprobar, de oficio e, se for o caso, na resolución dos recursos que interpoñan as asociacións representativas de usuarios, se a proposta resulta xustificada, de acordo coas previsións contidas nos plans directores, as demandas de tráfico, os requirimentos e necesidades das compañías usuarias dos aeroportos e os adecuados estándares de calidade, así como se responde aos criterios de non discriminación, obxectividade e transparencia e se garante a sustentabilidade da rede.

Para os efectos do disposto no parágrafo anterior, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia terá acceso a toda a información necesaria e, en especial, á información a que se refire o número 3 e aos acordos sobre o nivel de servizos que se puidesen alcanzar.

No caso de inadmisión da proposta cando esta se efectuase prescindindo do procedemento establecido no artigo 98 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, concederáase ao xestor aeroportuario un prazo para emendar as deficiencias detectadas e, se, transcorrido o prazo, non se corruxiron as deficiencias ou se manteñen as condicións de inadmisión da proposta, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia remitirá a proposta de modificación tarifaria que proceda aplicando o disposto no número 2, debidamente xustificada e na cal consten as irregularidades identificadas, ao órgano competente para a súa incorporación ao anteproxecto de lei que corresponda.

Na supervisión de que as propostas de modificación ou actualización das tarifas aeroportuarias presentadas polo xestor aeroportuario se axustan ao previsto no número 2, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia remitirá ao órgano competente para a súa inclusión no anteproxecto de lei que corresponda, as propostas do xestor aeroportuario que cumpran cos ditos criterios.

Noutro caso, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia comunicará ao xestor aeroportuario a modificación tarifaria revisada ou, se for o caso, os criterios que tería que seguir para que a proposta garanta o cumprimento do disposto no parágrafo anterior e o prazo para presentar a nova proposta axustada a tales criterios. Recibida a comunicación do xestor aeroportuario ou transcorrido o prazo concedido para o efecto sen tela obtido, a Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia remitirá a modificación tarifaria revisada que proceda ao órgano competente para a súa inclusión no

anteproxecto de lei que corresponda. Na proposta da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia farase constar de forma clara e precisa a modificación tarifaria proposta pola dita Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, así como o punto de vista do xestor aeroportuario.

Do acordo da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia sobre a proposta, que deberá adoptarse no prazo máximo de catro meses, darase traslado a Aena, S.A., ás organizacións ou asociacións representativas de usuarios e ao órgano competente para a súa inclusión no anteproxecto de lei que corresponda.

4. A lei de orzamentos xerais do Estado de cada ano poderá modificar ou actualizar as tarifas aeroportuarias de Aena, S.A.

En todo caso, o Ministerio de Fomento incorporará ao proxecto de lei que corresponda a proposta da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia sobre a actualización ou modificación das tarifas de Aena, S.A. nos seus estritos termos.

Durante a tramitación parlamentaria do dito proxecto de lei, Aena, S.A. fará un seguimento das emendas presentadas que afecten a modificación ou actualización das súas tarifas e dará traslado daquelas que se produzan ás asociacións representativas de usuarios, así como á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia.

Disposición transitoria quinta. *Primeiro documento de regulación aeroportuaria (DORA).*

1. O primeiro documento de regulación aeroportuaria (DORA) aprobado entrará en vigor como máximo en tres anos desde a entrada en vigor desta lei.

2. As tarifas aeroportuarias nos dous primeiros exercicios de aplicación do primeiro documento de regulación aeroportuaria (DORA) serán as fixadas para o ano inmediato anterior á súa aplicación, axustadas unicamente ao ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP).

Disposición transitoria sexta. *Establecemento de condicións de eficiencia para o período 2015-2025.*

1. Se se producir a circunstancia de que nos documentos de regulación aeroportuaria (DORA) se teñan que definir valores do ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) para os anos 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025 e que a aplicación da metodoloxía para o cálculo do ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP) conduza a un incremento superior ás porcentaxes que se recollen na seguinte táboa:

Ano	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%	0%

O incremento máximo aplicable será o que resulte de aplicar tales porcentaxes, coas especialidades sinaladas expresamente nesta disposición. Estes límites tamén se aplicarán ao cálculo do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) durante eses anos. Para os exercicios anteriores ao primeiro documento de regulación aeroportuaria (DORA) tamén se aplicarán eses incrementos máximos de suba ás contías das tarifas.

2. O primeiro DORA estará sometido ás seguintes regras:

a) O nivel máximo de investimento medio anual do período será de 450 millóns de euros, sen que se poida superar este limiar salvo por cambios normativos que sexan de carácter inadiable e imprevisible exixidos por unha norma con rango de lei, ou ben por real decreto en aplicación da normativa comunitaria e internacional de obrigado cumprimento para España.

b) En ningún caso o déficit acumulado durante o primeiro DORA, unido ao correspondente a anos anteriores, poderá ser trasladado ao segundo DORA.

c) Con carácter excepcional, por acordo do Consello de Ministros e logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos e da Dirección Xeral de Política Económica do Ministerio de Economía e Competitividade, poderá autorizarse unha suba dos ingresos máximos por pasaxeiro superior á porcentaxe prevista no número 1, se se der algún dos seguintes supostos:

i. Cando por cambios normativos exixidos por unha norma con rango de lei, ou ben por real decreto en aplicación da normativa comunitaria e internacional de obrigado cumprimento para España, teñan que autorizarse, con carácter inadiable ou imprevisible, investimentos por importe superior a 450 millóns de euros durante o primeiro DORA.

O Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, avaliará a procedencia de elevar os investimentos por cima do limiar citado conforme os criterios do parágrafo anterior.

ii. Cando a evolución imprevisible dos custos fóra do control do operador convenientemente recoñecidos polo regulador non poida compensarse ou contrarrestarse con medidas de eficiencia para garantir a suba de ingresos máximos por pasaxeiro prevista no número 1 sen pór en risco os estándares previstos no documento de regulación aeroportuaria.

No caso de que o índice P definido no anexo VIII supere anualmente o 1%, revisaranse outras partidas de custo conforme o principio de eficiencia e boa xestión económica. Se por motivos excepcionais non for posible garantir a suba máxima de ingresos reflectida no número 1 a través de medidas de eficiencia, o Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, apreciará a necesidade de aumentar os ingresos máximos por pasaxeiro por cima dos límites previstos no número 1.

Atendendo a razóns de interese xeral como a evolución da actividade económica, o Consello de Ministros, logo de informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos, poderá acordar que unha parte do impacto dos sucesos enumerados nas alíneas anteriores sexa asumida polo operador.

3. Durante o segundo DORA rexerán as mesmas regras que as previstas no número 2, coas seguintes especialidades:

a) Poderán autorizarse investimentos superiores aos 450 millóns de euros, por outros motivos excepcionais apreciados polo Consello de Ministros ademais dos previstos na alínea a) do número 2.

b) Non se poderá acordar que Aena asuma parcialmente o impacto dos cambios sobrevidos e autorizados que motiven a necesidade de aumentar os ingresos.

c) En ningún caso o déficit acumulado durante o segundo DORA poderá ser trasladado ao quinquenio seguinte.

4. Até o ano 2025, a ratio resultante de dividir os custos regulados (sen incluír amortizacións nin custos de capital) polas unidades de tráfico (ATU) definidas no anexo VIII desta lei non poderá superar o valor desa ratio rexistrado no ano 2014.

5. Se durante o período indicado na táboa, a aplicación da fórmula deitar nalgunha anualidade un resultado inferior aos máximos establecidos, poderán aplicarse tales máximos ao obxecto de que Aena S.A. poida recuperar desde ese momento o déficit en que viñese incorrendo.

Disposición transitoria sétima. *Réxime de aplicación gradual da caixa dobre desde o inicio de 2015 até fin de 2018.*

Sen prexuízo do disposto na disposición transitoria sexta, a partir do ano 2015 e durante un período de catro anos, para a obtención dos ingresos regulados requiridos do quinquenio, adiciónase ao resultado que deite a fórmula dos ingresos regulados requiridos anuais descrita no anexo VIII, número 6, os gastos de explotación e custo de capital xerados polas actividades relacionadas cos prezos privados non regulados das áreas terminais e deduciranse, así mesmo, os ingresos correspondentes aos prezos

privados non regulados derivados das ditas áreas terminais, afectados ambos polo coeficiente corrector K, que a seguir se detalla en función do ano de aplicación:

Coeficiente corrector K

2015	2016	2017	2018
60%	40%	20%	0%

Os ingresos, gastos, investimentos e demais partidas xeradas por actividades de expansión e desenvolvemento internacional non se considerarán para os efectos da aplicación gradual de caixa dobre e non se terán en conta para a obtención dos ingresos regulados requiridos do quinquenio.

Disposición transitoria oitava. *Prestacións patrimoniais públicas por carga.*

O cobramento das prestacións patrimoniais públicas por carga devindicadas antes da entrada en vigor das modificacións introducidas por esta lei nos artigos 68.2, alínea i), 79 a 81, ambos inclusive, da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, levarase a cabo conforme o previsto no artigo 69 da dita lei.

Disposición transitoria novena. *Normas transitorias en relación cos comités de coordinación aeroportuaria.*

1. Nos 15 días seguintes á entrada en vigor desta lei, o secretario do comité designado polo Consello de Administración de Aena S.A., de conformidade co previsto no Real decreto 697/2013, do 20 de setembro, polo que se regula a organización e funcionamento dos comités de coordinación aeroportuaria, pedirá:

- a) Ao secretario xeral de Transporte a designación do vogal representante do Ministerio de Fomento e o seu suplente.
- b) Ao Consello de Administración de Aena, S.A. a designación ou confirmación dos dous vogais que representarán a sociedade no comité conforme a nova composición e o seu suplente, identificando o que vaia exercer como secretario.
- c) Ao delegado do Goberno na respectiva comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía a designación do representante da dita institución e do seu suplente.
- d) A cada comunidade autónoma ou cidade con estatuto de autonomía a designación do segundo vogal que representará as organizacións económicas e sociais representativas.

2. Os órganos competentes para proceder á designación dos novos vogais dos comités de coordinación deberán atender o requirimento a que se refire o número 1 no prazo dun mes desde a súa recepción.

3. Transcorrido o prazo previsto no número 2, integraranse no comité os novos vogais designados e comezará a exercer as súas funcións como secretario do comité o vogal designado para estes efectos por Aena, S.A., cesando nas súas funcións o vogal ou vogais non confirmados dos designados polo Consello de Administración de Aena, S.A. con anterioridade á entrada en vigor desta lei.

Se no dito prazo non se tiver producido a designación do vogal de Aena, S.A. que deba actuar como secretario, transitoriamente actuará como tal o vogal que viñese desempeñando tal función.

A designación fóra de prazo dalgún dos novos vogais non impedirá a integración no comité dos que fosen designados en prazo, incorporándose o resto a medida que se produza a respectiva designación.

Disposición transitoria décima. *Normas transitorias en materia de clasificación de aeroportos para efectos da aplicación das tarifas aeroportuarias de Aena, S.A.*

Até a adopción da orde do titular do Ministerio de Fomento de clasificación de aeroportos prevista no artigo 32, as tarifas aeroportuarias de Aena, S.A. aplicaranse conforme a clasificación prevista no artigo 73 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea.

Disposición transitoria décimo primeira. *Normas transitorias en materia de funcións aeroportuarias.*

As funcións en materia aeroportuaria que non fosen asumidas por Aena, S.A. seguiraas a exercer a entidade pública empresarial Enaire transitoriamente até a súa atribución a outro órgano.

Disposición transitoria décimo segunda. *Normas transitorias en materia de verificación do ficheiro informático respecto ás liquidacións que se aboarán ás compañías marítimas.*

As obrigacións contidas no número doce da disposición adicional décimo terceira da Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2013, engadido polo Real decreto lei 1/2014, do 24 de xaneiro, de reforma en materia de infraestruturas e de transportes, e outras medidas económicas, serán exixibles a partir do día 1 de xullo de 2014.

Disposición derogatoria

1. Quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ou contradigan o disposto na presente lei.

2. Quedan derogados expresamente:

a) O capítulo II da Orde TAS/1622/2007, do 5 de xuño, pola que se regula a concesión de subvencións ao programa de promoción do emprego autónomo.

b) O artigo 18.2.f) do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.

c) O Real decreto lei 12/1978, do 27 de abril, sobre fixación e delimitación de facultades entre os ministerios de Defensa e de Transportes e Comunicacions en materia de aviación civil.

d) O artigo 16.3.2 do Regulamento da Lei sobre investigación e explotación de hidrocarburos do 27 de xuño de 1974, aprobado polo Real decreto 2362/1976, do 30 de xullo.

e) O parágrafo segundo do artigo 99.1 do Regulamento xeral para o réxime da minaría aprobado polo Real decreto 2857/1978, do 25 de agosto.

f) A disposición transitoria cuarta da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos.

g) Os artigos 5 e 6 do Real decreto lei 15/1999, do 1 de outubro, polo que se aproban medidas de liberalización, reforma estrutural e incremento da competencia no sector de hidrocarburos.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

1. A nova redacción dada aos números 1, 2 e 3 do artigo 6 da Lei 7/1996, do 15 de xaneiro, de ordenación do comercio retalista, dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre «bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica».

2. A nova redacción dada aos números 4 e 5 do artigo 6 dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.18.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre «procedemento administrativo común» e ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre «bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.»

3. Os artigos 4, 5 e 7 desta lei dítanse ao abeiro do artigo 149.1.13.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia sobre as «bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica.»

4. O previsto no capítulo I e II do título II desta lei dítase no exercicio das competencias estatais exclusivas en materia de aeroportos de interese xeral, control do espazo aéreo, tránsito e transporte aéreo, sobre mariña mercante e portos de interese xeral, de conformidade co artigo 149.1.20.^a da Constitución. Non obstante:

a) As modificación do Real decreto lei 11/2012, do 30 de marzo, e das modificacións que afectan a Lei 3/2013, do 4 de xuño, de creación da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, dítanse no exercicio das competencias estatais exclusivas en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, de conformidade co artigo 149.1.13.^a da Constitución.

b) A modificación da Lei do sector ferroviario dítase no exercicio das competencias estatais exclusivas en materia de ferrocarrís e transportes terrestres que discorran polo territorio de máis dunha comunidade autónoma, de conformidade co artigo 149.1.21.^a da Constitución.

5. O título III dítase ao abeiro do artigo 149.1.13.^a e 25.ª da Constitución, que atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e bases do réxime enerxético e mineiro, respectivamente.

6. O previsto no título IV dítase ao abeiro do establecido no artigo 149.1.7.^a, 13.ª e 17.ª da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva sobre as materias de lexislación laboral, sen prexuízo da súa execución polos órganos das comunidades autónomas; sobre as bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica; e de lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas.

7. O previsto no título V dítase ao abeiro do establecido no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de facenda xeral.

8. As disposicións adicionais 20 a 25 da presente lei dítanse ao abeiro do artigo 149.1.8.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de ordenación dos rexistros e instrumentos públicos.

9. As disposicións adicionais 1 a 8 dítanse ao abeiro do artigo 149.1.4.^a da Constitución española, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de defensa e forzas armadas.

10. O capítulo III do título I dítase de conformidade co disposto no artigo 149.1.6.^a, 11.ª e 13.ª da Constitución.

Disposición derradeira segunda. *Habilitación normativa.*

1. Habíltase o Goberno e os titulares de todos os departamentos ministeriais, no ámbito das súas respectivas competencias, para ditaren as disposicións e adoptaren as medidas necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto nesta lei.

2. O Goberno determinará regulamentariamente o réxime xurídico aplicable ás aeronaves civís pilotadas por control remoto, así como ás operacións e actividades realizadas por elas.

Á entrada en vigor da referida norma regulamentaria quedará sen vixencia o contido do artigo 50.

3. Habíltase o Goberno para aprobar un real decreto, que será de aplicación en todo o territorio español, no cal se estableza un procedemento para a xestión dos dereitos mineiros que resulten afectados polo cambio do sistema xeodésico de referencia aprobado mediante esta lei.

4. Facúltase o titular da dirección xeral do Ministerio de Emprego e Seguridade Social que teña atribuídas as competencias para a administración do Fondo Social Europeo, co obxecto de ditar, no ámbito das súas competencias, cantas disposicións sexan necesarias para a aplicación do disposto nesta lei, así como para a habilitación dos formularios e modelos necesarios para o seu desenvolvemento.

5. A Axencia Estatal de Seguridade Aérea e a Dirección Xeral de Aviación Civil poderán ditar, no ámbito das súas respectivas competencias, cantas resolucións sexan necesarias para a aplicación desta lei, así como medios aceptables de cumprimento, material guía ou calquera outra resolución que facilite o seu cumprimento.

6. Habilítase o Goberno para aprobar por real decreto, de aplicación en todo o territorio español, un procedemento para a xestión dos dereitos mineiros e dos dereitos do dominio público de hidrocarburos que resulten afectados polo cambio do sistema xeodésico de referencia aprobado polo Real decreto 1071/2007, do 27 de xullo, polo que se regula o sistema xeodésico de referencia oficial en España.

7. Autorízase o Goberno para que, mediante real decreto, estableza a obrigação de contabilización de consumos de calor, frío e auga quente sanitaria en edificios existentes derivada da transposición da Directiva 2012/27/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, relativa á eficiencia enerxética, pola que se modifican as directivas 2009/125/CE e 2010/30/UE e pola que se derrogan as directivas 2004/8/CE e 2006/32/CE.

Disposición derradeira terceira. *Incorporación de dereito comunitario.*

Mediante o capítulo IV do título V incorpórase parcialmente ao dereito español a Directiva 2012/27/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 25 de outubro de 2012, relativa á eficiencia enerxética, pola que se modifican as directivas 2009/125/CE e 2010/30/UE, e pola que se derrogan as directivas 2004/8/CE e 2006/32/CE.

Disposición derradeira cuarta. *Modificación de disposicións regulamentarias.*

1. As determinacións incluídas en normas regulamentarias que son obxecto de modificación por esta lei poderán ser modificadas por normas do rango regulamentario correspondente á norma en que figuran.

2. Así mesmo, habilítase o Goberno para modificar os artigos 63 e 64 e os anexos X (Metodoloxía de cálculo da retribución da actividade de distribución) e XI (Metodoloxía de cálculo da retribución das actividades de transporte, regasificación e almacenamento básico) da presente lei, e o ministro de Industria, Enerxía e Turismo para desenvolver o contido de todos os anteriores.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

1. A presente lei entrará en vigor o día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. Os artigos 92, 98 e 100 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, conservarán a súa eficacia até a data de aplicación do primeiro documento de regulación aeroportuaria (DORA), para o cal na dita data se publicará no «Boletín Oficial del Estado» por resolución do Secretario de Estado de Infraestruturas, Transporte e Vivenda.

3. O artigo 73 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, conservará a súa eficacia até a data de aplicación da orde do titular do Ministerio de Fomento prevista no artigo 32.3 desta lei.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 15 de outubro de 2014.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY

ANEXO I

Determinación dos municipios de máis de 100.000 habitantes que en 2013 rexistraron unha ocupación hoteleira superior a 600.000 persoas ou un número de pasaxeiros de cruceiros turísticos superior a 400.000, para os efectos de declaración de zonas de grande afluencia turística no ano 2014

	N.º de habitantes (*)	N.º de pernoitas hoteleiras durante 2013 (**)	N.º de pasaxeiros de cruceiros turísticos durante 2013 (***)
Gijón/Xixón	275.274	623.943	14.291
A Coruña	245.923	744.596	156.890
Oviedo	225.089	709.606	
Jerez de la Frontera	211.670	601.444	
Almería	192.697	641.073	16.972
Donostia/San Sebastián	186.500	1.070.409	
Santander	177.123	698.249	16.747
Salamanca	149.528	953.502	
Marbella	142.018	2.463.457	
León	130.601	613.480	

Fontes:

* INE Padrón municipal 2013.

** INE Enquisa de ocupación hoteleira 2013.

*** Ministerio de Fomento, Portos do Estado 2013.

ANEXO II

INGRESO DIRECTO

1. Militares de carreira

Escalas de oficiais

Exército de Terra	Corpo xeral (a)	182
	Corpo de intendencia	6
	Corpo de enxeñeiros politécnicos	3
Armada	Corpo xeral (a)	40
	Corpo de infantaría de mariña (a)	9
	Corpo de intendencia	3
	Corpo de enxeñeiros	4
Exército do Aire	Corpo xeral (b)	49
	Corpo de intendencia	3
	Corpo de enxeñeiros	4
Corpos comúns	Corpo xurídico militar	4
	Corpo militar de intervención	3
	Corpo militar de sanidade (c)	38
	Corpo de músicas militares (n)	1
Total escalas de oficiais		349

Escalas técnicas

Exército de Terra	Corpo de enxeñeiros politécnicos	2
Exército do Aire	Corpo de enxeñeiros	2
Total escalas técnicas		4

Escala de oficiais enfermeiros

Corpos comúns	Corpo militar de sanidade	12
Total escala de oficiais enfermeiros		12

Escalas de suboficiais

Exército de Terra	Corpo xeral (s)	14
Armada	Corpo xeral (s)	5
	infantaría de mariña (s)	2
Exército do Aire	Corpo xeral (s)	7
Corpos comúns	Corpo de músicas militares (d)	4
Total escalas de suboficiais		32
Total militares de carreira		397

2. Militares de complemento

Corpos comúns	Escala de oficiais corpo militar de sanidade (e)	3
Total militares de complemento		3
Total ingreso directo		400

ANEXO III
Promoción (f)

Escalas de oficiais	Militares de carreira (g)	Militar de complemento (h)	Militar de tropa e mariñeiría (i)	Total
<i>Exército de Terra</i>				
Corpo xeral (j)	23	22	23	68
Corpo de intendencia	2	3	2	7
Corpo de enxeñeiros politécnicos	3	1	1	5
<i>Armada</i>				
Corpo xeral (k)	6	6	6	18
Corpo de infantaría de mariña (l)	2	2	2	6
Corpo de intendencia	2	4	1	7
Corpo de enxeñeiros	3	2	1	6
<i>Exército do Aire</i>				
Corpo xeral (m)	6	6	7	19
Corpo de intendencia	2	2	2	6
Corpo de enxeñeiros	1	1	1	3
<i>Corpos comúns</i>				
Corpo xurídico militar	2	1	1	4
Corpo militar de intervención	2	1	1	4
Corpo militar de sanidade (p)	7	4	5	16
Corpo de músicas militares (q)	1		1	2
Total escalas de oficiais	62	55	54	171
<hr/>				
Escalas técnicas	Militares de carreira (g)	Militar de complemento (h)	Militar de tropa e mariñeiría (i)	Total
<i>Exército de Terra</i>				
Corpo de enxeñeiros politécnicos	4	2	3	9
<i>Armada</i>				
Corpo de enxeñeiros	1	2	1	4
<i>Exército do Aire</i>				
Corpo de enxeñeiros	2	2	1	5
Total escalas técnicas	7	6	5	18
<hr/>				
Escala de oficiais enfermeiros	Militares de carreira (g)	Militar de complemento (h)	Militar de tropa e mariñeiría (i)	Total
<i>Corpos comúns</i>				
Corpo militar de sanidade	1	5	1	7
Total escala de oficiais enfermeiros	1	5	1	7
<hr/>				
Escalas de suboficiais	Militar de tropa e mariñeiría (o)			
<i>Exército de Terra</i>				
Corpo xeral	495			
<i>Armada</i>				
Corpo xeral	140			
infantaría de mariña	21			
<i>Exército do Aire</i>				
Corpo xeral (r)	219			
<i>Corpos comúns</i>				
Corpo de músicas militares	11			
Total suboficiais	886			
<hr/>				
Total promoción				1082

ANEXO IV**Prazas de acceso a corpo e escala**

Militares de carreira	1399
Militares de complemento	3
Total	1402

ANEXO V**Prazas para o acceso a unha relación de servizos de carácter permanente**

Militares de complemento	32
Militares de tropa e mariñeiría	100

ANEXO VI**Prazas para acceder á condición de reservista voluntario**

Para o conxunto das Forzas Armadas	100
------------------------------------	-----

ANEXO VII**Garda Civil***Escala superior de oficiais*

Ingreso directo centro docente de formación militar (a)	70
Acceso a escala	65

Notas:

(a) Prazas sen exigencia de titulación universitaria previa.

(b) Das 49 prazas asignadas ao corpo xeral do Exército do Aire, 44 serán sen exigencia de titulación universitaria previa e 5 con exigencia de titulación universitaria previa, segundo o previsto no artigo 57.1 da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar, e na disposición transitoria cuarta, punto 2 do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas. As prazas non cubertas nalgunha das cotas acumularanse á outra.

(c) Destas 38 prazas, 15 ofertaranse para a especialidade fundamental de medicina mediante a forma de ingreso directo sen exigencia de titulación universitaria previa, segundo o disposto na disposición derradeira quinta da Lei orgánica 9/2011, do 27 de xullo, de dereitos e deberes dos membros das Forzas Armadas, que modifica a disposición adicional sexta da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar. Na convocatoria correspondente determinaranse as prazas que se ofertarán con créditos adquiridos, conforme o establecido na disposición adicional cuarta do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas, modificado polo Real decreto 1141/2012, do 27 de xullo. Das que se oferten para ingreso na especialidade fundamental de medicina con exigencia de titulación previa, até un máximo de 10 poderán publicarse con exigencia dunha especialidade médico-cirúrxica.

(d) As prazas non cubertas acumularanse ás prazas de promoción ofertadas no mesmo corpo e escala.

(e) Prazas para a especialidade fundamental de medicina, unha das cales se ofertará con exigencia de especialidade médico-cirúrxica. A estas prazas poderán presentarse nacionais e estranxeiros segundo o disposto na disposición adicional sexta, punto 2 da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar, modificada pola disposición derradeira quinta, punto dous da Lei orgánica 9/2011, do 27 de xullo, de dereitos e deberes dos membros das Forzas Armadas. As prazas non cubertas acumularanse ás prazas ofertadas para o ingreso directo con exigencia de titulación na escala de oficiais do corpo militar de sanidade, especialidade fundamental de medicina.

(f) As prazas ofertadas ao persoal que teña cada unha das tres condicións militares que non resulten cubertas ofertaranse ao persoal que teña as outras dúas. A orde de prioridade en caso de haber persoal solicitante procedente de condicións diferentes será: primeiro militares de carreira, segundo militares de tropa e mariñeiría, terceiro militares de complemento para cambio de escala e cuarto militares de complemento para cambio de corpo. Esta oferta farase despois de realizar a acumulación de prazas entre as dúas formas de promoción dos militares de complemento. Para as prazas ofertadas ao corpo militar de sanidade, especialidade fundamental de medicina, sen exigencia de titulación previa, as normas aplicables á acumulación determinaranse na súa convocatoria específica.

(g) Para oficiais e suboficiais militares de carreira, excepto militares de complemento da Lei 17/1999, nas condicións establecidas no artigo 62 da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar. Nos corpos xerais dos exércitos e infantaría de mariña as prazas ofertadas serán para a forma de promoción para cambio de escala.

(h) Para promoción interna para cambio de escala e promoción para cambio de corpo de militares de complemento da Lei 17/1999 e para cambio de escala dos militares de complemento da Lei 39/2007, nas condicións establecidas na disposición transitoria quinta punto 4, no artigo 62 punto 5 da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar, e na disposición transitoria terceira punto 4 do Regulamento de ingreso e promoción nas Forzas Armadas. Para estas prazas terá preferencia a promoción para cambio de escala. As prazas non cubertas ofertadas para promoción para cambio de escala acumularanse, se for o caso, ás ofertadas para cambio de corpo, e viceversa.

(i) Para militares de tropa e mariñeiría, nas condicións establecidas no artigo 62 da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar.

(j) Das 23 prazas ofertadas a militares de carreira e das 23 prazas ofertadas a militares de tropa e mariñeiría reservaranse 4 e 4, respectivamente, nas condicións establecidas na disposición transitoria cuarta do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas, relativas á promoción para cambio de escala con exigencia de titulación universitaria previa. Caso de non cubrirse, as prazas ofertadas para ingreso con exigencia de titulación universitaria previa acumularanse ás de promoción sen exigencia de titulación universitaria previa, e viceversa.

(k) Das 6 prazas ofertadas a militares de carreira e das 6 prazas ofertadas a militares de tropa e mariñeiría reservaranse 2 e 2, respectivamente, nas condicións establecidas na disposición transitoria cuarta do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas, relativas á promoción para cambio de escala con exigencia de titulación universitaria previa. Caso de non cubrirse, as prazas ofertadas para ingreso con exigencia de titulación universitaria previa acumularanse ás de promoción sen exigencia de titulación universitaria previa, e viceversa.

(l) Das 2 prazas ofertadas a militares de carreira e das 2 prazas ofertadas a militares de tropa e mariñeiría reservaranse 1 e 1, respectivamente, nas condicións establecidas na disposición transitoria cuarta do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas, relativas á promoción para cambio de escala con exigencia de titulación universitaria previa. Caso de non cubrirse, as prazas ofertadas para ingreso con

exixencia de titulación universitaria previa acumularanse ás de promoción sen exixencia de titulación universitaria previa, e viceversa.

(m) Das 6 prazas ofertadas a militares de carreira e das 7 prazas ofertadas a militares de tropa e mariñeiría reservaranse 2 e 2, respectivamente, nas condicións establecidas na disposición transitoria cuarta do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas, relativas á promoción para cambio de escala con exixencia de titulación universitaria previa. Caso de non cubrirse, as prazas ofertadas para ingreso con exixencia de titulación universitaria previa acumularanse ás de promoción sen exixencia de titulación universitaria previa, e viceversa.

(n) Para a especialidade fundamental de dirección.

(o) Para militares de tropa e mariñeiría, nas condicións establecidas no artigo 62 da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar, e o artigo 15 da Lei 8/2006, do 24 de abril, de tropa e mariñeiría.

(p) Destas 16 prazas, 10 ofertaranse para a especialidade fundamental de medicina mediante a forma de ingreso sen exixencia de titulación universitaria, segundo o disposto na disposición derradeira quinta da Lei orgánica 9/2011, do 27 de xullo, de dereitos e deberes dos membros das Forzas Armadas, que modifica a disposición adicional sexta da Lei 39/2007, do 19 de novembro, da carreira militar. Na convocatoria correspondente determinaranse as prazas que se ofertarán con créditos adquiridos, conforme o establecido na disposición adicional cuarta do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas, modificado polo Real decreto 1141/2012, do 27 de xullo.

(q) Das dúas prazas ofertadas unha será para a especialidade fundamental de instrumentista, reservada para suboficiais do corpo de músicas militares, conforme o establecido no artigo 62.2 da Lei 39/2007, do 19 de novembro. A outra será para a especialidade fundamental de dirección e poderá ser solicitada indistintamente por suboficiais e militares de tropa e mariñeiría.

(r) Das 219 prazas asignadas ao corpo xeral do Exército do Aire reservaranse 10 nas condicións establecidas na alínea b) do punto 6 do artigo 17 do Real decreto 35/2010, do 15 de xaneiro, polo que se aproba o Regulamento de ingreso e promoción e de ordenación do ensino de formación nas Forzas Armadas; destas últimas, as non cubertas acumularanse ás ofertadas sen exixencia de titulación previa de técnico superior.

(s) Prazas sen exixencia previa de titulación de técnico superior.

(t) As prazas non cubertas por promoción ou por promoción interna non poderán acumularse, en ningún caso, ás prazas de ingreso directo de militares de carreira. Nas convocatorias correspondentes, e unicamente para os supostos de promoción, poderanse fixar normas específicas de acumulación, sempre dentro de cada forma de ingreso e entre as dúas formas de ingreso por promoción.

ANEXO VIII

Metodoloxía para a determinación de ingresos máximos anuais por pasaxeiro (IMAP) no documento de regulación aeroportuaria (DORA) quinquenal

1. O ingreso anual por pasaxeiro que Aena, S.A. poderá obter polas prestacións públicas patrimoniais estará limitado durante cada un dos cinco anos recollidos no DORA. Este límite, denominado ingreso máximo anual por pasaxeiro (IMAP), determinarase, para o ano t , mediante a aplicación dunha porcentaxe de variación respecto do IMAP do ano anterior ($t-1$), de acordo coa seguinte fórmula:

$$IMAP_t = IMAP_{t-1} \left(1 + \frac{P_{t-1} + X}{100} \right)$$

A dita porcentaxe de variación estará composta de dúas compoñentes:

- A compoñente P é un índice de actualización de prezos cuxo obxectivo é recoñecer o impacto que, sobre a base de custos do operador, terían as variacións anuais do prezo de inputs fóra do control de operador, pero que afectan a súa actividade, conforme os principios de eficiencia económica e boa xestión empresarial.

O valor de P , que poderá ser positivo ou negativo, non se concreta no DORA xa que a súa contía se determina anualmente durante o proceso de establecemento das tarifas para o seguinte ano.

Non obstante, o mecanismo de cálculo do índice P determinarase regulamentariamente e incorporarse no DORA. En todo caso, estará suxeito ao réxime que, conforme a lexislación en vigor, resulte aplicable ás revisións de valores monetarios en cuxa determinación participe o sector público. Este índice non poderá estar referido a ningún tipo de índice xeral de prezos ou fórmula que o conteña.

- A compoñente X recollerá todos aqueles incrementos ou diminucións da base de custos do operador debidos a factores específicos ligados á actividade do operador, anticipables polo operador no momento de elaboración do DORA e convenientemente recoñecidos polo regulador.

O valor X , que poderá ser positivo ou negativo, será de igual contía para cada un dos anos do quinquenio e, ao contrario do índice P , quedará fixado no DORA.

2. Este límite definirase como un valor máximo único para toda a rede, do ingreso medio anual por pasaxeiro, obtido como contraprestación dos servizos aeroportuarios básicos (de conformidade co disposto no artigo 4 da Directiva 2009/12/CE).

3. A metodoloxía de estimación do IMAP está baseada na recuperación dos custos esperados e recoñecidos polo regulador de acordo cos criterios e principios de eficiencia sinalados no seguinte número. Dado que a recuperación se articula de forma prospectiva, as desviacións reais no tráfico ou nos custos respecto dos valores estimados no momento de aprobación do DORA non se poden trasladar ás tarifas aeroportuarias e serán asumidas polo operador.

A metodoloxía de definición do IMAP non require que os ingresos derivados de prestacións públicas patrimoniais de cada ano t do quinquenio recuperen exactamente os ingresos regulados requiridos do ano t . En realidade, o requisito de recuperación de custos aplícase ao conxunto do quinquenio, de maneira que os ingresos derivados das prestacións públicas patrimoniais do conxunto do quinquenio permitan recuperar os ingresos regulados requiridos do conxunto do quinquenio, convenientemente recoñecidos polo regulador.

4. O DORA deberá recoñecer só aqueles custos que sexan eficientes, transparentes, non discriminatorios e obxectivos. En particular, só se poderán recoñecer os custos considerados como eficientes compatibles coa lexislación vixente que sexa de aplicación. Para isto, sen prexuízo dos principios e criterios establecidos na dita lexislación, consideraranse eficientes os custos operativos no seu conxunto, sen incluír amortización

nin custo de capital, por unidade de tráfico (ATU – Air Traffic Unit) menores que a media dos 5 principais xestores de aeroportos europeos cotizados máis eficientes comparables, sen incluír Aena, S.A. Para isto utilizarase a última información financeira auditada publicada, así como as previsións oficiais dispoñibles.

Onde a unidade de tráfico (ATU) = pasaxeiros + (10 x toneladas de carga) + (100 x operacións)

5. A recuperación de custos esperados artículase a través da definición dos ingresos regulados requiridos (IRR) do quinquenio. Estes teñen, por un lado, unha compoñente anual, IRR_t que se determinará como a suma dos valores esperados para o ano t dos seguintes elementos da rede de Aena, S.A.:

IRR_t :

- gastos de explotación, e
- custo de capital,

$$IRR_t = \text{gastos de explotación}_t + \text{custo de capital}_t$$

Por outro lado, o IRR incorpora unha compoñente quinquenal, IRR_a , que recolle a compensación polo menor volume de investimentos efectivamente realizados con respecto aos contidos no DORA anterior.

O cálculo de ambas as compoñentes do IRR realizarase en termos reais, isto é, sen efecto prezo, sen considerar ningunha actualización asociada ás variacións do prezo de inputs fóra do control de operador.

O valor dos elementos que constitúen os ingresos regulados requiridos (IRR) para o quinquenio basearase na proposta do operador a que se refire o artigo 24 e, como parte da elaboración do DORA, estes custos serán recoñecidos ou modificados como resultado da aplicación dos criterios de eficiencia, transparencia, non discriminación e obxectividade.

6. A determinación da contía do parámetro X , que será igual para os cinco anos do quinquenio, realizarase atendendo á seguinte igualdade:

$$\sum_1^5 \frac{IMAP_0 * (1 + X)^t * Q_t}{\left(1 + \frac{CMPC_{Al}}{100}\right)^t} = \sum_1^5 \frac{IRR_t}{\left(1 + \frac{CMPC_{Al}}{100}\right)^t} - IRR_a$$

Onde:

- $IMAP_0$: ingreso máximo anual correspondente ao último exercicio do DORA precedente.
- t : toma os valores dos anos 1 a 5 de quinquenio.
- Q_t : é o número de pasaxeiros esperados para o ano t .
- IRR_t : é o ingreso regulado requirido específico do ano t .
- IRR_a : compensación por menor investimento realizado no quinquenio anterior, convenientemente capitalizada.
- $CMPC_{Al}$: é o custo medio ponderado de capital antes de impostos para o quinquenio, definido no punto 6.b) deste anexo.

Así, os valores de X deben ser tales que a suma do valor actualizado dos ingresos esperados para cada ano do quinquenio se iguale á suma do valor actualizado dos ingresos regulados requiridos de compoñente anual do quinquenio (IRR_t), ambos descontados a unha taxa igual ao custo medio ponderado de capital antes de impostos de Aena S.A., establecida no DORA, tendo en conta a compensación por menor investimento realizada no quinquenio anterior (IRR_a). Todo isto calculado sen efecto prezo, é dicir, en termos reais ou constantes.

A definición de cada un dos elementos que compoñen os ingresos regulados requiridos (IRR) é a seguinte:

i) Compoñente anual do IRR (IRR_t):

a) Gastos de explotación: corresponde á suma dos montantes esperados e aprobados no documento de regulación aeroportuaria (DORA) das seguintes epígrafes para o quinquenio:

- Aproximacións.
- Gastos de persoal.
- Outros gastos de explotación.
- Amortización dos activos contidos na base de activos regulada, BAR.
- Deterioración e resultado por alleamentos da BAR.
- Custo das taxas que Aena, S.A. estea obrigada a aboar á Axencia Estatal de Seguridade Aérea, á Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e á Dirección Xeral de Aviación Civil polas actividades previstas no título II, capítulo I desta lei.

b) Custo de capital: corresponde á cantidade resultante de aplicar o custo medio ponderado do capital antes de impostos ($CMPC_{Ai}$, en diante), ao valor medio da BAR, definida para cada un dos anos do quinquenio. Para a determinación do custo de capital empregárase o modelo CAPM (Capital Asset Pricing Model). A definición das variables necesarias para o seu cálculo, así como os seus valores, determinarase no DORA, tendo en conta que o $CMPC_{Ai}$ será o mesmo para todos os anos do quinquenio.

A BAR no ano t é o valor dos activos netos no ano t , que se definen como a suma do inmovilizado non financeiro neto asociado aos conceptos ou servizos aeroportuarios básicos retribuídos polas prestacións públicas patrimoniais.

No cálculo do $CMPC_{Ai}$ atenderase á estrutura de capital que o documento de regulación aeroportuaria (DORA) considere para o período, así como o custo da retribución dos fondos propios e alleos.

Os gastos de explotación e custos de capital que se incorporarán no IRR serán aqueles recoñecidos como eficientes, transparentes, non discriminatorios e obxectivos, conforme o disposto neste real decreto lei.

ii) Compoñente quinquenal do IRR (IRR_a):

Compensación polo menor volume de investimentos efectivamente realizados con respecto aos contidos no DORA anterior. Este axuste recollerá as desviacións dos ingresos regulados requiridos do quinquenio anterior en función das diferenzas entre os valores dos investimentos aprobados no DORA e os valores reais auditados dos investimentos executados, debidamente capitalizados ao custo medio ponderado de capital antes de impostos de Aena, S.A. recollido no documento de regulación aeroportuaria (DORA). No suposto de prórroga do DORA, o cálculo de desviacións prolongarase ao ano da posible prórroga.

O compoñente IRR_a non recollerá as desviacións por un maior volume de investimento realizado sobre o recollido no DORA.

7. As eficiencias ou ineficiencias na xestión dos valores aprobados de gastos de explotación incluídos no DORA para un quinquenio non darán lugar a revisión ou actualización dos ingresos requiridos regulados.

As variacións no número de pasaxeiros en relación cos valores planificados dun quinquenio e establecidos no DORA serán por conta e risco de Aena, salvo que se produzan situacións excepcionais nos termos que defina o DORA.

As variacións con respecto á previsión de variables financeiras que constitúan a base do cálculo do custos de capital dun quinquenio (prima de mercado, valor renda fixa, etc.) non sufrirán axuste no cálculo de ingresos requiridos regulados durante o quinquenio.

ANEXO IX

Ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX)

1. Fórmula do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX).

A fórmula do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) é a seguinte:

$$IMAAX_t = IMAP_t + Correccións = IMAP_t + \frac{B_t}{100} IMAP_t - \frac{R_t}{Q_t} - K_t + \frac{D_t}{Q_t}$$

Onde:

- $IMAAX_t$: é o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) do ano t.
- $IMAP_t$: é o ingreso máximo anual por pasaxeiro do ano t.
- B_t : é o incentivo/penalización que se aplica no ano t polo cumprimento dos niveis de calidade do servizo no t-2.
 - R_t : é a penalización por atraso de determinados proxectos de investimento no ano t (con datos do t-2).
 - Q_t : son os pasaxeiros previstos no ano t.
 - K_t : é o factor de cumprimento ao 100% do ingreso máximo por pasaxeiro no ano t.
 - D_t : son as desviacións de investimentos e gastos de explotación aprobados no exercicio das competencias de seguimento previstas no artigo 31 desta lei.

2. Factor de cumprimento ao 100% do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX).

Esta corrección ten como obxectivo eliminar a diferenza que se pode producir entre os ingresos anuais esperados aplicando o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) do ano e os ingresos realmente obtidos, illando as desviacións en nivel de tráfico, medido polo número de pasaxeiros, dado que o risco de tráfico debe absorbelo o operador.

Esta diferenza prodúcese debido á dificultade para trasladar o valor agregado do ingreso medio máximo permitido (ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) a valores unitarios de tarifas para cada un dos servizos e tipos de tráfico esperados para cada aeroporto. De maneira que unha proposta de valores unitarios de tarifas que *ex ante* cumpre o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) podería non cumprilo *ex post* se a composición do tráfico variase desde o momento en que se estableceron as tarifas até o momento en que se aplican, e isto con independencia de que se cumpran as previsións sobre o volume de pasaxeiros total para o conxunto da rede.

Adicionalmente, este factor de cumprimento ao 100% do ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) recolle a diferenza que podería producirse se, dos acordos entre os usuarios e Aena, S.A. os incrementos das contías unitarias aprobadas para o exercicio t non se aplican a partir do 1 de xaneiro de cada exercicio senón que se atrasa a súa aplicación de cobramento até despois desa data. Se isto acontecer, os ingresos anuais esperados aplicando o ingreso máximo anual por pasaxeiro axustado (IMAAX) do ano e os ingresos realmente obtidos serían diferentes.

Para eliminar a dita diferenza, que pode ser positiva ou negativa, en función de se o operador cobrou máis ou menos do ingreso medio máximo permitido, illando o efecto de variación de tráfico, debe compararse o ingreso por pasaxeiro efectivo ou real obtido durante o exercicio (ingreso unitariot-2 na seguinte fórmula) co máximo ingreso medio permitido (IMAAXt-2 na fórmula). Dado que a corrección se aplica sobre o tráfico real do período t, que afecta tanto os dous ingresos unitarios anteriores, a corrección non compensa o operador pola diferenza entre o tráfico real e o planificado do ano t.

Esta corrección virá reflectida pola seguinte fórmula:

$$K_t = \frac{Q_{t-2}(\text{Ingreso unitario}_{t-2} - \text{IMAAAX}_{t-2})}{Q_t} \left(1 + \frac{I_{t-2}}{100}\right) \left(1 + \frac{I_{t-1}}{100}\right)$$

Onde:

- Q_{t-2} : son os pasaxeiros reais totais do ano t-2.
- Q_t : son os pasaxeiros estimados do ano t.
- Ingreso unitario $_{t-2}$: son os ingresos reais divididos polo tráfico do ano t-2 (é dicir, este valor sería o IMAAX real efectivamente rexistrado no ano t-2).
 - IMAAX $_{t-2}$: é o ingreso por pasaxeiro máximo anual axustado do ano t-2.
 - $I_{t-1}/100$: é a taxa de xuro para o ano t-1 equivalente ao custo medio ponderado de capital antes de impostos de Aena, S.A. recollido no DORA.

ANEXO X

Metodoloxía de cálculo da retribución da actividade de distribución

1. A retribución correspondente á actividade de distribución para o ano «n» (RD_n) establecerase para o conxunto das instalacións de cada empresa distribuidora, excluídas as conexións de servizo de acordo coa fórmula:

$$RD_n = RD_{n-1} + RN_n$$

Onde:

- RD_{n-1} : retribución do ano «n-1».
- RN_n : retribución correspondente á captación de novo mercado.

A retribución á captación de novo mercado calcularase mediante a fórmula seguinte:

$$RN_n = F_{c<4b}^{mg} \cdot \Delta CL_{c<4b}^{mg} + F_{c<4b}^{mgr} \cdot \Delta CL_{c<4b}^{mgr} + F_{v<4b}^1 \cdot \Delta V_{v<4b}^1 + F_{v<4b}^2 \cdot \Delta V_{v<4b}^2 + F_{v>4b} \cdot \Delta V_{v>4b}$$

Onde:

- $F_{c<4b}^{mg}$: Retribución unitaria por cliente conectado a presión igual ou inferior a 4 bar, en municipios gasificados, expresada en €/cliente.
- $\Delta CL_{c<4b}^{mg}$: Variación do número de consumidores conectados a redes con presión de deseño inferior ou igual a 4 bar, en municipios gasificados calculada como diferenza entre o número medio de clientes previsto para o ano en que se determina a retribución e o valor medio do ano anterior.
- $F_{c<4b}^{mgr}$: Retribución unitaria por cliente conectado a presión igual ou inferior a 4 bar, en municipios de gasificación recente, expresada en €/cliente.
- $\Delta CL_{c<4b}^{mgr}$: Variación do número de consumidores conectados a redes con presión de deseño inferior ou igual a 4 bar, en municipios de gasificación recente, calculada como diferenza entre o número medio de clientes previsto para o ano en que se determina a retribución e o valor medio do ano anterior.
- $F_{v<4b}^1$: Retribución unitaria para fornecementos a presión igual ou inferior a 4 bar realizados a consumidores con consumo anual inferior ou igual a 50 MWh, expresada en €/MWh.
- $\Delta V_{v<4b}^1$: Variación do volume de gas fornecido a presión igual ou inferior a 4 bar a consumidores con consumo anual inferior ou igual a 50 MWh, expresado en MWh, calculada como a diferenza de demanda prevista no ano «n» e a estimación dispoñible para o ano «n-1» para este tipo de consumidores.

- $F_{v<4b}^2$: Retribución unitaria para fornecementos a presión igual ou inferior a 4 bar realizados a consumidores con consumo anual superior a 50 MWh, expresada en €/MWh.
- $V_{v<4b}^2$: Variación do volume de gas fornecido a presión igual ou inferior a 4 bar a consumidores con consumo anual superior a 50 MWh, expresado en MWh, calculada como a diferenza de demanda prevista no ano «n» e a estimación dispoñible para o ano «n-1» para este tipo de consumidores
- $F_{v>4b}$: Retribución unitaria para fornecementos a presión entre 4 e 60 bar, expresada en €/MWh
- $\Delta V_{v>4b}$: Variación do volume de gas fornecido a presión entre 4 e 60 bar, expresada en MWh, calculada como a diferenza de demanda prevista no ano «n» e a estimación dispoñible para o ano «n-1» para este tipo de consumidores.

Para efectos de aplicación desta fórmula, o gas fornecido e os clientes do grupo 3.5 recibirán o mesmo tratamento que se fosen fornecidos a presión entre 4 e 60 bar.

2. Enténdese por termo municipal de gasificación recente aquel en que a primeira posta en servizo de gas se producise menos de cinco anos antes do ano de cálculo da retribución.

Para o mercado captado en termos municipais de gasificación recente, establecerase unha retribución unitaria por cliente conectado a presión igual ou inferior a 4 bar incentivadora.

Esta retribución incentivadora só será de aplicación para aqueles termos municipais non gasificados en que a acta de posta en servizo sexa posterior ao 1 de xaneiro do ano 2014.

3. As retribucións unitarias estableceranse regulamentariamente ao inicio de cada período regulatorio, conforme o establecido no artigo 60.2 desta lei, en función da evolución da demanda, das melloras de produtividade e da evolución económica.

4. A retribución da actividade de distribución de cada ano revisarase cando se dispoña do valor definitivo ou se coñezan cifras máis precisas de demanda e clientes.

5. Por orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo, logo de informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, establecerase antes do día 1 de xaneiro de cada ano a retribución que corresponde percibir a cada empresa distribuidora de acordo co establecido nos números anteriores.

6. Para o cálculo da retribución á distribución correspondente ao segundo período do ano 2014 mediante a aplicación da metodoloxía establecida neste anexo, tomarase, en cómputo anual, como retribución de partida RD_{n-1} para cada empresa a seguinte:

Empresa	Euros
Naturgas Energía Distribución, S.A.	176.118.062
Gas Directo, S.A.	1.457.263
Distribuidora Regional del Gas, S.A.	9.089.385
REDEXIS Gas Distribución, S.A.	9.077.354
Distribución y Comercialización de Gas Extremadura, S.A.	11.225.672
Gas Aragón, S.A.	41.828.907
REDEXIS Gas Baleares, S.A.	14.204.436
Tolosa Gas, S.A.	755.639
Gas Natural Distribución SDG, S.A.	598.001.362
Gas Natural Andalucía, S.A.	63.554.545
Gas Natural Castilla-La Mancha, S.A.	41.828.780
Gas Natural Castilla y León, S.A.	77.759.108
Gas Natural CEGAS, S.A.	116.977.227
Gas Galicia SDG, S.A.	35.725.234
Gas Energía Distribución Murcia, S.A.	16.306.972
Gas Navarra, S.A.	27.516.631
Gas Natural Rioja, S.A.	13.833.081

Empresa	Euros
Gasificadora Canaria, S.A.	737.332
Madrileña Red de Gas, S.A.	92.548.812
Madrileña Red de Gas II, S.A.	50.292.846
Total	1.398.838.648

Á retribución do ano 2014 así calculada adiciónaráselle os desvíos producidos nas retribucións de anos anteriores como consecuencia das revisións das cifras de clientes e vendas.

Para o cálculo da retribución do ano 2015 tomarase como retribución do RD_{n-1} a que resulte en termos anuais da aplicación da metodoloxía establecida no presente anexo, calculada de acordo co establecido nos números anteriores.

7. Parámetros aplicables na retribución á distribución.

Para a aplicación da metodoloxía establecida neste anexo a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 8/2014, do 4 de xullo, utilizaranse os seguintes parámetros:

- O coeficiente de eficiencia por melloras de produtividade (f_a) tomará o valor 1.
- As retribucións unitarias tomarán os seguintes valores:

- $F_{c<4b}^{mg}$: Retribución unitaria por cliente conectado a presión igual ou inferior a 4 bar, en municipios gasificados: 50 €/cliente.
- $F_{c<4b}^{mgr}$: Retribución unitaria por cliente conectado a presión igual ou inferior a 4 bar, en municipios de gasificación recente: 70 €/cliente.
- $F_{v<4b}^1$: Retribución unitaria para fornecementos a presión igual ou inferior a 4 bar realizados a consumidores con consumo anual inferior ou igual a 50 MWh: 7,5 €/MWh.
- $F_{v<4b}^2$: Retribución unitaria para fornecementos a presión igual ou inferior a 4 bar realizados a consumidores con consumo anual superior a 50 MWh: 4,5 €/MWh.
- $F_{v>4b}$: Retribución unitaria para fornecementos a presión entre 4 e 60 bar: 1,25 €/MWh.

ANEXO XI

Metodoloxía de cálculo da retribución das actividades de transporte, regasificación e almacenamento básico

1. A retribución anual da actividade de transporte, regasificación e almacenamento básico recoñecida ao titular do elemento de inmovilizado «i» no ano «n» (R_n^i) será a seguinte:

$$R_n^i = RD_n^i + RCS_n^i$$

Onde:

- RD_n^i : Retribución anual por dispoñibilidade do elemento de inmovilizado «i» no ano «n» expresada en euros.
- RCS_n^i : Retribución anual por continuidade de fornecemento do elemento de inmovilizado «i» no ano «n» expresada en euros. Esta retribución anual revisarase cando se dispoña do valor definitivo ou se coñezan cifras máis precisas dos volumes de gas a que se fai referencia no número 3 para as diferentes actividades do sistema gasista.

A retribución anual de cada empresa, por actividade, obterase como suma das cantidades para retribuír a cada un dos elementos de inmovilizado da dita empresa na actividade de transporte, regasificación ou almacenamento básico.

2. Retribución anual por dispoñibilidade.

a) A retribución anual por dispoñibilidade RD_n^i recoñecida ao titular do elemento de inmovilizado «i» no ano «n» para cada actividade, será a seguinte:

$$RD_n^i = CI_n^i + COM_n^i$$

Onde:

– CI_n^i : custos de investimento do elemento de inmovilizado «i» no ano «n» expresado en euros.

– COM_n^i : custos de operación e mantemento do elemento de inmovilizado «i» no ano «n» expresado en euros.

b) Os custos de investimento calcularanse de acordo coa seguinte fórmula:

$$CI_n^i = A^i + RF_n^i$$

Onde:

– A^i : retribución por amortización do elemento de inmovilizado i.

– RF_n^i : retribución financeira do investimento do elemento de inmovilizado «i» no ano «n».

c) A retribución por amortización do elemento de inmovilizado «i» obterase por aplicación da seguinte fórmula:

$$A^i = \frac{VI^i}{VU^i}$$

Onde:

– VI^i : valor de investimento do elemento de inmovilizado «i» recoñecido por resolución da Dirección Xeral de Política Enerxética e Minas ou orde do ministro de Industria, Enerxía e Turismo. No caso dos activos en servizo con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2002 utilizarase o valor empregado para o cálculo da retribución na Orde ECO/301/2002, do 15 de febreiro, pola que se establece a retribución das actividades reguladas do sistema gasista.

– VU^i : vida útil regulatoria de cada elemento de inmovilizado «i», expresada en anos.

d) A retribución financeira do investimento do elemento de inmovilizado «i», RF_n^i , calcularase cada ano «n» aplicando a taxa de retribución financeira (TR) ao valor neto de investimento VNI_n^i conforme a seguinte fórmula:

$$RF_n^i = VNI_n^i \cdot TR$$

Onde:

– TR: taxa de retribución financeira aplicable ao elemento de inmovilizado «i» durante o período regulatorio.

– VNI_n^i : valor neto de investimento do elemento de inmovilizado «i» no ano n, que se calculará de acordo coa seguinte fórmula:

$$VNI_n^i = VI^i - (k - 1) \cdot A^i$$

Onde k é o número de anos transcorridos desde a data de posta en servizo da instalación até o ano n.

e) Unha vez finalizada a vida útil regulatoria do elemento de inmovilizado «i», se o elemento continúa en operación, a retribución devindicada pola dita instalación en concepto de retribución por investimento (CI_n^i) será nula.

A retribución por operación e mantemento do elemento de inmovilizado «i» no ano «n» será a que lle corresponda de acordo coa alínea g (COM_n^i) multiplicada por un coeficiente de extensión de vida útil μ_n^i . Este parámetro tomará os seguintes valores:

- Durante os cinco primeiros anos en que superase a vida útil regulatoria: $\mu_n^i=1,15$
- Cando superase a súa vida útil regulatoria entre 6 e 10 anos, o valor do coeficiente de extensión da vida útil será: $\mu_n^i=1,15+0,01 \cdot (X-5)$
- Cando superase a súa vida útil regulatoria entre 11 e 15 anos, o valor do coeficiente de extensión da vida útil será: $\mu_n^i=1,20+0,02 \cdot (X-10)$.
- Cando superase a súa vida útil regulatoria en máis de 15 anos, o valor do coeficiente de extensión da vida útil será: $\mu_n^i=1,30+0,03 \cdot (X-15)$.

Onde «X» é o número de anos que o elemento de inmovilizado superou a súa vida útil regulatoria.

O parámetro μ_n^i non poderá tomar un valor superior a 2.

f) No caso dos gasodutos de transporte postos en servizo con anterioridade ao 1 de xaneiro de 2008, a vida útil regulatoria fíxase en 40 anos.

g) Os custos de operación e mantemento das instalacións da rede de gasodutos transporte e instalacións de regasificación (COM_n^i) calcularanse de acordo coa seguinte fórmula:

$$COM_n^i = COMF_n^i + COMV_n^i$$

Onde:

- $COMF_n^i$: custos de operación e mantemento fixos de cada elemento de inmovilizado «i» no ano «n» expresado en euros.
- $COMV_n^i$: custos de operación e mantemento variables de cada elemento de inmovilizado i, no ano n expresado en euros.

Para o cálculo dos custos de operación e mantemento para cada elemento do inmovilizado «i», para o ano «n» aplicaranse os custos unitarios de referencia de operación e mantemento en vigor no ano «n», con independencia da data de posta en marcha do elemento do inmovilizado.

Os custos de operación e mantemento dos almacenamentos básicos calcularanse de acordo coa seguinte fórmula:

$$COM_n^i = COMI_n^i + COMD_n^i$$

- $COMI_n^i$: custos de operación e mantemento indirectos de cada elemento de inmovilizado «i» no ano «n» expresado en euros.
- $COMD_n^i$: custos de operación e mantemento directos de cada elemento de inmovilizado «i» no ano «n» expresado en euros.

3. Retribución anual por continuidade de fornecemento.

A retribución anual por continuidade de fornecemento ($RCS_n^{i,A}$), recoñecida ao titular do elemento de inmovilizado «i» da actividade «A» no ano «n» será a seguinte:

$$RCS_n^{i,A} = \alpha_n^{i,A} \cdot (RCS_{n-1}^A \cdot f^A) \cdot (1 + \Delta D_n^A)$$

Onde:

- RCS_{n-1}^A : retribución anual por continuidade de fornecemento da actividade de «A» no ano «n-1» obtido como a suma da retribución anual por continuidade de fornecemento de todos os activos considerados ese ano da dita actividade.

$$RCS_{n-1}^A = \sum_{i=1}^m RCS_{n-1}^{i,A}$$

Onde m é o número total de elementos «j» no ano «n-1».

- $\alpha_n^{i,A}$: coeficiente de repartición da retribución por continuidade de fornecemento para o ano «n» entre todos os elementos de inmovilizado «i» da actividade «A» considerada de acordo coa seguinte fórmula:

$$\alpha_n^{i,A} = \frac{VRI_{n-1}^i}{\sum_{i=1}^m VRI_{n-1}^i}$$

Onde VRI_{n-1}^i é o valor de reposición do elemento de inmovilizado «i», xa sexa definitivo ou provisorio o ano «n-1».

O valor de reposición obtérase aplicando aos parámetros técnicos da instalación os valores unitarios de investimento en vigor. Para efectos deste cálculo non se considerará ningún factor corrector por presión.

- f^A : coeficiente de eficiencia por melloras de produtividade da actividade «A». Tomará un valor de entre 0,95 de mínimo e o 1 de máximo.

Para o primeiro período regulatorio establécense en 0,97 para as actividades de transporte, regasificación e almacenamento básico.

- ΔD^A : Variación de demanda considerada para a retribución da continuidade de fornecemento nas instalacións da actividade «A», entre o ano «n» e o ano «n-1», expresada en tanto por un, de acordo cos seguintes criterios:

- En instalacións da rede de gasodutos de transporte considerarase a variación de demanda total nacional de gas excluindo o fornecemento a través de instalacións satélites.

- En instalacións de regasificación considerarase a variación de demanda total de gas emitida polo conxunto das instalacións de regasificación do sistema gasista.

- En almacenamentos considérase a variación do gas útil almacenado en 1 de novembro do ano correspondente, incluíndo a parte de gas almofada extraíble mecanicamente.

4. Para o cálculo de variación de demanda utilizado na retribución da continuidade de fornecemento nas instalacións da actividade «A», entre o ano «n» e o ano «n-1», establécense os seguintes limiares de demanda máxima e mínima que poden considerarse en cada actividade de maneira que, se a demanda real é superior ou inferior a estes valores, consideraranse estes:

- En instalacións da rede de gasodutos o valor máximo de demanda total nacional de gas excluíndo o fornecemento a través de instalacións satélites que se pode considerar son 410 TWh e o valor mínimo 190 TWh.

- En instalacións de regasificación o valor máximo de gas emitido polo conxunto das instalacións de regasificación do sistema gasista que se pode considerar son 220 TWh e o valor mínimo 50 TWh.

- En almacenamentos subterráneos o valor máximo gas útil almacenado, en 1 de novembro do ano correspondente, incluíndo a parte de gas almofada extraíble mecanicamente que se pode considerar son 30 TWh MWh e o valor mínimo 22 TWh.

5. O modelo retributivo establecido no presente anexo non será de aplicación ao almacenamento subterráneo a que fai referencia o Real decreto 855/2008, do 16 de maio.

6. Para o cálculo da retribución por continuidade de fornecemento correspondente ao segundo período do ano 2014 para as actividades de transporte, regasificación e almacenamento básico, obtida mediante a aplicación da metodoloxía establecida neste anexo, tomaranse, en cómputo anual, como retribución por continuidade de fornecemento para 2014 $RCS A_n$ os seguintes valores:

- No caso de instalacións da rede de gasodutos: 233.164.337 €.
- No caso de instalacións de regasificación: 48.211.976 €.
- No caso de instalacións de almacenamentos da rede básica: 6.457.394 €.

Á retribución do ano 2014 así calculada adiciónaráselle os desvíos producidos nas retribucións de anos anteriores como consecuencia das revisións das cifras de clientes e vendas.

Para o cálculo da retribución do ano 2015 tomarase como retribución do RCS^A_{n-1} a que resulte en termos anuais da aplicación da metodoloxía establecida no presente anexo, calculada de acordo co establecido nos puntos anteriores.

ANEXO XII

Achegas ao Fondo Nacional de Eficiencia no ano 2014

Suxeitos obrigados	Vendas 2012 (ktep)	Cota sobre obxectivo anual	Obrigación de aforro (GWh)	Equivalencia financeira (€)
REPSOL, S.A.	14.389	18,7510%	285,625	19.398.703
CEPSA CARBURANTES Y LUBRICANTES, S.L.U.	8.853	11,5368%	175,735	11.935.288
ENDESA ENERGÍA, S.A.	5.850	7,6239%	116,131	7.887.205
BP OIL, S.A.U.	4.745	6,1834%	94,190	6.397.034
GAS NATURAL COMERCIALIZADORA, S.L.U.	4.729	6,1620%	93,862	6.374.811
GALP ENERGÍA ESPAÑA, S.A.U.	4.024	5,2439%	79,878	5.425.008
IBERDROLA GENERACIÓN, S.A.	3.311	4,3145%	65,721	4.463.561
ENDESA ENERGÍA, S.A.	2.413	3,1449%	47,905	3.253.522
ENDESA ENERGÍA XXI, S.L.U.	2.074	2,7024%	41,165	2.795.755
GAS NATURAL SERVICIOS SDG, S.A.	1.740	2,2676%	34,541	2.345.917
SARAS ENERGÍA, S.A.	1.345	1,7527%	26,699	1.813.279
REPSOL COMERCIAL DE PRODUCTOS PETROLÍFEROS, S.A.	1.326	1,7285%	26,329	1.788.205
GAS NATURAL COMERCIALIZADORA, S.A.	1.274	1,6602%	25,289	1.717.560
NATURGAS ENERGÍA COMERCIALIZADORA, S.A.U	1.243	1,6199%	24,676	1.675.902
IBERDROLA COMERCIALIZACIÓN DE ÚLTIMO RECURSO, S.A.U.	1.230	1,6026%	24,412	1.657.975
DISA PENÍNSULA, S.L.U.	1.214	1,5822%	24,101	1.636.860
HIDROCANTÁBRICO ENERGÍA, S.A. UNIPERSONAL	1.126	1,4668%	22,344	1.517.514
CEPSA GAS COMERCIALIZADORA, S.A.	1.037	1,3508%	20,577	1.397.506
GAS NATURAL SERVICIOS SDG, S.A.	982	1,2797%	19,493	1.323.896

Suxeitos obrigados	Vendas 2012 (ktep)	Cota sobre obxectivo anual	Obrigación de aforro (GWh)	Equivalencia financeira (€)
IBERDROLA GENERACIÓN, S.A.U	962	1,2531%	19,088	1.296.394
UNIÓN FENOSA GAS COMERCIALIZADORA, S.A.	894	1,1645%	17,738	1.204.719
GAS NATURAL S.U.R. SDG, S.A	863	1,1244%	17,127	1.163.195
ESERGUI, S.A.	734	0,9565%	14,570	989.552
FORTIA ENERGÍA, S.L.	714	0,9307%	14,177	962.842
GAS NATURAL S.U.R., SDG S.A.	629	0,8195%	12,482	847.766
MEROIL, S.A.	608	0,7923%	12,069	819.683
PETROMIRALLES 3, S.L.	478	0,6223%	9,480	643.830
ALPIQ ENERGÍA ESPAÑA, S.A.U.	457	0,5950%	9,064	615.569
E.ON ENERGÍA, S.L.	426	0,5547%	8,450	573.877
DISA RED DE SERVICIOS PETROLÍFEROS, S.A.	395	0,5144%	7,836	532.207
BP GAS EUROPE, S.A.U.	378	0,4930%	7,509	510.010
ACCIONA GREEN ENERGY	296	0,3853%	5,869	398.626
DYNEFF ESPAÑA S.L.U.	294	0,3831%	5,836	396.360
REPSOL BUTANO, S.A.	288	0,3747%	5,707	387.624
AXPO IBERIA, S.L.	254	0,3305%	5,034	341.879
SERVICIOS PETROLÍFEROS AVANZADOS, S.L.U.	251	0,3271%	4,982	338.389
SHELL & DISA AVIATION ESPAÑA, S.L.	249	0,3249%	4,949	336.143
PETROMIRALLES 9, S.L.	196	0,2560%	3,899	264.832
VITOL AVIATION, B.V.	195	0,2541%	3,871	262.892
ENÉRGYA VM Gestión de Energía, S.L.U.	189	0,2467%	3,758	255.222
E.ON ENERGÍA, S.L.	185	0,2407%	3,666	249.006
SOCIEDAT CATALANA DE PETROLIS, S.A.	176	0,2294%	3,494	237.277
DISA RETAIL ATLÁNTICO, S.L.U.	170	0,2217%	3,376	229.316
KUWAIT PETROLEUM, S.A.	167	0,2176%	3,315	225.143
CARBURANTS AXOIL, S.L.	154	0,2007%	3,057	207.617
NATURGAS ENERGIA COMERCIALIZADORA, S.A.U.	145	0,1893%	2,883	195.833
GALP ENERGÍA ESPAÑA, S.A.U.	139	0,1807%	2,753	186.990
NEXUS ENERGÍA, S.A.	130	0,1690%	2,574	174.843
SONATRACH GAS COMERCIALIZADORA, S.A.U	128	0,1667%	2,539	172.430
MADRILEÑA SUMINISTRO DE GAS, S.L.	125	0,1632%	2,485	168.790
ENERGYA VM GESTIÓN DE ENERGÍA, S.L.U.	122	0,1585%	2,414	163.937
MADRILEÑA SUMINISTRO DE GAS SUR, S.L.	112	0,1462%	2,227	151.264
CIDE HCENERGIA, S.A.	107	0,1396%	2,127	144.437
GM FUEL SERVICE, S.L.	107	0,1394%	2,124	144.253
ENDESA ENERGÍA XXI, S.L.	105	0,1370%	2,086	141.692
TAMOIL ESPAÑA, S.A.	99	0,1290%	1,965	133.468
SIMON GRUP TRADE, S.A.	98	0,1277%	1,945	132.120
VIA OPERADOR PETROLÍFERO, S.L.	98	0,1277%	1,945	132.120
FACTOR ENERGÍA, S.A.	92	0,1204%	1,835	124.601
CEPSA GAS Y ELECTRICIDAD, S.A.	75	0,0983%	1,498	101.746
BONAREA ENERGÍA S.L.U.	74	0,0964%	1,469	99.764
SHELL ESPAÑA, S.A.	69	0,0903%	1,376	93.428
Axpo Iberia, S.L.	67	0,0878%	1,338	90.866
FORESTAL DO ATLÁNTICO, S.A.	67	0,0873%	1,330	90.327
REPSOL TRADING, S.A.	64	0,0829%	1,263	85.758
PETROLÍFERA CANARIA, S.A.	61	0,0795%	1,211	82.238
TENERIFE DE GASOLINERAS, S.A.	60	0,0782%	1,191	80.890
VALCARCE ATLÁNTICA, S.A.	59	0,0769%	1,171	79.542
EDP COMERCIALIZADORA DE ÚLTIMO RECURSO, S.A.	56	0,0730%	1,112	75.509
E.ON COMERCIALIZADORA DE ÚLTIMO RECURSO, S.L.	56	0,0724%	1,103	74.888

Suxeitos obrigados	Vendas 2012 (ktep)	Cota sobre obxectivo anual	Obrigación de aforro (GWh)	Equivalencia financeira (€)
BIOCARBURANTES DE GALICIA, S.L.	50	0,0652%	0,993	67.408
VILLAR MIR ENERGIA, S.L.	50	0,0649%	0,989	67.185
VITOGAS ESPAÑA, S.A.U.	47	0,0612%	0,933	63.364
OPERADORES DE CASTILLA Y LEÓN, A.I.E.	44	0,0573%	0,873	59.319
FAST PETROL COMPANY, S.L.U.	42	0,0547%	0,834	56.623
FENIE ENERGÍA, S.A.	41	0,0536%	0,817	55.455
INGENIERÍA Y COMERCIALIZACIÓN DEL GAS, S.A.	40	0,0524%	0,798	54.196
BIOMAR OIL, S.L.	39	0,0508%	0,774	52.578
EDP COMERCIALIZADORA DE ÚLTIMO RECURSO, S.A.	37	0,0477%	0,727	49.343
ACEITES DEL SUR COOSUR, S.A.	35	0,0456%	0,695	47.186
GDF SUEZ ENERGÍA ESPAÑA, S.A.U.	32	0,0421%	0,642	43.578
NEXUS RENOVABLES, S.L.	32	0,0419%	0,638	43.364
PRIMAGAS ENERGÍA, S.A.U.	26	0,0339%	0,516	35.052
AUDAX ENERGÍA, S.L.	25	0,0323%	0,492	33.429
NEXUS ENERGIA, S.A.	23	0,0295%	0,449	30.468
EMPRESA DE ALUMBRADO ELÉCTRICO DE CEUTA, S.A.	22	0,0288%	0,439	29.790
GAS NATURAL SDG, S.A.	21	0,0278%	0,424	28.803
OLTEN-LLUM, S.L.	20	0,0266%	0,406	27.558
TINERFEÑA DE LUBRICANTES, S.L.	19	0,0248%	0,377	25.615
COMERCIALIZADORA ELÉCTRICA DE CÁDIZ, S.A.	18	0,0230%	0,350	23.802
BASSOLS ENERGÍA COMERCIAL, S.L.	17	0,0216%	0,329	22.313
TRANSPORTES Y SERVICIOS DE MINERÍA, S.A.	16	0,0209%	0,318	21.571
SERVIGAS S. XXI, S.A.	16	0,0202%	0,308	20.897
AGUAS DE BARBASTRO ENERGÍA, S.L.	14	0,0188%	0,287	19.500
GASELEC DIVERSIFICACION, S.L.	14	0,0187%	0,285	19.355
ESTABANELL Y PAHISA ENERGÍA, S.A.	14	0,0179%	0,272	18.503
LIQUID NATURAL GAZ, S.L.	14	0,0177%	0,270	18.335
MOLGAS ENERGÍA, S.A.U.	14	0,0176%	0,268	18.200
ENERGÍA GALLEGA ALTERNATIVA, S.L.U.	13	0,0169%	0,258	17.526
SHELL ESPAÑA, S.A.	12	0,0152%	0,232	15.727
PENTAGAS HIDROCARBUROS, S.L.U.	11	0,0143%	0,218	14.830
GRUPO INSULAR OCEANO S.L.U.	10	0,0130%	0,199	13.482
MERCURIA ENERGÍA, S.L.	10	0,0130%	0,199	13.482
ELECTRA CALDENSE ENERGÍA, S.A.	10	0,0127%	0,193	13.122
COMPAÑÍA ESCANDINAVA DE ELECTRICIDAD EN ESPAÑA, S.L.	9	0,0122%	0,185	12.591
ESTABANELL Y PAHISA MERCATOR, S.A.	8	0,0108%	0,164	11.160
AGRI-ENERGÍA, S.A.	8	0,0103%	0,158	10.702
ELECTRICA SEROSENSE, S.L.	7	0,0097%	0,148	10.030
AURA ENERGÍA, S.L.	7	0,0093%	0,142	9.673
GESTERNOVA, S.A.	7	0,0093%	0,142	9.655
GALP ENERGÍA ESPAÑA, S.A.U.	7	0,0085%	0,130	8.815
ENERCOLUZ ENERGÍA, S.L.	6	0,0079%	0,121	8.201
COOPERATIVA ELÉCTRICA BENÉFICA SAN FRANCISCO DE ASÍS, COOP. V.	6	0,0076%	0,116	7.848
HIDROELÉCTRICA DEL VALIRA, S.L.	6	0,0072%	0,110	7.496
Total	76.737	100,0000%	1523,256	103.454.332